

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 20.7.2011
COM(2011) 452 definitief

2011/0202 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen

Deel I

(Voor de EER relevante tekst)

{SEC(2011) 949 definitief}
{SEC(2011) 950 definitief}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

1.1. Motivering en doel van het voorstel

De ernst van de financiële crisis heeft aangetoond dat de huidige regelgeving betreffende financiële instellingen onaanvaardbare risico's inhoudt. Volgens ramingen van het IMF hebben Europese kredietinstellingen van 2007 tot 2010 als gevolg van de crisis bijna 1 biljoen EUR verliezen geleden, hetgeen 8% van het bbp van de EU vertegenwoordigt.

Om de stabiliteit in de banksector te herstellen en ervoor te zorgen dat er krediet naar de reële economie blijft stromen, hebben zowel de EU als haar lidstaten een brede waaier aan ongekende maatregelen genomen, die uiteindelijk ten laste kwamen van de belastingbetaler. In dat kader had de Commissie in oktober 2010 4,6 biljoen EUR aan staatssteunmaatregelen voor financiële instellingen goedgekeurd, waarvan in 2008 en 2009 meer dan 2 biljoen EUR daadwerkelijk is gebruikt.

Tegenover de aanzienlijke begrotingssteun die aan kredietinstellingen is verstrekt, moet een ingrijpende hervorming staan waarmee de tijdens de crisis blootgelegde tekortkomingen van de regelgeving worden aangepakt. In dat verband heeft de Commissie reeds een aantal wijzigingen in de bankwetgeving voorgesteld, die in 2009 (RKV II) en 2010 (RKV III) in werking zijn getreden. Dit voorstel bevat wereldwijd ontwikkelde en overeengekomen elementen van kapitaal- en liquiditeitsnormen voor kredietinstellingen, die bekendstaan als Bazel III, en harmoniseert andere bepalingen van de vigerende wetgeving. De gemaakte regelgevingskeuzes worden hieronder in afdeling 5 nader toegelicht.

Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen en Richtlijn 2006/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 bevatten bepalingen die nauw met de toegang tot de werkzaamheden van kredietinstellingen verband houden (zoals bepalingen betreffende de vergunningverlening voor de bedrijfsuitoefening, de uitoefening van de vrijheid van vestiging en de bevoegdheden van de toezichthoudende autoriteiten van de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst in dit verband, alsook bepalingen inzake de toetsing door toezichthouders van kredietinstellingen). Deze elementen worden behandeld in het voorstel voor een richtlijn betreffende de toegang tot de werkzaamheden van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, dat één geheel vormt met dit voorstel. In Richtlijn 2006/48/EG en in het bijzonder in de bijlagen daarbij, zijn echter ook prudentiële voorschriften opgenomen. Om een verdere onderlinge aanpassing te bewerkstelligen van de wetgevingsbepalingen die uit de omzetting van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG in nationaal recht voortvloeien, en om ervoor te zorgen dat dezelfde prudentiële voorschriften rechtstreeks op deze instellingen toepasselijk zijn – hetgeen van essentieel belang is voor de goede werking van de interne markt –, zijn deze prudentiële voorschriften opgenomen in dit voorstel voor een verordening.

Ter wille van de duidelijkheid worden in dit voorstel ook prudentiële vereisten inzake kredietinstellingen en beleggingsondernemingen samengevoegd. De bepalingen die op beleggingsondernemingen betrekking hebben, zijn thans in Richtlijn 2006/49/EG vervat.

1.1.1. Aangepakte problemen: nieuwe elementen in Bazel III

Met het voorstel wordt beoogd de regelgevingstekortkomingen op de volgende gebieden aan te pakken:

Beheer van het liquiditeitsrisico (deel 6): De crisis heeft aangetoond dat de bestaande praktijken inzake het beheer van het liquiditeitsrisico ontoereikend waren om ten volle in te spelen op de risico's betreffende verstrekken-verpakken-verkopen-securitisatie, het gebruik van complexe financiële instrumenten en de afhankelijkheid van wholesale funding met kortlopende instrumenten. Dit heeft eraan bijgedragen dat verschillende financiële instellingen over de kop zijn gegaan en heeft de financiële gezondheid van vele andere sterk ondermijnd, waardoor de financiële stabiliteit in gevaar werd gebracht en overheidssteun nodig werd. Een aantal lidstaten hanteert momenteel een of andere kwantitatieve regelgevingsnorm voor liquiditeit, maar op EU-niveau bestaat geen geharmoniseerde, voldoende expliciete regelgeving inzake de passende niveaus van kortetermijn- en langetermijnliquiditeit. De huidige diversiteit aan nationale normen hindert de communicatie tussen toezichthouders en brengt voor grensoverschrijdende instellingen extra rapportagekosten teweeg.

Definitie van kapitaal (deel 2, titel I): Toen de crisis begon, hadden instellingen kwantitatief en kwalitatief ontoereikend kapitaal. Ten aanzien van de risico's die zij het hoofd moesten bieden, beschikten vele instellingen over onvoldoende volumes aan kapitaalinstrumenten van de hoogste kwaliteit die verliezen effectief kunnen opvangen wanneer deze zich voordoen, en de bedrijfscontinuïteit van een instelling in stand kunnen houden. Hybride tier 1-kapitaalinstrumenten (hybriden), waarvan tevoren werd uitgegaan dat deze verliezen konden opvangen op basis van bedrijfscontinuïteit, bleken in de praktijk niet effectief te zijn. Wanneer een instelling insolvent werd, konden tier 2-kapitaalinstrumenten hun rol in het opvangen van verliezen niet vervullen omdat vaak niet werd toegestaan dat instellingen failliet gingen. De kwaliteit van kapitaalinstrumenten die nodig is om onverwachte verliezen vanwege risico's in de handelsportefeuille op te vangen, bleek even hoog te zijn als die voor risico's in de niet-handelsportefeuille en de kwaliteit van tier 3-kapitaalinstrumenten werd niet hoog genoeg geacht. Om de financiële stabiliteit veilig te stellen, verstrekten regeringen in vele landen ongekende steun aan de banksector. Onvoldoende harmonisering in de EU van de definitie van kapitaal was een katalysator voor deze situatie, doordat verschillende lidstaten er een sterk uiteenlopend beleid op na hielden wat betreft de kapitaalbestanddelen die tot het eigen vermogen moeten worden gerekend of ervan moeten worden uitgesloten. Mede doordat de door regelgeving voorgeschreven ratio's geen nauwkeurig beeld gaven van het werkelijke vermogen van een instelling om verliezen op te vangen, maakte dit het voor de markt moeilijk om de solvabiliteit van instellingen in de EU nauwkeurig en consistent te beoordelen. Dit werkte op zijn beurt de financiële instabiliteit in de EU in de hand.

Tegenpartijkredietrisico (deel 3, titel II, hoofdstuk 6): De crisis heeft een aantal tekortkomingen in de huidige regelgeving inzake uit derivaten, repo's en effectenfinancieringsactiviteiten voortvloeiend tegenpartijkredietrisico aan het licht gebracht. Zij toonde aan dat de bestaande bepalingen geen geschikt beheer, noch een toereikende kapitalisatie voor dit soort risico garandeerden. De bestaande regels gaven evenmin voldoende prikkels voor de overstap van bilateraal geclearde otc-derivatencontracten naar multilaterale clearing via centrale tegenpartijen.

Keuzevrijheid, speelruimte en harmonisering (hele verordening): In 2000 werden zeven bankrichtlijnen door een enkele richtlijn vervangen. Deze richtlijn werd in 2006 herschikt terwijl het Bazel II-raamwerk erin werd opgenomen en zo in de EU van toepassing werd. Als

gevolg daarvan laten de huidige bepalingen een grote keuzevrijheid en speelruimte. Bovendien is het de lidstaten toegestaan striktere regels dan die van de richtlijn vast te stellen. Dit heeft tot een grote divergentie geleid, die bijzonder hinderlijk is voor bedrijven die grensoverschrijdend actief zijn. Het gaat ook ten koste van de juridische duidelijkheid en maakt het speelveld ongelijk.

1.1.2. Doel van het voorstel

De overkoepelende doelstelling van dit initiatief is ervoor te zorgen dat de effectiviteit van de regelgeving betreffende het kapitaal van instellingen in de EU wordt versterkt, dat de negatieve gevolgen ervan voor de bescherming van deposanten en de procycliciteit van het financiële stelsel aan banden worden gelegd en de concurrentiepositie van de EU-banksector in stand wordt gehouden.

1.2. Algemene context

De financiële crisis heeft geleid tot brede inspanningen op EU- en internationaal niveau voor de ontwikkeling van een effectief beleid ter aanpak van de onderliggende problemen. Een groep op hoog niveau, voorgezeten door dhr. de Larosière, kwam met aanbevelingen voor de hervorming van het toezicht en de regelgeving op financieel gebied. Deze werden in maart 2009 verder uitgewerkt in een mededeling van de Commissie. Tal van beleidsherzieningen die vermeld staan in het bij deze mededeling gevoegde gedetailleerde actieplan zijn in dit voorstel opgenomen.

Op mondiaal niveau bevatte de verklaring van de G-20 van 2 april 2009 de toezegging de crisis met internationaal samenhangende inspanningen te lijf te gaan, de kwantiteit en de kwaliteit van het kapitaal in het bankwezen te verbeteren, een aanvullende niet-risicogebaseerde maatstaf in te voeren om het overmatige gebruik van hefboomwerking aan banden te leggen, een kader te ontwikkelen voor sterkere liquiditeitsbuffers in financiële instellingen en uitvoering te geven aan de aanbevelingen van de Raad voor financiële stabiliteit (FSB) ter beperking van de procycliciteit.

In reactie op het door de G-20 gegeven mandaat bereikte de Group of Central Bank Governors and Heads of Supervision (GHOS), het toezichtorgaan van het Bazelse Comité voor banktoezicht (BCBS)¹ overeenstemming over een aantal maatregelen ter versterking van de regelgeving inzake het bankwezen. Deze maatregelen werden bekrachtigd door de FSB en de leiders van de G-20 op de top van Pittsburgh van 24 tot 25 september 2009.

In december 2010 heeft het Bazelse Comité gedetailleerde voorschriften inzake nieuwe wereldwijde regelgevingsnormen voor de kapitaaltoereikendheid en de liquiditeit van kredietinstellingen uitgevaardigd, die samen bekend staan als Bazel III. Dit voorstel houdt rechtstreeks verband met de regelgevingsnormen van Bazel III.

¹ Het Bazelse Comité voor banktoezicht biedt een forum voor regelmatige samenwerking inzake banktoezicht. Het is gericht op het wereldwijd bevorderen en versterken van praktijken op het gebied van toezicht en risicobeheer. Het Comité bestaat uit vertegenwoordigers uit Argentinië, Australië, Brazilië, Canada, China, SAR Hong Kong, India, Indonesië, Japan, Korea, Mexico, Rusland, Saudi-Arabië, Singapore, Zuid-Afrika, Zwitserland, Turkije, de Verenigde Staten en negen lidstaten van de EU: België, Frankrijk, Duitsland, Italië, Luxemburg, Nederland, Spanje, Zweden en het Verenigd Koninkrijk.

Als waarnemer in het Bazelse Comité werkte de Commissie heel nauw met het Comité samen aan de ontwikkeling van deze normen, alsook aan de effectbeoordeling ervan. Daardoor sluiten de voorgestelde maatregelen naadloos aan bij de essentie van de Bazel III-beginselen. Om enerzijds de veerkracht van het wereldwijde financiële stelsel te verbeteren en anderzijds voor een gelijk speelveld te zorgen, is het absoluut noodzakelijk dat de robuustere prudentiële vereisten over de hele wereld consistent worden toegepast.

Tegelijkertijd heeft de Commissie zich er tijdens de ontwikkeling van dit wetgevingsvoorstel bijzonder voor beijverd met bepaalde belangrijke Europese eigenheden en kwesties terdege rekening te houden. In dat verband moet in herinnering worden gebracht dat in de EU, anders dan in sommige andere grote economieën, de wereldwijd onder auspiciën van het Bazelse Comité overeengekomen regelgevingsbeginselen niet uitsluitend op de internationaal actieve banken van toepassing zijn. In de EU worden deze normen toegepast in het hele bankwezen, waartoe alle kredietinstellingen en doorgaans ook beleggingsondernemingen worden gerekend. Zoals in afdeling 4.2 nader is toegelicht, is de EU altijd van oordeel geweest dat uitsluitend een dergelijke aanpak een echt gelijk speelveld in de EU zou garanderen en tegelijk de financiële stabiliteit maximaal zou bevorderen.

Dit is een van de redenen waarom het gerechtvaardigd lijkt bepaalde aanpassingen aan te brengen in de Bazel III-beginselen, zodat passend wordt ingespeeld op de Europese eigenheden en kwesties. Deze aanpassingen blijven evenwel sporen met de aard en de doelstellingen van de Bazel III-hervorming.

In ruimere zin moet worden opgemerkt dat het bij de hervorming van de EU-regelgeving op het gebied van financiële diensten een van de prioriteiten van de Commissie is geweest ervoor te zorgen dat het bankwezen zijn fundamentele functie kan vervullen, namelijk krediet aan de reële economie verstrekken en diensten verlenen aan burgers en ondernemingen in Europa. In dat verband heeft de Commissie op 18 juli een aanbeveling inzake toegang tot een elementaire betaalrekening aangenomen.²

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN DE BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN VAN DE EFFECTBEOORDELING

2.1. Raadpleging van belanghebbende partijen

De diensten van de Commissie hebben van nabij de voortgang gevolgd van en deelgenomen aan de werkzaamheden van internationale fora, met name van het Bazelse Comité, dat belast was met het ontwikkelen van het Bazel III-raamwerk. Het Europees Comité voor het bankwezen (ECBW) en het Comité van Europese banktoezichthouders (CEBT) en diens opvolger sinds 2011, de Europese Bankautoriteit (EBA), zijn daar nauw bij betrokken en geraadpleegd. Hun zienswijzen hebben bijgedragen tot de voorbereiding van dit voorstel en van de begeleidende effectbeoordeling.

2.1.1. CEBT

Het CEBT heeft een brede kwantitatieve impactstudie (QIS) uitgevoerd naar de effecten van dit wetgevingsvoorstel voor het bankwezen in de EU. 246 kredietinstellingen hebben aan de studie deelgenomen. Het CEBT heeft ook uitvoerige openbare raadplegingen gehouden en

² C(2011) 4977.

heeft in oktober 2008 een technisch advies uitgebracht inzake nationale keuzevrijheid en speelruimte.

2.1.2. Werkgroep RKV

Op het gebied van nationale keuzevrijheid en speelruimte heeft de Commissie van 2008 tot 2011 zes bijeenkomsten van de werkgroep Richtlijnen Kapitaalvereisten (CRDWG) gehouden, waarvan de leden door het ECBW worden aangewezen. Daarnaast zijn ook meer technische werkzaamheden verricht in subgroepen van de CRDWG op het gebied van liquiditeit, de definitie van kapitaal, hefboomratio en tegenpartijkredietrisico.

2.1.3. Andere openbare raadplegingen

De Commissie heeft in 2009, 2010 en 2011 vier openbare raadplegingen georganiseerd, waarin alle onderdelen van dit voorstel aan bod kwamen. In april 2010 hebben de diensten van de Commissie een openbare hoorzitting over dit voorstel gehouden, die door alle groepen van belanghebbenden is bijgewoond.

De reacties op de openbare raadplegingen en de standpunten die op de openbare hoorzitting zijn vertolkt, zijn weerspiegeld in de hele begeleidende effectbeoordeling. Individuele reacties zijn te raadplegen op de website van de Commissie.

Voorts heeft de Commissie afzonderlijk overleg met de sector gepleegd, onder meer met de deskundigengroep bankkwesities (GEBI), die door de Commissie, diverse brancheverenigingen van het bankwezen in de EU en individuele instellingen is opgezet.

2.2. Effectbeoordeling

In totaal zijn 27 beleidsopties beoordeeld en vergeleken op hun vermogen de diverse vastgestelde kwesties te regelen.³ In de onderstaande tabel staan de afzonderlijke overwogen opties binnen elke reeks beleidsopties en worden zij gerangschikt naar hun relatieve effectiviteit⁴ en efficiëntie⁵ wat betreft het bereiken van de desbetreffende beleidsdoelstellingen op langere termijn. In de rest van deze afdeling worden de te verkiezen opties, die op basis van deze rangschikking zijn bepaald, nader toegelicht en besproken.

Reeks beleidsoptie s	Beleidsopties	Vergelijkingscriteria beleidsopties									
		Doeltreffendheid									Efficiëntie
		Verbeteren van de kapitaaltoereikendheid	Verbeteren van het bankrisicomanagement	Voorkomen van mogelijkheden voor regelgevingsarbitrage	Vergroten van juridische duidelijkheid	Verminderen van nelevingslasten	Verbeteren van gelijk speelveld	Verbeteren van samenwerking en convergentie op gebied van toezicht	Prudentiële vereisten voor SIF's op de risico's die zij vermindering van de cyclische van voorzieningen en kapitaalvereisten.		
Liquiditeit - liquiditeitsdekkingsratio	De huidige aanpak voortzetten	3	3							3	
	Een liquiditeitsdekkingsratio invoeren zoals bepaald in de openbare raadpleging van februari 2010	2	2							1	
	Een door het Bazelse Comité aangenomen liquiditeitsdekkingsratio invoeren met inachtneming van een waarnemingsperiode	1	1							2	
Liquiditeit - netto stabiele financieringsratio	De huidige aanpak voortzetten	3	3							3	
	Een netto stabiele financieringsratio invoeren	2	2							2	

³ In de begeleidende effectbeoordeling zijn alle beleidsopties in detail besproken.

⁴ Dit meet de mate waarin een optie de desbetreffende doelstelling bereikt.

⁵ Dit meet de mate waarin doelstellingen met een bepaalde hoeveelheid middelen kunnen worden bereikt.

Reeks beleidsopties	Beleidsopties	Vergelijkingscriteria beleidsopties									
		Doeltreffendheid									Efficiëntie
		Verbeteren van de kapitaaltoereikendheid	Verbeteren van het bankrisicomanagement	Voorkomen van mogelijkheden voor regelgevingsarbitrage	Vergroten van juridische duidelijkheid	Verminderen van nevelingslasten	Verbeteren van gelijk speelveld	Verbeteren van samenwerking en convergentie op gebied van toezicht	Prudentiële vereisten voor SFT's op de risico's die zij vermindering van de cyclus van voorzieningen en kapitaalvereisten		
o	zoals bepaald in de openbare raadpleging van februari 2010										
	Een door het Bazelse Comité aangenomen netto stabiele financieringsratio invoeren met inachtneming van een waarnemingsperiode	1	1								1
Toelaatbaarheid van kapitaalinstrumenten en toepassing van regelgevingsaanpassingen	De huidige aanpak voortzetten	5	5	5			5		5	5	5
	Uitsluitend de toelaatbaarheidscriteria wijzigen zoals bepaald in de openbare raadpleging van februari 2010	4	4	4			4		4	4	4
	De toelaatbaarheidscriteria en regelgevingsaanpassingen wijzigen zoals bepaald in de openbare raadpleging van februari 2010	1-3	1-3	1-3			2-3		1	1-3	3
	De toelaatbaarheidscriteria en regelgevingsaanpassingen wijzigen op basis van de Bazelse aanpak	1-3	1-3	1-3			2-3		2-3	1-3	2
	Aanpassingen op basis van de Bazel-aanpak met sommige aanpassingen voor EU-eigenheden	1-3	1-3	1-3			1		2-3	1-3	1
Tegenpartijkredietrisico (CCR)	De huidige aanpak voortzetten	3	3						3	3	3
	De CCR-vereisten verscherpen	2	2						2	2	2
	De CCR-vereisten verscherpen en uitzettingen op centrale tegenpartijen gedifferentieerd behandelen	1	1						1	1	1
Hefboomwerkingsratio	De huidige aanpak voortzetten	3	3							3	3
	Een hefboomwerkingsratio invoeren zoals bepaald in de openbare raadpleging van februari 2010	2	2							2	2
	De hefboomwerkingsratio intensief bewaken	1	1							1	1
Kapitaalbuffers	De huidige aanpak voortzetten	4	4							4	4
	Kapitaalinstandhoudingsbuffer	1-2	1-3							3	2-3
	Anticyclische kapitaalbuffer	3	1-3							1-2	2-3
	Tweeledige kapitaalbuffer	1-2	1-3							1-2	1
"Rulebook"	De huidige aanpak voortzetten			4	4	4	4	4			4
	Minimale harmonisatie			3	3	1-3	3	3			1-3
	Maximale harmonisatie			1-2	1	1-3	1	1			1-3
	Maximale harmonisatie met bepaalde uitzonderingen			1-2	2	1-3	2	2			1-3
Keuze van het beleidsinstrument	De RKV wijzigen			2	2	2		2			2
	Het toepassingsgebied van de RKV beperken en een verordening voorstellen			1	1	1		1			1

Rangschikking van de opties: 1=meest effectief/efficiënt, 5=minst effectief/efficiënt

2.2.1. Afzonderlijke beleidsmaatregelen

Beheer van het liquiditeitsrisico (deel 6): Om de kortetermijnveerkracht van het liquiditeitsrisicoprofiel van financiële instellingen te verbeteren, wordt na een waarnemings- en evaluatieperiode in 2015 een liquiditeitsdekkingsratio (LCR) ingevoerd. Met een liquiditeitsdekkingsratio zouden instellingen verplicht worden gedurende een periode van 30 dagen een buffer van liquide activa "van hoge kwaliteit" aan te houden die minstens even groot is als de netto uitstroom aan liquiditeit. De desbetreffende uitstroom (de noemer) zou bestaan uit zowel instellingsspecifieke schokken als systeemrelevante schokken op basis van omstandigheden die zich in de wereldwijde financiële crisis daadwerkelijk voordoen. De voorzieningen op de lijst van liquide activa van hoge kwaliteit (de teller) die deze uitstroom moeten dekken, moeten ervoor zorgen dat deze activa een hoge krediet- en liquiditeitswaarde hebben. Op basis van de definitie van de liquiditeitsdekkingsratio in Bazel III wordt verwacht

dat de naleving van dit vereiste in de EU een voordeel zal opleveren van 0,1% tot 0,5% van het netto jaarlijkse bbp, dankzij de vermindering van de verwachte frequentie van systeemcrises.

Om de financieringsproblemen als gevolg van de looptijdincongruenties tussen activa en passiva te verhelpen, zal de Commissie overwegen na een waarnemings- en evaluatieperiode in 2018 een netto stabiele financieringsratio (NSFR) voor te stellen. De NSFR zou instellingen verplichten gedurende een jaar een solide financieringsstructuur aan te houden in geval van een langdurige bedrijfsspecifieke stresssituatie zoals een aanzienlijke daling van de winstgevendheid of solvabiliteit. Te dien einde zouden gefinancierde activa en voorwaardelijke financieringsverplichtingen tot op zekere hoogte gedekt moeten worden door stabiele financieringsbronnen.

Definitie van kapitaal (deel 2): Het voorstel bouwt voort op de wijzigingen die in de RKV2 zijn aangebracht om de criteria voor de toelaatbaarheid van kapitaalinstrumenten verder te verscherpen. Bovendien wordt daarmee een aanzienlijke harmonisatie doorgevoerd van de aanpassingen aan de financiële verslaggeving van aandelen ter bepaling van de hoeveelheid kapitaal waarvan het veilig is dat deze voor regelgevingsdoeleinden wordt erkend. Met deze nieuwe geharmoniseerde definitie zou het door instellingen aan te houden toetsingsvermogen aanzienlijk toenemen.

De nieuwe vereisten inzake toetsingsvermogen op basis van bedrijfscontinuïteit – uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal en tier 1-kapitaal – zouden stapsgewijs van 2013 tot 2015 ten uitvoer worden gelegd. De nieuwe prudentiële aanpassingen zouden ook stapsgewijs worden ingevoerd, met 20% jaarlijks vanaf 2014, tot 100% in 2018. Om voor een vlotte overgang naar de nieuwe voorschriften te zorgen, zouden op bepaalde kapitaalinstrumenten ook gedurende meer dan 10 jaar uitzonderingsbepalingen van toepassing zijn.

Tegenpartijkredietrisico (deel 3, titel II, hoofdstuk 6): De vereisten voor het beheer en de kapitalisatie van het tegenpartijkredietrisico zullen worden versterkt. Instellingen zouden onderworpen worden aan een extra kapitaalvereiste voor mogelijke verliezen in verband met de verslechtering van de kredietwaardigheid van een tegenpartij. Daarbij zouden degelijke praktijken voor het beheer van dit risico worden bevorderd en het afdekken ervan in aanmerking worden genomen, waardoor instellingen de effecten van dit kapitaalvereiste zouden kunnen beperken. De relatieve risicogewichten voor uitzettingen op financiële instellingen ten opzichte van de niet-financiële sector zullen worden opgetrokken. Deze wijziging zal naar verwachting onder kleinere instellingen de diversificatie van het tegenpartijrisico stimuleren en in het algemeen de verwevenheid tussen grote en systeemrelevante instellingen helpen verminderen. Het voorstel zou ook de prikkels versterken voor het clearen van otc-instrumenten via centrale tegenpartijen. Verwacht wordt dat deze voorstellen vooral op de grootste instellingen in de EU van invloed zullen zijn, aangezien het tegenpartijkredietrisico uitsluitend relevant is voor banken die zeer actief zijn op het gebied van de financiering van otc-derivaten en effecten.

Hefboomwerkingsratio (deel 7): Om de buitensporige toename van vreemd vermogen in de balansen van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen aan banden te leggen en aldus de cycliciteit van de kredietverstrekking te helpen in te perken, stelt de Commissie ook voor een niet op risico gebaseerde hefboomwerkingsratio in te voeren. Zoals door het Bazelse Comité is overeengekomen, zal dit worden ingevoerd als een instrument voor het toezicht op instellingen. Overeenkomstig internationale overeenkomsten zal worden toegezien op de effecten van de ratio met het oog op de migratie ervan naar een bindende maatregel van de eerste pijler in 2018, op basis van adequate evaluatie en kalibrering.

"Rulebook" (hele verordening): Het voorstel harmoniseert de uiteenlopende nationale toezichtbenaderingen door de keuzevrijheid en speelruimte bijna volledig op te heffen. Op sommige specifieke goed omlijnde gebieden, waar de verschillen te wijten zijn aan overwegingen inzake risicobeoordeling, eigenheden van markten of producten en de juridische kaders van de lidstaten, kunnen de lidstaten echter striktere voorschriften aannemen.

2.2.2. *Beleidsinstrument*

Met dit voorstel worden de prudentiële vereisten gescheiden van de twee andere gebieden van Richtlijn 2006/48/EG en Richtlijn 2006/49/EG, namelijk vergunningverlening en permanent toezicht, die zouden blijven voortbestaan in de vorm van een richtlijn die één geheel vormt met dit voorstel. Daarmee wordt ingespeeld op verschillen in onderwerp, aard en geadresseerden.

2.2.3. *Cumulatieve effecten van het pakket*

Om haar eigen beoordeling van de effecten van Bazel III aan te vullen, heeft de Commissie een aantal studies van zowel de openbare als de particuliere sector bekeken. De belangrijkste resultaten kunnen als volgt worden samengevat:

In combinatie met RKV III zal dit voorstel naar schatting de risicogewogen activa van grote kredietinstellingen met 24,5% en die van kleine kredietinstellingen met slechts 4,1% verhogen. Ingevolge het nieuwe vereiste en de instandhoudingsbuffer zal het eigen vermogen naar schatting tegen 2015 met 84 miljard EUR en tegen 2019 met 460 miljard EUR moeten worden opgetrokken.

Er zijn op lange termijn duidelijk netto economische voordelen verbonden aan een jaarlijkse stijging van het EU-bbp met 0,3% tot 2%. Dit komt doordat de verwachte frequentie van en kans op toekomstige systeemrelevante crises zal afnemen.

Geschat wordt dat het voorstel de kans op een systeemrelevante bankcrisis met 29% tot 89% zal verminderen als kredietinstellingen zich herkapitaliseren tegen een totale kapitaalratio van ten minste 10,5%.

Voorts zou dankzij het hogere kapitaal, met daarbij de anticyclische kapitaalbuffer, en de liquiditeitsvereisten ook de amplitude van de normale conjunctuurcycli moeten afnemen. Dit is met name van belang voor kleine en middelgrote ondernemingen die gedurende de hele conjunctuurcyclus meer dan grote ondernemingen afhankelijk zijn van financiering door kredietinstellingen.

2.2.4. *Administratieve lasten*

Instellingen met meer grensoverschrijdende activiteiten zouden het meest profiteren van de harmonisatie van de bestaande nationale bepalingen omdat verwacht wordt dat de daaruit voortvloeiende verlichting van administratieve lasten hun aan Bazel III gerelateerde lasten zullen verminderen.

3. **BEWAKING EN EVALUATIE**

De voorgestelde wijzigingen hebben betrekking op de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG, die aan deze verordening voorafgingen. Dit betekent dat zowel de bestaande

elementen van de voorafgaande richtlijn als de nieuwe, bij deze verordening vastgestelde elementen, van nabij zullen worden bewaakt. De bewaking van de hefboomwerkingsratio en de nieuwe liquiditeitsmaatregelen zal aan een bijzondere toetsing worden onderworpen op basis van de statistische gegevens die overeenkomstig de bepalingen van dit voorstel worden vergaard. De bewaking en de evaluatie zullen zowel op EU- (EBA/ECB – Europese Centrale Bank) als op internationaal niveau (Bazels Comité) plaatsvinden.

4. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

4.1. Rechtsgrondslag

Artikel 114, lid 1, VWEU vormt de rechtsgrondslag voor een verordening tot vaststelling van uniforme bepalingen ten behoeve van de werking van de interne markt. Het voorstel voor Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] regelt de toegang tot de activiteiten van ondernemingen regelt en is gebaseerd op artikel 53 VWEU. Omdat deze voorschriften moeten worden gescheiden van de voorschriften betreffende de manier waarop deze activiteiten worden uitgeoefend, is het gerechtvaardigd hiervoor een nieuwe rechtsgrondslag te gebruiken.

Prudentiële vereisten bevatten criteria voor de evaluatie van het risico dat aan bepaalde bankactiviteiten verbonden is en van de middelen die tegenover deze risico's moeten staan. Als dusdanig reguleren zij niet de toegang tot het in ontvangst nemen van deposito's maar regelen zij de manier waarop dergelijke activiteiten worden uitgeoefend ter bescherming van deposanten en de financiële stabiliteit. De voorgestelde verordening stroomlijnt de prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, die momenteel bij twee verschillende richtlijnen (2006/48/EG en 2006/49/EG) zijn vastgesteld, in een enkel rechtsinstrument, hetgeen het toepasselijke juridische kader aanzienlijk vereenvoudigt.

Zoals hierboven vermeld (in de afdelingen 1.1.1 en 2.2.1) laten de huidige bepalingen een aanzienlijke keuzevrijheid en speelruimte en bieden zij de lidstaten de mogelijkheid striktere voorschriften vast te stellen dan die van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG. Daardoor bestaan er grote verschillen, die niet alleen problematisch zijn voor de financiële stabiliteit, zoals hierboven toegelicht in afdeling 1.1.1., maar ook het grensoverschrijdend verrichten van diensten en de vestiging in andere lidstaten belemmeren omdat telkens als een instelling activiteiten in een andere lidstaat wil starten, zij andere voorschriften moeten nagaan. Dit maakt het speelveld ongelijk, hetgeen de interne markt hindert, en gaat ook ten koste van de juridische duidelijkheid. Aangezien de vorige codificaties en herschikkingen niet tot een afname van de verschillen hebben geleid, moet een verordening worden vastgesteld om te zorgen voor uniforme voorschriften in alle lidstaten met het oog op de goede werking van de interne markt.

Door de prudentiële vereisten in de vorm van een verordening vast te stellen, zou ervoor worden gezorgd dat deze rechtstreeks op de instellingen van toepassing zijn. Dit zou een gelijk speelveld garanderen doordat voorkomen zou worden dat als gevolg van de omzetting van een richtlijn nationale voorschriften onderling zouden verschillen. De voorgestelde verordening zou duidelijk aantonen dat instellingen in alle EU-markten dezelfde voorschriften volgen, hetgeen ook het vertrouwen in de stabiliteit van instellingen in de hele EU ten goede zou komen. Een verordening zou de EU ook in staat stellen eventuele wijzigingen in de toekomst sneller ten uitvoer te leggen, omdat wijzigingen haast onmiddellijk na de vaststelling ervan van toepassing kunnen worden. Daardoor zou de EU internationaal overeengekomen termijnen voor tenuitvoerlegging kunnen naleven en op significante marktontwikkelingen kunnen inspelen.

4.2. Subsidiariteit

Overeenkomstig het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel van artikel 5 VWEU kunnen de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en kunnen deze derhalve beter door de EU worden verwezenlijkt. De voorgestelde bepalingen gaan niet verder dan wat nodig is om de beoogde doelstellingen te bereiken. Alleen een optreden op EU-niveau kan ervoor zorgen dat voor in meer dan één lidstaat actief zijnde instellingen en beleggingsondernemingen dezelfde prudentiële vereisten gelden, zodat gelijke concurrentievoorwaarden worden gewaarborgd, de regelgeving minder ingewikkeld wordt, ongerechtvaardigde nalevingskosten voor grensoverschrijdende werkzaamheden worden vermeden, de verdere integratie in de EU-markt wordt bevorderd en tot het wegnemen van mogelijkheden voor regelgevingsarbitrage wordt bijgedragen. Een EU-optreden zorgt tevens voor een hoge mate van financiële stabiliteit binnen de EU. De in het voorstel opgenomen prudentiële vereisten zijn namelijk sinds meer dan 20 jaar in EU-wetgeving vastgelegd.

Artikel 288 VWEU laat de keuze tussen verschillende rechtsinstrumenten. Een verordening is daarom evenzeer als andere rechtsinstrumenten aan het subsidiariteitsbeginsel onderworpen. Subsidiariteit moet worden afgewogen naast andere verdragsbeginselen zoals de fundamentele vrijheden. De Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG zijn formeel tot de lidstaten gericht maar zijn uiteindelijk voor ondernemingen bestemd. Een verordening schept een gelijk spelveld doordat deze rechtstreeks toepasselijk is en instellingen de wetgeving in andere lidstaten niet hoeven na te gaan alvorens er activiteiten te starten aangezien de voorschriften er exact dezelfde zijn. Dit brengt voor instellingen minder lasten teweeg. Door te opteren voor een verordening kunnen ook vertragingen in verband met de omzetting van richtlijnen worden vermeden.

4.3. De rol van de EBA en inachtneming van de artikelen 290 en 291 VWEU

In meer dan 50 bepalingen van dit voorstel wordt de EBA verzocht technische regelgevings- en uitvoeringsnormen bij de Commissie in te dienen ter specificering van de in sommige bepalingen van deze verordening vermelde criteria, zodat voor een consistente toepassing ervan wordt gezorgd. Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend deze vast te stellen als gedelegeerde en uitvoeringshandelingen.

Op 23 september 2009 heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan voorstellen voor verordeningen tot oprichting van de Europese Bankautoriteit (EBA), de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EAVB) en de Europese Autoriteit voor effecten en markten (EAEM)⁶. In dit verband herinnert de Commissie aan haar verklaringen bij de vaststelling van de verordeningen tot oprichting van de Europese toezichthoudende autoriteiten met betrekking tot de artikelen 290 en 291 VWEU: "Wat het proces voor de vaststelling van de regelgevingsnormen betreft, benadrukt de Commissie het unieke karakter van de financiële dienstensector, dat voortvloeit uit de Lamfalussy-structuur en expliciet erkend wordt in verklaring 39 bij het VWEU. De Commissie twijfelt er evenwel sterk aan of de beperkingen van haar rol bij het vaststellen van gedelegeerde handelingen en uitvoeringsmaatregelen in overeenstemming zijn met de artikelen 290 en 291 VWEU".

⁶ COM(2009) 501, COM(2009) 502 en COM(2009) 503.

4.4. Wisselwerking en consistentie tussen de onderdelen van het pakket

Deze verordening vormt één geheel met de voorgestelde Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau]. Dit pakket komt in de plaats van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG. Dit betekent dat de richtlijn en de verordening allebei zowel kredietinstellingen als beleggingsondernemingen zullen bestrijken. Momenteel heeft Richtlijn 2006/48/EG slechts via Richtlijn 2006/49/EG op beleggingsondernemingen betrekking. Laatstgenoemde richtlijn bevat bovendien veelal enkel verwijzingen naar Richtlijn 2006/48/EG. In het pakket worden de bepalingen die op beide soorten werkzaamheden betrekking hebben, samengevoegd, wat bijgevolg resulteert in een betere leesbaarheid van de bepalingen die op deze werkzaamheden van toepassing zijn. Bovendien zijn de uitgebreide bijlagen bij de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG thans in het dispositief opgenomen, waardoor de toepassing ervan verder wordt vereenvoudigd.

De rechtstreeks op instellingen toepasselijke prudentiële voorschriften zijn in het voorstel voor een verordening opgenomen. Het voorstel voor een richtlijn blijft de bepalingen bevatten die op de vergunningverlening aan kredietinstellingen, de uitoefening van de vrijheid van vestiging en het vrije verkeer van diensten betrekking hebben. Beleggingsondernemingen zouden niet onder deze bepalingen vallen, aangezien hun overeenkomstige rechten en plichten bij Richtlijn 2004/39/EG (de "MiFID") worden geregeld. Ook de algemene beginselen betreffende het toezicht op instellingen die tot de lidstaten gericht zijn en omzetting en de uitoefening van discretionaire bevoegdheid vergen, zouden in de richtlijn blijven. Het betreft in het bijzonder de uitwisseling van informatie, de taakverdeling tussen de toezichthouders van de lidstaat van herkomst en de toezichthouders van de lidstaat van ontvangst, en de uitoefening van sanctiebevoegdheden (nieuw). De richtlijn zou ook nog steeds de bepalingen betreffende de toetsing van instellingen door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bevatten. Deze bepalingen vullen de in de verordening vastgelegde algemene prudentiële vereisten aan met individuele regelingen die door de bevoegde autoriteiten worden getroffen in het kader van hun doorlopende toetsing van elke individuele kredietinstelling en beleggingsonderneming. In de richtlijn zou louter worden aangegeven welke regelingen toezichthouders kunnen treffen, aangezien de bevoegde autoriteiten in staat moeten zijn naar eigen inzicht regelingen op te leggen. Dit onderdeel van de richtlijn heeft ook betrekking op de interne procedures van instellingen, met name betreffende het risicomanagement, alsmede op de nieuwe vereisten inzake corporate governance.

5. NADERE UITLEG VAN HET VOORSTEL EN VERGELIJKING MET BAZEL III

Om te zorgen voor een evenwichtige toepassing van Bazel III op de instellingen in de EU heeft de Commissie verschillende regelgevingskeuzes moeten maken, die in dit hoofdstuk worden uitgelegd.

5.1. Maximale harmonisatie (hele verordening)

Om tot een echt "rulebook" te komen, is maximale harmonisatie nodig. Als er in individuele lidstaten striktere vereisten zouden gelden die niet geschikt en niet gecoördineerd zijn, zou dit ertoe kunnen leiden dat de onderliggende uitzettingen en risico's naar het schaduwbankwezen of van de ene lidstaat naar de andere zouden worden verschoven.

Bovendien zijn de door het Bazelse Comité en de Europese Commissie gemaakte effectbeoordelingen gebaseerd op de specifieke vastgestelde kapitaalratio's. Als er in een of meer lidstaten hogere kapitaalvereisten zouden gelden, en dit eventueel aanleiding zou geven

tot een "wedloop naar de top" in de hele EU, is het niet duidelijk welke gevolgen dit zou kunnen hebben voor kosten en groei.

Als er op EU-niveau striktere prudentiële vereisten nodig zouden worden, zou het rulebook dienovereenkomstig tijdelijk moeten kunnen worden gewijzigd. De Commissie zou een gedelegeerde handeling kunnen vaststellen om de kapitaalvereisten of de risicogewichten van bepaalde uitzettingen gedurende een beperkte periode te verhogen, of striktere prudentiële vereisten vaststellen voor alle uitzettingen of voor uitzettingen op een of meer sectoren, regio's of lidstaten, indien dit nodig is om in te spelen op veranderingen in de intensiteit van microprudentiële en macroprudentiële risico's die voortvloeien uit marktontwikkelingen die zich voordoen na de inwerkingtreding van deze verordening, in het bijzonder op aanbeveling of advies van het ESRB.

Dit voorstel en het begeleidende voorstel voor de richtlijn bevatten reeds drie mogelijkheden waarvan de bevoegde autoriteiten gebruik kunnen maken om macroprudentiële kwesties op nationaal niveau aan te pakken.

- voor door vastgoed gedekte kredietverstrekking zouden de lidstaten de kapitaalvereisten kunnen aanpassen;
- de lidstaten zouden aan individuele instellingen of groepen instellingen aanvullende vereisten kunnen opleggen als dit gerechtvaardigd is door specifieke omstandigheden binnen de zogeheten tweede pijler;
- de lidstaten stellen het niveau van de anticyclische kapitaalbuffer vast naargelang van de specifieke macro-economische risico's in een bepaalde lidstaat. Dit zou de kapitaalvereisten ingrijpend wijzigen.

Tijdens de overgangsperiode zouden de lidstaten bovendien mogen anticiperen op de nieuwe, striktere, op Bazel III gebaseerde regels door ze sneller ten uitvoer te leggen dan in Bazel III is vastgesteld.

5.2. Definitie van kapitaal (deel 2)

5.2.1. Aftrek van significante deelnemingen in verzekeringsentiteiten en financiële conglomeraten

Bazel III schrijft voor dat internationaal actieve banken significante deelnemingen in niet-geconsolideerde verzekeringsondernemingen van hun eigen vermogen moeten aftrekken. Daarmee wordt ervoor gezorgd dat een bank het door een verzekeringsdochteronderneming gebruikte kapitaal niet tot zijn eigen vermogen mag rekenen. Voor groepen die significante bank- of beleggingsactiviteiten alsook verzekeringsactiviteiten omvatten, voorziet Richtlijn 2002/87/EG betreffende financiële conglomeraten in specifieke voorschriften die een dergelijke "dubbele telling" van kapitaal regelen. Richtlijn 2002/87/EG is gebaseerd op internationaal overeengekomen beginselen voor de omgang met risico in de diverse sectoren. Dit voorstel versterkt de manier waarop deze voorschriften voor financiële conglomeraten van toepassing zijn op groepen van banken en beleggingsondernemingen, door te zorgen voor een degelijke en consistente toepassing ervan. Verdere wijzigingen die eventueel nodig mochten blijken, zullen aan bod komen bij de voor 2012 geplande herziening van Richtlijn 2002/87/EG.

5.2.2. Eigen vermogen van de hoogste kwaliteit – criteria, geleidelijke afschaffing en uitzonderingsbepalingen

Overeenkomstig Bazel III mogen eigenvermogensinstrumenten van de hoogste kwaliteit voor internationaal actieve banken die vennootschappen op aandelen zijn, alleen uit "gewone aandelen" bestaan die aan strikte criteria voldoen. Dit voorstel legt deze strikte Bazel III-criteria ten uitvoer. De rechtsvorm van het bestanddeel van de hoogste kwaliteit van kapitaal dat door als vennootschap op aandelen gestructureerde instellingen is uitgegeven, word in het voorstel niet beperkt tot die van gewone aandelen. De definitie van een gewoon aandeel varieert naargelang van het nationale vennootschapsrecht. De strikte criteria die in dit voorstel zijn bepaald, zullen ervoor zorgen dat alleen instrumenten van de hoogste kwaliteit zouden worden erkend als toetsingsvermogen van de hoogste kwaliteit. Op grond van deze criteria zouden uitsluitend instrumenten die van dezelfde hoge kwaliteit zijn als gewone aandelen, als zodanig kunnen worden behandeld. Om te zorgen voor een volledige transparantie van de erkende instrumenten, schrijft het voorstel voor dat de EBA een lijst van de erkende soorten instrumenten moet aanleggen, bijhouden en publiceren.

Bazel III voorziet in een tienjarige periode van geleidelijke afschaffing voor bepaalde instrumenten die worden uitgegeven door vennootschappen zonder aandelen die niet aan de nieuwe voorschriften voldoen. Overeenkomstig de wijzigingen die met betrekking tot het eigen vermogen zijn aangebracht bij Richtlijn 2009/111/EG en de noodzaak voor een consistente behandeling van de verschillende wettelijke vennootschapsvormen, voorziet dit voorstel in dergelijke uitzonderingsbepalingen ook voor de instrumenten van de hoogste kwaliteit die worden uitgegeven door vennootschappen op aandelen die geen gewone aandelen zijn en de daarmee verbonden agiorekeningen.

Bazel III voorziet erin dat instrumenten die niet aan de nieuwe regels voldoen en vóór 12 september 2010 uitgegeven zijn, geleidelijk uit het toetsingsvermogen worden verwijderd om voor een vlotte overgang naar de nieuwe regels te zorgen. Dit staat bekend als de afsluitdatum voor de overgangsregelingen. Alle instrumenten die niet aan de nieuwe voorschriften voldoen en na de afsluitdatum uitgegeven zijn, zouden vanaf 2013 volledig van het toetsingsvermogen worden uitgesloten. Dit voorstel bepaalt de afsluitdatum als de datum waarop dit voorstel door de Commissie is aangenomen. Dit is nodig om vermijden dat de vereisten van het voorstel met terugwerkende kracht worden toegepast, hetgeen wettelijk niet kan.

5.2.3. Onderlinge maatschappijen, coöperatieve banken en soortgelijke instellingen

Bazel III zorgt ervoor dat de nieuwe voorschriften kunnen worden toegepast op kapitaalinstrumenten van de hoogste kwaliteit van vennootschappen zonder aandelen, d.w.z. onderlinge maatschappijen, coöperatieve banken en soortgelijke instellingen. Dit voorstel geeft nadere invulling aan de toepassing van de Bazel III-definitie van kapitaal op door vennootschappen zonder aandelen uitgegeven kapitaalinstrumenten van de hoogste kwaliteit.

5.2.4. Minderheidsbelang en bepaalde door dochterondernemingen uitgegeven kapitaalinstrumenten

Een minderheidsbelang is het kapitaal van bepaalde dochterondernemingen dat in handen is van een minderheidsaandeelhouder die extern is aan de groep. In Bazel III wordt het minderheidsbelang – en bepaalde vormen van toetsingsvermogen dat door dochterondernemingen is uitgegeven – alleen erkend voor zover deze dochterondernemingen instellingen zijn (of aan dezelfde voorschriften onderworpen zijn) en het kapitaal gebruikt wordt om te voldoen aan de kapitaalvereisten en de nieuwe kapitaalinstandhoudingsbuffer,

een nieuwe kapitaalbuffer die nieuwe beperkingen vaststelt voor de uitkering van dividenden en bepaalde coupons en bonussen. De andere nieuwe kapitaalbuffer, de anticyclische buffer, is een belangrijk macroprudentieel hulpmiddel dat door toezichthouders kan worden voorgeschreven om de kredietverstrekking in de verschillende fases van de kredietcyclus te temperen of aan te jagen. Dit voorstel stelt degelijke EU-processen vast voor het coördineren van het gebruik van de anticyclische buffer door de lidstaten. De in dit voorstel vervatte aanpak van het minderheidsbelang en sommige andere kapitaalsvormen die door dochterondernemingen worden uitgegeven, houdt rekening met de anticyclische buffer wanneer deze gebruikt wordt. Daarmee wordt het belang van de buffer erkend, alsook van het kapitaal dat gebruikt wordt om daaraan te voldoen, en wordt een mogelijke ontmoedigende factor voor het buffervereiste weggenomen. .

5.2.5. Aftrek van bepaalde uitgestelde belastingvorderingen (DTA's)

Een DTA is een actief op de balans die gebruikt mag worden ter vermindering van lasten uit hoofde van winstbelastingen in de volgende periode. In Basel III is gepreciseerd dat bepaalde DTA's niet van het kapitaal hoeven te worden afgetrokken. Dit voorstel verduidelijkt dat tot dergelijke DTA's ook die worden gerekend die automatisch worden omgezet in een vordering op de staat wanneer een onderneming verlies lijdt; deze hoeven niet te worden afgetrokken indien hun vermogen om indien nodig verliezen op te vangen gegarandeerd is.

5.3. Behandeling van specifieke uitzettingen (deel 3, titel II, hoofdstuk 2)

5.3.1. Behandeling van uitzettingen op mkb-ondernemingen

In de huidige EU-wetgeving kunnen banken gebruikmaken van preferentiële risicogewichten voor uitzettingen op mkb-ondernemingen. Zowel in Basel III als in het ontwerpvoorstel zal deze preferentiële behandeling blijven voortbestaan. Om de kapitaalvereisten voor uitzettingen op mkb-ondernemingen te verbeteren, zou in eerste instantie een herziening van het internationale Bazal-raamwerk nodig zijn. Deze kwestie is in het voorstel onderworpen aan een herzieningsclausule.

Het is van cruciaal belang dat de risicogewichten voor kredietverstrekking aan het mkb zorgvuldig worden beoordeeld. Daarom wordt de EBA verzocht tegen 1 september 2012 een analyse en een verslag over de huidige risicogewichten te maken, en daarbij de mogelijkheden voor een verlaging te toetsen, met name een scenario voor een verlaging met een derde in vergelijking met de huidige situatie. De Commissie is voornemens aan het Europees Parlement en de Raad verslag over deze analyse uit te brengen en in voorkomend geval, met wetgevingsvoorstellen te komen voor de herziening van het risicogewicht voor het mkb.

Voorts brengt de Commissie na raadpleging van de EBA binnen 24 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening verslag uit over de kredietverstrekking aan mkb-ondernemingen en natuurlijke personen en dient zij dit verslag samen met een eventueel passend voorstel bij het Europees Parlement en de Raad in.

5.3.2. Behandeling van uitzettingen die voortvloeien uit handelsfinancieringsactiviteiten

Naar verwachting zal het Bazels Comité pas tegen eind 2011 zijn definitieve standpunt bepalen over de vraag of er gunstiger kapitaalvereisten voor handelsfinanciering moeten worden vastgesteld. Dit is bijgevolg niet weerspiegeld in dit voorstel, maar er is voorzien in een herzieningsclausule betreffende de behandeling van deze uitzettingen.

5.4. Tegenpartijkredietrisico (deel 3, titel II, hoofdstuk 6)

Krachtens Bazel III zullen de banken aanvullend kapitaal moeten aanhouden tegen het risico dat de kredietkwaliteit van de tegenpartij verslechtert. Dit voorstel zou dit nieuwe kapitaalvereiste invoeren. Bazel III erkent evenwel slechts in zeer beperkte mate verliezen die een bank direct afschrijft met onmiddellijke gevolgen voor de resultatenrekening (ondergane aanpassingen van de kredietwaardering). Op grond van de feedback op een raadpleging die de Commissie in februari/maart 2011 over deze kwestie heeft gehouden en met de steun van een grote meerderheid van de lidstaten, zou dit voorstel banken die de geavanceerde aanpak voor kredietrisico hanteren, in staat stellen met dergelijke verliezen meer rekening te houden, zij het op voorzichtige wijze, en daardoor de courante praktijk van veel EU-banken om voorzieningen te nemen op toekomstige verliezen, beter weerspiegelen.

5.5. Liquiditeit (deel 6)

5.5.1. Liquiditeitsdekkingsvereiste

De Commissie heeft zich er sterk aan gecommitteerd uiterlijk in 2015 tot een geharmoniseerd liquiditeitsdekkingsvereiste te komen. Tegelijk moeten de onzekerheden over mogelijke onbedoelde gevolgen en de waarnemingsperiode van Bazel III zeer serieus worden genomen. De volgende elementen zorgen ervoor dat er pas na een passende evaluatie een bindend vereiste wordt ingevoerd:

- een algemeen, vanaf 2013 toe te passen vereiste dat banken als eerste stap een passende liquiditeitsdekking moeten aanhouden;
- een verplichting tot rapportage aan nationale autoriteiten van de elementen die nodig zijn om na te gaan of zij een toereikende liquiditeitsdekking aanhouden op basis van de uniforme rapportageformats die door de Europese Bankautoriteit zijn ontwikkeld om de Bazel III-criteria te toetsen;
- de bevoegdheid voor de Commissie om het liquiditeitsdekkingsvereiste nader in te vullen overeenkomstig de conclusies die voortvloeien uit de waarnemingsperiode en internationale ontwikkelingen. Door de langdurige gewone wetgevingsprocedure (via medebeslissing) te vermijden, zou maximaal gebruik kunnen worden gemaakt van de waarnemingsperiode en zou de kalibrering kunnen worden uitgesteld naar het eind van deze waarnemingsperiode.

Het liquiditeitsdekkingsvereiste zal binnen groepen van kredietinstellingen of beleggingsondernemingen of beide in beginsel van toepassing zijn op het niveau van elke individuele kredietinstelling of beleggingsonderneming. Anders dan bijkantoren, die geen rechtspersoonlijkheid hebben, zijn kredietinstellingen of beleggingsondernemingen zelf onderworpen aan betalingsverplichtingen die in stresssituaties tot een uitstroom aan liquiditeit kunnen leiden. Er kan niet zomaar op worden gerekend dat kredietinstellingen of beleggingsondernemingen liquiditeitssteun zullen ontvangen van andere kredietinstellingen of beleggingsondernemingen die tot dezelfde groep behoren wanneer zij moeilijkheden ondervinden om hun betalingsverplichtingen na te komen. Onder strikte voorwaarden zullen bevoegde autoriteiten echter individuele kredietinstellingen of beleggingsondernemingen van dit vereiste kunnen vrijstellen en deze kredietinstellingen of beleggingsondernemingen aan een geconsolideerd vereiste onderwerpen. Deze strikte voorwaarden zijn te vinden in artikel 7, lid 1, en zij zorgen er onder meer voor dat de kredietinstellingen of

beleggingsondernemingen op een wettelijk afdwingbare manier ertoe verbonden zijn elkaar te ondersteunen en daar daadwerkelijk toe in staat zijn.

In het geval van een groep met kredietinstellingen of beleggingsondernemingen in verschillende lidstaten moeten alle bevoegde autoriteiten van de individuele kredietinstellingen of beleggingsondernemingen, opdat over de vrijstelling van individuele vereisten kan worden beschikt, samen tot de overeenstemming komen dat aan de voorwaarden voor de vrijstelling is voldaan. In dergelijke grensoverschrijdende situaties gelden naast de voorwaarden van artikel 7, lid 1, ook nog de voorwaarden van artikel 7, lid 2. Deze aanvullende voorwaarden houden in dat alle individuele bevoegde autoriteiten het liquiditeitsbeheer van de groep en de hoeveelheid liquiditeit waarover de individuele kredietinstellingen of beleggingsondernemingen van de groep beschikken, bevredigend moeten vinden. Indien geen overeenstemming wordt bereikt, zal elke bevoegde autoriteit van een individuele kredietinstelling of beleggingsonderneming afzonderlijk besluiten of de vrijstelling van toepassing is.

Wanneer de bevoegde autoriteiten geen overeenstemming bereiken, kan de EBA ook bemiddelen. Het resultaat van de bemiddeling is echter alleen bindend met betrekking tot de voorwaarden van artikel 7, lid 1. De individuele bevoegde autoriteiten blijven het laatste woord hebben wat betreft de voorwaarden van artikel 7, lid 2, namelijk met betrekking tot de toereikendheid van het liquiditeitsbeheer van de groep en met betrekking tot de liquiditeitstoereikendheid van de individuele kredietinstellingen of beleggingsondernemingen.

5.5.2. Netto stabiel financieringsvereiste

De Commissie is er sterk aan gecommitteerd uiterlijk op 1 januari 2018 tot een minimumnorm voor het netto stabiel financieringsvereiste te komen. Aangezien Bazel III op dit gebied een waarnemingsperiode tot 2018 vaststelt, zou er voldoende tijd zijn om een stabiel financieringsvereiste op te stellen in de vorm van een medebeslissingsvoorstel waarover het Parlement en de Raad vóór het einde van de waarnemingsperiode overeenstemming moeten bereiken.

5.6. Hefboomwerking (deel 7)

De hefboomwerkingsratio is een nieuw regelgevingshulpmiddel in de EU. Overeenkomstig Bazel III stelt de Commissie op dit ogenblik geen hefboomwerkingsratio als bindend instrument voor maar eerst als een aanvullend hulpmiddel dat toezichthoudende autoriteiten naar eigen inzicht op individuele banken kunnen toepassen met de bedoeling in 2018 over te stappen naar een bindend ("eerstepijler"-)instrument, op basis van passende evaluatie en kalibrering. Dankzij de rapportageverplichtingen zou een evaluatie kunnen worden gemaakt en een geïnformeerd besluit kunnen worden genomen over de invoering ervan als bindend vereiste in 2018. Overeenkomstig Bazel III wordt voorgesteld dat instellingen vanaf 2015 hun hefboomwerkingsratio's publiceren.

5.7. Bazel I-limiet (deel dertien)

Het kapitaal dat voor riskantere activiteiten moet worden aangehouden, is hoger in Bazel II dan in Bazel I. Het kapitaal dat voor minder riskante activiteiten moet worden aangehouden, is lager in Bazel II dan in Bazel I. Dit komt doordat Bazel II meer risicogevoelig werd gemaakt dan Bazel I.

Om te voorkomen dat banken aan te lage kapitaalvereisten worden onderworpen, staat Bazel II geen lager kapitaal toe dan 80% van het kapitaal dat volgens Bazel I vereist was geweest. Dit vereiste verstreek eind 2009, maar Richtlijn 2010/76/EG heeft dit weer ingesteld tot eind 2011. Op basis van de verlenging van dit vereiste door het Bazels Comité in juli 2009, stelt het ontwerpvoorstel dit opnieuw in tot 2015. Bevoegde autoriteiten mogen na raadpleging van de EBA een instelling vrijstellen van de toepassing van de Bazel I-limiet mits aan alle vereisten voor het gebruik van de geavanceerde benaderingen voor krediet- en operationele risico's is voldaan.

6. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De EBA zal een belangrijke taak vervullen met het oog op het bereiken van de doelstelling van deze verordening, omdat haar in de voorstellen verzocht wordt meer dan 50 bindende technische normen (BTS) inzake diverse beleidskwesties te ontwikkelen. BTS – die uiteindelijk door de Commissie zouden worden bekrachtigd – zullen van essentieel belang zijn om ervoor te zorgen dat zeer technische bepalingen in de hele EU uniform ten uitvoer worden gelegd en dat de voorgestelde beleidslijnen functioneren zoals bedoeld. Voor deze aanzienlijke werklast zou de EBA over meer middelen moeten beschikken dan die waarin in het kader van haar oprichting reeds is voorzien door Verordening (EU) nr. 1093/2010. In het bijgevoegde financieel memorandum worden nadere gegevens verstrekt.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁷,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de G20-verklaring "Strengthening the Financial System" van 2 april 2009⁸ werd opgeroepen tot een internationaal samenhangende inspanning om de transparantie, verantwoordingsplicht en regelgeving te versterken door de kwantiteit en de kwaliteit van het kapitaal in het bankwezen te verbeteren zodra het economisch herstel verzekerd is. In de verklaring werd ook opgeroepen een aanvullende niet-risicogebaseerde maatstaf in te voeren om het overmatig gebruik van hefboomwerking in het bankwezen aan banden te leggen en een kader voor sterkere liquiditeitsbuffers te ontwikkelen. Naar aanleiding van het door de G20 gegeven mandaat bereikte de Group of Central Bank Governors and Heads of Supervision (GHOS) overeenstemming over een aantal maatregelen ter versterking van de regelgeving inzake het bankwezen. Deze maatregelen werden bekrachtigd door de leiders van de G20 op de top van Pittsburgh van 24 tot 25 september 2009 en werden in detail uitgewerkt in december 2009. In juli en september 2010 deed de GHOS twee nieuwe mededelingen over het ontwerp en de kalibrering van deze nieuwe maatregelen en in december 2010 publiceerde het Bazelse Comité voor banktoezicht (BCBS) de definitieve maatregelen, die bekend staan als Bazel III.
- (2) De Groep op hoog niveau financieel toezicht in de EU, die werd voorgezeten door Jacques de Larosière, verzocht de Europese Unie een meer geharmoniseerd pakket financiële regelgeving te ontwikkelen. In het kader van de toekomstige Europese

⁷ PB C van , blz..

⁸ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf.

toezichtarchitectuur onderstreepte de Europese Raad van 18 en 19 juni 2009 ook dat één Europees "rulebook" moet worden opgesteld dat op alle kredietinstellingen en beleggingsondernemingen in de interne markt van toepassing is.

- (3) Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006⁹ betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen en Richtlijn 2006/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006¹⁰ inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen ("instellingen") zijn herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd. Tal van bepalingen van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG zijn zowel op kredietinstellingen als op beleggingsondernemingen van toepassing. Ter wille van een coherente toepassing van deze bepalingen is het wenselijk deze samen te voegen in nieuwe wetgeving die zowel op kredietinstellingen als op beleggingsondernemingen van toepassing is. In het belang van de duidelijkheid dienen de bepalingen van de bijlagen bij deze richtlijnen in het dispositief van deze nieuwe wetgeving te worden opgenomen.
- (4) Deze nieuwe wetgeving dient uit twee verschillende rechtsinstrumenten te bestaan, namelijk een richtlijn en deze verordening. Deze beide rechtsinstrumenten zouden samen het juridische kader vormen dat van toepassing is op de activiteiten, het toezichtskader en de prudentiële voorschriften voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen. Deze verordening moet bijgevolg samen met de richtlijn worden gelezen.
- (5) Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau], op basis van artikel 53, lid 1, VWEU, dient de bepalingen te bevatten betreffende de toegang tot de werkzaamheden van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, de nadere regels voor de governance ervan en het toepasselijke toezichtskader, zoals bepalingen betreffende de vergunningverlening voor de bedrijfsuitoefening, de verwerving van gekwalificeerde deelnemingen, de uitoefening van de vrijheid van vestiging en van het recht op het vrij verrichten van diensten, en de bevoegdheden van de toezichthoudende autoriteiten van de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst in dit verband, alsook de bepalingen inzake het aanvangskapitaal en de toetsing door toezichthouders van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen.
- (6) Deze verordening moet de prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen bevatten die strikt verband houden met de werking van de markt voor bancaire en financiële diensten en bedoeld zijn om te zorgen voor de financiële stabiliteit van de exploitanten op deze markten alsook voor een hoge mate van bescherming van beleggers en deposanten. Het doel van deze rechtstreeks toepasselijke rechtshandeling is op beslissende wijze bij te dragen aan de goede werking van de interne markt en deze moet bijgevolg gebaseerd zijn op de bepalingen van artikel 114 VWEU, zoals geïnterpreteerd overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie.
- (7) Hoewel de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG de voorschriften van de lidstaten op het gebied van prudentieel toezicht tot op zekere hoogte hebben geharmoniseerd, laten zij toch een aanzienlijke keuzevrijheid en speelruimte, en is het de lidstaten nog

⁹ PB L 177 van 30.6.2006, blz. 1.

¹⁰ PB L 177 van 30.6.2006, blz. 201.

steeds toegestaan striktere voorschriften vast te stellen dan die van de richtlijnen. Dit resulteert in dusdanige verschillen tussen nationale voorschriften dat zij de fundamentele vrijheden belemmeren en aldus een rechtstreeks effect hebben op de werking van de interne markt en aanzienlijke concurrentievervalsingen kunnen veroorzaken. In het bijzonder hinderen deze verschillen het grensoverschrijdend verrichten van diensten en de vestiging in andere lidstaten omdat exploitanten telkens andere voorschriften moeten nagaan en naleven wanneer in een andere lidstaat actief zijn. Bovendien zijn kredietinstellingen en beleggingsondernemingen die in verschillende lidstaten een vergunning hebben gekregen, vaak aan verschillende vereisten onderworpen, hetgeen tot aanzienlijke concurrentievervalsingen leidt. Een uiteenlopende ontwikkeling van nationale wetgeving werpt potentiële en feitelijke hindernissen op voor de goede werking van de interne markt vanwege de ongelijke exploitatievoorwaarden en moeilijkheden voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen die in verschillende rechtsstelsels in de Unie actief zijn.

- (8) Om komaf te maken met de resterende belemmeringen voor het handelsverkeer en aanzienlijke concurrentievervalsingen die voortvloeien uit verschillen tussen nationale wetgevingen en om te voorkomen dat nog meer belemmeringen voor het handelsverkeer en aanzienlijke concurrentievervalsingen kunnen ontstaan, is het bijgevolg nodig een verordening vast te stellen ter bepaling van uniforme voorschriften die in alle lidstaten toepasselijk zijn.
- (9) Door de prudentiële vereisten in de vorm van een verordening vast te stellen, zou ervoor worden gezorgd dat deze vereisten rechtstreeks op hen van toepassing zijn. Dit zou voor uniforme voorwaarden zorgen doordat voorkomen zou worden dat nationale vereisten onderling verschillen als gevolg van de omzetting van een richtlijn. Deze verordening zou ertoe leiden dat instellingen in de hele Unie dezelfde voorschriften volgen, hetgeen ook zou bijdragen aan het vertrouwen in de stabiliteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, in het bijzonder in stresssituaties. Een verordening zou ook de complexiteit van de regelgeving en de nalevingskosten van bedrijven verminderen, in het bijzonder voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen die grensoverschrijdend actief zijn, en bijdragen aan het wegwerken van concurrentievervalsingen. Met betrekking tot het eigen karakter van de vastgoedmarkten, die gekenmerkt worden door economische ontwikkelingen en justitiële verschillen die specifiek zijn voor lidstaten, regio's en lokale gebieden, moeten de bevoegde autoriteiten op basis van hun ervaring met wanbetaling en verwachte marktontwikkelingen in bepaalde gebieden hogere risicogewichten kunnen vaststellen of striktere criteria kunnen toepassen op door vastgoed gedekte uitzettingen.
- (10) Wanneer deze verordening niet in uniforme voorschriften voorziet, moeten de lidstaten de bevoegdheid hebben nationale bepalingen te handhaven of in te voeren, mits deze nationale bepalingen niet in tegenspraak zijn met Unierecht of de toepassing ervan niet in het gedrang brengen.
- (11) Wanneer de lidstaten richtsnoeren van algemene strekking aannemen, in het bijzonder op gebieden waar de aanneming door de Commissie van ontwerpen van technische normen aan de gang is, druisen deze richtsnoeren niet in tegen Unierecht en brengen zij evenmin de toepassing ervan in het gedrang.
- (12) Deze verordening weerhoudt de lidstaten er niet van gelijkwaardige vereisten op te leggen aan ondernemingen die niet binnen haar toepassingsgebied vallen.

- (13) De in deze verordening vastgelegde algemene prudentiële vereisten worden aangevuld met individuele regelingen die door de bevoegde autoriteiten worden getroffen naar aanleiding van hun doorlopende toetsing van elke individuele kredietinstelling en beleggingsonderneming. In een richtlijn zou een aantal regelingen worden aangegeven waaruit toezichthouders kunnen kiezen, aangezien de bevoegde autoriteiten in staat moeten zijn naar eigen inzicht regelingen te treffen.
- (14) Deze verordening mag geen negatieve invloed hebben op het vermogen van bevoegde autoriteiten om specifieke vereisten vast te stellen in het kader van het in Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] vastgestelde toetsings- en evaluatieproces, dat moet worden toegesneden op het specifieke risicoprofiel van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen.
- (15) Bij Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit¹¹ is de Europese Bankautoriteit (EBA) opgezet. Deze verordening is gericht op het verbeteren van de kwaliteit en de consistentie van het nationale toezicht en het versterken van het toezicht op grensoverschrijdende groepen.
- (16) Overeenkomstig Verordening (EU) Nr. 1093/2010 dient de EBA op te treden binnen het toepassingsgebied van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG. De EBA dient ook op te treden op het werkterrein van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen met betrekking tot zaken die niet rechtstreeks onder genoemde richtlijnen vallen, mits dit optreden nodig is om de effectieve en consistente toepassing van deze handelingen te waarborgen. In deze verordening dient rekening te worden gehouden met de rol en functie van de EBA en moet worden bijgedragen aan de uitoefening van de in genoemde verordening omschreven bevoegdheden van de EBA.
- (17) Voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen moeten gelijkwaardige financiële vereisten gelden in het belang van gelijke waarborgen voor spaarders en eerlijke concurrentieverhoudingen tussen vergelijkbare groepen kredietinstellingen en beleggingsondernemingen.
- (18) Aangezien kredietinstellingen en beleggingsondernemingen op de interne markt rechtstreeks met elkaar concurreren, moeten de vereisten inzake monitoring in de gehele Unie gelijkwaardig zijn.
- (19) Wanneer het ten behoeve van het toezicht nodig is de omvang van het geconsolideerde eigen vermogen van een groep kredietinstellingen en beleggingsondernemingen te bepalen, dient deze berekening te geschieden overeenkomstig deze verordening.
- (20) Volgens deze verordening zijn eigenvermogensvereisten van toepassing op individuele en geconsolideerde basis, tenzij bevoegde autoriteiten het toezicht op individuele basis niet toepassen indien zij dat nodig achten. Individueel, geconsolideerd en grensoverschrijdend geconsolideerd toezicht zijn waardevolle instrumenten bij het toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen.
- (21) Om de solvabiliteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen binnen een groep te waarborgen, is het van essentieel belang dat de kapitaalvereisten worden

¹¹ PB L 331 van 15.12.10, blz. 12.

toegepast op basis van de geconsolideerde situatie van deze instellingen in de groep. Om te waarborgen dat het eigen vermogen op de juiste wijze binnen de groep wordt verdeeld en waar nodig kan worden ingezet voor de bescherming van spaargelden, dienen de kapitaalvereisten te gelden voor de individuele kredietinstellingen en beleggingsondernemingen binnen een groep, tenzij dit doel op een andere, effectieve wijze kan worden gerealiseerd.

- (22) Ten aanzien van de bij de berekening van het eigen vermogen en van de toereikendheid ervan voor het risico waaraan een kredietinstelling of beleggingsonderneming is blootgesteld, en ten aanzien van de bij de risicobepaling te gebruiken boekhoudkundige techniek dient rekening te worden gehouden met de bepalingen van Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen¹², waarin enkele aanpassingen van de bepalingen van de Zevende Richtlijn 83/349/EEG van de Raad van 13 juni 1983 betreffende de geconsolideerde jaarrekening¹³ zijn vervat, of met Verordening (EG) nr. 1606/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 19 juli 2002 betreffende de toepassing van internationale standaarden voor jaarrekeningen¹⁴, mocht deze van toepassing zijn op de boekhouding van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen in het kader van de nationale wetgeving.
- (23) Omwille van een toereikende solvabiliteit moeten kapitaalvereisten worden vastgesteld waarbij actiefposten en posten buiten de balanstelling naar risicograad worden gewogen.
- (24) Op 26 juni 2004 heeft het Bazels Comité een kaderovereenkomst gesloten over de internationale convergentie van kapitaalmeting en kapitaalvereisten ("het Bazel II-kader"). De bepalingen van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG die in deze verordening zijn overgenomen, komen overeen met de bepalingen van de Bazel II-kaderovereenkomst. Doordat de aanvullende elementen van Bazel III in deze verordening zijn opgenomen, komt deze bijgevolg overeen met de bepalingen van Bazel II en Bazel III.
- (25) Het is van essentieel belang dat rekening wordt gehouden met de diversiteit van de kredietinstellingen en beleggingsondernemingen in de Unie; daartoe moeten zij kunnen kiezen uit verschillende berekeningsmethoden voor de kapitaalvereisten ten aanzien van het kredietrisico, waarin de risicogevoelighedsniveaus en de mate van verfijning variëren. Dankzij het gebruik van externe ratings en van door de kredietinstellingen en beleggingsondernemingen zelf opgestelde ramingen van individuele kredietrisicoparameters worden de risicogevoeligheid en de prudentiële soliditeit van de kredietrisicovoorschriften in aanzienlijke mate verbeterd. Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen moeten voldoende worden geprikkeld om over te stappen op de risicogevoeligere methoden. Bij de opstelling van de ramingen die nodig zijn voor de toepassing van de in deze verordening vervatte kredietrisicobenaderingen moeten de kredietinstellingen en beleggingsondernemingen de door de kredietinstellingen en beleggingsondernemingen gehanteerde processen voor beheer en meting van het kredietrisico verbeteren om over methoden ter bepaling

¹² PB L 372 van 31.12.86, blz. 1.

¹³ PB L 193 van 18.7.83, blz. 1.

¹⁴ PB L 243 van 11.9.02, blz. 1.

van de voor kredietinstellingen geldende wettelijke eigenvermogensvereisten te kunnen beschikken die de graad van verfijning van de processen van de afzonderlijke kredietinstellingen en beleggingsondernemingen weergeven. In dit opzicht dient de gegevensverwerking in verband met het doen en het beheren van uitzettingen ten opzichte van cliënten te worden geacht ook de ontwikkeling en validatie van systemen voor beheer en meting van kredietrisico te omvatten. Dit dient niet alleen het rechtmatig belang van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, maar eveneens het doel van deze verordening, namelijk verbeterde methoden tot meting en beheer van risico's toe te passen en deze eveneens te gebruiken voor de wettelijke eigenvermogensvereisten.

- (26) De kapitaalvereisten moeten evenredig zijn aan de gelopen risico's. Met name moet daarin het risicoverlagende effect van een groot aantal relatief beperkte uitzettingen tot uiting komen.
- (27) Overeenkomstig het besluit van het Bazels Comité, zoals bekrachtigd door de GHOS op 10 januari 2011, moeten alle aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten van een instelling volledig en definitief afgeschreven zijn of volledig in uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal zijn omgezet wanneer het punt van niet-levensvatbaarheid van de instelling wordt bereikt.
- (28) De bepalingen van deze verordening eerbiedigen het evenredigheidsbeginsel, daar zij in het bijzonder rekening houden met de verschillen in de omvang en schaal van de transacties en in het scala van de werkzaamheden van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen. Eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel houdt eveneens in dat voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen zo eenvoudig mogelijke ratingprocedures worden erkend, ook in het kader van de interne-ratingbenadering („IRB-benadering”).
- (29) Door de „evolutionaire aard” van deze verordening kunnen kredietinstellingen en beleggingsondernemingen kiezen uit drie benaderingen van uiteenlopende complexiteit. Om bijzonder kleine kredietinstellingen en beleggingsondernemingen in staat te stellen voor de meer risicogevoelige IRB-benadering te kiezen, moeten de desbetreffende bepalingen zo worden opgevat dat de uitzettingscategorieën alle uitzettingen omvatten die in deze verordening direct of indirect met de in deze categorieën ondergebrachte uitzettingen worden gelijkgesteld. Bij wijze van algemene regel maken de bevoegde autoriteiten geen onderscheid tussen de drie benaderingen ten aanzien van het toetsingsproces, d.w.z. dat kredietinstellingen en beleggingsondernemingen die de standaardbenadering aanwenden, niet louter en alleen daarom aan een strikter toezicht worden onderworpen.
- (30) Er moet meer rekening worden gehouden met kredietrisicolimiteringstechnieken, en dit binnen een regelgevingskader dat ervoor zorgt dat de solvabiliteit niet wordt ondermijnd doordat ten onrechte met deze technieken rekening wordt gehouden. Voor zover mogelijk moet in de standaardbenadering, maar ook in de andere benaderingen, rekening worden gehouden met de bankzekerheden ter beperking van kredietrisico's die momenteel in de lidstaten gebruikelijk zijn.
- (31) Om ervoor te zorgen dat de risico's en risicolimiteringen als gevolg van securitisatieactiviteiten en beleggingen van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen terdege tot uiting komen in hun kapitaalvereisten, zijn er

ook voorschriften nodig die een risicogevoelige en vanuit prudentieel oogpunt deugdelijke behandeling van dergelijke activiteiten en beleggingen garanderen.

- (32) Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen staan bloot aan een groot operationeel risico, dat met eigen vermogen moet worden gedekt. Het is van essentieel belang dat rekening wordt gehouden met de diversiteit van de kredietinstellingen en beleggingsondernemingen in de Unie; daartoe moeten zij kunnen kiezen uit verschillende berekeningsmethoden voor de vereisten ten aanzien van het operationeel risico, waarin de risicogevoelighedsniveaus en de mate van verfijning variëren. Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen moeten voldoende worden geprikkeld om over te stappen op de risicogevoeligere methoden. Omdat de technieken voor de meting en het beheer van het operationele risico nog niet helemaal zijn uitgerijpt, moeten de voorschriften regelmatig worden geëvalueerd en zo nodig worden bijgewerkt; dit geldt ook voor de vereisten ten aanzien van verschillende bedrijfsactiviteiten en de erkenning van risicolimiteringstechnieken. Bijzondere aandacht dient hierbij uit te gaan naar het in aanmerking nemen van verzekeringen in de eenvoudige benaderingen ter berekening van de kapitaalvereisten voor het operationele risico.
- (33) De bewaking en de beheersing van de uitzettingen van kredietinstellingen dienen een integrerend deel van het toezicht op deze instellingen te vormen. Een overmatige concentratie van uitzettingen op één cliënt of groep verbonden cliënten kan derhalve tot een onaanvaardbaar risico op verlies leiden. Een dergelijke situatie kan worden geacht nadelig te zijn voor de solvabiliteit van een kredietinstelling.
- (34) Om uit te maken of er sprake is van een groep verbonden cliënten en daarmee van uitzettingen die uit een oogpunt van risico een geheel vormen, is het ook van belang dat rekening wordt gehouden met risico's die voortvloeien uit een gemeenschappelijke bron van significante financiering die wordt verstrekt door de kredietinstelling of de beleggingsonderneming zelf, de financiële groep waartoe zij behoort of met haar verbonden partijen.
- (35) Hoewel het wenselijk is om bij de berekening van de waarde van uitzettingen uit te gaan van hetgeen bepaald is voor de berekening van de eigenvermogensvereisten, moeten voor de bewaking van grote uitzettingen voorschriften zonder risicogewichten of risicograden worden vastgesteld. Bovendien berusten de in de solvabiliteitsregeling gehanteerde technieken voor kredietrisicolimitering op de aanname dat het kredietrisico goed gespreid is. Bij grote uitzettingen waarbij sprake is van een concentratierisico jegens één grote tegenpartij („single-name”) is het kredietrisico niet goed gespreid. Daarom moeten er prudentiële voorzorgsmaatregelen gelden ten aanzien van het effect van deze technieken. In dit verband moet bij grote uitzettingen worden voorzien in een effectieve uitwinning van de kredietprotectie.
- (36) Aangezien een verlies op een uitzetting op een kredietinstelling of een beleggingsonderneming even ernstig kan zijn als een verlies op enig andere uitzetting, moeten dergelijke uitzettingen op dezelfde wijze worden behandeld en gemeld als elke andere uitzetting. Er is evenwel voorzien in een alternatieve kwantitatieve limiet om het onevenredig zware effect van die benadering op kleinere instellingen te beperken. Daarnaast wordt voorzien in een uitzondering voor zeer kortstondige uitzettingen in verband met geldtransfers, waaronder de uitvoering van betalingsopdrachten, clearing, afwikkeling en bewaring van financiële instrumenten ten behoeve van cliënten, en dit ten bate van de soepele werking van de financiële markten en de daaraan gerelateerde

infrastructuur. Onder deze diensten vallen bijvoorbeeld de clearing en afwikkeling van geldposities en andere activiteiten die de afwikkeling vergemakkelijken. De bedoelde uitzettingen omvatten onder meer uitzettingen die mogelijk niet voorspelbaar zijn en dus niet onder de volledige controle van een kredietinstelling vallen, onder meer saldo's op interbancaire rekeningen die al dan niet rechtstreeks voortvloeien uit betalingen van cliënten, met inbegrip van overgemaakte of afgeboekte honoraria en rente, en andere betalingen voor cliëntendiensten, alsmede gegeven of ontvangen zekerheden.

- (37) Het is van belang een eind te maken aan de situatie waarin de belangen van ondernemingen die leningen in verhandelbare effecten en andere financiële instrumenten „hervpakken” (initiators of sponsors), en die van de ondernemingen die in deze effecten of instrumenten beleggen (beleggers), niet gelijklopen. Het is ook van belang ervoor te zorgen dat de belangen van de initiator of sponsor en de belangen van beleggers wel gelijklopen. Om dit te bereiken, moet de initiator of sponsor verplicht worden een significant belang in de onderliggende activa te behouden. Daarom is het van belang dat de initiators of de sponsors ten aanzien van de leningen in kwestie risico blijven dragen. Meer in het algemeen mogen securitisatietransacties niet zo worden opgezet dat de toepassing van de vereisten voor het aanhouden wordt ontweken, met name door middel van een vergoeding of een tariefstructuur of beide. Dit aanhouden moet gelden in alle situaties waarin de belangrijkste economische kenmerken van een securitisatie van toepassing zijn, ongeacht de juridische structuren of instrumenten die worden aangewend om deze economische kenmerken te verkrijgen. Met name bij een overdracht van het kredietrisico door middel van securitisatie zouden beleggers hun beslissingen pas mogen nemen na zorgvuldig onderzoek te hebben verricht en daarvoor hebben zij deugdelijke informatie over de securitisaties nodig.
- (38) De vereisten voor het aanhouden mogen niet op verschillende manieren worden toegepast. Voor een bepaalde securitisatie volstaat het als hetzij de initiator, de sponsor of de oorspronkelijke kredietverstrekker onder het vereiste valt. Wanneer securitisatietransacties andere securitisaties als onderliggende waarde hebben, dienen de vereisten voor het aanhouden dan ook alleen te gelden voor de securitisatie waarop de belegging van toepassing is. Voor gekochte kortlopende vorderingen gelden de vereisten voor het aanhouden niet als deze voortvloeien uit bedrijfsactiviteiten in het kader waarvan zij met korting worden overgedragen of verkocht om deze activiteiten te financieren. De bevoegde autoriteiten passen het risicogewicht toe met betrekking tot het niet naleven van de verplichting inzake zorgvuldig onderzoek en risicomanagement in verband met de securitisatie bij ongewone overtredingen van beleidsmaatregelen en procedures die relevant zijn voor de beoordeling van de onderliggende risico's.
- (39) Om de risico's van gesecuritiseerde posities in zowel de handelsportefeuille als de niet-handelsportefeuille naar behoren te kunnen beoordelen, moet zorgvuldig onderzoek worden verricht. Bovendien moeten de verplichtingen inzake zorgvuldig onderzoek evenredig zijn. Procedures inzake zorgvuldig onderzoek moeten bijdragen tot een groter vertrouwen tussen initiators, sponsors en beleggers. Daarom is het wenselijk dat relevante informatie over de procedures inzake zorgvuldig onderzoek naar behoren bekend wordt gemaakt.
- (40) Wanneer een kredietinstelling of beleggingsonderneming een uitzetting heeft ten opzichte van haar eigen moederonderneming of andere dochterondernemingen van

deze moederonderneming, is bijzondere voorzichtigheid geboden. Het beheer van de door kredietinstellingen en beleggingsondernemingen gedane uitzettingen moet volledig zelfstandig worden gevoerd, met inachtneming van de beginselen van goed beheer, en los van elke andere overweging. Op het gebied van grote uitzettingen dient tevens in specifieke, eventueel strengere voorschriften te worden voorzien ten aanzien van de door een kredietinstelling gedane uitzettingen ten opzichte van ondernemingen van de eigen groep. Dergelijke normen behoeven echter niet te worden toegepast wanneer de moederonderneming een financiële holding of een kredietinstelling is, of de andere dochterondernemingen kredietinstellingen, financiële instellingen, of ondernemingen die nevenactiviteiten verrichten, zijn, mits al deze ondernemingen onder het toezicht op geconsolideerde basis op de kredietinstelling vallen.

- (41) Gezien de risicogevoeligheid van de voorschriften voor de kapitaalvereisten moet regelmatig worden nagegaan of deze van grote invloed zijn op de conjuncturele cyclus. De Commissie dient, rekening houdende met het standpunt van de Europese Centrale Bank, over deze aspecten verslag uit te brengen aan het Europees Parlement en de Raad.
- (42) De kapitaalvereisten voor handelaren in grondstoffen, ook die handelaren welke thans vrijstelling genieten van de vereisten van Richtlijn 2004/39/EG, moeten opnieuw worden onderzocht.
- (43) De liberalisering van de elektriciteits- en gasmarkten is zowel uit economisch als uit politiek oogpunt een belangrijke doelstelling voor de Unie. In het licht daarvan moeten de kapitaalvereisten en andere prudentiële voorschriften, die gelden voor ondernemingen die op die markten actief zijn, evenredig zijn en mogen deze de liberaliseringsdoelstelling niet onnodig doorkruisen. Bij de herzieningen van deze verordening moet deze doelstelling in het bijzonder voor ogen worden gehouden.
- (44) Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen die in hersecuritisaties beleggen, moeten zorgvuldig onderzoek verrichten, ook ten aanzien van de onderliggende securitisaties en de niet-securitisatieposities die er uiteindelijk aan ten grondslag liggen. Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen moeten beoordelen of uitzettingen in het kader van programma's van door activa gedekte bedrijfsobligaties hersecuritisatieposities zijn, inclusief de uitzettingen in het kader van programma's die tranches in de hoogste rang verwerven van afzonderlijke pools van globale leningen wanneer geen van die leningen een securitisatie-uitzetting of een hersecuritisatie-uitzetting is, en wanneer de protectie voor het eerste verlies voor iedere belegging van de verkoper van de leningen komt. In laatstgenoemde situatie zou een pool-specifieke liquiditeitsfaciliteit over het algemeen niet moeten worden beschouwd als een hersecuritisatie-uitzetting, omdat het een tranche is van één pool van activa (d.w.z. de relevante pool van globale leningen) waarin geen securitisatie-uitzettingen zitten. Daarentegen zou een kredietverbetering voor het gehele programma die slechts enkele van de verliezen dekt boven de door de verkoper verstrekte protectie in de diverse pools, over het algemeen een onderverdeling vormen van het risico van een pool van meerdere activa met op zijn minst één securitisatie-uitzetting, en derhalve een hersecuritisatie-uitzetting zijn. Niettemin, indien zo'n programma zichzelf volledig financiert met één categorie bedrijfsobligaties, en indien de kredietverbetering voor het gehele programma geen hersecuritisatie is of het bedrijfsobligaties volledig wordt gedragen door de kredietinstelling of beleggingsonderneming die als sponsor optreedt, waarbij de belegger in bedrijfsobligaties daadwerkelijk bloot staat aan het wanbetalingsrisico van de sponsor en niet de onderliggende pools of activa, moeten

deze bedrijfsobligaties over het algemeen niet worden gezien als een hersecuritisatie-uitzetting.

- (45) De bepalingen betreffende voorzichtige waardering voor de handelsportefeuille moeten gelden voor alle instrumenten die tegen reële waarde worden gewaardeerd, ongeacht of zij deel uitmaken van de handelsportefeuille of de niet-handelsportefeuille van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen. Er moet worden verduidelijkt dat, wanneer voorzichtige waardering tot een lagere boekwaarde leidt dan die welke feitelijk in de rekeningen is opgevoerd, de absolute waarde van het verschil van het eigen vermogen dient te worden afgetrokken.
- (46) Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen moeten de keuze hebben ofwel een kapitaalvereiste toe te passen op de securitisatie-uitzettingen die krachtens deze verordening een risicogewicht van 1 250% krijgen, ofwel deze uitzettingen van uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen af te trekken, ongeacht of ze deel uitmaken van haar handelsportefeuille of haar niet-handelsportefeuille.
- (47) Het mag voor instellingen die als initiator of sponsor optreden niet mogelijk zijn om het verbod op verkapte steun te omzeilen door voor zulke steun hun handelsportefeuille te gebruiken.
- (48) Met Richtlijn 2006/48/EG werd binnen de standaardbenadering een preferentieel risicogewicht ingevoerd voor uitzettingen ten aanzien van kleine of middelgrote ondernemingen of natuurlijke personen, alsook de mogelijkheid voor instellingen om op interne ratings gebaseerde benaderingen toe te passen wanneer zij zelf het risicogewicht ramen, rekening houdende met de degelijkheid van hun eigen overnemingscriteria. Binnen deze verordening moeten preferentiële risicogewichten van kracht blijven. Evenwel moet binnen 24 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening worden geëvalueerd welke voordelen eventueel verbonden zijn aan het verlagen van de risicogewichten of het uitbreiden van de toepassing ervan tot nog meer uitzettingen. Deze evaluatie moet op beschikbare informatie zijn gebaseerd en rekening houden met betrouwbare gegevens inzake kredietverliezen op uitzettingen ten aanzien van kleine of middelgrote ondernemingen of natuurlijke personen die tijdens een volledige conjunctuurcyclus zijn geleden. In het kader van deze evaluatie moet bijzondere aandacht uitgaan naar kredietverstrekking aan consumenten.
- (49) Onverminderd de informatieverplichtingen die uitdrukkelijk in deze verordening zijn neergelegd, dienen de informatieverplichtingen tot doel te hebben dat marktdeelnemers correcte en volledige informatie ontvangen over het risicoprofiel van individuele instellingen. Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen dienen derhalve te worden verplicht om niet uitdrukkelijk in deze verordening vermelde aanvullende informatie openbaar te maken indien dit nodig is om aan deze doelstelling te voldoen.
- (50) Wanneer in een externe kredietbeoordeling van een securitisatie-uitzetting het effect van de door de beleggende instelling zelf verstrekte kredietprotectie is meegenomen, mag de instelling geen aanspraak kunnen maken op het lagere risicogewicht dat uit die protectie voortvloeit. Dit mag er echter niet toe leiden dat de securitisatie van het eigen vermogen wordt afgetrokken als er andere manieren zijn om een risicogewicht te bepalen dat overeenstemt met het werkelijke risico van de positie, waarbij de kredietprotectie buiten beschouwing blijft.

- (51) Aangezien de werking van de normen voor interne modellen voor de berekening van de kapitaalvereisten voor marktrisico's recent te wensen heeft overgelaten, is het raadzaam deze te versterken. Met name ten aanzien van de weergave van de kredietrisico's in de handelsportefeuille dienen deze normen te worden vervolledigd. Ter versterking van de kapitaalvereisten bij verslechterende marktomstandigheden en ter vermindering van het mogelijke optreden van procyclische effecten verdient het voorts aanbeveling de eigenvermogensvereisten uit te breiden met een component die stressomstandigheden weergeeft. Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen moeten eveneens reverse stress tests uitvoeren om te onderzoeken welke scenario's de levensvatbaarheid van instellingen kunnen bedreigen, tenzij ze kunnen aantonen dat dergelijke test niet noodzakelijk is. Gezien de specifieke problemen die zich recent bij het gebruik van op interne modellen gebaseerde benaderingen voor de behandeling van securitisatie-uitzettingen hebben voorgedaan, zouden kredietinstellingen en beleggingsondernemingen nog slechts in beperkte mate over de mogelijkheid mogen beschikken om voor securitisatierisico's in de handelsportefeuille modellen te hanteren en dient ten aanzien van securitisatieposities in de handelsportefeuille automatisch een gestandaardiseerd kapitaalvereiste te gelden.
- (52) In deze verordening worden beperkte uitzonderingen voor bepaalde "correlation trading activities" (correlatiehandel) vastgelegd, in overeenstemming waarmee instellingen van hun toezichthouder toestemming kunnen krijgen om een kapitaalvereiste voor het omvattende risico te berekenen, waarvoor strenge vereisten gelden. In dergelijke gevallen moet de instelling verplicht worden voor deze activiteiten een kapitaalvereiste te laten gelden dat overeenkomt met de hoogste waarde tussen enerzijds het kapitaalvereiste overeenkomstig deze intern ontwikkelde benadering en anderzijds 8 % van de kapitaalvereiste voor een specifiek risico overeenkomstig de gestandaardiseerde meetmethode. De instelling mag niet verplicht worden deze uitzettingen aan de "incremental risk charge" te onderwerpen, maar deze moeten in zowel de VaR- en de stressed VaR-metingen worden opgenomen.
- (53) Gelet op de aard en de omvang van de onverwachte verliezen die kredietinstellingen en beleggingsondernemingen tijdens de financiële en economische crisis hebben geleden, is het noodzakelijk de kwaliteit en de harmonisering van het eigen vermogen dat kredietinstellingen en beleggingsondernemingen moeten aanhouden, verder te verbeteren. Dit houdt onder meer in dat een nieuwe definitie moet worden vastgesteld van de kernbestanddelen van kapitaal die beschikbaar zijn om onverwachte verliezen op te vangen wanneer deze zich voordoen, dat de definitie van hybride kapitaal moet worden bijgeschaafd en dat uniforme prudentiële aanpassingen moeten worden aangebracht aan het eigen vermogen. Voorts moet de hoeveelheid eigen vermogen aanzienlijk worden opgetrokken, en moet daarbij voorzien worden in nieuwe kapitaalratio's die gericht zijn op de kernbestanddelen van het eigen vermogen die beschikbaar zijn voor het opvangen van verliezen wanneer deze zich voordoen.
- (54) Om de marktdisipline te versterken en de financiële stabiliteit te verbeteren, is het noodzakelijk meer gedetailleerde informatieverplichtingen in te voeren betreffende de vorm en de aard van het toetsingsvermogen en de aangebrachte prudentiële aanpassingen, zodat beleggers en deposanten goed genoeg geïnformeerd zijn over de solvabiliteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen.
- (55) De nieuwe definitie van kapitaal en de wettelijke kapitaalvereisten moeten op dusdanige wijze worden ingevoerd dat rekening wordt gehouden met de verschillende nationale uitgangspunten en omstandigheden en dat de aanvankelijke verschillen met

betrekking tot de nieuwe normen gedurende de overgangperiode afnemen. Om de passende continuïteit van het niveau van het eigen vermogen te garanderen, zal gedurende de overgangperiode worden voorzien in uitzonderingsbepalingen voor bestaande kapitaalinjecties uit de openbare sector.

- (56) Volgens Richtlijn 2006/48/EG moeten kredietinstellingen tot 31 december 2011 een eigen vermogen hebben dat ten minste gelijk is aan gespecificeerde minimumbedragen. Gezien de aanhoudende effecten van de financiële crisis in het bankwezen en de verlenging van de door het Bazelse comité aangenomen overgangsregelingen voor kapitaalvereisten, is het passend voor een beperkte periode opnieuw een lagere limiet vast te stellen tot er voldoende eigen vermogen wordt aangehouden overeenkomstig de bij deze verordening vastgestelde overgangsregelingen voor eigen vermogen, die vanaf 2013 tot 2019 stapsgewijs zullen worden ingevoerd. **Voor groepen die significante bank- of beleggingsactiviteiten alsook verzekeringsactiviteiten omvatten, voorziet Richtlijn 2002/87/EG betreffende financiële conglomeraten in specifieke voorschriften die een dergelijke "dubbele telling" van kapitaal regelen. Richtlijn 2002/87/EG is gebaseerd op internationaal overeengekomen beginselen voor de omgang met risico in de diverse sectoren. Dit voorstel versterkt de manier waarop deze voorschriften voor financiële conglomeraten van toepassing zijn op groepen van banken en beleggingsondernemingen, door te zorgen voor een degelijke en consistente toepassing ervan. Verdere wijzigingen die eventueel nodig mochten blijken, zullen aan bod komen bij de voor 2012 geplande herziening van Richtlijn 2002/87/EG.**
- (57) De financiële crisis heeft aangetoond dat kredietinstellingen en beleggingsondernemingen het tegenpartijkredietrisico dat verbonden is aan otc-derivaten schromelijk onderschat hebben. Daarom riepen de G 20-leiders in september 2009 op om meer otc-derivaten via een centrale tegenpartij (ctp) te laten clearen. Daarnaast vroegen zij otc-derivaten die niet centraal konden worden gecleard, aan hogere eigenvermogensvereisten te onderwerpen, zodat terdege rekening werd gehouden met de hogere risico's die eraan verbonden zijn.
- (58) Naar aanleiding van de oproep van de G 20-leiders heeft het Bazelse comité in het kader van Bazel III de regeling voor tegenpartijkredietrisico materieel veranderd. Naar verwachting zal Bazel III de eigenvermogensvereisten met betrekking tot de otc-derivaten en financieringstransacties voor effecten van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen significant verhogen en kredietinstellingen en beleggingsondernemingen er sterk toe aanzetten van ctp's gebruik te maken. Naar verwachting zal Bazel III ook in verdere prikkels voorzien om het risicomanagement van tegenpartijkredietuitzettingen te versterken en de huidige regeling voor de behandeling van tegenpartijkredietrisico-uitzettingen op ctp's te herzien.
- (59) Instellingen moeten aanvullend eigen vermogen aanhouden vanwege het uit otc-derivaten voortvloeiend risico van aanpassing van de kredietwaardering. Instellingen moeten ook een hogere correlatie van de waarde van activa toepassen bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor tegenpartijkredietrisico-uitzettingen die voortvloeien uit otc-derivaten en effectenfinancieringstransacties naar bepaalde financiële instellingen. Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen moeten ook de meting en het beheer van het tegenpartijkredietrisico aanzienlijk verbeteren door beter om te gaan met wrong-way risk, tegenpartijen met een hoge hefboomwerking en

zekerheden, in combinatie met dienovereenkomstige verbeteringen op het gebied van back testing en stress testing.

- (60) Handelsuitzettingen op ctp's hebben doorgaans baat bij het door ctp's verstrekte mechanisme voor multilaterale verrekening en verliesverdeling. Bijgevolg houden zij een zeer laag tegenpartijkredietrisico in en moeten zij dan ook aan een zeer laag eigenvermogensvereiste worden onderworpen. Tegelijk zou dit vereiste positief moeten zijn om ervoor te zorgen dat kredietinstellingen en beleggingsondernemingen hun uitzettingen ten aanzien van ctp's volgen en bewaken in het kader van een goed risicomanagement en om aan te geven dat zelfs handelsuitzettingen ten aanzien van ctp's niet zonder risico zijn.
- (61) Een wanbetalingsfonds van een ctp is een mechanisme dat voorziet in de onderlinge verdeling van verliezen onder de clearing members van de ctp. Het wordt gebruikt wanneer de door de ctp na wanbetaling van een clearing member geleden verliezen groter zijn dan de margins en de bijdragen van dat clearing member aan het wanbetalingsfonds en enige andere verdediging die de ctp kan gebruiken alvorens een beroep te doen op de bijdragen aan het wanbetalingsfonds van de overige clearing members. Bijgevolg is aan uitzettingen in verband met bijdragen aan een wanbetalingsfonds een hoger risico verbonden dan aan handelsuitzettingen. Daarom moet dit soort uitzettingen aan een hoger eigenvermogensvereiste onderworpen worden.
- (62) Het hypothetische kapitaal van een ctp moet een variabele zijn die nodig is om het eigenvermogensvereiste te bepalen voor de uitzettingen van een clearing member in verband met zijn bijdragen aan een wanbetalingsfonds van een ctp. Het mag uitsluitend als dusdanig worden gezien. Met name mag het niet worden gezien als het kapitaal dat een ctp vanwege zijn bevoegde autoriteit moet aanhouden.
- (63) De evaluatie van de omgang met tegenpartijkredietrisico en met name het invoeren van hogere eigenvermogensvereisten voor bilaterale derivatencontracten om het hogere risico te weerspiegelen dat dergelijke contracten inhouden voor het financiële stelsel, staat centraal in het streven van de Commissie naar efficiënte, veilige en degelijke derivatenmarkten. Bijgevolg completeert deze verordening het voorstel van de Commissie voor een verordening betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters van 15 september 2010¹⁵.
- (64) De jaren die aan de financiële crisis voorafgingen, werden gekenmerkt door een buitensporige toename van de uitzettingen van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen in verhouding tot hun eigen vermogen (hefboomwerking). Tijdens de financiële crisis werden kredietinstellingen en beleggingsondernemingen door verliezen en een tekort aan financiering gedwongen hun hefboomwerking in korte tijd aanzienlijk terug te dringen. Dit verhoogde de neerwaartse druk op de prijzen van activa, met nog meer verliezen voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen tot gevolg, hetgeen op zijn beurt leidde tot een verdere vermindering van hun eigen vermogen. Deze negatieve spiraal had uiteindelijk tot gevolg dat minder krediet beschikbaar werd voor de reële economie en dat de crisis dieper werd en langer duurde.

¹⁵

COM(2010) 0484 def.

- (65) Op risico gebaseerde eigenvermogensvereisten zijn van essentieel belang om ervoor te zorgen dat er voldoende eigen vermogen is om onverwachte verliezen te dekken. De crisis heeft echter laten zien dat deze vereisten op zich niet volstaan om kredietinstellingen en beleggingsondernemingen te beletten buitensporige en onhoudbare hefboomwerkingsrisico's te nemen.
- (66) In september 2009 zegden G-20-leiders toe internationaal overeen te komen regels te ontwikkelen ter ontmoediging van buitensporige hefboomwerking. Daartoe onderschreven zij de invoering van een hefboomwerkingsratio ter aanvulling van het Bazel II-kader.
- (67) In december 2010 publiceerde het Bazelse comité richtlijnen betreffende de berekeningsmethode voor de hefboomwerkingsratio. Deze voorschriften bepalen dat de hefboomwerkingsratio, de onderdelen en het verloop ervan ten aanzien van het op risico gebaseerde vereiste zullen worden bewaakt gedurende een waarnemingsperiode van 1 januari 2013 tot 1 januari 2017. Het Bazelse comité is voornemens in de eerste helft van 2017 op grond van de resultaten van de waarnemingsperiode eventuele definitieve aanpassingen aan te brengen aan de definitie en de kalibrering van de hefboomwerkingsratio met het oog op een migratie naar een bindend vereiste op 1 januari 2018 op basis van een degelijke evaluatie en kalibrering. De richtlijnen van het Bazelse comité voorzien ook in de bekendmaking van de hefboomwerkingsratio en de onderdelen ervan vanaf 1 januari 2015.
- (68) Een hefboomwerkingsratio is een nieuw regelgevings- en toezichtshulpmiddel voor de Unie. Overeenkomstig internationale overeenkomsten moet deze eerst als een aanvullend instrument worden ingevoerd dat naar inzicht van de toezichthoudende autoriteiten op individuele instellingen kan worden toegepast. Dankzij de rapportageverplichtingen voor instellingen zouden een degelijke evaluatie en kalibrering kunnen worden gemaakt met het oog op een migratie naar een bindend vereiste in 2018.
- (69) Wanneer de effecten van de hefboomwerkingsratio op de verschillende bedrijfsmodellen worden geëvalueerd, moet bijzondere aandacht uitgaan naar bedrijfsmodellen die geacht worden een laag risico in te houden, zoals hypothecaire leningen en gespecialiseerde leningen aan regionale overheden, lokale autoriteiten of publiekrechtelijke lichamen.
- (70) Om de evaluatie te vergemakkelijken, moeten kredietinstellingen en beleggingsondernemingen tijdens een waarnemingsperiode in het kader van de interne beoordelingsprocedure van de kapitaaltoereikendheid (ICAAP) het niveau en de ontwikkeling van de hefboomwerkingsratio en het hefboomwerkingsrisico bewaken. Deze bewaking moet in het kader van het toetsingsproces plaatsvinden.
- (71) Beperkingen op variabele beloning zijn belangrijk om ervoor te zorgen dat kredietinstellingen en beleggingsondernemingen hun kapitaal weer opbouwen wanneer ze binnen de bufferzone opereren. Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen zijn reeds onderworpen aan het beginsel dat het toekennen en het discretionair betalen van variabele beloning aan categorieën van werknemers wier beroepsactiviteiten het risicoprofiel van de instelling materieel beïnvloeden, houdbaar moeten zijn, met inachtneming van de financiële situatie van de instelling. Om ervoor te zorgen dat een instelling haar eigen vermogen tijdig weer op het vereiste niveau brengt, is het wenselijk, telkens wanneer niet aan het gecombineerde buffervereiste is voldaan, de

toekenning van variabele beloning en uitkeringen uit hoofde van discretionaire pensioenen op de winstsituatie van de instelling af te stemmen.

- (72) Goede governancestructuren, transparantie en openbaarmaking zijn van cruciaal belang voor een degelijk beloningsbeleid. Teneinde een adequate transparantie voor de markt van hun beloningsstructuren en het daaraan verbonden risico te verzekeren, dienen kredietinstellingen en beleggingsondernemingen gedetailleerde informatie openbaar te maken over hun beloningsbeleid en -praktijk en, om redenen van vertrouwelijkheid, de totale bedragen voor werknemers wier beroepsactiviteiten het risicoprofiel van de kredietinstelling of beleggingsonderneming materieel beïnvloeden. Deze informatie moet beschikbaar worden gesteld voor alle belanghebbenden.
- (73) Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens¹⁶ en Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens¹⁷ dienen geheel van toepassing te zijn op de verwerking van persoonsgegevens voor de doeleinden van deze verordening.
- (74) Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen moeten een hoeveelheid liquide activa aanhouden, die zij kunnen gebruiken om te voorzien in liquiditeitsbehoeften in kortstondige situaties van liquiditeitsstress. Wanneer zij van deze activa gebruikmaken, moeten zij een plan opstellen voor het weer op niveau brengen van hun bezit aan liquide activa. De bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat het plan toereikend is en ten uitvoer wordt gelegd.
- (75) De hoeveelheid liquide activa moet te allen tijde beschikbaar zijn om de uitstroom aan liquiditeit te kunnen opvangen. De liquiditeitsbehoeften in een kortstondige situatie van liquiditeitsstress moeten op een gestandaardiseerde wijze worden bepaald zodat voorzien wordt in een uniforme deugdelijkheidsnorm en een gelijk speelveld. Er moet voor worden gezorgd dat een dergelijke gestandaardiseerde bepalingmethode geen onbedoelde gevolgen heeft voor financiële markten, kredietverstrekking en economische groei, mede rekening houdende met verschillende bedrijfsmodellen en financieringsomgevingen van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen over de hele Unie. Daartoe moet het liquiditeitsdekkingsvereiste aan een waarnemingsperiode worden onderworpen. Op basis van de waarnemingen en met de steun van de EBA moet de Commissie middels een gedelegeerde handeling het liquiditeitsdekkingsvereiste bevestigen of aanpassen.
- (76) Afgezien van liquiditeitsbehoeften op korte termijn moeten kredietinstellingen en beleggingsondernemingen ook financieringsstructuren instellen die op langere termijn stabiel zijn. In december 2010 kwam het Bazelse comité overeen dat de NSFR uiterlijk op 1 januari 2018 een minimumnorm zou worden en dat het Bazelse comité strenge rapportageprocedures zou instellen voor de bewaking van de ratio tijdens de overgangsperiode, de gevolgen van deze normen voor financiële markten,

¹⁶ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

¹⁷ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

kredietvertrekking en economische groei zou blijven nagaan, en zo nodig onbedoelde effecten zou aanpakken. Het Bazelse comité is daarbij overeengekomen dat de NSFR aan een waarnemingsperiode onderworpen zou worden en dat in een herzieningsclausule zou worden voorzien. In dit verband moet de EBA op basis van de bij deze verordening voorgeschreven rapportage evalueren hoe een stabiel financieringsvereiste zou moeten worden ontworpen. Op basis van deze evaluatie moet de Commissie tegelijk aan de Raad en het Europees Parlement verslag uitbrengen en eventueel passende voorstellen indienen voor het vaststellen van een dergelijk vereiste tegen uiterlijk 2018.

- (77) Tekortkomingen in de corporate governance van een aantal kredietinstellingen en beleggingsondernemingen hebben ertoe bijgedragen dat in het bankwezen buitensporige en onverantwoorde risico's zijn genomen die tot de ondergang van individuele instellingen en systeemproblemen hebben geleid.
- (78) Om de bewaking van de praktijken inzake corporate governance van instellingen te vergemakkelijken en de marktdiscipline te verbeteren, moeten kredietinstellingen en beleggingsondernemingen hun regelingen inzake corporate governance openbaar maken. Hun managementorganen moeten een verklaring aannemen en openbaar maken waarin aan het publiek garanties worden verstrekt dat deze regelingen toereikend en efficiënt zijn.
- (79) Om ervoor te zorgen dat er tijdens een overgangsperiode een geleidelijke convergentie ontstaat tussen het niveau van het eigen vermogen en de prudentiële aanpassingen aan de definitie van het eigen vermogen over de hele Unie en de definitie van het eigen vermogen die in deze verordening is vastgesteld, moeten de eigenvermogensvereisten van deze verordening stapsgewijs worden ingevoerd. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat deze geleidelijke invoering spoort met de verbeteringen die de lidstaten recent hebben aangebracht aan het vereiste eigenvermogensniveau en aan de in de lidstaten geldende definitie van het eigen vermogen. Te dien einde moeten de bevoegde autoriteiten tijdens de overgangsperiode binnen bepaalde onder- en bovengrenzen bepalen hoe snel zij het vereiste eigenvermogensniveau en de prudentiële aanpassingen die in deze verordening zijn vastgesteld, zullen invoeren.
- (80) Om de vlotte overgang te vergemakkelijken van de uiteenlopende prudentiële aanpassingen die momenteel in de lidstaten worden toegepast, naar de reeks prudentiële aanpassingen die in deze verordening zijn vastgesteld, moeten de bevoegde autoriteiten gedurende een overgangsperiode tot op zekere hoogte kunnen blijven voorschrijven dat instellingen prudentiële aanpassingen aan het eigen vermogen aanbrengen die van deze verordening afwijken.
- (81) Om ervoor te zorgen dat instellingen over voldoende tijd beschikken om te voldoen aan het nieuwe vereiste niveau en de nieuwe definitie van het eigen vermogen, moeten kapitaalinstrumenten die niet stroken met de in deze verordening vastgestelde definitie van het eigen vermogen, tussen 1 januari 2013 en 31 december 2021 geleidelijk worden afgeschaft. Voorts moeten bepaalde instrumenten met staatsinbreng gedurende een beperkte periode ten volle als eigen vermogen worden erkend.
- (82) Om te zorgen voor een geleidelijke convergentie naar uniforme voorschriften inzake openbaarmaking door instellingen om marktdeelnemers te voorzien van nauwkeurige en brede informatie betreffende het risicoprofiel van individuele instellingen, moeten informatieverplichtingen geleidelijk aan worden ingevoerd.

- (83) Om in te spelen op marktontwikkelingen en ervaring met de toepassing van deze verordening, moet de Commissie verplicht worden bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit te brengen, en in voorkomend geval daarbij wetgevingsvoorstellen in te dienen betreffende de mogelijke effecten van kapitaalvereisten op de conjunctuurencyclus, op de eigenvermogensvereisten voor uitzettingen in verband met gedekte obligaties, grote uitzettingen, liquiditeitsvereisten, hefboomwerking, uitzettingen op overgedragen kredietrisico, tegenpartijkredietrisico en de oorspronkelijke uitzettingsmethode, uitzettingen ten aanzien van particulieren, op de definitie van in aanmerking komend kapitaal en de mate van toepassing van deze verordening.
- (84) Om de in deze verordening vastgestelde vereisten nader in te vullen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden gedelegeerd overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen betreffende technische aanpassingen aan deze verordening ter verduidelijking van definities om te zorgen voor een uniforme toepassing van deze verordening of om in te spelen op ontwikkelingen op de financiële markten; ter aanpassing van de terminologie en van de verwoording van de definities aan latere desbetreffende handelingen; ; ter aanpassing van de bepalingen van deze verordening betreffende het eigen vermogen, als gevolg van ontwikkelingen op het gebied van standaarden voor jaarrekeningen of Uniewetgeving, of met het oog op de convergentie van toezichtspraktijken; ter uitbreiding van de lijst van uitzettingscategorieën voor de standaard- of IRB-benadering om in te spelen op de ontwikkelingen op de financiële markten; ter aanpassing van bepaalde bedragen, relevant voor deze uitzettingscategorieën, om in te spelen op de gevolgen van inflatie; ter aanpassing van de lijst en de indeling van de posten buiten de balanstelling; en ter aanpassing van specifieke bepalingen en technische criteria voor de omgang met het tegenpartijkredietrisico, de standaard- of IRB-benadering, kredietrisicolimitering, securitisatie, operationele risico's, marktrisico, liquiditeit, kapitaalbuffer, hefboomwerking en openbaarmaking om in te spelen op de ontwikkelingen op de financiële markten of op het gebied van standaarden voor jaarrekeningen of Uniewetgeving, of met het oog op de convergentie van toezichtspraktijken en risicometing en de rapportage van de resultaten van de evaluatie van diverse kwesties met betrekking tot het toepassingsgebied van Richtlijn 2004/39/EG.
- (85) Aan de Commissie moet ook de bevoegdheid worden gedelegeerd om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen ter bepaling van een tijdelijke verlaging van het in deze verordening vastgestelde niveau van het eigen vermogen of van risicogewichten, om rekening te houden met bijzondere omstandigheden; ter verduidelijking van de vrijstelling van bepaalde uitzettingen van de toepassing van bepalingen van deze verordening inzake grote uitzettingen; ter nadere invulling van bedragen die relevant zijn voor de berekening van de kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille om in te spelen op economische en monetaire ontwikkelingen; ter aanpassing van de categorieën beleggingsondernemingen die in aanmerking komen voor bepaalde afwijkingen met betrekking tot vereiste eigenvermogensniveaus, teneinde in te spelen op ontwikkelingen op de financiële markten; ter verduidelijking van het vereiste dat beleggingsondernemingen eigen vermogen dienen te hebben dat gelijk is aan een vierde van hun vaste kosten in het voorgaande jaar om ervoor te zorgen dat deze verordening op uniforme wijze wordt toegepast; ter bepaling van de bestanddelen van het eigen vermogen waarvan door een instelling aangehouden instrumenten van relevante entiteiten moeten worden afgetrokken; ter invoering van aanvullende overgangsbepalingen met betrekking tot de behandeling van actuariële

winsten en verliezen bij het meten van gedefinieerde pensioenverplichtingen van instellingen; om het niveau van het eigen vermogen tijdelijk op te trekken; en om de liquiditeitsvereisten nader in te vullen.

- (86) Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij de voorbereiding passend overleg pleegt, onder meer op het niveau van deskundigen. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op passende wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.
- (87) Aan de Commissie moet ook de bevoegdheid worden verleend middels een urgentieprocedure een tijdelijke verhoging van het eigenvermogensniveau, risicogewichten of prudentiële vereisten vast te stellen om in te spelen op marktontwikkelingen. Dergelijke bepalingen moeten maximaal 6 maanden van toepassing zijn, tenzij het Europees Parlement of de Raad binnen zes weken bezwaar heeft aangetekend tegen de gedelegeerde handeling. De Commissie moet vermelden om welke redenen zij van de urgentieprocedure gebruikmaakt.
- (88) De uitvaardiging van technische normen op het gebied van financiële diensten moet resulteren in een harmonisatie, uniforme voorwaarden en degelijke bescherming van deposanten, beleggers en consumenten in de gehele Unie. Het zou efficiënt en passend zijn om de EBA, als orgaan met hooggespecialiseerde expertise, te belasten met de uitwerking van aan de Commissie voor te leggen ontwerpen van technische regelgevings- en uitvoeringsnormen die geen beleidskeuzen inhouden.
- (89) De Commissie dient door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 290 VWEU en in overeenstemming met de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 de op de volgende terreinen door de EBA ontwikkelde ontwerpen van technische regelgevingsnormen vast te stellen: coöperatieve verenigingen of soortgelijke instellingen, bepaalde instrumenten van het eigen vermogen, prudentiële aanpassingen, aftrek van het eigen vermogen, aanvullende eigenvermogensinstrumenten, minderheidsbelangen, nevendiensten van het bankbedrijf, de behandeling van de aanpassing van het kredietrisico, de kans op wanbetaling, verlies bij wanbetaling, corporate governance, benaderingen van de risicoweging van activa, convergentie van toezichtspraktijken, liquiditeit en overgangsregelingen voor het eigen vermogen. Het is van bijzonder belang dat de Commissie tijdens haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau.
- (90) Aan de Commissie dient de bevoegdheid te worden verleend om technische uitvoeringsnormen vast te stellen door middel van uitvoeringshandelingen uit hoofde van artikel 291 VWEU en overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010. De EBA moet worden gemachtigd met het opstellen van technische uitvoeringsnormen die bij de Commissie moeten worden ingediend met betrekking tot consolidatie, gemeenschappelijke besluiten, rapportage, openbaarmaking, door hypotheek gedekte uitzettingen, risicobeoordeling, benaderingen van risicoweging van activa, risicogewichten en specificering van bepaalde uitzettingen, de behandeling van opties en warrants, posities in aandeleninstrumenten en vreemde valuta, het gebruik van interne modellen, hefboomwerking en posten buiten de balansstelling.
- (91) Teneinde uniforme voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze verordening moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend.

Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

DEEL 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Titel I

Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Artikel 1

Toepassingsgebied

In deze verordening worden uniforme regels vastgesteld betreffende algemene prudentiële vereisten waaraan alle instellingen waarop overeenkomstig Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] toezicht wordt uitgeoefend, moeten voldoen op de volgende gebieden:

- (a) eigenvermogensvereisten met betrekking tot volledig kwantificeerbare, uniforme en gestandaardiseerde elementen van kredietrisico, marktrisico en operationeel risico;
- (b) vereisten ter beperking van grote uitzettingen;
- (c) na de inwerkingtreding van de in artikel 444 bedoelde gedelegeerde handeling, liquiditeitsvereisten met betrekking tot volledig kwantificeerbare, uniforme en gestandaardiseerde elementen van liquiditeitsrisico;
- (d) rapportagevereisten met betrekking tot de punten a), b) en c) en hefboomwerking;
- (e) openbaarmakingsvereisten.

Artikel 299 is van toepassing op centrale tegenpartijen.

Deze verordening houdt geen openbaarmakingsvereisten in voor bevoegde autoriteiten op het gebied van prudentiële regelgeving voor en prudentieel +toezicht op instellingen zoals bedoeld in Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau].

Artikel 2

Toezichtbevoegdheden

Ter garantie van de naleving van deze verordening beschikken de bevoegde autoriteiten over de bevoegdheden en volgen zij de procedures die in Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] zijn bepaald.

Artikel 3
Toepassing van striktere vereisten door instellingen

Deze verordening belet instellingen niet eigen vermogen en bestanddelen ervan aan te houden die verder reiken dan, of maatregelen toe te passen die strikter zijn dan die welke door deze verordening worden voorgeschreven.

Artikel 4
Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (1) "kredietinstelling": een onderneming waarvan de werkzaamheden bestaan in het van het publiek in ontvangst nemen van deposito's of van andere terugbetaalbare gelden en het verlenen van kredieten voor eigen rekening;
- (2) "bevoegde autoriteiten": bij nationale wetgeving officieel erkende overheidsinstanties of lichamen die bij nationale wetgeving gemachtigd zijn toezicht op kredietinstellingen of beleggingsondernemingen uit te oefenen als onderdeel van het in de betrokken lidstaat geldende toezichtstelsel.
- (3) "financiële instelling": een onderneming die geen kredietinstelling is en waarvan de hoofdwerkzaamheid bestaat in het verwerven van deelnemingen of in het uitoefenen van een of meer van de in de punten 2 tot en met 12 en 15 van bijlage I bij Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] genoemde werkzaamheden;
- (4) "instelling": kredietinstelling of beleggingsonderneming;
- (5) "consoliderende toezichthouder": de bevoegde autoriteit die belast is met het toezicht op geconsolideerde basis op EU-moederinstellingen en instellingen die onder de zeggenschap staan van financiële EU-moederholdings of gemengde financiële EU-moederholdings;
- (6) "erkende beleggingsondernemingen uit een derde land": ondernemingen die aan alle volgende voorwaarden voldoen:
 - a) ondernemingen die, indien zij in de Unie waren gevestigd, onder de definitie van beleggingsonderneming zouden vallen;
 - b) ondernemingen waaraan vergunning is verleend in een derde land;
 - c) ondernemingen die onderworpen zijn en zich houden aan prudentiële vereisten welke door de bevoegde autoriteiten als minstens even streng als de vereisten van deze verordening of van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] worden beschouwd;
- (7) „plaatselijke onderneming”: een onderneming die op de markten voor financiële futures, voor opties of voor andere afgeleide instrumenten en op de contante markten, uitsluitend om posities op markten voor afgeleide instrumenten af te dekken, voor eigen rekening of voor rekening van andere leden van die markten handelt, en die door clearing members van dezelfde markten wordt gegarandeerd, waarbij de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van

de door dergelijke ondernemingen gesloten contracten berust bij clearing members van dezelfde markten;

- (8) "beleggingsondernemingen": alle instellingen als omschreven in artikel 4, lid 1, punt 1, van Richtlijn 2004/39/EG, waarop de vereisten uit hoofde van die richtlijn van toepassing zijn, met uitzondering van:
- a) kredietinstellingen;
 - b) plaatselijke ondernemingen;
 - c) ondernemingen die alleen een vergunning hebben om de dienst beleggingsadvies te verrichten of orders van beleggers te ontvangen en door te geven, zonder dat zij aan hun cliënten toebehorende gelden en/of effecten aanhouden, waardoor zij jegens hun cliënten nooit in een debiteurspositie kunnen verkeren;
- (9) "instelling voor collectieve belegging" (ICB): een alternatief beleggingsfonds zoals omschreven in artikel 4, lid 1, onder a), van Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsfondsen of een instelling voor collectieve belegging in effecten (icbe) zoals omschreven in artikel 1 van Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve beleggingen in effecten (icbe's);
- (10) "vergunning": een door de overheid afgegeven akte, ongeacht haar vorm, waaruit de bevoegdheid voortvloeit om de werkzaamheden uit te oefenen;
- (11) "geconsolideerde situatie": situatie die voortvloeit uit het toepassen van vereisten van deze verordening overeenkomstig titel II, hoofdstuk 2 op één instelling alsof deze instelling samen met een of meer andere entiteiten één enkele instelling vormde;
- (12) "geconsolideerde basis": op basis van de geconsolideerde situatie;
- (13) "waarderen tegen marktwaaarde" („mark to market"): het bepalen van de waarde van posities op basis van direct beschikbare slotkoersen, afkomstig van onafhankelijke bronnen, waaronder beurskoersen, prijzen in de schermenhandel of noteringen van een aantal onafhankelijke gereputeerde effectenmakelaars;
- (14) "waardering op basis van een modellenbenadering" ("mark to model"): het door middel van benchmarking, extrapolatie of een andere berekeningswijze bepalen van de waarde op basis van een of meerdere inputs uit de markt;
- (15) "onafhankelijke prijsverificatie": een proces waarbij marktprijzen of modelinputs op regelmatige basis op hun nauwkeurigheid en onafhankelijkheid worden gecontroleerd;
- (16) "bijkantoor": een bedrijfszetel welke een deel zonder juridische zelfstandigheid vormt van een kredietinstelling en welke rechtstreeks, geheel of gedeeltelijk de handelingen verricht die eigen zijn aan de werkzaamheden van een kredietinstelling;
- (17) "financiële instelling": een onderneming die geen kredietinstelling is en waarvan de hoofdwerkzaamheid bestaat in het verwerven van deelnemingen of in het

uitoefenen van een of meer van de in de punten 2 tot en met 12 en 15 van bijlage I bij Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] vermelde werkzaamheden;

- (18) “lidstaat van herkomst”: de lidstaat waarin aan een kredietinstelling een vergunning is verleend;
- (19) “lidstaat van ontvangst”: de lidstaat waarin een kredietinstelling een bijkantoor heeft of diensten verricht;
- (20) „zeggenschap”: de band die bestaat tussen een moederonderneming en een dochteronderneming, als bepaald in artikel 1 van de Zevende Richtlijn 83/349/EEG van de Raad van 13 juni 1983 op grond van artikel 54, lid 3, onder g), van het Verdrag, betreffende de geconsolideerde jaarrekening¹⁸, of een soortgelijke band tussen een natuurlijke of rechtspersoon en een onderneming;
- (21) “gekwalficeerde deelneming”: het in een onderneming, rechtstreeks of onrechtstreeks, bezitten van ten minste 10 % van het kapitaal of van de stemrechten, dan wel van een percentage dat het mogelijk maakt om invloed van betekenis uit te oefenen op de bedrijfsvoering van deze onderneming;
- (22) "publiekrechtelijke lichamen": administratieve organen zonder winstoogmerk die verantwoording moeten afleggen aan de centrale, regionale of lokale overheid of aan overheden die dezelfde verantwoordelijkheden dragen als de regionale en lokale overheden, of niet-commerciële ondernemingen die in handen zijn van centrale, regionale of lokale overheden en uitdrukkelijke waarborgregelingen hebben, waaronder ook bij wet geregelde autonome organen met zelfbestuur die onder openbaar toezicht staan;
- (23) “in aanmerking komend kapitaal”: voor de toepassing van titel IV van deel 2 en deel 5 betekent dit de som van:
 - a) uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal;
 - b) aanvullend tier 1-kapitaal;
 - c) tier 2-kapitaal dat 25% of minder van het eigen vermogen vertegenwoordigt;
- (24) "operationeel risico": het risico van verliezen als gevolg van ongeschikte of falende interne procedures, personen en systemen of als gevolg van externe gebeurtenissen. Juridische risico's worden er ook toe gerekend;
- (25) “centrale banken”: de nationale centrale banken die lid zijn van het Europees Stelsel van Centrale Bank en de Europese Centrale Bank, tenzij anders vermeld;
- (26) "verwateringsrisico": het risico dat een kortlopende vordering afneemt door geldelijke of niet-geldelijke kredieten aan de debiteur;
- (27) "kans op wanbetaling (PD)": de kans dat een tegenpartij over een periode van een jaar in gebreke blijft;

¹⁸ PB L 193 van 18.7.1983, blz. 1.

- (28) "verlies", voor de toepassing van deel 3, titel II: economisch verlies, met inbegrip van materiële disconteringseffecten, en materiële directe en indirecte incassokosten met betrekking tot het instrument;
- (29) "verlies bij wanbetaling (LGD)": de verhouding tussen het verlies op een uitzetting als gevolg van wanbetaling door een tegenpartij en het uitstaande bedrag bij wanbetaling;
- (30) "omrekeningsfactor": de verhouding tussen het momenteel niet-opgenomen bedrag van een kredietlijn dat bij wanbetaling opgenomen wordt en open staat, en het momenteel niet-opgenomen bedrag van de kredietlijn, waarbij de omvang van de kredietlijn wordt bepaald door de toegestane limiet, tenzij de niet-toegestane limiet hoger ligt;
- (31) "verwacht verlies (EL)", voor de toepassing van deel 3, titel II: de verhouding tussen het verlies op een uitzetting dat bij een eventuele wanbetaling van een tegenpartij of bij verwatering over een periode van een jaar te verwachten is, en het uitstaande bedrag bij wanbetaling;
- (32) "kredietrisicolimitering": een door een instelling gehanteerde techniek ter beperking van het kredietrisico dat verbonden is aan een uitzetting of aan uitzettingen die de instelling blijft houden;
- (33) „volgestorte kredietprotectie”: een techniek van kredietrisicolimitering waarbij het kredietrisico dat verbonden is aan de uitzetting van een instelling, wordt beperkt dankzij het recht van de instelling om bij wanbetaling van de tegenpartij of bij andere specifieke kredietgebeurtenissen („credit events”) in verband met de tegenpartij bepaalde activa of posten te liquideren, over te nemen, daarvan het eigendom te verwerven of te behouden dan wel het bedrag van de uitzetting te verlagen tot of deze te vervangen door het verschil tussen het bedrag van de uitzetting zelf en het bedrag van een vordering op de instelling;
- (34) "ongedekte kredietprotectie": een techniek van kredietrisicolimitering waarbij het kredietrisico dat verbonden is aan de uitzetting van een instelling wordt beperkt dankzij de garantie van een derde partij om een bepaald bedrag uit te keren bij wanbetaling van de leningnemer of bij andere specifieke kredietgebeurtenissen;
- (35) „repo”: een transactie in het kader van een contract dat valt onder de definitie van „retrocessieovereenkomst” of „omgekeerde retrocessieovereenkomst”;
- (36) "met contanten vergelijkbaar instrument": een certificaat van deposito, obligaties met inbegrip van gedekte obligaties of enig ander niet-achtergesteld instrument dat door de instelling wordt uitgegeven, waarvoor de instelling reeds de volledige betaling heeft ontvangen en dat onvoorwaardelijk door de instelling tegen de nominale waarde wordt terugbetaald;
- (37) "securitisatie": transactie of regeling waarbij het kredietrisico van een uitzetting of pool van uitzettingen wordt onderverdeeld en die de beide volgende kenmerken vertoont:
- (a) de in het kader van de transactie of regeling verrichte betalingen hangen af van de performance van de uitzetting of pool van uitzettingen;
 - (b) de rangorde van de tranches is bepalend voor de verdeling van de verliezen tijdens de looptijd van de transactie of regeling;

- (38) "tranche": een contractueel vastgesteld segment van het kredietrisico van een uitzetting of van een aantal uitzettingen, waarbij een positie in dit segment een groter of kleiner verliesrisico meebrengt dan een positie van dezelfde omvang in elk ander segment, als tenminste geen rekening wordt gehouden met de kredietprotectie die door derden rechtstreeks aan de houders van de posities in dit segment of in andere segmenten wordt geboden;
- (39) "securitisatiepositie": een uitzetting in het kader van een securitisatie;
- (40) "hersecuritisatie": een securitisatie waarbij het risico dat is verbonden aan een onderliggende pool uitzettingen, in tranches is onderverdeeld en ten minste één van de onderliggende uitzettingen een securitisatiepositie is;
- (41) "hersecuritisatiepositie": een uitzetting in het kader van een hersecuritisatie;
- (42) "initiator": een van de beide volgende betekenissen:
- (a) een entiteit die zelf of via verwante ondernemingen direct of indirect betrokken is geweest bij de oorspronkelijke overeenkomst waarmee de verplichtingen of de potentiële verplichtingen van de debiteur of potentiële debiteur zijn ontstaan die tot securitisatie van de uitzetting hebben geleid;
 - (b) een entiteit die uitzettingen van een derde voor eigen rekening koopt en daarna securitiseert;
- (43) "sponsor": een niet-initiërende instelling die een door activa gedekt commercieel-papierprogramma of een andere securitisatieregeling waarbij uitzettingen van derden worden gekocht, uitgeeft en beheert;
- (44) "kredietverbetering": een contractuele regeling waarbij de kredietkwaliteit van een securitisatiepositie verbetert ten opzichte van een situatie waarin van een dergelijke regeling geen sprake zou zijn geweest; daartoe worden ook verbeteringen gerekend die worden gerealiseerd door meer achtergestelde tranches in de securitisatie en door andere soorten kredietprotectie;
- (45) "special purpose entity voor securitisatiedoeleinden (securitisation special purpose entity - SSPE)": een vennootschap, trust of een ander soort entiteit die geen instelling is, die is opgericht voor een of meer securitisaties, waarvan de activiteiten beperkt blijven tot hetgeen noodzakelijk is voor de realisatie van dit doel, waarvan de constructie bedoeld is om de SSPE-verplichtingen te scheiden van die van de initiërende instelling, en waarvan de economische eigenaars hun deelneming mogen in pand geven of verkopen zonder dat daar voorwaarden aan verbonden zijn;
- (46) "groep verbonden cliënten": een van de volgende betekenissen:
- (a) twee of meer natuurlijke of rechtspersonen die, behoudens bewijs van het tegendeel, uit een oogpunt van risico een geheel vormen omdat een van hen rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap heeft over de andere persoon of personen, tenzij de onder c) vermelde regeling van toepassing is;
 - (b) twee of meer natuurlijke of rechtspersonen tussen wie geen zeggenschapsband als bedoeld onder a) bestaat, maar die uit een oogpunt van risico als een

geheel moeten worden beschouwd omdat zij zodanig onderling verbonden zijn dat, indien een van hen financiële problemen zou ondervinden, en met name financierings- of betalingsmoeilijkheden, de andere of alle anderen waarschijnlijk ook in financierings- of betalingsmoeilijkheden zouden komen;

- (c) Wanneer een centrale overheid zeggenschap heeft over een of meer entiteiten en posities ten aanzien van deze centrale overheid overeenkomstig artikel 109 een risicogewicht van 0% krijgen en wanneer deze centrale overheid voorzien heeft in een expliciete garantie voor alle verplichtingen van deze entiteiten, leidt deze zeggenschap niet tot het bestaan van een groep verbonden cliënten tussen de centrale overheid en deze entiteiten. Hetzelfde geldt in het geval van regionale of lokale overheden wanneer de uitzettingen of de regionale of lokale overheden overeenkomstig artikel 110 een risicogewicht van 0% krijgen en wanneer de regionale of lokale overheden in een expliciete garantie hebben voorzien voor alle verplichtingen van deze entiteiten.
- (47) "erkende beurzen": beurzen die aan alle volgende voorwaarden voldoen:
- (a) het zijn markten die vermeld staat in de lijst die overeenkomstig artikel 47 van Richtlijn 2004/39/EG door de EAEM moet worden gepubliceerd;
 - (b) ze beschikken over een clearingregeling waarbij de in bijlage IV vermelde contracten onderworpen zijn aan dagelijkse margevereisten die naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten een adequate bescherming bieden;
- (48) "uitkeringen uit hoofde van discretionaire pensioenen": verhoogde pensioenuitkeringen die een instelling aan een werknemer op discretionaire basis verleent als onderdeel van een variabele beloning van deze werknemer. Tot deze uitkeringen worden niet gerekend verhoogde uitkeringen die aan een werknemer worden verleend op grond van de voorwaarden van het bedrijfspensioenfonds.
- (49) "deelneming": een deelneming in de zin van artikel 17, eerste zin, van Richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978 betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen¹⁹, of de rechtstreekse of middellijke eigendom van 20 % of meer van de stemrechten of van het kapitaal van een onderneming;
- (50) „uitzetting”: voor de toepassing van deel 3, titel II, worden hieronder verstaan: een actief of een post buiten de balanstelling;
- (51) “hypotheekwaarde”: de waarde van het goed die is vastgesteld op grond van een voorzichtige prognose van de toekomstige handelbaarheid van het goed, rekening houdend met duurzame langetermijnaspecten van het goed, de normale en plaatselijke marktvoorwaarden, het gebruik dat op dit ogenblik van het goed wordt gemaakt en eventueel andere doeleinden waarvoor het geschikt is;
- (52) “marktwaarde”: met betrekking tot vastgoed het geraamde bedrag waartegen het goed op de dag van de taxatie door een willige verkoper op marktconforme wijze zou kunnen worden verkocht aan een willige en onafhankelijke koper na een deugdelijke verkoopprocedure

¹⁹ PB L 222 van 14.8.1978, blz. 11.

waarbij elk van de partijen met kennis van zaken, voorzichtig en zonder dwang heeft gehandeld;

- (53) “relevant kader voor financiële verslaggeving”: de vereisten inzake financiële verslaggeving waaraan de instelling onderworpen is overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002²⁰ van het Europees Parlement en de Raad van 19 juli 2002 betreffende de toepassing van internationale standaarden voor jaarrekeningen en Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen²¹;
- (54) “jaarlijkse wanbetalingsgraad”: de verhouding tussen het aantal wanbetalingen dat zich heeft voorgedaan tijdens een periode die loopt vanaf één jaar vóór datum T en het aantal debiteuren dat één jaar vóór die datum aan die klasse of groep is toegewezen;
- (55) “speculatieve vastgoedfinanciering”: leningen die gericht zijn op het verwerven, ontwikkelen, of bouwen van vastgoed, of van grond met betrekking tot dit vastgoed, met het oog op het doorverkopen ervan met winst;
- (56) “retrocessie- en omgekeerde retrocessieovereenkomsten”: een overeenkomst waarbij een instelling of haar tegenpartij effecten of grondstoffen dan wel gegarandeerde rechten overdraagt met betrekking tot:
 - a) hetzij de eigendom van effecten of grondstoffen wanneer deze garantie is gegeven door een erkende beurs die houder is van de rechten betreffende de effecten en grondstoffen en de overeenkomst een instelling niet toestaat een bepaalde zekerheid of grondstof aan meer dan een tegenpartij tegelijk over te dragen of in pand te geven, met de verbintenis deze terug te kopen;
 - b) hetzij vervangende effecten of grondstoffen met dezelfde kenmerken, tegen een vastgestelde prijs op een door de overdragende instelling bepaald of te bepalen tijdstip in de toekomst terug te kopen; het betreft een „retrocessieovereenkomst” voor de instelling die de effecten of grondstoffen verkoopt, en een „omgekeerde retrocessieovereenkomst” voor de instelling die de effecten of grondstoffen koopt;
- (57) ‘financiële instrumenten’: een van de volgende instrumenten:
 - (a) een overeenkomst die leidt tot zowel een financieel actief bij een partij als een financiële verplichting of eigenvermogensinstrument bij een andere partij;
 - (b) een instrument genoemd in deel C van bijlage I bij Richtlijn 2004/39/EG;
 - (c) een afgeleid financieel instrument;
 - (d) een primair financieel instrument;
 - (e) een kasinstrument.

²⁰ PB L 243 van 11.9.2002, blz. 1.

²¹ PB L 372 van 31.12.1986, blz. 1.

De onder a), b), en c) bedoelde instrumenten zijn uitsluitend financiële instrumenten als hun waarde afgeleid is van de prijs van een onderliggend financieel instrument of een andere onderliggende post, rentevoet of index.

(58) “aanvangskapitaal”: de hoeveelheid en de soorten eigen vermogen die in artikel 12 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] voor kredietinstellingen en in titel IV van die richtlijn voor beleggingsondernemingen zijn vastgesteld.

(59) “posities die met de intentie om te handelen worden ingenomen”: een van de volgende posities:

- (a) de eigen posities van de instelling en de posities uit hoofde van de dienstverlening aan cliënten en van het onderhouden van een markt;
- (b) posities die bedoeld zijn om op korte termijn weder te verkopen;
- (c) posities die worden ingenomen met de bedoeling op korte termijn profijt te trekken van bestaande of verwachte verschillen tussen de aankoop- en verkoopprijzen of uit andere koers- of renteschommelingen;

(60) "moederonderneming":

- a) een moederonderneming in de zin van de artikelen 1 en 2 van Richtlijn 83/349/EEG;
- b) voor de toepassing van afdeling II van de hoofdstukken 3 en 4 van titel VII, titel VIII van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] en deel V van deze verordening: een moederonderneming in de zin van artikel 1, lid 1, van Richtlijn 83/349/EEG, alsmede iedere onderneming die feitelijk een overheersende invloed op een andere onderneming uitoefent;

(61) "dochteronderneming":

- a) een dochteronderneming in de zin van de artikelen 1 en 2 van Richtlijn 83/349/EEG;
- b) een dochteronderneming in de zin van artikel 1 van Richtlijn 83/349/EEG, alsmede iedere onderneming waarop een moederonderneming feitelijk een overheersende invloed uitoefent;

alle dochterondernemingen van dochterondernemingen worden eveneens geacht dochterondernemingen te zijn van de moederonderneming die aan het hoofd van deze ondernemingen staat;

(62) “handelsportefeuille”: alle posities in financiële instrumenten en grondstoffen die door een instelling worden ingenomen, hetzij met de intentie om te handelen, hetzij ter afdekking van posities die worden ingenomen met de intentie om te handelen;

(63) "financiële holding": een financiële instelling waarvan de dochterondernemingen uitsluitend of hoofdzakelijk instellingen of financiële instellingen zijn, van welke dochterondernemingen er

ten minste één een instelling is, en die geen gemengde financiële holding is in de zin van artikel 2, lid 15, van Richtlijn 2002/87/EG²²;

- (64) „moederinstelling in een lidstaat”: een instelling die een instelling of een financiële instelling als dochteronderneming heeft of die een deelneming heeft in zo'n instelling en zelf geen dochteronderneming is van een andere instelling waaraan in dezelfde lidstaat vergunning is verleend, of van een in dezelfde lidstaat opgerichte financiële holding of gemengde financiële holding;
- (65) „EU-moederinstelling”: een moederinstelling die geen dochteronderneming is van een andere instelling waaraan in een van de lidstaten vergunning is verleend, of van een in een van de lidstaten opgerichte financiële holding of gemengde financiële holding;
- (66) "financiële moederholding in een lidstaat": een financiële holding die zelf geen dochteronderneming is van een instelling waaraan in dezelfde lidstaat vergunning is verleend, of van een in dezelfde lidstaat opgerichte financiële holding of gemengde financiële holding;
- (67) „financiële EU-moederholding”: een financiële moederholding die geen dochteronderneming is van een instelling waaraan in een van de lidstaten vergunning is verleend, of van een in een van de lidstaten opgerichte financiële holding of gemengde financiële holding;
- (68) "gemengde financiële moederholding in een lidstaat": een gemengde financiële holding die zelf geen dochteronderneming is van een instelling waaraan in dezelfde lidstaat een vergunning is verleend, of van een in dezelfde lidstaat opgerichte financiële holding of gemengde financiële holding;
- (69) „gemengde financiële EU-moederholding”: een gemengde financiële moederholding die geen dochteronderneming is van een instelling waaraan in een van de lidstaten een vergunning is verleend, of van een in een van de lidstaten opgerichte financiële holding of gemengde financiële holding;
- (70) “multilaterale handelsfaciliteit” heeft dezelfde betekenis als in artikel 4, lid 15, van Richtlijn 2004/39/EG;
- (71) "gemengde holding": een moederonderneming die geen financiële holding en evenmin een instelling of een gemengde financiële holding is, en die onder haar dochterondernemingen ten minste één instelling telt;
- (72) "nauwe banden": een situatie waarbij twee of meer natuurlijke of rechtspersonen op een van de volgende wijzen zijn verbonden:
 - (a) een deelneming in de vorm van de eigendom, rechtstreeks of door middel van een zeggenschapsband, van ten minste 20 % van de stemrechten of het kapitaal van een onderneming;
 - (b) een zeggenschapsband;

²²

Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat (PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1).

- (c) het feit dat beide of allen via een zeggenschapsband duurzaam verbonden zijn met een en dezelfde, derde persoon;
- (73) “centrale tegenpartij (ctp)”: een juridische entiteit die als een tussenpartij fungeert tussen tegenpartijen bij een handelstransactie op een of meer financiële markten en koper van elke verkoper en verkoper van elke koper wordt;
- (74) “wanbetalingsfonds”: een door een ctp opgericht fonds dat gericht is op het verdelen van de verliezen die de ctp lijdt vanwege de wanbetaling of insolventie van een of meer van zijn clearing members, wanneer de margins en bijdragen van die clearing members aan het wanbetalingsfonds niet toereikend zijn om deze verliezen te dekken;
- (75) “handelsuitzettingen”: de som van uitzettingen die voortvloeien uit ten aanzien van een ctp gestelde activa, tegen marktwaarde gewaardeerde uitzettingen ten aanzien van een ctp en potentiële toekomstige uitzettingen ten aanzien van een ctp;
- (76) “verzekeringsonderneming” heeft dezelfde betekenis als in artikel 13, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG;
- (77) “gemengde verzekeringsholding” heeft dezelfde betekenis als in artikel 212, lid 1, onder g), van Richtlijn 2009/138/EG;
- (78) “herverzekeringsonderneming” heeft dezelfde betekenis als in artikel 13, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG;
- (79) “verzekeringsonderneming uit een derde land” heeft dezelfde betekenis als in artikel 13, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG;
- (80) “herverzekeringsonderneming uit een derde land” heeft dezelfde betekenis als in artikel 13, lid 6, van Richtlijn 2009/138/EG;
- (81) “gereguleerde markt”: een markt die vermeld staat in de lijst die overeenkomstig artikel 47 van Richtlijn 2004/39/EG door de Europese Autoriteit voor effecten en markten (EAEM) moet worden gepubliceerd;
- (82) “leidinggevend orgaan”: het leidende orgaan van een instelling, dat een toezicht- en bestuursfunctie vervult, over de ultieme besluitvormingsbevoegdheid beschikt en gemachtigd is de strategie, doelstellingen en algehele oriëntatie van de instelling vast te stellen. Tot het leidinggevend orgaan behoren personen die daadwerkelijk het beleid van de instelling bepalen;
- (83) “leidinggevend orgaan in zijn toezichthoudende functie”: het leidinggevend orgaan dat handelt in zijn functie als toezichthouder op en bewaker van de bestuurlijke besluitvorming;
- (84) “directie”: de personen die binnen een instelling met het dagelijks bestuur verband houdende functies vervullen en die aan het leidinggevend orgaan verantwoording en rekenschap moeten afleggen voor het dagelijks bestuur van de instelling;
- (85) “gemengde financiële holding”: een moederonderneming die niet een gereguleerde entiteit is en die samen met haar dochterondernemingen - waarvan er ten minste één een gereguleerde entiteit met hoofdkantoor in de Unie is - en met

andere entiteiten een financieel conglomeraat vormt;

- (86) “hefboomwerking”: de relatieve omvang van de activa van een instelling, plus haar verplichtingen buiten balansstelling en voorwaardelijke verplichtingen tot betalen, tot leveren of tot het stellen van zekerheden, met inbegrip van verplichtingen vanwege ontvangen financiering, aangegane verbintenissen, derivaten of retrocessieovereenkomsten, maar met uitsluiting van verplichtingen die enkel bij liquidatie van een instelling kunnen worden afgedwongen, in verhouding tot het eigen vermogen van deze instelling.

Titel II

Toepassingsniveau van de vereisten

Hoofdstuk 1

Toepassing van de vereisten op individuele basis

Artikel 5

Algemene beginselen

1. Instellingen voldoen op individuele basis aan de in de delen twee tot en met vijf bepaalde verplichtingen.
2. Als een instelling geen dochteronderneming is in de lidstaat waar zij een vergunning heeft gekregen en onder toezicht staat, en evenmin een moederonderneming is, of als een instelling ingevolge artikel 17 niet in de consolidatie wordt opgenomen, voldoet zij op individuele basis aan de in artikel 84 bepaalde verplichtingen.
3. Als een instelling geen moederonderneming en ook geen dochteronderneming is, of als een instelling ingevolge artikel 17 niet in de consolidatie wordt opgenomen, voldoet zij op individuele basis aan de in deel 8 bepaalde verplichtingen.
4. Als een instelling geen beleggingsonderneming is en geen vergunning heeft om de in de punten 3 en 6 van bijlage I, afdeling A, van Richtlijn 2004/39/EG opgesomde beleggingsdiensten te verstrekken, voldoet deze op individuele basis aan de in de artikelen 401 en 403 bepaalde verplichtingen.
5. Instellingen voldoen op individuele basis aan de in deel 7 bepaalde verplichtingen.

Artikel 6

Afwijking van de toepassing van prudentiële vereisten op individuele basis

1. Bevoegde autoriteiten kunnen ontheffing verlenen van de toepassing van artikel 5, lid 1, voor een dochteronderneming van een instelling als de desbetreffende lidstaat een vergunning heeft verleend aan en toezicht houdt op zowel de dochteronderneming als de instelling, de dochteronderneming betrokken is in het toezicht op geconsolideerde basis van de instelling die de moederonderneming is, en met het oog op een adequate verdeling van het eigen vermogen tussen de moederonderneming en de dochterondernemingen voldaan is aan alle volgende voorwaarden:
 - (a) er is geen feitelijke of juridische belemmering van materieel belang aanwezig of te voorzien die een onmiddellijke overdracht van eigen vermogen of terugbetaling van passiva door de moederonderneming kan verhinderen;
 - (b) ofwel verstrekt de moederonderneming de bevoegde autoriteit waarborgen ten aanzien van het zorgvuldige beheer van de dochteronderneming en verklaart

zij, met toestemming van de bevoegde autoriteit, dat zij garant staat voor de door de dochtermaatschappij aangegane verplichtingen, ofwel zijn de risico's ten aanzien van de dochteronderneming verwaarloosbaar;

- (c) in de risicobeoordelings-, meet- en controleprocedures van de moederonderneming wordt ook de dochteronderneming betrokken;
 - (d) de moederonderneming bezit meer dan 50 % van de stemrechten die verbonden zijn aan aandelen in het kapitaal van de dochteronderneming en heeft het recht om het grootste deel van de leden van het leidinggevend orgaan van de dochteronderneming aan te stellen of te ontslaan.
2. Bevoegde autoriteiten mogen van de in lid 1 genoemde mogelijkheid gebruikmaken als het bij de moederonderneming om een financiële holding of een gemengde financiële holding gaat die in dezelfde lidstaat is opgericht als de instelling en aan hetzelfde toezicht onderworpen is als dat welke op instellingen wordt uitgeoefend. Dit geldt met name voor de in artikel 10, lid 1, vastgelegde normen.
3. Bevoegde autoriteiten kunnen ontheffing verlenen van de toepassing van artikel 5, lid 1, voor een moederonderneming in een lidstaat als de desbetreffende lidstaat een vergunning heeft verleend aan en toezicht houdt op de instelling, de instelling betrokken is in het toezicht op geconsolideerde basis van de instelling die de moederonderneming is, en met het oog op een adequate verdeling van het eigen vermogen tussen de moederonderneming en de dochterondernemingen voldaan is aan alle volgende voorwaarden:
- (a) er zijn geen feitelijke of juridische belemmeringen van materieel belang aanwezig of te voorzien die een onmiddellijke overdracht van eigen vermogen of terugbetaling van passiva aan de moederinstelling in een lidstaat kunnen verhinderen;
 - (b) in de risicobeoordelings-, meet- en controleprocedures die relevant zijn voor het geconsolideerde toezicht wordt de moederinstelling in een lidstaat betrokken.

De bevoegde autoriteit die van dit lid gebruikmaakt, stelt de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten op de hoogte.

Artikel 7

Afwijking van de toepassing van liquiditeitsvereisten op individuele basis

1. De bevoegde autoriteiten verlenen volledig of ten dele ontheffing van de toepassing van artikel 401 toe te passen voor een moederinstelling en voor alle of sommige van haar dochterondernemingen in de Europese Unie en oefenen toezicht op hen uit als op één enkele liquiditeitssubgroep zolang zij aan elke van alle volgende voorwaarden voldoen:
- (a) de moederinstelling voldoet op geconsolideerde basis aan de in de artikelen 401 en 403 bepaalde verplichtingen of op een subgeconsolideerde basis wanneer geen EU-moederinstelling tot de subgroep behoort;
 - (b) de moederinstelling houdt voortdurend toezicht op de liquiditeitsposities binnen de groep of subgroep, die onder de ontheffing vallen;

- (c) de instellingen zijn overeenkomsten aangegaan die voorzien in het vrije verkeer van middelen tussen hen onderling om hen in staat te stellen aan hun individuele en gezamenlijke verplichtingen te voldoen wanneer deze vervallen;
 - (d) er is geen feitelijke of juridische belemmering van materieel belang aanwezig of te voorzien die het uitvoeren van de onder c) bedoelde overeenkomsten kan verhinderen.
2. Wanneer aan alle instellingen van de enkele liquiditeitssubgroep in dezelfde lidstaat een vergunning is verleend, passen de bevoegde autoriteiten van die lidstaat lid 1 toe.
- Wanneer aan instellingen van de enkele liquiditeitssubgroep in verschillende lidstaten een vergunning is verleend, wordt lid 1 uitsluitend toegepast nadat de in artikel 19 vastgestelde procedure is gevolgd en alleen ten aanzien van de instellingen waarvan de bevoegde autoriteiten over de volgende punten overeenstemming hebben bereikt:
- (a) de toereikendheid van de organisatie en de behandeling van het liquiditeitsrisico, zoals bij artikel 84 van Verordening [in te voegen door het Publicatiebureau] voorgeschreven;
 - (b) de verdeling van de bedragen, de plaats en de eigendom van de liquide activa die binnen de subgroep moeten worden aangehouden;
 - (c) minimumbedragen aan liquide activa die door de instellingen moeten worden aangehouden, waarvoor ontheffing is verleend van de toepassing van artikel 401;
 - (d) de noodzaak van striktere parameters dan die welke in deel 6, titel III zijn beschreven.
- Bevoegde autoriteiten kunnen ook lid 1 toepassen op instellingen die aangesloten zijn bij hetzelfde, in artikel 108, lid 7, onder b), genoemde institutioneel protectiestelsel, mits zij aan alle voorwaarden van artikel 108, lid 7, voldoen. In dat geval wijzen bevoegde autoriteiten een van de instellingen aan als vrijgesteld van de toepassing van artikel 401 op basis van de geconsolideerde situatie van alle instellingen van de enkele liquiditeitssubgroep.
3. Wanneer overeenkomstig lid 1 een ontheffing is verleend, kunnen de bevoegde autoriteiten ook ontheffing verlenen van de toepassing van artikel 403.

Artikel 8 *Individuele consolidatiemethode*

1. Onder voorbehoud van de leden 2 en 3 van dit artikel en artikel 134, lid 3, van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] mogen de bevoegde autoriteiten aan moederinstellingen op ad-hocbasis toestaan om bij de berekening van hun vereisten in het kader van artikel 5, lid 1, dochterondernemingen in aanmerking te nemen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 6, lid 1, onder c) en d), en die jegens deze moederinstelling materiële uitzettingen of aanzienlijke verplichtingen hebben.
2. De behandeling in lid 1 is alleen toegestaan indien de moederinstelling, met opgaaf van alle omstandigheden en regelingen, ook de wettelijke regelingen, tot genoegen van de bevoegde autoriteiten aantoont dat er geen feitelijke of juridische belemmeringen van materieel belang aanwezig of te voorzien zijn die, een onmiddellijke overdracht van eigen vermogen of terugbetaling van passiva op de vervaldag door de dochteronderneming

aan haar moederonderneming, kunnen verhinderen.

3. Wanneer een bevoegde autoriteit de keuzemogelijkheid van lid 1 uitoefent, brengt zij regelmatig en ten minste eenmaal per jaar aan de bevoegde autoriteiten van de overige lidstaten verslag uit over het gebruik van lid 1 en over de in lid 2 bedoelde omstandigheden en regelingen. Wanneer de dochteronderneming in een derde land is gelegen, verstrekken de bevoegde autoriteiten dezelfde informatie aan de bevoegde autoriteiten van dat derde land.

Artikel 9

Ontheffing voor kredietinstellingen die blijvend zijn aangesloten bij een centraal orgaan

Bevoegde autoriteiten kunnen ontheffing verlenen van de toepassing van de vereisten van de delen twee tot vier en zes tot acht ten aanzien van een of meer instellingen die in dezelfde lidstaat gevestigd zijn en die blijvend zijn aangesloten bij een centraal orgaan dat toezicht op hen uitoefent en dat in dezelfde lidstaat gevestigd is, mits de nationale wetgeving in al het volgende heeft voorzien:

- (a) dat de verbintenissen van het centrale orgaan en die van de aangesloten instellingen solidaire verplichtingen zijn, of dat de verbintenissen van de aangesloten instellingen volledig door het centrale orgaan worden gewaarborgd;
- (b) dat de solvabiliteit en de liquiditeit van het centrale orgaan en van alle aangesloten instellingen in hun totaliteit worden bewaakt op basis van geconsolideerde rekeningen van deze instellingen;
- (c) dat de leiding van het centrale orgaan bevoegd is instructies te geven aan de leiding van de aangesloten instellingen.

Hoofdstuk 2 Prudentiële consolidatie

AFDELING 1

TOEPASSING VAN DE VEREISTEN OP GECONSOLIDEERDE BASIS

Artikel 10

Algemene behandeling

1. Moederinstellingen in een lidstaat voldoen, in de mate en op de wijze als voorgeschreven in artikel 16, aan de in de delen twee tot vier en zeven bepaalde verplichtingen op basis van hun geconsolideerde financiële situatie.
2. Instellingen die onder de zeggenschap staan van een financiële moederholding of een gemengde financiële moederholding in een lidstaat, voldoen in de mate en op de wijze als voorgeschreven in artikel 16 aan de in de delen twee tot vier en zeven neergelegde verplichtingen op basis van de geconsolideerde positie van deze financiële moederholding of gemengde financiële moederholding.

Als meerdere instellingen onder de zeggenschap staan van een financiële moederholding of een gemengde financiële moederholding in een lidstaat, is de eerste alinea alleen van toepassing op de instelling die ingevolge artikel 106 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] onderworpen is aan toezicht op geconsolideerde basis.

3. EU-moederinstellingen en instellingen die onder zeggenschap staan van een EU-moederholding en instellingen die onder zeggenschap staan van een gemengde financiële EU-moederholding voldoen aan de in de artikelen 401 en 403 bepaalde verplichtingen op basis van de geconsolideerde situatie van die moederinstelling, financiële holding of gemengde financiële holding, als de groep uit een of meer kredietinstellingen of beleggingsondernemingen bestaat waaraan een vergunning is verleend voor het verstrekken van de in de punten 3 en 6 van bijlage I, afdeling A, bij Richtlijn 2004/39/EG opgesomde beleggingsdiensten.
4. Wanneer artikel 9 wordt toegepast, voldoet het in dat artikel bedoelde centrale orgaan aan de vereisten van de delen twee tot vier en zeven op basis van de geconsolideerde situatie van het centrale orgaan. Artikel 16 is van toepassing op het centrale orgaan en de aangesloten instellingen worden behandeld als de dochterondernemingen van het centrale orgaan.

Artikel 11

Financiële holding of gemengde financiële holding met zowel een dochterkredietinstelling als een dochterbeleggingsonderneming

Wanneer een financiële holding of een gemengde financiële holding minstens een kredietinstelling en een beleggingsonderneming onder zijn dochterondernemingen telt, gelden de vereisten die gelden op basis van de geconsolideerde situatie van de financiële holding of van de gemengde financiële holding, ook voor de kredietinstelling.

Artikel 12

Toepassing van de informatieverplichtingen op geconsolideerde basis

1. EU-moederinstellingen voldoen op basis van hun geconsolideerde situatie aan de in deel 8 bepaalde verplichtingen.

Significante dochterondernemingen van EU-moederinstellingen maken de in de artikelen 424, 425, 435 en 436 genoemde informatie openbaar op individuele of gesubconsolideerde basis.
2. Instellingen die onder de zeggenschap staan van een financiële EU-moederholding of van een gemengde financiële EU-moederholding, voldoen op basis van de geconsolideerde financiële situatie van deze financiële holding of gemengde financiële holding aan de in deel 8 bepaalde verplichtingen.

Significante dochterondernemingen van financiële EU-moederholdings of van gemengde financiële EU-moederholdings maken de in de artikelen 424, 425, 435 en 436 genoemde informatie openbaar op individuele of gesubconsolideerde basis.
3. De leden 1 en 2 zijn noch volledig, noch ten dele van toepassing op EU-moederinstellingen, instellingen die onder de zeggenschap staan van een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding voor zover zij worden betrokken bij

gelijkwaardige openbaarmakingen die door een in een derde land gevestigde moederonderneming op een geconsolideerde basis worden verstrekt.

4. Wanneer artikel 9 wordt toegepast, voldoet het in dat artikel bedoelde centrale orgaan aan de vereisten van deel 8 op basis van de geconsolideerde situatie van het centrale orgaan. Artikel 16, lid 1, is van toepassing op het centrale orgaan en de aangesloten instellingen worden behandeld als de dochterondernemingen van het centrale orgaan.

Artikel 13

Toepassing van de vereisten van deel 5 op geconsolideerde basis

1. Moederondernemingen en hun dochterondernemingen die onder deze verordening vallen, voldoen op geconsolideerde of gesubconsolideerde basis aan de in deel 5 bepaalde verplichtingen, zodat hun bij deze bepalingen voorgeschreven regelingen, procedures en mechanismen samenhang vertonen en goed geïntegreerd zijn, en alle gegevens en informatie die voor het toezicht van belang zijn, kunnen worden verkregen. Zij dragen er meer in het bijzonder zorg voor dat niet onder deze verordening vallende dochterondernemingen regelingen, procedures en mechanismen hanteren die de inachtneming van deze bepalingen garanderen.
2. Instellingen passen overeenkomstig artikel 396 een aanvullend risicogewicht toe wanneer zij artikel 87 op een geconsolideerde of gesubconsolideerde basis toepassen als de vereisten van de artikelen 394 of 395 niet zijn nageleefd op het niveau van een in een derde land gevestigde entiteit die overeenkomstig artikel 16 in de consolidatie betrokken is, en de niet-naleving van materieel belang is in verhouding tot het algehele risicoprofiel van de groep.
3. Voor dochterondernemingen die zelf niet onder deze verordening vallen, zijn de uit deel 5 voortvloeiende verplichtingen niet van toepassing indien de EU-moederinstelling of de instellingen die onder de zeggenschap staan van een financiële EU-moederholding of van een gemengde financiële EU-moederholding, aan de bevoegde autoriteiten kunnen aantonen dat de toepassing van deel 5 niet is toegestaan volgens de wetten van het derde land waar de dochteronderneming is gevestigd.

Artikel 14

Afwijking op de toepassing van eigenvermogensvereisten op geconsolideerde basis voor groepen van beleggingsondernemingen

1. De bevoegde autoriteiten die op geconsolideerde basis toezicht op groepen uitoefenen, kunnen op ad-hocbasis ontheffing van de eigenvermogensvereisten op geconsolideerde basis verlenen, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) elke EU-beleggingsonderneming in een dergelijke groep hanteert de alternatieve berekening van het in artikel 90, lid 2, bedoelde totale uitzettingsbedrag;
 - (b) elke beleggingsonderneming in een dergelijke groep behoort tot de in artikel 90, lid 1, en artikel 91, lid 1, genoemde categorieën;
 - (c) elke EU-beleggingsonderneming in een dergelijke groep voldoet op niet-geconsolideerde basis aan de bij artikel 90 gestelde vereisten en

brengt alle latente verplichtingen ten aanzien van beleggingsondernemingen, financiële instellingen, vermogensbeheerders en ondernemingen die nevendiensten verrichten, die normaliter geconsolideerd zouden worden, in mindering op haar uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen;

- (d) elke financiële holding in een dergelijke groep, die in een lidstaat de financiële moederholding is van een beleggingsonderneming, houdt ten minste evenveel kapitaal aan als hierna bepaald als de som van het volgende:
 - i) de in de artikelen 24, lid 1, artikel 48, lid 1, en artikel 59, lid 1, bedoelde bestanddelen;
 - ii) de som van de volledige boekwaarde van alle in artikel 33, lid 1, onder h, artikel 53, lid 1, onder c) en d), en artikel 63, lid 1, onder c) en d), genoemde deelnemingen in, achtergestelde vorderingen op en instrumenten van beleggingsondernemingen, financiële instellingen, vermogensbeheerders en ondernemingen die nevendiensten verrichten, die normaliter geconsolideerd zouden worden; en
 - iii) het totaal van alle voorwaardelijke verplichtingen ten aanzien van beleggingsondernemingen, financiële instellingen, vermogensbeheerders en ondernemingen die nevendiensten verrichten, die normaliter geconsolideerd zouden worden;
- (e) er behoren geen kredietinstellingen tot de groep.

Elke EU-beleggingsonderneming die aan de criteria van de eerste alinea voldoet, beschikt over systemen om de bronnen van eigen en vreemd vermogen van alle tot de groep behorende financiële holdings, beleggingsondernemingen, financiële instellingen, vermogensbeheerders en ondernemingen die nevendiensten verrichten, te bewaken en te beheersen.

- 2. De bevoegde autoriteiten kunnen de ontheffing ook toepassen als de financiële moederholding minder eigen vermogen aanhoudt dan de overeenkomstig lid 1, onder d), berekende hoeveelheid, maar niet minder dan de som van de eigenvermogensvereisten die op individuele basis gelden voor beleggingsondernemingen, financiële instellingen, vermogensbeheerders en ondernemingen die nevendiensten verrichten, die normaliter geconsolideerd zouden worden, plus het totaal van alle voorwaardelijke verplichtingen ten aanzien van beleggingsondernemingen, financiële instellingen, vermogensbeheerders en ondernemingen die nevendiensten verrichten, die normaliter geconsolideerd zouden worden. Voor de toepassing van dit lid dienen beleggingsondernemingen uit derde landen, financiële instellingen, vermogensbeheerders en de ondernemingen die nevendiensten verrichten, aan een notioneel eigenvermogensvereiste te worden onderworpen.

Artikel 15

Toezicht op beleggingsondernemingen waarvoor ontheffing is verleend van de toepassing van eigenvermogensvereisten op geconsolideerde basis

Beleggingsondernemingen in een groep waarvoor de in artikel 14 bedoelde ontheffing geldt, stellen de bevoegde autoriteiten in kennis van de risico's, met inbegrip van die welke samenhangen met de

samenstelling en de bronnen van hun eigen vermogen, intern kapitaal en financiering, die hun financiële posities in gevaar kunnen brengen.

Wanneer de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 14 ontheffing verlenen van de verplichting van toezicht op geconsolideerde basis, moeten zij andere passende maatregelen nemen voor het toezicht op de risico's, met name de grote risico's, van de gehele groep, met inbegrip van die ondernemingen die niet in een lidstaat zijn gevestigd.

Ingeval de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 14 ontheffing verlenen van de toepassing van eigenvermogensvereisten op geconsolideerde basis, zijn de vereisten van deel 8 op individuele basis van toepassing.

AFDELING 2

METHODES VOOR PRUDENTIËLE CONSOLIDATIE

Artikel 16

Methodes voor prudentiële consolidatie

1. De instellingen die moeten voldoen aan de in afdeling 1 genoemde vereisten op basis van hun geconsolideerde situatie, voeren een volledige consolidatie uit van alle instellingen en financiële instellingen die hun dochterondernemingen zijn, of, in voorkomend geval, de dochterondernemingen van dezelfde financiële moederholding of gemengde financiële moederholding. De leden 2 tot en met 8 van dit artikel zijn niet van toepassing indien de artikelen 401 en 403 van toepassing zijn op basis van de geconsolideerde situatie van een instelling.
2. De bevoegde autoriteiten kunnen echter op ad-hocbasis proportionele consolidatie toestaan naargelang van het aandeel van de moederonderneming in het kapitaal van de dochteronderneming. Proportionele consolidatie mag alleen worden toegestaan als aan alle volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de aansprakelijkheid van de moederonderneming is beperkt tot het aandeel van de moederonderneming in het kapitaal van de dochteronderneming, op grond van de aansprakelijkheid van de overige aandeelhouders of vennoten;
 - (b) de solvabiliteit van deze andere aandeelhouders of vennoten is toereikend;
 - (c) de aansprakelijkheid van de overige aandeelhouders en vennoten is duidelijk op een juridisch bindende manier aangetoond.
3. Indien ondernemingen verbonden zijn door een band in de zin van artikel 12, lid 1, van Richtlijn 83/349/EEG, bepalen de bevoegde autoriteiten hoe de consolidatie moet worden uitgevoerd.
4. De met het toezicht op geconsolideerde basis belaste bevoegde autoriteiten verlangen de proportionele consolidatie naargelang van het aandeel in het kapitaal van deelnemingen in instellingen en financiële instellingen welke gezamenlijk door een bij de consolidatie betrokken onderneming en een of meer daarin niet opgenomen ondernemingen worden geleid, wanneer daaruit een beperking van de aansprakelijkheid van deze

ondernemingen voortvloeit die afhangt van hun aandeel in het kapitaal.

5. In het geval van deelnemingen of van andere vormen van kapitaalbinding dan bedoeld in de leden 1 en 2, bepalen de bevoegde autoriteiten of en in welke vorm consolidatie moet plaatsvinden. Zij kunnen met name de toepassing van de vermogensmutatiemethode toestaan of voorschrijven. Deze methode houdt evenwel niet in dat de betrokken ondernemingen in het toezicht op geconsolideerde basis worden betrokken.
6. De bevoegde autoriteiten bepalen in de volgende gevallen of en in welke vorm consolidatie moet plaatsvinden:
 - (a) een instelling oefent naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten een significante invloed uit op een of meer instellingen of financiële instellingen, zonder daarin evenwel een deelneming te houden of daarmee andere vormen van kapitaalbinding te hebben; en
 - (b) twee of meer instellingen of financiële instellingen staan onder centrale leiding zonder dat dit in een overeenkomst of statutaire bepalingen vastgelegd hoeft te zijn.

De bevoegde autoriteiten mogen in het bijzonder het gebruik van de in artikel 12 van Richtlijn 83/349/EEG bedoelde methode toestaan of voorschrijven. Deze methode houdt evenwel niet in dat de betrokken ondernemingen in het toezicht op geconsolideerde basis worden betrokken.

7. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van de voorwaarden waaronder consolidatie in de in de leden 2 tot en met 6 van dit artikel bedoelde gevallen wordt uitgevoerd.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2016 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen overeenkomstig de in artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure.

8. Wanneer het toezicht op geconsolideerde basis op grond van artikel 106 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] is voorgeschreven, worden de ondernemingen die nevendiensten verrichten, alsmede vermogensbeheerders in de zin van Richtlijn 2002/87/EG in de consolidatie betrokken in de gevallen en volgens de methoden die in dit artikel zijn omschreven.

AFDELING 3

REIKWIJDTE VAN DE PRUDENTIËLE CONSOLIDATIE

Artikel 17

Entiteiten die van de prudentiële consolidatie worden uitgesloten

1. Een instelling, financiële instelling of een onderneming die nevendiensten verricht, die een dochteronderneming is of een onderneming waarin een deelneming wordt gehouden, hoeft niet in de consolidatie te worden betrokken indien het totale bedrag van de activa en

posten buiten de balanstelling van de desbetreffende onderneming lager is dan het laagste van de twee volgende bedragen:

- a) 10 miljoen euro
 - b) 1 % van het totale bedrag van de activa en posten buiten de balanstelling van de moederonderneming, of van de onderneming die de deelneming houdt.
2. De bevoegde autoriteiten die overeenkomstig artikel 106 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] verantwoordelijk zijn voor het toezicht op geconsolideerde basis, mogen op ad-hocbasis besluiten dat een instelling, financiële instelling of een onderneming die nevendiensten verricht, die een dochteronderneming is of waarin een deelneming wordt gehouden, buiten de consolidatie mag worden gelaten indien:
- (a) de desbetreffende onderneming gevestigd is in een derde land waar juridische belemmeringen voor de mededeling van de nodige inlichtingen bestaan;
 - (b) de desbetreffende onderneming in het licht van de doelstellingen van het toezicht op de kredietinstellingen te verwaarlozen is;
 - (c) de consolidatie van de financiële situatie van de desbetreffende onderneming, naar de mening van de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op geconsolideerde basis, in het licht van de doelstellingen van het toezicht op kredietinstellingen niet wenselijk of misleidend zou zijn.
3. Indien in de in lid 1, en lid 2, onder b), bedoelde gevallen verscheidene ondernemingen aan de daar genoemde voorwaarden voldoen, worden zij toch in de consolidatie betrokken indien het geheel van deze ondernemingen in het licht van de vermelde doelstellingen, een niet te verwaarlozen belang heeft.

Artikel 18

Gezamenlijke besluiten over prudentiële vereisten

1. De bevoegde autoriteiten werken in nauw overleg samen:
 - a) als een EU-moederinstelling met haar dochterondernemingen of de gezamenlijke dochterondernemingen van een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding een aanvraag indienen voor de in artikel 138, lid 1, artikel 146, lid 9, artikel 301, lid 2, artikel 277 en artikel 352 van deze verordening bedoelde toestemmingen, om te beslissen of de aanvraag wordt ingewilligd en welke voorwaarden eventueel aan een dergelijke toestemming moeten worden verbonden;
 - b) voor de toepassing van de in artikel 410, lid 8, en artikel 413, lid 4, van deze verordening bedoelde intragroepbehandeling met betrekking tot instellingen die niet onder de ontheffing van artikel 7 vallen.

Aanvragen worden alleen bij de consoliderende toezichthouder ingediend.

De in artikel 301, lid 2, bedoelde aanvraag omvat een beschrijving van de methode die wordt gehanteerd voor het toewijzen van operationeel risicokapitaal tussen de verschillende

entiteiten van de groep. De aanvraag geeft aan of en op welke wijze diversificatie-effecten in het risicometingsysteem zullen worden verwerkt.

2. De bevoegde autoriteiten stellen alles in het werk om binnen zes maanden een gezamenlijk besluit te nemen betreffende:

- (a) de in lid 1, onder a), bedoelde aanvraag;
- (b) de in lid 1, onder b), bedoelde intragroepbehandeling inzake liquiditeit.

De in lid 1 bedoelde bevoegde autoriteit doet dit gezamenlijk besluit schriftelijk, met volledige opgave van redenen, aan de aanvrager toekomen.

3. De in lid 2 bedoelde periode vangt aan:

- a) op de datum waarop de consoliderende toezichthouder de in lid 1, onder a), bedoelde volledige aanvraag ontvangt. De consoliderende toezichthouder doet de volledige aanvraag onverwijld aan de andere bevoegde autoriteiten toekomen;
- b) op de datum waarop de bevoegde autoriteiten het door de consoliderende toezichthouder opgestelde verslag met een analyse van de intragroepverplichtingen binnen de groep ontvangt.

4. Indien er binnen zes maanden geen gezamenlijk besluit van de bevoegde autoriteiten is, neemt de consoliderende toezichthouder op eigen gezag een besluit betreffende lid 1, onder a) en b). Het besluit van de consoliderende toezichthouder betreffende lid 1, onder b), leidt niet tot een beperking van de bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten uit hoofde van artikel 100bis van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau].

Het besluit wordt op schrift gesteld met volledige opgave van redenen en met inachtneming van de gedurende de zes maanden door de andere bevoegde autoriteiten te kennen gegeven standpunten en voorbehouden.

Het besluit wordt door de consoliderende toezichthouder toegezonden aan de EU-moederinstelling, financiële EU-moederholding of gemengde financiële EU-moederholding en de andere bevoegde autoriteiten.

Indien een van de betrokken bevoegde autoriteiten aan het einde van de periode van zes maanden de zaak heeft doorverwezen naar de EBA overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1093/2010, stelt de consoliderende toezichthouder zijn besluit uit en wacht hij een eventueel door de EBA overeenkomstig artikel 19, lid 3, van die verordening genomen besluit over zijn besluit af en neemt hij een besluit in overeenstemming met het besluit van de EBA. De termijn van twee maanden wordt beschouwd als de verzoeningsfase in de zin van die verordening. De EBA neemt haar besluit binnen één maand. De zaak wordt niet meer doorverwezen naar de EBA na het einde van de termijn van zes maanden of nadat een gezamenlijk besluit is genomen.

5. Als een EU-moederinstelling en haar dochterondernemingen, de dochterondernemingen van een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding een in artikel 301, lid 2, bedoelde geavanceerde meetbenadering of een in artikel 138 bedoelde IRB-benadering centraal toepassen, staan de bevoegde autoriteiten toe dat de

moederonderneming en haar dochterondernemingen samen voldoen aan de criteria die respectievelijk in artikel 310 en 311 of in deel 3, afdeling 6, worden genoemd, op een wijze die samenhang vertoont met de structuur van de groep en haar systemen, processen en methoden voor risicomanagement.

6. De in de leden 2 en 4 bedoelde besluiten zijn bindend voor de bevoegde autoriteiten in de betrokken lidstaten.
7. Met het oog op het specificeren van het in lid 1, onder a), bedoelde gezamenlijke besluitvormingsproces, ontwikkelt de EBA ontwerpen van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot de aanvragen voor toestemming zoals bedoeld in artikel 138, lid 1, artikel 146, lid 9, artikel 301, lid 2, artikel 277 en artikel 352, alsook voor de in lid 1, onder b), bedoelde intragroepbehandeling inzake liquiditeit met het oog op het faciliteren van de gezamenlijke besluiten.

De EBA legt die technische normen uiterlijk op 31 december 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 19

Gezamenlijke besluiten over het toepassingsniveau van liquiditeitsvereisten

1. Na de aanvraag van een EU-moederonderneming of een financiële EU-moederholding of gemengde financiële EU-moederholding stellen de consoliderende toezichthouder en de autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op dochterondernemingen van een EU-moederinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding in een lidstaat alles in het werk om tot een gezamenlijk besluit te komen tot vaststelling van een enkele liquiditeitssubgroep voor de toepassing van artikel 7.

Het gezamenlijke besluit wordt genomen binnen zes maanden nadat de consoliderende toezichthouder een verslag met vaststelling van de enkele liquiditeitssubgroepen op basis van de in artikel 7 vastgelegde criteria heeft ingediend. Bij een geschil gedurende de periode van zes maanden raadpleegt de consoliderende toezichthouder de EBA op verzoek van een van de andere betrokken bevoegde autoriteiten. De consoliderende toezichthouder kan de EBA ook op eigen initiatief raadplegen.

Het gezamenlijke besluit kan ook beperkingen inhouden op de locatie en eigendom van liquide activa en voorschrijven dat kredietinstellingen die vrijgesteld zijn van de toepassing van artikel 401, minimale bedragen aan liquide activa moeten aanhouden.

Het gezamenlijke besluit moet volledig gemotiveerd worden en de redenen die ertoe hebben geleid, moeten worden vermeld. De consoliderende toezichthouder dient het besluit, met inbegrip van de redenen ervoor, in bij de moederinstelling van de liquiditeitssubgroep.

2. Als er binnen zes maanden geen gezamenlijk besluit is, neemt elke bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op individueel niveau, zijn eigen besluit.

Bevoegde autoriteiten mogen binnen de periode van zes maanden overeenkomstig artikel

19 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 de vraag of aan de voorwaarden van artikel 7, lid 1, onder a) tot en met d), is voldaan, naar de EBA doorverwijzen en om haar bijstand verzoeken. Als aan het eind van de periode van zes maanden een van de bevoegde autoriteiten zulks heeft gedaan, stellen alle bevoegde autoriteiten hun besluiten uit in afwachting van een besluit van de EBA. Dit besluit wordt genomen binnen drie maanden na het indienen van het verzoek. Zodra de EBA haar besluit genomen heeft, nemen de bevoegde autoriteiten hun besluit betreffende de voorwaarden a) tot en met d) van artikel 7, lid 1, overeenkomstig het besluit van de EBA. De zaak wordt niet meer doorverwezen naar de EBA na het einde van de termijn van zes maanden of nadat een gezamenlijk besluit is genomen.

Het in lid 1 bedoelde gezamenlijke besluit en het in de voorgaande alinea bedoelde besluit is bindend overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1093/2010.

3. Betrokken bevoegde autoriteiten mogen binnen de periode van zes maanden de EBA raadplegen over de vraag of aan de voorwaarden van artikel 7, lid 2, onder a) tot en met d), is voldaan. In dit geval mag de EBA overeenkomstig Verordening nr. (EU) 1093/2010 haar niet-bindende bemiddeling verrichten. In dat geval stellen alle bevoegde autoriteiten hun besluiten uit in afwachting van de conclusie van de niet-bindende bemiddeling. Als er tijdens de bemiddeling binnen drie maanden door de bevoegde autoriteiten geen gezamenlijk besluit wordt bereikt, neemt elke bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op individueel niveau, zijn eigen besluit.
4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ter specificering van het in dit artikel bedoelde gezamenlijke besluitvormingsproces, met betrekking tot de toepassing van artikel 7, met het oog op het faciliteren van gezamenlijke besluiten.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 31 december 2016 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 20

Subconsolidatie bij entiteiten in derde landen

Instellingen die een dochteronderneming zijn, passen de vereisten van deel 3, artikel 84, en deel 5 op basis van hun gesubconsolideerde situatie toe als deze instellingen, of de moederonderneming als deze een financiële holding of een gemengde financiële moederholding is, een instelling, een financiële instelling of een vermogensbeheerder in de zin van artikel 2, punt 5, van Richtlijn 2002/87/EG als dochteronderneming in een derde land hebben of een deelneming in een dergelijke onderneming hebben.

Artikel 21

Ondernemingen in derde landen

Voor de uitoefening van het toezicht op geconsolideerde basis overeenkomstig dit hoofdstuk zijn de begrippen "beleggingsonderneming", "kredietinstelling", "financiële instelling" en "instelling" ook van toepassing op in derde landen gevestigde ondernemingen die, indien zij in de Unie waren

gevestigd, zouden voldoen aan de definities van deze termen in artikel 16.

DEEL 2

EIGEN VERMOGEN

Titel I

Specifieke definities voor eigen vermogen

Artikel 22 *Definities*

Voor de toepassing van dit deel wordt verstaan onder:

- (1) “gecumuleerde niet-gerealiseerde resultaten”: hetzelfde als als in International Accounting Standard (IAS) 1, zoals toepasselijk ingevolge Verordening (EG) nr. 1606/2002;
- (2) “aanvullendvermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen”: eigen vermogen in de zin van artikel 89 van Richtlijn 2009/138/EG;
- (3) “toepasselijke standaard voor jaarrekeningen”: de desbetreffende standaard voor jaarrekeningen, zoals toepasselijk ingevolge Richtlijn 86/635/EEG of Verordening (EG) nr. 1606/2002, die op de instelling van toepassing is;
- (4) “kernvermogen”: kernvermogen in de zin van artikel 88 van Richtlijn 2009/138/EG;
- (5) “tier 1-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen”: kernvermogensbestanddelen van ondernemingen die onderworpen zijn aan de vereisten van Richtlijn 2009/138/EG, wanneer deze bestanddelen worden ingedeeld bij tier 1 in de zin van Richtlijn 2009/138/EG overeenkomstig lid 1 van artikel 94 van deze Richtlijn;
- (6) “aanvullend-tier 1-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen”: kernvermogensbestanddelen van ondernemingen die onderworpen zijn aan de vereisten van Richtlijn 2009/138/EG, wanneer deze bestanddelen worden ingedeeld bij tier 1-kapitaal in de zin van Richtlijn 2009/138/EG overeenkomstig lid 1 van artikel 94 van deze Richtlijn en het opnemen van dergelijke bestanddelen beperkt wordt door de overeenkomstig artikel 99 van die richtlijn vastgestelde gedelegeerde handelingen;
- (7) “tier 2-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen”: kernvermogensbestanddelen van ondernemingen die onderworpen zijn aan de vereisten van Richtlijn 2009/138/EG, wanneer deze bestanddelen worden ingedeeld bij tier 2 in de zin van Richtlijn 2009/138/EG overeenkomstig lid 2 van artikel 94 van deze Richtlijn;
- (8) “tier 3-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen”: kernvermogensbestanddelen van ondernemingen die onderworpen zijn aan de vereisten van Richtlijn 2009/138/EG, waar deze bestanddelen worden ingedeeld bij tier 3 in de zin van Richtlijn 2009/138/EG overeenkomstig lid 3 van artikel 94 van deze Richtlijn;

- (9) “uitgestelde belastingvorderingen”: hetzelfde als in de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen;
- (10) “uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten”: uitgestelde belastingvorderingen waarvan de toekomstige waarde alleen kan worden gerealiseerd indien de instelling in de toekomst belastbare winst maakt;
- (11) “uitgestelde belastingverplichtingen”: hetzelfde als in de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen;
- (12) “activa van een vaste-uitkeringspensioenfonds”: de activa van een vaste-uitkeringspensioenfonds of –regeling, naargelang van het geval, zoals berekend na aftrek van het bedrag aan verplichtingen uit hoofde van hetzelfde fonds of dezelfde regeling;
- (13) "uitkeringen": de betaling van dividenden of van interest in welke vorm ook;
- (14) "financiële onderneming": hetzelfde als in artikel 13, lid 25, onder b) en d), van Richtlijn 2009/138/EG;
- (15) “fondsen voor algemene bankrisico's”: hetzelfde als in artikel 38 van Richtlijn 86/635/EEG;
- (16) “goodwill”: hetzelfde als in de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen;
- (17) “middellijk bezit”: een deelneming door een instelling in een derde partij met een uitzetting op een door een relevante entiteit uitgegeven kapitaalinstrument, wanneer die deelneming is verricht om een uitzetting te doen op dat instrument, of op een instrument op enig andere wijze waarbij, ingeval het instrument aan waarde verliest, het uit de uitzetting voortvloeiende verlies niet materieel verschillend zou zijn van het verlies dat de instelling zou lijden vanwege een rechtstreeks bezit van het instrument;
- (18) “immateriële activa: hetzelfde als in de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen;
- (19) "gemengde verzekeringsholding" betekent hetzelfde als in artikel 212, lid 1, onder g), van Richtlijn 2009/138/EG;
- (20) “operationele entiteit”: een entiteit die is opgericht met als doel zelfstandig winst te maken;
- (21) “andere kapitaalinstrumenten”: kapitaalinstrumenten die uitgegeven zijn door relevante entiteiten en die niet kunnen worden gerekend tot uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten, aanvullend-tier 1- of tier 2-instrumenten of tier 1-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen, aanvullend-tier 1-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen, tier 2-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen of tier 3-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen;
- (22) “andere reserves”: reserves in de zin van de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen die overeenkomstig die toepasselijke standaard voor jaarrekeningen openbaar moeten worden gemaakt, met uitzondering van bedragen die reeds zijn opgenomen in gecumuleerde niet-gerealiseerde resultaten of ingehouden winsten;
- (23) “eigen vermogen”: de som van tier 1- en tier 2-kapitaal;

- (24) “eigenvermogensinstrumenten”: door de instelling uitgegeven kapitaalinstrumenten die kunnen worden gerekend tot uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- of tier 2-instrumenten;
- (25) “winst”: hetzelfde als in de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen;
- (26) “wederzijdse deelneming”: het door een instelling bezitten van door relevante entiteiten uitgegeven eigenvermogensinstrumenten of andere kapitaalinstrumenten waarbij deze entiteiten ook door de instellingen uitgegeven eigenvermogensinstrumenten bezitten;
- (27) “relevante entiteit”: een van de volgende:
- a) een andere instelling;
 - b) een financiële instelling;
 - c) een verzekeringsonderneming;
 - d) een verzekeringsonderneming uit een derde land;
 - e) een herverzekeringsonderneming;
 - f) een herverzekeringsonderneming uit een derde land;
 - g) een financiële onderneming;
 - h) een gemengde verzekeringsholding;
 - i) een onderneming die uitgesloten is van het toepassingsgebied van Richtlijn 2009/138/EG overeenkomstig de in artikel 4 van die richtlijn vastgestelde vereisten;
- (28) “ingehouden winsten”: de resultaten van het voorgaande jaar die zijn overgedragen door definitieve bestemming van het resultaat overeenkomstig de toepasselijke standaarden voor jaarrekeningen;
- (29) “agio”: hetzelfde als in de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen;
- (30) “tijdelijke verschillen”: hetzelfde als in de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen.

Titel II

Bestanddelen van het eigen vermogen

Hoofdstuk 1

Tier 1-kapitaal

Artikel 23

Tier 1-kapitaal

Het tier 1-kapitaal van een instelling bestaat uit de som van het uit gewone aandelen bestaande tier 1-en aanvullend tier 1-kapitaal van de instelling.

Hoofdstuk 2

Uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal

AFDELING 1

UIT GEWONE AANDELEN BESTAANDE TIER 1-BESTANDELEN EN INSTRUMENTEN

Artikel 24

Uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen

1. Uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen van instellingen bestaan uit het volgende:
 - (a) kapitaalinstrumenten, mits voldaan is aan de voorwaarden van artikel 26;
 - (b) agio met betrekking tot de onder a) bedoelde instrumenten;
 - (c) ingehouden winsten;
 - (d) gecumuleerde niet-gerealiseerde resultaten;
 - (e) overige reserves;
 - (f) fondsen voor algemene bankrisico's.
2. Voor de toepassing van lid 1, onder c), mogen instellingen uitsluitend met de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit de tussentijdse of eindejaarsresultaten opnemen in het uit gewone aandelen bestaande tier 1-kapitaal voordat de instelling een formeel besluit heeft genomen ter bevestiging van het uiteindelijke resultaat van de instelling voor dat jaar. De bevoegde autoriteit verleent zijn toestemming wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) deze resultaten zijn getoetst door personen die onafhankelijk zijn van

de instelling en verantwoordelijk zijn voor de controle van de rekeningen van deze instelling;

- (b) de instelling heeft ten genoegen van de bevoegde autoriteit aangetoond dat alle te verwachten lasten en voorzieningen voor dividenden van het bedrag van deze resultaten zijn afgetrokken.

Een toetsing van de tussentijdse of eindejaarsresultaten van de instelling wijst op bevredigende wijze uit dat deze resultaten beoordeeld zijn overeenkomstig de in de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen vastgestelde beginselen.

- 3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om te specificeren wat “te verwachten” betekent wanneer bepaald wordt of alle te verwachten lasten en voorzieningen voor dividenden zijn afgetrokken.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen volgens de procedure van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

- 4. De EBA maakt, actualiseert en publiceert een lijst van de soorten kapitaalinstrumenten in elke lidstaat die tot uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten kunnen worden gerekend. De EBA maakt en publiceert deze lijst uiterlijk op 1 januari 2013.

Artikel 25

Kapitaalinstrumenten van onderlinge maatschappijen, coöperaties en soortgelijke instellingen in uitgewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen

- 1. Uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen omvatten elk door een instelling overeenkomstig haar wettelijke bepalingen uitgegeven kapitaalinstrument mits de volgende voorwaarden zijn vervuld:
 - (a) de instelling behoort tot een soort die in toepasselijk nationaal recht is gedefinieerd en dat naar de mening van bevoegde autoriteiten voor de toepassing van dit gedeelte kan worden aangemerkt als een onderlinge maatschappij, coöperatie of een soortgelijke instelling;
 - (b) de in de artikelen 26 en 27 gestelde voorwaarden zijn vervuld;
 - (c) het instrument heeft geen kenmerken die in perioden van marktspanningen de bedrijfscontinuïteit van de instelling zouden kunnen verzwakken.
- 2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:
 - (a) de voorwaarden volgens welke bevoegde autoriteiten kunnen bepalen dat een soort onderneming die in nationaal recht is erkend, voor de toepassing van dit gedeelte kan worden aangemerkt als een onderlinge maatschappij,

coöperatie of een soortgelijke instelling;

(b) de aard en de omvang van het volgende:

(i) de kenmerken die in perioden van marktspanningen de bedrijfscontinuïteit van de instelling zouden kunnen verzwakken.

(ii) de marktspanningen waaronder deze kenmerken de bedrijfscontinuïteit van de instelling zouden kunnen verzwakken.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen volgens de procedure van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 26

Uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten

1. Kapitaalinstrumenten worden uitsluitend als de volgende voorwaarden zijn vervuld als uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten aangemerkt:

(a) de instrumenten worden rechtstreeks door de instelling uitgegeven met de voorafgaande goedkeuring van de eigenaars van de instelling of, indien toegestaan door het toepasselijke nationale recht, het leidinggevende orgaan van de instelling;

(b) de instrumenten zijn volgestort en de aankoop ervan wordt niet direct of indirect door de instelling gefinancierd;

(c) de instrumenten voldoen aan alle volgende voorwaarden wat hun indeling betreft:

i) zij kunnen worden aangemerkt als kapitaal in de zin van artikel 22 van Richtlijn 86/635/EEG;

ii) zij worden ingedeeld als gewone aandelen in de zin van de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen;

iii) zij worden ingedeeld als aandelenkapitaal voor het bepalen van balansmatige insolventie, indien toepasselijk uit hoofde van nationaal insolventierecht;

(d) de instrumenten worden duidelijk en afzonderlijk in de balans van de jaarrekening van de instelling vermeld;

(e) de instrumenten zijn doorlopend;

(f) de hoofdsom van de instrumenten mag niet worden verminderd of terugbetaald, behalve in een van de volgende gevallen:

i) de liquidatie van de instelling;

- ii) discretionaire wederinkopen van de instrumenten of andere discretionaire manieren om het kapitaal te verminderen, waarbij de instelling overeenkomstig artikel 72 de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit heeft ontvangen;
- (g) de bepalingen betreffende de instrumenten geven niet expliciet of impliciet aan dat de hoofdsom van de instrumenten in een andere situatie dan de liquidatie van de instelling zou of zou kunnen worden verminderd of terugbetaald en de instelling geeft dit niet anderszins aan vóór of bij de uitgifte van de instrumenten, behalve in het geval van in artikel 25 bedoelde instrumenten waarbij de weigering van de instelling om dergelijke instrumenten af te lossen door het toepasselijke nationale recht verboden wordt;
- (h) de instrumenten voldoen aan de volgende voorwaarden wat uitkeringen betreft:
 - i) er zijn geen preferentiële uitkeringen, evenmin voor andere uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten, en de voor de instrumenten geldende voorwaarden voorzien niet in preferentiële rechten op de betaling van uitkeringen;
 - ii) uitkeringen aan houders van de instrumenten mogen alleen geschieden uit uitkeerbare posten;
 - iii) de voor de instrumenten geldende voorwaarden bevatten geen maximum of een andere beperking op het maximumniveau van de uitkeringen, behalve in het geval van in artikel 25 bedoelde instrumenten;
 - iv) het niveau van de uitkeringen wordt niet bepaald op basis van het bedrag waarvoor de instrumenten bij de uitgifte werden gekocht, behalve in het geval van de in artikel 25 bedoelde instrumenten;
 - v) de voor de instrumenten geldende voorwaarden bevatten geen verplichting voor de instelling om uitkeringen aan hun houders te verrichten en de instelling is niet anderszins aan een dergelijke verplichting onderworpen;
 - vi) niet-betaling van uitkeringen vormt geen wanbetaling door de instelling;
- (i) vergeleken met alle door de instelling uitgegeven kapitaalinstrumenten vangen de instrumenten het eerste en naar verhouding grootste deel van de verliezen op wanneer deze zich voordoen, en vangt elk instrument de verliezen in dezelfde mate op als alle andere uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten;
- (j) bij insolventie of liquidatie van de instelling komen de instrumenten na alle andere vorderingen in de rangorde;
- (k) de instrumenten verlenen de eigenaars ervan een vordering op de resterende activa van de instelling, die bij liquidatie en na de betaling van alle niet-achtergestelde vorderingen evenredig is aan het bedrag van dergelijke uitgegeven instrumenten en niet vastgesteld is en evenmin onderworpen aan een maximum, behalve in het in artikel 25 bedoelde geval van kapitaalinstrumenten;
- (l) de instrumenten zijn niet door een zekerheid gedekt of gegarandeerd door een van de

volgende entiteiten:

- i) de instelling of de dochterondernemingen ervan;
 - ii) de moederinstelling of de dochterondernemingen ervan;
 - iii) de financiële moederholding of de dochterondernemingen ervan;
 - iv) de gemengde holding of de dochterondernemingen ervan;
 - v) de gemengde financiële holding en de dochterondernemingen ervan;
 - vi) een onderneming die nauwe banden heeft met de in de punten i) tot en met v) bedoelde entiteiten;
- (m) de instrumenten zijn niet onderworpen aan enige regeling, hetzij contractueel of anderszins, die de plaats in de rangorde van vorderingen uit hoofde van de instrumenten bij insolventie of liquidatie verhoogt.
2. Zelfs bij een permanente afwaardering van de hoofdsom van aanvullend-tier 1-instrumenten, moeten de in lid 1, onder i), vastgestelde voorwaarden worden vervuld.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:
- (a) de toepasselijke vormen en aard van indirecte financiering van kapitaalinstrumenten;
 - (b) de betekenis van uitkeerbare posten ter bepaling van het beschikbare bedrag voor uitkering aan de houders van eigenvermogensinstrumenten van een instelling.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen volgens de procedure van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 27

Door onderlinge maatschappijen, coöperatieve banken en soortgelijke instellingen uitgegeven kapitaalinstrumenten

1. Door onderlinge maatschappijen, coöperatieve banken en soortgelijke instellingen uitgegeven kapitaalinstrumenten worden uitsluitend als uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten aangemerkt als de voorwaarden van artikel 26 en dit artikel zijn vervuld.
2. Wat de aflossing van de kapitaalinstrumenten betreft, wordt aan de volgende voorwaarden voldaan:
- (a) de instelling is in staat de aflossing van de instrumenten te weigeren, tenzij dit door het toepasselijke nationale recht verboden is;

- (b) indien het toepasselijke nationale recht de instelling verbiedt de aflossing van de instrumenten te weigeren, bieden de voor de instrumenten geldende bepalingen de instelling de mogelijkheid de aflossing ervan te beperken;
 - (c) de weigering de instrumenten af te lossen of in voorkomend geval de beperking van de aflossing van de instrumenten, mag geen wanbetaling door de instelling vormen.
- 3. De kapitaalinstrumenten mogen een maximum of een beperking op het maximumniveau van de uitkeringen bevatten, uitsluitend wanneer dat maximum of die beperking in toepasselijk nationaal recht of de statuten van de instelling is bepaald.
 - 4. Indien de kapitaalinstrumenten de eigenaar ervan bij insolventie of liquidatie rechten verlenen op de reserves van de instelling die beperkt zijn tot de nominale waarde van de instrumenten, is een dergelijke beperking in dezelfde mate van toepassing op de houders van alle andere uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten die door die instelling zijn uitgegeven.
 - 5. Indien de kapitaalinstrumenten de eigenaar ervan bij insolventie of liquidatie een vaste of aan een maximum onderworpen vordering verlenen op de activa van de instelling, is een dergelijke beperking in dezelfde mate van toepassing op alle houders van alle andere uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten die door die instelling zijn uitgegeven.
 - 6. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om de aard van de noodzakelijke beperkingen op aflossing vast te leggen indien het toepasselijke nationale recht de instelling verbiedt de aflossing van de instrumenten te weigeren.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen volgens de procedure van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 28

Gevolgen van het niet langer voldoen aan de voorwaarden voor uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten

Het volgende geldt wanneer in het geval van uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten de voorwaarden van artikel 26, en in voorkomend geval van artikel 27, niet langer zijn vervuld:

- (a) dat instrument wordt niet langer aangemerkt als een uit gewone aandelen bestaand tier 1-instrument;
- (b) de agio's die op dat instrument betrekking hebben, worden niet langer aangemerkt als uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen.

AFDELING 2

PRUDENTIËLE FILTERS

Artikel 29
Gesecuritiseerde activa

1. Een instelling sluit van elk eigenvermogensbestanddeel elke uit gesecuritiseerde activa voortvloeiende stijging van zijn aandelenkapitaal uit overeenkomstig de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen, waaronder de volgende:
 - a) een dergelijke stijging in verband met toekomstig marge-inkomen dat resulteert in winst op een verkoop voor de instelling;
 - b) wanneer de instelling de initiator van een securitisatie is, de nettowinsten die het resultaat zijn van de kapitalisatie van toekomstige inkomsten uit de gesecuritiseerde activa die als kredietverbetering voor de securitisatieposities dienen.
2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van het in lid 1, onder a), vermelde begrip “winst op een verkoop”.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen volgens de procedure van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 30
Kasstroomafdekkingstransacties en veranderingen in de waarde van eigen verplichtingen

Instellingen nemen de volgende posten niet op in enig eigenvermogensbestanddeel:

- (a) de reserves voor de waarde in het economisch verkeer („reële waarde”) in verband met winsten of verliezen op kasstroomafdekkingstransacties van financiële instrumenten die niet tegen reële waarde zijn gewaardeerd;
- (b) tegen reële waarde gewaardeerde winsten of verliezen op verplichtingen van de instelling die voortvloeien uit veranderingen in de eigen kredietwaardigheid van de instelling.

Artikel 31
Aanvullende waardeaanpassingen

1. Instellingen passen de vereisten van artikel 100 toe op al hun tegen reële waarde gewaardeerde activa bij de berekening van het bedrag aan eigen vermogen en trekken van het uit gewone aandelen bestaande tier 1-kapitaal het bedrag af van noodzakelijke aanvullende waardeaanpassingen.
2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van de voorwaarden waaronder de vereisten van artikel 100 met betrekking tot lid 1 worden toegepast.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013

voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen volgens de procedure van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 32

Tegen reële waarde gemeten niet-gerealiseerde winsten en verliezen

Behalve in het geval van in artikel 30 bedoelde posten maken instellingen geen aanpassingen ter verwijdering uit hun eigen vermogen van tegen reële waarde gewaardeerde niet-gerealiseerde winsten of verliezen op hun activa of verplichtingen.

AFDELING 3

AFTREK VAN UIT GEWONE AANDELEN BESTAANDE TIER 1-BESTANDDELEN, UITZONDERINGEN EN ALTERNATIEVEN

ONDERAFDELING 1

AFTREK VAN UIT GEWONE AANDELEN BESTAANDE TIER 1-BESTANDDELEN

Artikel 33

Aftrek van uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen

1. Instellingen trekken het volgende van uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen af:
 - (a) verlies van het lopende boekjaar;
 - (b) immateriële activa;
 - (c) uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten;
 - (d) voor instellingen die risicogewogen uitzettingsbedragen met behulp van de interne-ratingbenadering berekenen, de negatieve bedragen die de uitkomst zijn van de berekening van de verwachte verliesposten op basis van de artikelen 154 en 155;
 - (e) activa van een vaste-uitkeringspensioenfonds van de instelling;
 - (f) direct of indirect bezit van een instelling aan eigen uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten, met inbegrip van eigen uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten die een instelling krachtens een bestaande contractuele verplichting feitelijk of op bepaalde voorwaarden moet kopen;
 - (g) bezit aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten van relevante entiteiten wanneer deze entiteiten een wederzijdse deelneming hebben in de instelling, die volgens de bevoegde autoriteit bedoeld is om het eigen vermogen van de instelling kunstmatig te verhogen;
 - (h) het toepasselijke bedrag van het directe of indirecte bezit van de

instelling aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten van relevante entiteiten wanneer de instelling geen aanzienlijke deelneming in deze entiteiten heeft;

- (i) het toepasselijke bedrag van het directe of indirecte bezit van de instelling aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten van relevante entiteiten wanneer de instelling een aanzienlijke deelneming in deze entiteiten heeft;
- (j) het bedrag aan bestanddelen dat overeenkomstig artikel 53 van de aanvullend-tier 1-bestanddelen moet worden afgetrokken, dat het aanvullend-tier 1-kapitaal van de instelling overschrijdt;
- (k) het uitzettingsbedrag van de volgende bestanddelen die in aanmerking komen voor een risicogewicht van 1 250 %, waarbij de instelling dat uitzettingsbedrag aftrekt van het uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal als een alternatief voor het toepassen van een risicogewicht van 1 250 %:
 - i) gekwalificeerde deelnemingen buiten de financiële sector;
 - ii) securitisatieposities overeenkomstig de artikelen 238, lid 1, onder b), 239, lid 1, onder b) en 253;
 - iii) niet-afgewikkelde transacties overeenkomstig artikel 369, lid 3;
- (l) elke belasting in verband met uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen die op het ogenblik van de berekening te verwachten is, behalve wanneer de instelling het bedrag van de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen corrigeert voor zover deze belastingen het bedrag verlagen ten belope waarvan deze bestanddelen aangewend kunnen worden voor het dekken van risico's of verliezen.

2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:

- a) de nadere toepassing van de in lid 1, onder a), c), e) en l) bedoelde aftrek;
- b) de soorten kapitaalinstrumenten van financiële instellingen, verzekerings- en herverzekeringsondernemingen uit derde landen en ondernemingen die uitgesloten zijn van het toepassingsgebied van Richtlijn 2009/138/EG overeenkomstig in artikel 4 van die richtlijn, die van de volgende eigenvermogensbestanddelen worden afgetrokken:
 - i) uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen;
 - ii) aanvullend-tier 1-bestanddelen;
 - iii) tier 2-bestanddelen.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen volgens de procedure van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 34
Aftrek van immateriële activa

Instellingen bepalen welke immateriële activa moeten worden afgetrokken aan de hand van het volgende:

- (a) het af te trekken bedrag moet verminderd worden met het bedrag aan daaraan gerelateerde uitgestelde belastingverplichtingen dat zou worden opgeheven als de immateriële activa overeenkomstig de relevante standaard voor jaarrekeningen dubieus werden of werden afgestoten;
- (b) het af te trekken bedrag omvat de goodwill die vervat zit in de waardering van significante deelnemingen van de instelling.

Artikel 35
Aftrek van uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten

1. Instellingen bepalen overeenkomstig dit artikel welk bedrag aan uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten, moet worden afgetrokken.
2. Behalve wanneer de voorwaarden van lid 3 zijn vervuld, wordt het bedrag aan uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten, berekend zonder het te verminderen met het bedrag aan daaraan gerelateerde uitgestelde belastingverplichtingen van de instelling.
3. Het bedrag aan uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten, mag worden verminderd met het bedrag aan daaraan gerelateerde uitgestelde belastingverplichtingen van de instelling, mits:
 - (a) zowel de uitgestelde belastingvorderingen als de daaraan gerelateerde uitgestelde belastingverplichtingen voortvloeien uit de belastingwetgeving van een lidstaat of een derde land;
 - (b) de belastingautoriteit van die lidstaat of dat derde land toestaat dat de uitgestelde belastingvorderingen worden verrekend met de daaraan gerelateerde uitgestelde belastingverplichtingen.
4. Gerelateerde uitgestelde belastingverplichtingen van de instelling die voor de toepassing van lid 3 worden gebruikt, mogen geen uitgestelde belastingverplichtingen omvatten die het af te trekken bedrag aan immateriële activa of activa van een vaste-uitkeringspensioenfonds verminderen.
5. Het in lid 4 bedoelde bedrag aan gerelateerde uitgestelde belastingverplichtingen wordt als volgt ingedeeld:
 - (a) uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten en voortvloeien uit verschillen in de tijd, die overeenkomstig artikel 45, lid 1, niet worden afgetrokken;
 - (b) alle andere uitgestelde belastingvorderingen die op

toekomstige winstgevendheid berusten.

Instellingen delen de gerelateerde uitgestelde belastingverplichtingen in naargelang van het aandeel dat de in de punten a) en b) genoemde posten vertegenwoordigen in de uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten.

Artikel 36

Uitgestelde belastingvorderingen die niet op toekomstige winstgevendheid berusten

1. Instellingen passen overeenkomstig deel 3, titel II, hoofdstuk 2 of 3, naargelang van het geval, een risicogewicht toe op uitgestelde belastingvorderingen die niet op toekomstige winstgevendheid berusten.
2. Uitgestelde belastingvorderingen die niet op toekomstige winstgevendheid berusten, bestaan uit:
 - (a) door de instelling te veel betaalde belastingen voor het lopende jaar;
 - (b) huidige fiscale verliezen van de instelling die achterwaarts op vorige jaren worden gecompenseerd en aanleiding geven tot een vordering of kortlopende vordering van een centrale of regionale overheid of een lokale belastingautoriteit;
 - (c) uitgestelde belastingvorderingen die voortvloeien uit tijdelijke verschillen die, wanneer de instelling een verlies lijdt, insolvent wordt of in liquidatie gaat, op verplichte en automatische basis vervangen worden overeenkomstig het toepasselijke nationale recht, met een vordering op de centrale overheid van de lidstaat waar de statutaire zetel van de instelling gelegen is, die op basis van bedrijfscontinuïteit en bij insolventie of liquidatie van de instelling de verliezen in dezelfde mate opvangt als uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten.

Artikel 37

Aftrek van negatieve bedragen die voortvloeien uit de berekening van de verwachte verliesposten

Het overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder d), af te trekken bedrag wordt niet verminderd met een stijging van de uitgestelde belastingvorderingen op grond van toekomstige winstgevendheid of een ander aanvullend belastingeffect dat zich zou kunnen voordoen als de voorzieningen zouden stijgen tot het in titel II, hoofdstuk 3, afdeling 3, bedoelde niveau van de verwachte verliezen.

Artikel 38

Aftrek van activa van een vaste-uitkeringspensioenfonds

1. Voor de toepassing van artikel 33, lid 1, onder e), wordt het bedrag van de activa van een vaste-uitkeringspensioenfonds met het volgende verminderd:
 - (a) het bedrag aan gerelateerde uitgestelde belastingverplichtingen dat zou worden opgeheven als de activa overeenkomstig de relevante standaard voor jaarrekeningen dubieus werden of werden afgestoten;

- (b) het bedrag aan activa in het vaste-uitkeringspensioenfonds waarvan de instelling onbeperkt gebruik kan maken, mits de instelling de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit heeft gekregen. Op deze activa die gebruikt worden om het af te trekken bedrag te verminderen wordt overeenkomstig deel 3, titel II, hoofdstuk 2 of 3, naargelang van het geval, een risicogewicht toegepast.
2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van de criteria volgens welke een bevoegde autoriteit een instelling kan toestaan het in lid 1, onder b), bepaalde bedrag aan activa in het vaste-uitkeringspensioenfonds te verminderen.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 39

Aftrek van het bezit aan eigen uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten

Voor de toepassing van artikel 33, lid 1, onder f), berekenen instellingen het bezit aan eigen uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten op basis van bruto longposities, onder voorbehoud van de volgende uitzonderingen:

- (a) instellingen mogen het bedrag van het bezit aan eigen uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten in de handelsportefeuille berekenen op basis van de netto longpositie mits de long- en shortposities op dezelfde onderliggende uitzetting gericht zijn en de shortposities geen tegenpartijrisico inhouden;
- (b) instellingen bepalen het af te trekken bedrag voor indirect bezit aan activa in de handelsportefeuille in de vorm van indexeffecten door de onderliggende uitzetting op de in de indices vervatte eigen uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten te berekenen;
- (c) instellingen mogen bruto longposities in eigen uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten in de handelsportefeuille die voortvloeien uit bezit van indexeffecten, verrekenen met shortposities in eigen uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten die voortvloeien uit shortposities in de onderliggende indices, ook wanneer deze shortposities een tegenpartijrisico inhouden.

Artikel 40

Significante deelneming in een relevante entiteit

Ten behoeve van de aftrek wordt een instelling geacht een significante deelneming in een relevante entiteit te hebben indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- (a) de instelling bezit meer dan 10% van de door die instelling uitgegeven uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten;

- (b) de instelling is nauw met deze entiteit verbonden en bezit door deze entiteit uitgegeven uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten;
- (c) de instelling bezit door die entiteit uitgegeven uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten en de entiteit is overeenkomstig deel 1, titel II, hoofdstuk 2, niet opgenomen in de consolidatie, maar is ten behoeve van de financiële verslaggeving overeenkomstig de toepasselijke standaard voor jaarrekeningen opgenomen in dezelfde jaarrekeningsconsolidatie als de instelling.

Artikel 41

Aftrek van bezit aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten van relevante entiteiten wanneer een instelling een wederzijdse deelneming heeft die bedoeld is om het eigen vermogen kunstmatig te verhogen

Instellingen voeren de in artikel 33, lid 1, onder g), h), en i), bedoelde aftrek uit met inachtneming van het volgende:

- a) bezit aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten en andere kapitaalinstrumenten van relevante entiteiten worden berekend op basis van de bruto longposities;
- b) ten behoeve van de aftrek worden tier 1-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen behandeld als bezit van uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten.

Artikel 42

Aftrek van het bezit aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten van relevante entiteiten

Instellingen voeren de in artikel 33, lid 1, onder h), en i), voorgeschreven aftrek uit met inachtneming van het volgende:

- (a) zij mogen het bezit aan kapitaalinstrumenten van relevante entiteiten in de handelsportefeuille berekenen op basis van de netto longpositie op dezelfde onderliggende uitzetting mits de looptijd van de shortpositie overeenkomt met de looptijd van de longpositie of een resterende looptijd van ten minste een jaar heeft;
- (b) zij bepalen het af te trekken bedrag voor indirect bezit in de handelsportefeuille van de kapitaalinstrumenten van relevante entiteiten in de vorm van indexeffecten door de onderliggende uitzettingen op de in de indices vervatte kapitaalinstrumenten van de relevante entiteiten te berekenen.

Artikel 43

Aftrek van bezit aan instrumenten waarbij een instelling geen significante deelneming in een relevante entiteit bezit

1. Voor de toepassing van artikel 33, lid 1, onder h), berekenen de instellingen het toepasselijke af te trekken bedrag door het onder a) bedoelde bedrag te vermenigvuldigen met de factor die wordt afgeleid uit de onder b) bedoelde berekening:

- (a) het totaalbedrag waarmee het directe en indirecte bezit van de instelling aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten van relevante entiteiten 10% overschrijdt van de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen van de instelling zoals berekend na toepassing van het volgende op de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen:
 - i) de artikelen 29 tot en met 32;
 - ii) de in artikel 33, lid 1, de punten a) tot en met g) en j) tot en met l), bedoelde aftrek, uitgezonderd het af te trekken bedrag voor uitgestelde belastingvorderingen die berusten op toekomstige winstgevendheid en voortvloeien uit verschillen in de tijd;
 - iii) de artikelen 41 en 42;
 - (b) het bedrag van het directe en indirecte bezit van de instelling aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten van relevante entiteiten gedeeld door het totaalbedrag van het directe en indirecte bezit van de instelling aan eigenvermogensinstrumenten van die relevante entiteiten.
- 2. De instellingen sluiten voor 5 werkdagen of minder ingenomen overnemingsposities uit van het in lid 1, onder a), bedoelde bedrag en van de berekening van de in lid 1, onder b), bedoelde factor.
- 3. Instellingen bepalen het overeenkomstig lid 1 af te trekken deel van het bezit aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten door het in punt a) bepaalde bedrag te delen door het in punt b) bepaalde bedrag:
 - (a) het bedrag van het bezit aan instrumenten dat overeenkomstig lid 1 moet worden afgetrokken;
 - (b) het totaalbedrag van het directe en indirecte bezit van de instelling aan eigenvermogensinstrumenten van relevante entiteiten waarin de instelling geen significante deelneming heeft.
- 4. Het bedrag van het in artikel 33, lid 1, onder h), bedoelde bezit dat gelijk is aan of minder dan 10% van de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen van de instelling na toepassing van de bepalingen van lid 1, a), onder i) tot en met iii), wordt niet afgetrokken en is onderworpen aan de toepasselijke risicogewichten overeenkomstig van van deel 3, titel II, hoofdstuk 2 of 3, en de in deel 3, titel IV, vastgestelde vereisten, naargelang van het geval.
- 5. instellingen bepalen het deel van het bezit van eigenvermogensinstrumenten dat naar risico gewogen wordt, door het in punt a) bepaalde bedrag te verdelen door het in punt b) bepaalde bedrag:
 - (a) het bedrag van het bezit aan instrumenten dat overeenkomstig lid 4 naar risico moet worden gewogen;
 - (b) het totaalbedrag van het directe en indirecte bezit van de instelling aan eigenvermogensinstrumenten van relevante entiteiten waarin de instelling geen

significante deelneming heeft.

Artikel 44

Aftrek van bezit aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten waarbij een instelling een significante deelneming in een relevante entiteit bezit

Voor de toepassing van artikel 33, lid 1, onder i), worden voor 5 werkdagen of minder ingenomen overnemingsposities uitgesloten van het toepasselijke, van uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen af te trekken bedrag en wordt dit bedrag bepaald overeenkomstig de artikelen 41 en 42 en onderafdeling 2.

ONDERAFDELING 2

UITZONDERINGEN OP EN ALTERNATIEVEN VOOR AFTREK VAN UIT GEWONE AANDELEN BESTAANDE TIER 1-BESTANDDLEN

Artikel 45

Uitzonderingsdrempels voor aftrek van uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen

1. Wanneer zij de door artikel 33, lid 1, de punten c) en i), voorgeschreven aftrek uitvoeren, trekken zij de in de punten a) en b) opgesomde bestanddelen niet af die in het totaal gelijk zijn aan of minder dan 15% van het uit gewone aandelen bestaande tier 1-kapitaal:
 - (a) uitgestelde belastingvorderingen die afhankelijk zijn van de toekomstige winstgevendheid en voortvloeien uit tijdelijke verschillen, en in totaal gelijk zijn aan of minder dan 10% van de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen van de instelling, zoals berekend na toepassing van het volgende:
 - i) de artikelen 29 tot en met 32;
 - ii) artikel 33, lid 1, onder a) tot en met h) en j) tot en met l), met uitsluiting van uitgestelde belastingvorderingen die berusten op toekomstige winstgevendheid en voortvloeien uit verschillen in de tijd.
 - (b) wanneer een instelling een significante deelneming in een relevante entiteit heeft, het directe en indirecte bezit van de instelling aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten van die entiteiten die in totaal gelijk zijn aan of kleiner dan 10% van de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen van de instelling, zoals berekend na toepassing van het volgende:
 - i) de artikelen 29 tot en met 32;
 - ii) artikel 33, lid 1, onder a) tot en met h) en j) tot en met l), met uitsluiting van uitgestelde belastingvorderingen die berusten op toekomstige winstgevendheid en voortvloeien uit verschillen in de tijd.
2. Bestanddelen die niet overeenkomstig lid 1 worden afgetrokken, worden naar risico gewogen tegen 250% en worden onderworpen aan de vereisten van titel IV van deel 3.

Artikel 46

Andere uitzonderingen op en alternatieven voor aftrek wanneer consolidatie wordt toegepast

1. Als alternatief voor de aftrek van het bezit van een instelling aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten van verzekeringsondernemingen, herverzekeringsondernemingen en verzekeringsholdings waarin de instelling een significante deelneming heeft, kunnen bevoegde autoriteiten instellingen toestaan de methoden 1, 2 of 3 van bijlage I bij Richtlijn 2002/87/EG toe te passen. De instelling past de gekozen methode consequent toe in de tijd.

Een instelling mag methode 1 uitsluitend toepassen (consolidatie van jaarrekeningen) als zij de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit heeft gekregen. De bevoegde autoriteit mag een dergelijke toestemming uitsluitend verlenen indien zij ervan overtuigd is dat het geïntegreerd beheer en de interne controle van de entiteiten die onder de consolidatie volgens methode 1 zouden vallen, toereikend zijn.

2. Voor de berekening van het eigen vermogen op individuele basis, trekken instellingen die onderworpen zijn aan toezicht op geconsolideerde basis overeenkomstig deel 1, titel II, hoofdstuk 2, in artikel 33, lid 1, de punten h) tot en met i), bedoelde deelnemingen in onder het geconsolideerde toezicht vallende relevante entiteiten, niet af.
3. Bevoegde autoriteiten kunnen in de volgende gevallen instellingen toestaan het in artikel 33, lid 1, de punten h) en i), bedoelde bezit van een bestanddeel niet af te trekken:
 - (a) wanneer het gaat om een deelneming in een relevante entiteit die onder hetzelfde aanvullende toezicht overeenkomstig Richtlijn 2002/87/EG als de instelling valt;
 - (b) wanneer een in artikel 25 bedoelde instelling een deelneming heeft in een andere dergelijke instelling of in haar centrale of regionale kredietinstelling, en aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - i) wanneer het gaat om een deelneming in een centrale of regionale kredietinstelling, de instelling met die deelneming verbonden is met die centrale of regionale kredietinstelling in een netwerk dat aan wettelijke of statutaire bepalingen onderworpen is, en de centrale of regionale kredietinstelling op grond van deze bepalingen belast is met de verevening van onderlinge geldposities binnen het netwerk;
 - ii) de instellingen onder dezelfde, in artikel 108, lid 7, bedoelde institutionele beschermingsregeling vallen;
 - iii) de bevoegde autoriteiten hebben de in artikel 108, lid 7, bedoelde toestemming gegeven;
 - iv) de in artikel 108, lid 7, gestelde voorwaarden zijn vervuld;
 - v) de instelling stelt de in artikel 108, lid 7, onder e), bedoelde geconsolideerde balans op en brengt hierover verslag uit bij de bevoegde autoriteiten en zulks minstens even frequent als krachtens artikel 95 over eigenvermogenvereisten verslag moet worden uitgebracht.

- (c) wanneer een regionale kredietinstelling een deelneming heeft in een centrale of regionale kredietinstelling, en aan de in punt b, onder i) tot en met v), gestelde voorwaarden is voldaan.
4. De EBA, EAVB en EAEM ontwikkelen via het gemengd comité ontwerpen van technische regelgevingsnormen om voor de toepassing van dit artikel de toepassingsvoorwaarden te specificeren van de in Richtlijn 2002/87/EG, bijlage I, deel II, en artikel 228, lid 1, genoemde berekeningsmethoden met betrekking tot de de in lid 1 en lid 3, onder a), bedoelde alternatieven voor aftrek.

De EBA, EAVB en EAEM leggen die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

5. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om de voorwaarden voor het toepassen van lid 3, punt b), te specificeren.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

AFDELING 3

UIT GEWONE AANDELEN BESTAAND TIER 1-KAPITAAL

Artikel 47

Uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal

Het uit gewone aandelen bestaande tier 1-kapitaal van een instelling omvat uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen na toepassing van de door artikel 29 tot 32 voorgeschreven aanpassingen, de aftrek op grond van artikel 33 en de in de artikelen 45, 46 en 74 bepaalde uitzonderingen en alternatieven.

Hoofdstuk 3

Aanvullend tier 1-kapitaal

AFDELING 1

AANVULLEND-TIER 1-BESTANDELEN EN INSTRUMENTEN

Artikel 48

Aanvullend-tier 1-bestanddelen

Aanvullend-tier 1-bestanddelen bestaan uit het volgende:

- (a) kapitaalinstrumenten, mits voldaan is aan de voorwaarden van artikel 49, lid 1;
- (b) agio met betrekking tot onder a) bedoelde instrumenten.

Artikel 49
Aanvullend-tier 1-instrumenten

1. Kapitaalinstrumenten worden uitsluitend als de volgende voorwaarden zijn vervuld als aanvullend-tier 1-instrumenten aangemerkt:
 - (a) de instrumenten zijn uitgegeven en volgestort;
 - (b) de instrumenten zijn niet door een van de volgende gekocht:
 - i) de instelling of de dochterondernemingen ervan;
 - ii) een onderneming waarin de instelling een deelneming heeft in de vorm van het eigendom, rechtstreeks of door middel van een zeggenschapsband, van ten minste 20% van de stemrechten of het kapitaal van die onderneming;
 - (c) de aankoop van de instrumenten wordt niet direct of indirect door de instelling gefinancierd;
 - (d) bij insolventie of liquidatie van de instelling komen de instrumenten na tier 2-instrumenten in de rangorde;
 - (e) de instrumenten zijn niet met een zekerheid gedekt of gegarandeerd door een van de volgende entiteiten:
 - i) de instelling of de dochterondernemingen ervan;
 - ii) de moederinstelling of de dochterondernemingen ervan;
 - iii) de financiële moederholding of de dochterondernemingen ervan;
 - iv) de gemengde holding of de dochterondernemingen ervan;
 - v) de gemengde financiële holding en de dochterondernemingen ervan;
 - vi) een onderneming die nauwe banden heeft met de onder i) tot en met v) bedoelde entiteiten;
 - (f) de instrumenten zijn niet onderworpen aan enige regeling, hetzij contractueel of anderszins, die de rangorde van de vordering uit hoofde van de instrumenten bij insolventie of liquidatie verhoogt;
 - (g) de instrumenten zijn doorlopend en de bepalingen die erop van toepassing zijn, houden voor de instelling geen prikkel in om ze af te lossen;

- (h) wanneer de voor de instrumenten geldende bepalingen een of meer callopties bevatten, mag de calloptie naar eigen inzicht van de uitgever worden uitgeoefend;
- (i) de instrumenten kunnen uitsluitend wanneer de voorwaarden van artikel 72 vervuld zijn en ten vroegste vijf jaar na de datum van uitgifte worden opgevraagd, afgelost of wederingekocht;
- (j) de voor de instrumenten geldende bepalingen geven noch expliciet noch impliciet aan dat de instrumenten opgevraagd, afgelost of wederingekocht zouden kunnen worden en de instelling geeft dit niet anderszins aan;
- (k) de instelling geeft noch expliciet noch impliciet aan dat de bevoegde autoriteit zou instemmen met een verzoek tot opvraging, aflossing of wederinkoop van de instrumenten;
- (l) uitkeringen uit hoofde van de instrumenten voldoen aan de volgende voorwaarden:
 - i) zij geschieden uit uitkeerbare posten;
 - ii) het niveau van de uit hoofde van de instrumenten verrichte uitkeringen zal niet worden aangepast op grond van de kredietwaardigheid van de instelling, haar moederinstelling of financiële moederholding of gemengde holding;
 - iii) de voor de instrumenten geldende bepalingen verlenen de instelling de bevoegdheid om geheel naar eigen inzicht te allen tijde de uitkeringen op de instrumenten voor een onbeperkte periode en op niet-cumulatieve basis te schrappen en de instelling mag dergelijke geschrapte betalingen zonder beperking gebruiken om aan haar verplichtingen te voldoen wanneer deze vervallen;
 - iv) het schrappen van uitkeringen vormt geen wanbetaling door de instelling;
 - v) het schrappen van uitkeringen legt de instelling geen beperkingen op;
- (m) de instrumenten dragen niet bij aan de vaststelling dat de verplichtingen van een instelling haar activa overschrijden wanneer een dergelijke vaststelling op grond van het toepasselijke nationale recht een insolventietoets vormt;
- (n) de voor de instrumenten geldende bepalingen schrijven voor dat bij een triggergebeurtenis de hoofdsom van de instrumenten wordt afgeschreven of dat de instrumenten worden omgezet in uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten;
- (o) de bepalingen betreffende de instrumenten vertonen geen kenmerk dat de herkapitalisering van de instelling in de weg zou kunnen staan;
- (p) wanneer de instrumenten niet rechtstreeks zijn uitgegeven door de instelling of door een operationele entiteit binnen de consolidatie overeenkomstig hoofdstuk 2 van titel II van deel 1, de moederinstelling, de financiële moederholding of de gemengde holding, zijn de opbrengsten onmiddellijk en zonder beperking in een vorm die voldoet aan de in dit lid gestelde voorwaarden, beschikbaar voor elk van de volgende entiteiten:
 - i) de instelling;

- ii) een operationele entiteit binnen de consolidatie overeenkomstig hoofdstuk 2 van titel II van deel 1;
 - iii) de moederinstelling;
 - iv) de financiële moederholding;
 - v) de gemengde holding.
2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van al het volgende:
- (a) de vorm en aard van de prikkels tot aflossing;
 - (b) de aard van de afwaardering van de hoofdsom;
 - (c) de procedures en timing voor het volgende:
 - i) de vaststelling dat zich een triggergebeurtenis heeft voorgedaan;
 - ii) de kennisgeving aan de bevoegde autoriteit en de houders van het instrument dat zich een triggergebeurtenis heeft voorgedaan en dat overeenkomstig de voor het instrument geldende bepalingen de hoofdsom van het instrument zal worden afgeschreven of dat het instrument zal worden omgezet in een uit gewone aandelen bestaand tier 1-instrument, naargelang van het geval;
 - iii) het afschrijven van de hoofdsom van het instrument of de omzetting ervan in een uit gewone aandelen bestaand tier 1-instrument, naargelang van het geval;
 - (d) kenmerken van de instrumenten die de herkapitalisering van de instelling in de weg zouden kunnen staan;
 - (e) het gebruik van special purpose entities voor het indirect uitgeven van eigenvermogensinstrumenten.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 50

Beperkingen op het schrappen van uitkeringen op aanvullend-tier 1-instrumenten en kenmerken die de herkapitalisering van de instelling in de weg zouden kunnen staan

Voor de toepassing van artikel 49, lid 1, onder l), v), en o), mogen de voor de aanvullend-tier 1-instrumenten geldende bepalingen met name niet het volgende bevatten:

- (a) een verplichting dat uitkeringen op de instrumenten moeten worden gedaan wanneer een uitkering plaatsvindt op een door de instelling uitgegeven instrument dat

dezelfde of een lagere rangorde heeft als een aanvullend tier 1-instrument, met inbegrip van een uit gewone aandelen bestaand tier 1-instrument;

- (b) een verplichting dat de betaling van uitkeringen op uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- of tier 2-instrumenten geschrapt worden wanneer op deze aanvullend-tier 1-instrumenten geen uitkeringen worden gedaan;
- (c) een verplichting om de betaling van interest of dividenden te vervangen door een betaling in welke andere vorm ook. De instelling wordt niet anderszins aan een dergelijke verplichting onderworpen.

Artikel 51

Afwaardering of omzetting van aanvullend-tier 1-instrumenten.

Voor de toepassing van artikel 49, lid 1, onder n), gelden de volgende bepalingen voor aanvullend-tier 1-instrumenten:

- a) er vindt een triggergebeurtenis plaats wanneer de in artikel 87, onder a), bedoelde ratio van het uit gewone aandelen bestaande tier 1-kapitaal van de instelling een van de volgende waarden onderschrijdt:
 - i) 5,125 %;
 - ii) een waarde die hoger ligt dan 5,125 %, indien deze door de instelling is bepaald en in de voor het instrument geldende bepalingen is gespecificeerd;
- b) wanneer de voor de instrumenten geldende bepalingen voorschrijven dat bij een triggergebeurtenis de instrumenten worden omgezet in uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten, specificeren deze bepalingen:
 - i) de omzettingsvoet en een maximaal toegestaan omzettingsbedrag;of
 - ii) een marge waarbinnen de instrumenten zullen worden omgezet in uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten;
- c) indien de voor de instrumenten geldende bepalingen voorschrijven dat wanneer zich een triggergebeurtenis voordoet, de hoofdsom moet worden afgewaardeerd, wordt bij de afwaardering al het volgende verlaagd:
 - i) de vordering van de houder van het instrument in de liquidatie van de instelling;
 - ii) het bedrag dat moet worden betaald ingeval het instrument wordt opgevraagd;
 - iii) de op het instrument verrichte uitkeringen.

Artikel 52

Gevolgen van het niet langer voldoen aan de voorwaarden voor aanvullend-tier 1-

instrumenten

Het volgende geldt wanneer in het geval van aanvullend-tier 1-instrumenten de voorwaarden van artikel 49, lid 1, niet langer zijn vervuld:

- (a) dat instrument wordt niet langer aangemerkt als een aanvullend tier 1-instrument;
- (b) het gedeelte van de agio's dat op dat instrument betrekking heeft, wordt niet langer aangemerkt als aanvullend-tier 1-bestanddelen.

AFDELING 2

AFTREK VAN AANVULLEND-TIER 1-BESTANDDLEN

Artikel 53

Aftrek van aanvullend-tier 1-bestanddelen

Instellingen trekken het volgende van aanvullend-tier 1-bestanddelen af:

- (a) direct en indirect bezit van een instelling aan eigen aanvullend-tier 1-instrumenten, met inbegrip van eigen aanvullend-tier 1-instrumenten die een instelling krachtens bestaande contractuele verplichtingen mogelijk moet kopen;
- (b) bezit aan aanvullend-tier 1-instrumenten van relevante entiteiten waarin de instelling wederzijdse deelnemingen heeft, die volgens de bevoegde autoriteit bedoeld zijn om het eigen vermogen van de instelling kunstmatig te verhogen;
- (c) het overeenkomstig artikel 57 bepaalde toepasselijke bedrag van het directe en indirecte bezit van een instelling aan aanvullend-tier 1-instrumenten van relevante entiteiten, wanneer de instelling geen significante deelneming in deze entiteiten heeft;
- (d) direct en indirect bezit van de instelling aan aanvullend-tier 1-instrumenten van relevante entiteiten, wanneer de instelling een significante deelneming in deze entiteiten heeft, met uitsluiting van voor 5 werkdagen of minder ingenomen overnemingsposities;
- (e) het bedrag aan bestanddelen dat overeenkomstig artikel 63 van de aanvullend-tier 2-bestanddelen moet worden afgetrokken, dat het tier 2-kapitaal van de instelling overschrijdt;
- (f) elke belasting in verband met aanvullend-tier 1-bestanddelen die op het ogenblik van de berekening te verwachten is, behalve wanneer de instelling het bedrag van de aanvullend-tier 1-bestanddelen corrigeert voor zover deze belastingen het bedrag verlagen ten belope waarvan deze bestanddelen aangewend kunnen worden voor het dekken van risico's of verliezen.

Artikel 54

Aftrek van het bezit aan eigen aanvullend-tier 1-instrumenten

Voor de toepassing van artikel 53, onder a), berekenen instellingen hun bezit aan eigen aanvullend-tier 1-instrumenten op basis van bruto longposities, onder voorbehoud van de volgende uitzonderingen:

- (a) instellingen mogen het bedrag van hun bezit aan eigen aanvullend-tier 1-instrumenten in de handelsportefeuille berekenen op basis van de netto longpositie mits de long- en shortposities op dezelfde onderliggende positie gericht zijn en de shortposities geen tegenpartijrisico inhouden;
- (b) instellingen bepalen het af te trekken bedrag voor indirect bezit in de handelsportefeuille aan eigen aanvullend-tier 1-instrumenten in de vorm van indexeffecten, door de onderliggende positie op de in de indices vervatte eigen aanvullend-tier 1-instrumenten te berekenen;
- (c) bruto longposities in eigen aanvullend-tier 1-instrumenten in de handelsportefeuille die voortvloeien uit aangehouden indexeffecten mogen door de instelling worden verrekend met shortposities in eigen aanvullend-tier 1-instrumenten die voortvloeien uit shortposities in de onderliggende indices, ook wanneer deze shortposities een tegenpartijrisico inhouden.

Artikel 55

Aftrek van bezit aan aanvullend-tier 1-instrumenten van relevante entiteiten wanneer een instelling een wederzijdse deelneming heeft die bedoeld is om het eigen vermogen kunstmatig te verhogen

Instellingen voeren de in artikel 53, onder b), c) en d), voorgeschreven aftrek uit met inachtneming van het volgende:

- (a) bezit aan aanvullend-tier 1-instrumenten wordt berekend op basis van de bruto longposities;
- (b) voor de toepassing van de aftrek worden aanvullend-tier 1-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen behandeld als aangehouden aanvullend-tier 1-instrumenten.

Artikel 56

Aftrek van bezit aan aanvullend-tier 1-instrumenten van relevante entiteiten

Instellingen voeren de in artikel 53, onder c) en d), voorgeschreven aftrek uit met inachtneming van het volgende:

- (a) zij berekenen het bezit aan kapitaalinstrumenten van relevante entiteiten in de handelsportefeuille op basis van de netto longpositie op dezelfde onderliggende positie mits de looptijd van de shortpositie overeenkomt met de looptijd van de longpositie of een resterende looptijd van ten minste een jaar heeft;
- (b) zij bepalen het af te trekken bedrag voor indirect bezit in de handelsportefeuille aan kapitaalinstrumenten van relevante entiteiten in de vorm van indexeffecten door de onderliggende positie op de in de indices vervatte kapitaalinstrumenten van de relevante entiteiten te berekenen.

Artikel 57

Aftrek van bezit aan aanvullend-tier 1-instrumenten waarbij een instelling geen significante deelneming in een relevante entiteit heeft

1. Voor de toepassing van artikel 53, onder c), berekenen de instellingen het toepasselijke af te trekken bedrag door het in punt a) bedoelde bedrag te vermenigvuldigen met de factor die

wordt afgeleid uit de in punt b) bedoelde berekening:

- (a) het totaalbedrag waarmee het directe en indirecte bezit van de instelling aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten van relevante entiteiten 10% overschrijdt van de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen van de instelling zoals berekend na toepassing van:
 - i) de artikelen 29 tot en met 32;
 - ii) artikel 33, lid 1, onder a) tot en met g) en j) tot en met l), met uitsluiting van uitgestelde belastingvorderingen **die berusten op toekomstige winstgevendheid en** voortvloeien uit tijdelijke verschillen;
 - iii) de artikelen 41 en 42;
 - (b) het bedrag van het directe en indirecte bezit van de instelling aan aanvullend-tier 1-instrumenten van relevante entiteiten gedeeld door het totaalbedrag van het directe en indirecte bezit van de instelling aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten van die relevante entiteiten.
2. De instellingen sluiten voor 5 werkdagen of minder ingenomen overnemingsposities uit van het in lid 1, onder a), bedoelde bedrag en van de berekening van de in lid 1, onder b), bedoelde factor.
3. Instellingen bepalen het deel van het bezit aan aanvullend-tier 1-instrumenten dat wordt afgetrokken, door het onder a) bepaalde bedrag te verdelen door het onder b) bepaalde bedrag:
- (a) het bedrag van het bezit dat overeenkomstig lid 1 moet worden afgetrokken;
 - (b) het totaalbedrag van het directe en indirecte bezit van de instelling aan eigenvermogensinstrumenten van relevante entiteiten waarin de instelling geen significante deelneming heeft.

AFDELING 3

AANVULLEND TIER 1-KAPITAAL

Artikel 58

Aanvullend tier 1-kapitaal

Het aanvullend tier 1-kapitaal van een instelling bestaat uit aanvullend-tier 1-bestanddelen na aftrek van de in artikel 53 bedoelde bestanddelen en na toepassing van artikel 74.

Hoofdstuk 4

Tier 2-kapitaal

AFDELING 1

TIER 2-BESTANDELEN EN -INSTRUMENTEN

Artikel 59 Tier 2-bestanddelen

Tier 2-instrumenten bestaan uit het volgende:

- (a) kapitaalinstrumenten, mits voldaan is aan de voorwaarden van artikel 60;
- (b) agio dat betrekking heeft op de in punt a) bedoelde instrumenten;
- (c) voor instellingen die de risicogewogen positiebedragen berekenen overeenkomstig hoofdstuk 2 van titel II, algemene kredietrisicoaanpassingen, exclusief belastingeffecten, van maximaal 1,25 % van de risicogewogen uitzettingsbedragen zoals berekend overeenkomstig deel 3, titel II, hoofdstuk 2;
- (d) voor instellingen die de risicogewogen positiebedragen berekenen overeenkomstig hoofdstuk 3 van titel II, positieve bedragen, exclusief belastingeffecten, die de uitkomst zijn van de in de artikelen 154 en 155 vastgestelde berekening tot maximaal 0,6 % van de risicogewogen uitzettingsbedragen zoals berekend overeenkomstig deel 3, titel II, hoofdstuk 3.

Artikel 60 Tier 2-instrumenten

Kapitaalinstrumenten worden uitsluitend als de volgende voorwaarden zijn vervuld, als tier 2-instrumenten aangemerkt:

- (a) de instrumenten zijn uitgegeven en volgestort;
- (b) de instrumenten zijn niet door een van de volgende gekocht:
 - i) de instelling of de dochterondernemingen ervan;
 - ii) een onderneming waarin de instelling een deelneming heeft in de vorm van het eigendom, rechtstreeks of door middel van een zeggenschapsband, van ten minste 20% van de stemrechten of het kapitaal van die onderneming;
- (c) de aankoop van de instrumenten wordt niet direct of indirect door de instelling gefinancierd;
- (d) de vordering op de hoofdsom van de instrumenten is overeenkomstig de bepalingen betreffende de instrumenten volledig achtergesteld bij die van alle niet-achtergestelde crediteuren;
- (e) de instrumenten zijn niet met een zekerheid gedekt of gegarandeerd door een van de volgende entiteiten:
 - i) de instelling of de dochterondernemingen ervan;

- ii) de moederinstelling of de dochterondernemingen ervan;
 - iii) de financiële moederholding of de dochterondernemingen ervan;
 - iv) de gemengde holding of de dochterondernemingen ervan;
 - v) de gemengde financiële holding en de dochterondernemingen ervan;
 - vi) een onderneming die nauwe banden heeft met de onder i) tot en met v) bedoelde entiteiten;
- (f) de instrumenten zijn niet onderworpen aan enige regeling die de rangorde van de vordering uit hoofde van de instrumenten verhoogt;
 - (g) de instrumenten hebben een oorspronkelijke looptijd van ten minste vijf jaar;
 - (h) de voor de instrumenten geldende bepalingen bevatten geen prikkel voor het aflossen ervan door de instelling;
 - (i) wanneer de bepalingen een of meer callopties bevatten, mogen de opties naar eigen inzicht van de uitgever worden uitgeoefend;
 - (j) de instrumenten kunnen uitsluitend wanneer de voorwaarden van artikel 72 vervuld zijn en ten vroegste vijf jaar na de datum van uitgifte worden opgevraagd, afgelost of wederingekocht;
 - (k) de bepalingen betreffende de instrumenten geven niet aan en suggereren evenmin dat de instrumenten op een ander ogenblik dan op de vervaldag afgelost of wederingekocht zouden kunnen worden en dit wordt evenmin door de instelling anderszins aangegeven of gesuggereerd;
 - (l) de voor de instrumenten geldende bepalingen verlenen de houder ervan niet het recht de voor de toekomst geplande betaling van de interest of van de hoofdsom te versnellen, behalve bij insolventie of liquidatie van de instelling;
 - (m) het niveau van de uit hoofde van de instrumenten verschuldigde interest of dividenduitkeringen zal niet worden aangepast op grond van de kredietwaardigheid van de instelling, haar moederinstelling of financiële moederholding of gemengde holding;
 - (n) wanneer de instrumenten niet rechtstreeks zijn uitgegeven door de instelling of door een operationele entiteit binnen de consolidatie overeenkomstig hoofdstuk 2 van titel II van deel 1, de moederinstelling, de financiële moederholding of de gemengde holding, zijn de opbrengsten onmiddellijk en zonder beperking in een vorm die voldoet aan de in dit lid gestelde voorwaarden, beschikbaar voor elk van de volgende entiteiten:
 - i) de instelling;
 - ii) een operationele entiteit binnen de consolidatie overeenkomstig hoofdstuk 2 van titel II van deel 1;
 - iii) de moederinstelling;

- iv) de financiële moederholding;
- v) de gemengde holding.

Artikel 61
Afschrijving van tier 2-instrumenten

De mate waarin tier 2-instrumenten worden aangemerkt als tier 2-bestanddelen tijdens de laatste vijf jaar van de looptijd van de instrumenten, wordt berekend door het resultaat dat bereikt wordt met de onder a) vermelde berekening, te vermenigvuldigen door het onder b) bedoelde bedrag:

- (a) het nominale bedrag van de instrumenten of achtergestelde leningen op de eerste dag van de laatste vijf jaar van hun contractuele looptijd gedeeld door het aantal kalenderdagen in die periode;
- (b) het aantal resterende kalenderdagen van de contractuele looptijd van de instrumenten of achtergestelde leningen.

Artikel 62
Gevolgen van het niet langer voldoen aan de voorwaarden voor tier 2-instrumenten

Het volgende geldt wanneer in het geval van een tier 2-instrument de voorwaarden van artikel 60 niet langer zijn vervuld:

- (a) dat instrument wordt niet langer aangemerkt als een tier 2-instrument;
- (b) het gedeelte van de agio's dat op dat instrument betrekking heeft, wordt niet langer aangemerkt als tier 2-bestanddelen.

AFDELING 2
AFTREK VAN TIER 2-BESTANDDELEN

Artikel 63
Aftrek van tier 2-bestanddelen

Het volgende wordt afgetrokken van tier 2-bestanddelen:

- (a) het directe en indirecte bezit van een instelling aan eigen aanvullend-tier 2-instrumenten, met inbegrip van eigen aanvullend-tier 2-instrumenten die een instelling krachtens bestaande contractuele verplichtingen mogelijk moet kopen;
- (b) het bezit aan tier 2-instrumenten van relevante entiteiten waarin de instelling wederzijdse deelnemingen heeft, die volgens de bevoegde autoriteit bedoeld zijn om het eigen vermogen van de instelling kunstmatig te verhogen;
- (c) het overeenkomstig artikel 67 bepaalde toepasselijke bedrag van het directe of indirecte bezit aan tier 2-instrumenten van relevante entiteiten, wanneer een instelling geen significante

deelneming in deze entiteiten heeft;

- (d) het directe en indirecte bezit van de instelling aan tier 2-instrumenten van relevante entiteiten, wanneer de instelling een significante deelneming in deze entiteiten heeft, met uitzondering van voor 5 werkdagen of minder ingenomen overnemingsposities;

Artikel 64

Aftrek van het bezit aan eigen tier 2-instrumenten en achtergestelde leningen

Voor de toepassing van artikel 63, onder a), berekenen instellingen hun bezit aan instrumenten op basis van bruto longposities, onder voorbehoud van de volgende uitzonderingen:

- (a) instellingen mogen het bedrag van hun bezit aan instrumenten in de handelsportefeuille berekenen op basis van de netto longpositie mits de long- en shortposities op dezelfde onderliggende positie gericht zijn en de shortposities geen tegenpartijrisico inhouden;
- (b) instellingen bepalen het af te trekken bedrag voor indirect bezit in de handelsportefeuille in de vorm van indexeffecten door de onderliggende positie op de in de indices vervatte eigen tier 2-instrumenten te berekenen;
- (c) instellingen mogen bruto longposities in eigen tier 2-instrumenten in de handelsportefeuille die voortvloeien uit bezit van indexeffecten verrekenen met shortposities in eigen tier 2-instrumenten die voortvloeien uit shortposities in de onderliggende indices, ook wanneer deze shortposities geen tegenpartijrisico inhouden.

Artikel 65

Aftrek van bezit aan tier 2-instrumenten en achtergestelde leningen van relevante entiteiten wanneer een instelling een wederzijdse deelneming heeft die bedoeld is om het eigen vermogen kunstmatig te verhogen

Instellingen voeren de in artikel 63, onder b), c) en d), voorgeschreven aftrek uit met inachtneming van de volgende bepalingen:

- (a) bezit aan tier 2-instrumenten, waaronder achtergestelde leningen, wordt berekend op basis van de bruto longposities;
- (b) voor de toepassing van de aftrek worden bezit aan tier 2-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen en tier 3-vermogensbestanddelen van verzekeringsondernemingen behandeld als bezit aan tier 2-instrumenten.

Artikel 66

Aftrek van het bezit aan tier 2-instrumenten en achtergestelde leningen van relevante entiteiten

Instellingen voeren de in artikel 63, onder c) en d), voorgeschreven aftrek uit met inachtneming van het volgende:

- (a) zij mogen het bezit aan kapitaalinstrumenten van relevante entiteiten in de handelsportefeuille

berekenen op basis van de netto longpositie op dezelfde onderliggende uitzetting mits de looptijd van de shortpositie overeenkomt met de looptijd van de longpositie of een resterende looptijd van ten minste een jaar heeft;

- (b) zij bepalen het af te trekken bedrag voor indirect bezit in de handelsportefeuille aan kapitaalinstrumenten van relevante entiteiten in de vorm van indexeffecten door de onderliggende positie op de in de indices vervatte kapitaalinstrumenten van de relevante entiteiten te bekijken.

Artikel 67

Aftrek van tier 2-instrumenten waarbij een instelling geen significante deelneming in een relevante entiteit bezit

1. Voor de toepassing van artikel 63, onder c), berekenen de instellingen het toepasselijke af te trekken bedrag door het onder a) bedoelde bedrag te vermenigvuldigen met de factor die wordt afgeleid uit de onder b) bedoelde berekening:
 - (a) het totaalbedrag waarmee het directe en indirecte bezit van de instelling aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten van relevante entiteiten 10% overschrijdt van de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen van de instelling zoals berekend na toepassing van:
 - i) de artikelen 29 tot en met 32;
 - ii) artikel 33, lid 1, onder a) tot en met g) en j) tot en met l), met uitsluiting van het af te trekken bedrag voor uitgestelde belastingvorderingen die op toekomstige winstgevendheid berusten en voortvloeien uit tijdelijke verschillen;
 - iii) de artikelen 41 en 42;
 - (b) het bedrag van het directe en indirecte bezit van de instelling aan tier 2-instrumenten van relevante entiteiten gedeeld door het totaalbedrag van het hele directe en indirecte bezit van de instelling aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten van die relevante entiteiten.
2. De instellingen sluiten voor 5 werkdagen of minder ingenomen overnemingsposities uit van het in lid 1, onder a), bedoelde bedrag en van de berekening van de in lid 1, onder b), bedoelde factor.
3. Instellingen bepalen het deel van het bezit aan tier 2-instrumenten dat wordt afgetrokken, door het onder a) bepaalde bedrag te verdelen door het onder b) bepaalde bedrag:
 - (a) het totale bedrag van het bezit dat overeenkomstig lid 1 moet worden afgetrokken;
 - (b) het totaalbedrag van het directe en indirecte bezit van de instelling aan eigenvermogensinstrumenten van relevante entiteiten waarin de instelling geen significante deelneming heeft.

AFDELING 3

TIER 2-KAPITAAL

Artikel 68 Tier 2-kapitaal

Het tier 2-kapitaal van een instelling bestaat uit de tier 2-bestanddelen van de instelling na de in artikel 63 bedoelde aftrek en na toepassing van artikel 74.

Hoofdstuk 5 Eigen vermogen

Artikel 69 Eigen vermogen

Het eigen vermogen van een instelling bestaat uit de som van haar tier 1- en tier 2-kapitaal.

Hoofdstuk 6 Algemene vereisten

Artikel 70 Het bezit aan kapitaalinstrumenten van gereglementeerde entiteiten die niet als toetsingsvermogen worden aangemerkt

Instellingen trekken van welk eigenvermogensbestanddeel ook geen bezit aan instrumenten af van in een gereglementeerde financiële entiteit in de zin van artikel 137, lid 1, onder 4), dat niet als toetsingsvermogen van die entiteit wordt aangemerkt. Op dit bezit aan instrumenten wordt overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van titel II van deel 3, naargelang van het geval, een risicogewicht toegepast.

Artikel 71 Indirect bezit van instrumenten dat voortvloeit uit bezit van indexeffecten

1. In plaats van haar positie op in indices opgenomen, uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten van relevante entiteiten te berekenen, mag een instelling, mits de bevoegde autoriteit hier vooraf haar toestemming voor verleent, een voorzichtige raming hanteren van de onderliggende uitzetting van de instelling op in de indices opgenomen, uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten.
2. Een bevoegde autoriteit geeft hiervoor haar toestemming uitsluitend wanneer de instelling ten genoegen van de bevoegde autoriteit heeft aangetoond dat het bewaken van haar onderliggende uitzetting op in de indices opgenomen, uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten van die relevante entiteiten voor de

instelling in operationeel opzicht belastend zou zijn.

3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van:
 - (a) de vereiste mate van voorzichtigheid waarmee de ramingen worden gemaakt als alternatief voor het berekenen van de onderliggende positie, zoals bedoeld in lid 1;
 - (b) de betekenis van “in operationeel opzicht belastend” voor de toepassing van lid 2.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 72

Voorwaarden voor het verminderen van het eigen vermogen

Een instelling heeft de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit nodig, wil zij:

- (a) de door de instelling uitgegeven, uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten verminderen of wederinkopen op een wijze die door het toepasselijke nationale recht is toegestaan;
- (b) aanvullend-tier 1-instrumenten of tier 2-instrumenten vóór de contractuele vervaldatum opvragen, aflossen of wederinkopen.

Artikel 73

Toestemming van de toezichthouder voor het verminderen van het eigen vermogen

1. De bevoegde autoriteit verleent haar toestemming voor het verminderen, wederinkopen, opvragen of aflossen van uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- of tier 2-instrumenten door een instelling als een van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - (a) vroeger dan of op hetzelfde ogenblik als de in artikel 13 bedoelde handeling vervangt de instelling de in artikel 72 bedoelde instrumenten door eigenvermogensinstrumenten van gelijke of hogere kwaliteit tegen voorwaarden die houdbaar zijn voor de inkomstencapaciteit van de instelling;
 - (b) de instelling heeft ten genoegen van de bevoegde autoriteit aangetoond dat het eigen vermogen van de instelling na de desbetreffende handeling de in artikel 87, lid 1, vastgestelde vereisten zou overschrijden met een marge die de bevoegde autoriteit significant en passend acht, en de bevoegde autoriteit is van oordeel dat de financiële situatie van de instelling anderszins gezond is.
2. Wanneer een instelling een handeling stelt als bedoeld in artikel 72, onder a), en de weigering van de aflossing van uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten als bedoeld in artikel

25 door het toepasselijke nationale recht verboden is, kan de bevoegde autoriteit ontheffing verlenen van de in lid 1 van dit artikel gestelde voorwaarden, mits de bevoegde autoriteit van de instelling verlangt dat zij de aflossing van deze instrumenten op een passende basis beperkt.

3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:
 - (a) de betekenis van “houdbaar voor de inkomstencapaciteit van de instelling”;
 - (b) de in lid 2 bedoelde passende basis voor de beperking van aflossing;
 - (c) de procedure- en gegevensvereisten voor een aanvraag van een instelling voor de toestemming van de bevoegde autoriteit voor het uitvoeren van een in artikel 72 vermelde handeling, met inbegrip van de periode voor de behandeling van een dergelijke aanvraag.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 74

Tijdelijke ontheffing van de aftrek van het eigen vermogen

1. Wanneer een instelling tijdelijk houder is van aandelen die worden aangemerkt als uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- of tier 2-instrumenten in een relevante entiteit en de bevoegde autoriteit van oordeel is dat dit bezit bedoeld is voor een financiëlebijstandsoperatie om die entiteit te saneren en te redden, kan de bevoegde autoriteit tijdelijk ontheffing verlenen van de bepalingen inzake aftrek die anders op die instrumenten van toepassing zouden zijn.
2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van het begrip "tijdelijk" voor de toepassing van lid 1 en van de voorwaarden waaronder de bevoegde autoriteit van oordeel mag zijn dat het desbetreffende tijdelijke bezit van instrumenten bedoeld is voor een financiëlebijstandsoperatie om een relevante entiteit te saneren en te redden.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 75

Voortdurende evaluatie van de kwaliteit van het eigen vermogen

1. De EBA bewaakt de kwaliteit van over de hele Unie door instellingen uitgegeven eigenvermogensinstrumenten en stelt de Commissie onmiddellijk in kennis wanneer significante bewijzen bestaan van materiële verslechtering van de kwaliteit van deze instrumenten.
2. Een kennisgeving bevat:
 - (a) een gedetailleerde toelichting bij de aard en de omvang van de geconstateerde verslechtering;
 - (b) technisch advies betreffende de door de Commissie te nemen maatregelen die de EBA noodzakelijk acht.
3. EBA verstrekt technisch advies aan de Commissie over eventuele belangrijke wijzigingen die volgens haar in de definitie van het eigen vermogen moeten worden aangebracht naar aanleiding van een van de volgende gevallen:
 - (a) relevante ontwikkelingen in marktstandaarden of –praktijken;
 - (b) wijzigingen in relevante wetgeving of standaarden voor jaarrekeningen;
 - (c) significante ontwikkelingen in de methoden van de EBA voor het stresstesten van de solvabiliteit van instellingen.
4. De EBA verstrekt uiterlijk op 31 december 2013 technisch advies aan de Commissie betreffende mogelijke andere behandelingen van tegen reële waarde gewaardeerde niet-gerealiseerde winsten dan het opnemen ervan in uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal zonder aanpassingen. In dergelijke aanbevelingen wordt rekening gehouden met relevante ontwikkelingen in de internationale standaarden voor jaarrekeningen en in de internationale overeenkomsten over prudentiële normen voor banken.

Titel III

Minderheidsbelang en door dochterondernemingen uitgegeven aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten

Artikel 76

Minderheidsbelangen die in aanmerking komen voor opname in het uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal

1. Onder minderheidsbelangen vallen de uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten en de daaraan gerelateerde ingehouden winsten en agio's van een dochteronderneming indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de dochteronderneming is een van de volgende entiteiten:
 - i) een instelling;
 - ii) een onderneming die krachtens het toepasselijke nationale recht onderworpen is aan de vereisten van deze verordening en Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau],
 - (b) de dochteronderneming is volledig in de consolidatie betrokken overeenkomstig hoofdstuk 2 van titel II van deel 1;
 - (c) deze uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten zijn in eigendom van andere personen dan de overeenkomstig deel 1, titel II, hoofdstuk 2, in de consolidatie betrokken ondernemingen.
2. Minderheidsbelangen die direct of indirect, door middel van een special purpose entity of anderszins, zijn gefinancierd door de moederinstelling, financiële moederholding, gemengde holding of hun dochterondernemingen, worden niet aangemerkt als geconsolideerd uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal.

Artikel 77

In aanmerking komend aanvullend tier 1-, tier 1-, tier 2-kapitaal en in aanmerking komend eigen vermogen

Onder in aanmerking komend aanvullend tier 1-, tier 1-, tier 2-kapitaal en eigen vermogen, vallen het minderheidsbelang, aanvullend-tier 1-, tier 1- of tier 2-instrumenten, naargelang van het geval, en de daaraan gerelateerde ingehouden winsten en agio's van een dochteronderneming indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- (a) de dochteronderneming is een van de volgende entiteiten:
 - i) een instelling;
 - ii) een onderneming die krachtens het toepasselijke nationale recht onderworpen is aan de

vereisten van deze verordening en Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau];

- (b) de dochteronderneming is volledig in de consolidatie betrokken overeenkomstig deel 1, titel II, hoofdstuk 2;
- (c) deze instrumenten zijn in eigendom van andere personen dan de overeenkomstig deel 1, titel II, hoofdstuk 2, in de consolidatie betrokken ondernemingen.

Artikel 78

In aanmerking komend aanvullend tier 1- en tier 2-kapitaal dat door een special purpose entity is uitgegeven

1. Aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten die door een special purpose entity worden uitgegeven, en de daaraan gerelateerde ingehouden winsten en agio's worden uitsluitend in het in aanmerking komend aanvullend tier 1-, tier 1- of tier 2-kapitaal of eigen vermogen, naargelang van het geval, opgenomen indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de special purpose entity die deze instrumenten uitgeeft, is overeenkomstig deel 1, titel II, hoofdstuk 2, volledig in de consolidatie betrokken;
 - (b) de instrumenten en de daaraan gerelateerde ingehouden winsten en agio's worden uitsluitend in het in aanmerking komend aanvullend tier 1-kapitaal opgenomen indien de in artikel 49, lid 1, gestelde voorwaarden zijn vervuld;
 - (c) de instrumenten en de daaraan gerelateerde ingehouden winsten en agio's worden uitsluitend in het in aanmerking komend aanvullend tier 2-kapitaal opgenomen indien de in artikel 60 gestelde voorwaarden zijn vervuld;
 - (d) het enige actief van de special purpose entity is haar deelneming in het eigen vermogen van die dochteronderneming, waarvan de vorm voldoet aan de in artikel 49, lid 1, of artikel 60, naargelang van het geval, gestelde relevante voorwaarden.

Wanneer de bevoegde autoriteit de activa van een special purpose entity minimaal en niet-significant acht voor deze entiteit, kan de bevoegde autoriteit ontheffing verlenen van de onder d) gestelde voorwaarde.

2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van de in lid 1, onder d), vermelde begrippen "minimaal" en "niet-significant".

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 79

Minderheidsbelangen die in het geconsolideerde uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal worden opgenomen

Instellingen bepalen het bedrag aan minderheidsbelangen van een dochteronderneming dat in het geconsolideerde uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal wordt opgenomen door het onder a) bedoelde bedrag vermenigvuldigd met het onder b) bedoelde percentage af te trekken van de minderheidsbelangen van die onderneming.

- (a) het uit gewone aandelen bestaande tier 1-kapitaal van de dochteronderneming min de laagste waarde van een van de volgende bedragen:
 - i) het bedrag van het uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal van die dochteronderneming dat nodig is om te voldoen aan de som van het in artikel 87, lid 1, onder a), vastgestelde vereiste en de in artikel 122, lid 2, van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] bedoelde gecombineerde buffer;
 - ii) het bedrag van het geconsolideerde uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal dat op die dochteronderneming betrekking heeft, dat nodig is om te voldoen aan de som van het in artikel 87, lid 1, onder a), vastgestelde vereiste en de in artikel 122, lid 2, van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] bedoelde gecombineerde buffer;
- (b) de minderheidsbelangen van de dochteronderneming, uitgedrukt als percentage van alle uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten van die onderneming plus de daaraan gerelateerde ingehouden winsten en agio's.

Artikel 80

In aanmerking komende tier 1-instrumenten die in het geconsolideerde tier 1-kapitaal worden opgenomen

Instellingen bepalen het bedrag aan in aanmerking komend tier 1-kapitaal van een dochteronderneming dat in het geconsolideerde tier 1-kapitaal wordt opgenomen, door het in punt a) bedoelde bedrag vermenigvuldigd met het in punt b) bedoelde percentage af te trekken van het in aanmerking komend tier 1-kapitaal van die onderneming:

- (a) de laagste van de volgende twee waarden:
 - i) het bedrag van het tier 1-kapitaal van de dochteronderneming dat nodig is om te voldoen aan de som van het in artikel 87, lid 1, onder b), vastgestelde vereiste en de in artikel 122, lid 2, van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] bedoelde gecombineerde buffer;
 - ii) het bedrag van het geconsolideerde tier 1-kapitaal dat op die dochteronderneming betrekking heeft, dat nodig is om op geconsolideerde basis te voldoen aan de som van het in artikel 87, lid 1, onder b), vastgestelde vereiste en de in artikel 122, lid 2, van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] bedoelde gecombineerde buffer;
- (b) het in aanmerking komend tier 1-kapitaal van de dochteronderneming, uitgedrukt als percentage van alle tier 1-instrumenten van die onderneming plus de daaraan gerelateerde ingehouden winsten en agio's.

Artikel 81

In aanmerking komend tier 1-kapitaal dat in het geconsolideerde aanvullend tier 1-kapitaal wordt opgenomen

Instellingen bepalen het bedrag aan in aanmerking komend tier 1-kapitaal van een dochteronderneming dat in het geconsolideerde aanvullend tier 1-kapitaal wordt opgenomen, door de in het geconsolideerde uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal opgenomen minderheidsbelangen van die onderneming af te trekken van het in het geconsolideerde tier 1-kapitaal opgenomen in aanmerking komend tier 1-kapitaal van die onderneming.

Artikel 82

In aanmerking komend eigen vermogen dat in het geconsolideerde eigen vermogen wordt opgenomen

Instellingen bepalen het bedrag aan in aanmerking komend eigen vermogen van een dochteronderneming dat in het geconsolideerde eigen vermogen wordt opgenomen, door het onder a) bedoelde bedrag vermenigvuldigd met het onder b) bedoelde percentage af te trekken van het in aanmerking komend eigen vermogen van die onderneming:

- (a) de laagste van de volgende twee waarden:
 - i) het bedrag van het eigen vermogen van de dochteronderneming dat nodig is om te voldoen aan de som van het in artikel 87, lid 1, onder c), vastgestelde vereiste en de in artikel 122, lid 2, van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] bedoelde gecombineerde buffer;
 - ii) het bedrag van het eigen vermogen dat op de dochteronderneming betrekking heeft, dat nodig is om op geconsolideerde basis te voldoen aan de som van het in artikel 87, lid 1, onder c), vastgestelde vereiste en de in artikel 122, lid 2, van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] bedoelde gecombineerde buffer;
- (b) het in aanmerking komend eigen vermogen van de onderneming, uitgedrukt als percentage van alle eigenvermogensinstrumenten van de dochteronderneming die in de uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-bestanddelen zijn opgenomen, en de daaraan gerelateerde ingehouden winsten en agio's.

Artikel 83

In aanmerking komende eigenvermogensinstrumenten die in het geconsolideerde tier 2-kapitaal worden opgenomen

Instellingen bepalen het bedrag aan in aanmerking komend eigen vermogen van een dochteronderneming dat in het geconsolideerde tier 2-kapitaal wordt opgenomen, door het in aanmerking komend tier 1-kapitaal van die onderneming dat wordt opgenomen in het geconsolideerde tier 1-kapitaal, af te trekken van het in aanmerking komend eigen vermogen van die onderneming dat wordt opgenomen in het geconsolideerde eigen vermogen.

Titel IV

Gekwalificeerde deelnemingen buiten de financiële sector

Artikel 84

Risicoweging van en verbod op gekwalificeerde deelnemingen buiten de financiële sector

1. Een gekwalificeerde deelneming die meer dan 15% bedraagt van het in aanmerking komende kapitaal van de instelling in een onderneming die niet een van de volgende is, is onderworpen aan de bepalingen van lid 3:
 - (a) een relevante entiteit;
 - (b) een onderneming die geen relevante entiteit is en naar het oordeel van de bevoegde autoriteit de volgende activiteiten uitvoert:
 - i) werkzaamheden die rechtstreeks in het verlengde van het bankbedrijf liggen; of
 - ii) nevendiensten van het bankbedrijf,
 - iii) leasing, factoring, beheer van beleggingsfondsen, beheer van diensten op het gebied van de gegevensverwerking, of andere, soortgelijke werkzaamheden.
2. Het totale bedrag van de gekwalificeerde deelnemingen van een instelling in andere dan de in lid 1, onder a) en b), bedoelde ondernemingen dat meer dan 60 % beloopt van het in aanmerking komende kapitaal van de instelling, is onderworpen aan de bepalingen van lid 3.
3. De bevoegde autoriteiten passen de onder a) en b) bepaalde vereisten toe op de in de leden 1 en 2 bedoelde gekwalificeerde deelnemingen van instellingen:
 - (a) instellingen passen een risicogewicht van 1 250 % toe op het volgende:
 - i) het bedrag van de in lid 1 bedoelde gekwalificeerde deelnemingen dat meer dan 15% van het in aanmerking komend kapitaal beloopt;
 - ii) het totale bedrag van de in lid 2 bedoelde gekwalificeerde deelnemingen dat meer dan 60% van het in aanmerking komend kapitaal van de instelling beloopt;
 - (b) de bevoegde autoriteiten verbieden instellingen in de leden 1 en 2 bedoelde gekwalificeerde deelnemingen te hebben voor een bedrag dat hoger ligt dan de in deze leden vastgestelde percentages van in aanmerking komend kapitaal.
4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van:
 - (a) werkzaamheden die rechtstreeks in het verlengde van het bankbedrijf liggen;
 - (b) werkzaamheden die nevendiensten van het bankbedrijf betreffen;

(c) soortgelijke werkzaamheden voor de toepassing van lid 1, onder b) iii).

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 85

Alternatief voor een risicogewicht van 1 250 %

In plaats van een risicogewicht van 1 250% toe te passen op de bedragen die de in artikel 84, de leden 1 en 2, vermelde limieten overschrijden, mogen instellingen deze bedragen overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder k), aftrekken van de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen.

Artikel 86

Uitzonderingen

1. Aandelen van ondernemingen die niet bedoeld zijn in lid 1, onder a) en b), worden niet betrokken in de berekening van de in artikel 84 bepaalde limieten van het in aanmerking komend kapitaal indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) deze aandelen worden tijdelijk gehouden tijdens een financiële sanerings- of reddingsoperatie,
 - b) het bezit van de aandelen is een overnemingspositie die gedurende vijf werkdagen of minder wordt ingenomen;
 - c) deze aandelen worden door de instelling gehouden in eigen naam en namens anderen.
2. Aandelen die niet het karakter van financiële vaste activa in de zin van artikel 35, lid 2, van Richtlijn 86/635/EEG hebben, worden niet betrokken in de in artikel 84 bepaalde berekening.

DEEL 3

KAPITAALVEREISTEN

Titel I

Algemene vereisten, waardering en rapportage

Hoofdstuk 1

Vereist niveau van het eigen vermogen

AFDELING 1

EIGENVERMOGENSVEREISTEN VOOR INSTELLINGEN

Artikel 87

Eigenvermogensvereisten

1. Met inachtneming van de artikelen 88 en 89 voldoen instellingen te allen tijde aan de volgende eigenvermogensvereisten:
 - (a) een ratio van het uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal van 4,5%;
 - (b) een ratio van het tier 1-kapitaal van 6 %;
 - (c) een totale kapitaalratio van 8 %.
2. Instellingen berekenen hun kapitaalratio's als volgt:
 - (a) de ratio van het uit gewone aandelen bestaande tier 1-kapitaal is het uit gewone aandelen bestaande tier 1-kapitaal van de instelling uitgedrukt als percentage van het totale uitzettingsbedrag;
 - (b) de ratio van het tier 1-kapitaal is het tier 1-kapitaal van de instelling uitgedrukt als percentage van het totale uitzettingsbedrag;
 - (c) de totale kapitaalratio is het eigen vermogen van de instelling uitgedrukt als percentage van het totale uitzettingsbedrag.
3. Het totale uitzettingsbedrag wordt berekend als de som van de volgende punten a) tot en met f), met inachtneming van de bepalingen van lid 4:
 - (a) de risicogewogen uitzettingsbedragen voor kredietrisico en verwateringsrisico, berekend overeenkomstig deel 3, titel II, met betrekking tot alle bedrijfsactiviteiten van een instelling, met uitsluiting van risicogewogen uitzettingsbedragen in verband met de handelsportefeuilleactiviteiten van de instelling;
 - (b) de eigenvermogensvereisten, bepaald overeenkomstig titel IV van deel 3 of deel 4, naargelang van het geval, voor de handelsportefeuilleactiviteiten van een instelling, voor het volgende:

- i) positierisico;
 - ii) grote uitzettingen die de in de artikelen 384 tot en met 390 bepaalde limieten overschrijden, voor zover een instelling deze limieten mag overschrijden;
- (c) de eigenvermogensvereisten, bepaald overeenkomstig titel IV van deel 3 of deel 4, naargelang van het geval, voor het volgende:
 - i) het valutarisico;
 - ii) het afwikkelingsrisico;
 - iii) het grondstoffenrisico;
- (d) de eigenvermogensvereisten, berekend overeenkomstig titel VI voor risico van aanpassing van de kredietwaardering van andere otc-derivaten dan die waarvan erkend wordt dat zij de risicogewogen uitzettingsbedragen voor kredietrisico verlagen;
- (e) de eigenvermogensvereisten, bepaald overeenkomstig titel III van deel 3 voor operationeel risico;
- (f) de risicogewogen uitzettingsbedragen, bepaald overeenkomstig titel II van deel 3 voor tegenpartijrisico dat voortvloeit uit de handelsportefeuilleactiviteiten van de instelling, voor de volgende soorten transacties en overeenkomsten:
 - i) afgeleide OTC-instrumenten en kredietderivaten;
 - ii) repo's, opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen op basis van effecten of grondstoffen;
 - iii) margeleningstransacties op basis van effecten of grondstoffen;
 - iv) transacties met een lange afwikkelingsduur.
- 4. De volgende bepalingen zijn van toepassing voor de berekening van het in lid 3 bedoelde totale uitzettingsbedrag:
 - a) tot in dat lid, onder c) tot en met e), bedoelde eigenvermogensvereisten behoren ook die welke voortvloeien uit alle bedrijfsactiviteiten van een instelling;
 - b) instellingen vermenigvuldigen de in dat lid, onder b) tot en met e), vermelde eigenvermogensvereisten met 12,5.

Artikel 88

Aanvangskapitaalvereiste op continuïteitsbasis

- 4. Het eigen vermogen van een instelling mag niet kleiner worden dan het bij het verlenen van de vergunning vereiste niveau van aanvangskapitaal.
- 5. Instellingen die reeds op 1 januari 1993 bestonden en waarvan het eigen vermogen niet voldoet aan het vereiste aanvangskapitaal, mogen hun

werkzaamheden blijven uitoefenen. In dat geval mag het eigen vermogen van die instellingen niet kleiner worden dan het hoogste niveau dat het sinds 22 december 1989 had bereikt.

6. Indien de zeggenschap over een instelling die tot de in lid 2 bedoelde categorie behoort, wordt overgenomen door een andere natuurlijke of rechtspersoon dan die welke voordien de zeggenschap over deze instelling uitoefende, dient het eigen vermogen van deze instelling ten minste gelijk te zijn aan het vereiste aanvangskapitaal.
7. Bij fusie tussen twee of meer tot de in lid 2 bedoelde categorie behorende instellingen mag het eigen vermogen van de instelling die het resultaat van de fusie is, niet minder bedragen dan het totaal van de eigen vermogens van de gefuseerde instellingen op de datum van de fusie, zolang het vereiste aanvangskapitaal niet is bereikt.
8. Wanneer bevoegde autoriteiten het nodig achten dat voldaan wordt aan het in lid 1 vastgestelde vereiste om de solvabiliteit van de instelling te garanderen, zijn de bepalingen van de leden 2 tot en met 4 niet van toepassing.

Artikel 89

Afwijking voor kleine handelsportefeuilleactiviteiten

1. Instellingen mogen met betrekking tot hun handelsportefeuilleactiviteiten het in artikel 87, lid 3, onder b), bedoelde kapitaalvereiste vervangen door een kapitaalvereiste dat berekend wordt overeenkomstig punt a) van dat lid, mits de omvang van hun handelsportefeuilleactiviteiten in en buiten de balanstelling aan de volgende voorwaarden voldoet:
 - (a) deze bedraagt normalerwijze minder dan 5% van de totale activa en 15 miljoen EUR;
 - (b) deze bedraagt nooit meer dan 6% van de totale activa en 20 miljoen EUR.
2. Bij de berekening van de omvang van de activiteiten in en buiten balanstelling worden schuldinstrumenten gewaardeerd tegen marktprijs of tegen nominale waarde, aandelen tegen marktprijs en afgeleide instrumenten tegen de nominale waarde of de marktwaarde van de onderliggende instrumenten. Long- en shortposities worden samengevoegd, ongeacht of zij positief of negatief zijn.
3. Als een instelling niet voldoet aan de voorwaarde van lid 1, onder b), brengt zij de bevoegde autoriteit daarvan onmiddellijk op de hoogte. Wanneer de bevoegde autoriteit na een evaluatie bepaalt en de instelling ervan in kennis stelt dat niet aan het vereiste van lid 1, onder a), is voldaan, maakt de instelling vanaf de volgende verslagdatum niet langer gebruik van lid 1.

AFDELING 2

EIGENVERMOGENSVEREISTEN VOOR BELEGGINGSONDERNEMINGEN MET EEN BEPERKTE VERGUNNING VOOR HET VERSTREKKEN VAN BELEGGINGSDIENSTEN

Artikel 90

Eigenvermogensvereisten voor beleggingsondernemingen met een beperkte vergunning voor het verstrekken van beleggingsdiensten

1. Voor de toepassing van artikel 87, lid 3, gebruiken beleggingsondernemingen die geen vergunning hebben om de in bijlage I, afdeling A, de punten 3 en 6, bij Richtlijn 2004/39/EG opgesomde beleggingsdiensten te verstrekken, de in lid 2 bepaalde berekening van het totale uitzettingsbedrag.
2. In lid 1 bedoelde beleggingsondernemingen berekenen het totale uitzettingsbedrag als het hoogste van de volgende bedragen:
 - (a) de som van de in artikel 87, lid 3, onder a) tot en met d) en f), bedoelde bedragen na toepassing van artikel 87, lid 4;
 - (b) 12,5, vermenigvuldigd door het in artikel 92 bepaalde bedrag.
3. Ten aanzien van de in lid 1 bedoelde beleggingsondernemingen gelden alle andere bepalingen betreffende operationele risico's van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau], titel VII, hoofdstuk 3, afdeling II, onderafdeling 1.

Artikel 91

Eigenvermogensvereisten voor beleggingsondernemingen die aanvangskapitaal aanhouden zoals bepaald in artikel 29 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau]

1. Voor de toepassing van artikel 87, lid 3, gebruiken beleggingsondernemingen die aanvangskapitaal aanhouden zoals bepaald in artikel 29 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau], de in lid 2 bepaalde berekening van het totale uitzettingsbedrag:
 - (a) beleggingsondernemingen die voor eigen rekening uitsluitend handelen om orders van cliënten in te willigen of uit te voeren of om toegang te verkrijgen tot een clearing- en afwikkelingssysteem of een erkende beurs in de hoedanigheid van gemachtigde of uitvoerder van een order van een cliënt;
 - (b) beleggingsondernemingen die geen gelden of effecten aanhouden;
 - (c) beleggingsondernemingen die uitsluitend voor eigen rekening handelen;
 - (d) beleggingsondernemingen die geen externe cliënten hebben;
 - (e) beleggingsondernemingen waarvan de uitvoering en afwikkeling van de transacties plaatsvinden onder verantwoordelijkheid en garantie van een clearinginstelling.
2. Voor in lid 1 bedoelde beleggingsondernemingen wordt het totale uitzettingsbedrag berekend als de som van de volgende bedragen:
 - (a) de punten a) tot en met d) en f) van artikel 87, lid 3, na toepassing van artikel 87, lid 4;
 - (b) het in artikel 92 bedoelde bedrag, vermenigvuldigd door 12,5.
3. Ten aanzien van de in lid 1 bedoelde beleggingsondernemingen gelden alle andere bepalingen betreffende operationele risico's van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau], titel VII, hoofdstuk 3, afdeling 2, onderafdeling 1.

Artikel 92
Eigen vermogen op basis van vaste kosten

1. Overeenkomstig de artikelen 90 en 91 houdt een beleggingsonderneming in aanmerking komend kapitaal aan van ten minste een kwart van de vaste kosten van de beleggingsondernemingen voor het voorgaande jaar.
2. Wanneer sprake is van een verandering in de activiteiten van een beleggingsonderneming sinds het voorgaande jaar die de bevoegde autoriteit van materieel belang acht, kan de bevoegde autoriteit het vereiste van lid 1 aanpassen.
3. Wanneer de onderneming haar werkzaamheden niet gedurende een volledig jaar heeft uitgeoefend (met inbegrip van de dag van bedrijfsaanvang) houdt de beleggingsonderneming in aanmerking komend kapitaal aan van ten minste een kwart van het in haar programma van werkzaamheden begrote cijfer voor vaste kosten, tenzij de bevoegde autoriteit een aanpassing van dit programma verlangt.
4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de nadere specificatie van het volgende:
 - (a) de berekening van het vereiste in aanmerking komend kapitaal van ten minste een kwart van de vaste kosten van het voorgaande jaar;
 - (b) de voorwaarden voor de aanpassing door de bevoegde autoriteit van het vereiste in aanmerking komend kapitaal van ten minste een kwart van de vaste kosten van het voorgaande jaar;
 - (c) de berekening van het begrote cijfer voor vaste kosten wanneer een beleggingsonderneming haar werkzaamheden niet gedurende een volledig jaar heeft uitgeoefend.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 93
Eigen vermogen voor beleggingsondernemingen op geconsolideerde basis

1. Voor in artikel 90, lid 1, bedoelde beleggingsondernemingen in een groep, ingeval er geen kredietinstellingen tot deze groep behoren, past een moederbeleggingsonderneming in een lidstaat artikel 87 op geconsolideerd niveau als volgt toe:
 - (a) door de in artikel 90, lid 2, bepaalde berekening van het totale uitzettingsbedrag toe te passen;
 - (b) het eigen vermogen, berekend op basis van de geconsolideerde financiële situatie van de moederbeleggingsonderneming.

2. Voor in artikel 91, lid 1, bedoelde beleggingsondernemingen in een groep, ingeval er geen kredietinstellingen tot deze groep behoren, past een beleggingsonderneming die onder zeggenschap staat van een financiële holding, artikel 87 op geconsolideerd niveau als volgt toe:
 - (a) zij past de in artikel 91, lid 2, bepaalde berekening van het totale uitzettingsbedrag toe;
 - (b) het eigen vermogen, berekend op basis van de geconsolideerde financiële situatie van de moederbeleggingsonderneming.

Hoofdstuk 2

Vereisten voor berekening en rapportage

Artikel 94 *Waardering*

De actiefposten en de posten buiten de balanstelling worden gewaardeerd overeenkomstig het kader voor financiële verslaggeving dat krachtens Verordening (EG) nr. 1606/2002 en Richtlijn 86/635/EEG op de instelling van toepassing is.

Artikel 95 *Rapportage inzake eigenvermogensvereisten*

1. Instellingen die hun eigenvermogensvereisten voor positierisico berekenen, brengen ten minste om de drie maanden over deze eigenvermogensvereisten verslag uit.

Deze rapportage voorziet ook in financiële informatie die is opgesteld overeenkomstig het kader voor financiële verslaggeving dat krachtens Verordening (EG) nr. 1606/2002 en Richtlijn 86/635/EEG op de instelling van toepassing is, voor zover dit noodzakelijk is om een volledig beeld te krijgen van het risicoprofiel van de activiteiten van de instelling.

De rapportage door instellingen inzake de in artikel 87 vastgestelde verplichtingen moet ten minste tweemaal per jaar plaatsvinden.

Instellingen delen de resultaten en alle gevraagde desbetreffende gegevens mee aan de bevoegde autoriteiten.

2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ter bepaling van de uniforme formats, frequenties en data van de rapportage, alsook van de IT-oplossingen die voor deze rapportage moeten worden toegepast. De rapportageformats dienen in verhouding te staan tot de aard, de schaal en de complexiteit van de activiteiten van de instellingen.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde uitvoeringsnormen overeenkomstig de in artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010

bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 96
Specifieke rapportageverplichtingen

1. Instellingen rapporteren de volgende gegevens aan de bevoegde autoriteiten:
 - (a) verliezen die voortvloeien uit leningen die gegarandeerd worden door niet-zakelijk onroerend goed tot 80 % van de marktwaarde of tot 80% van de waarde van de hypothecaire lening in een gegeven jaar, tenzij anders besloten overeenkomstig artikel 119, lid 2;
 - (b) de totale verliezen die voortvloeien uit leningen die gegarandeerd worden door niet-zakelijk onroerend goed in een gegeven jaar;
 - (c) verliezen die voortvloeien uit leningen die gegarandeerd worden door zakelijk onroerend goed tot 50 % van de marktwaarde of 60% van de waarde van de hypothecaire lening in een gegeven jaar, tenzij anders besloten overeenkomstig artikel 119, lid 2;
 - (d) de totale verliezen die voortvloeien uit leningen die gegarandeerd worden door zakelijk onroerend goed in een gegeven jaar;
2. De bevoegde autoriteiten publiceren jaarlijks op geaggregeerde basis de in lid 1, onder a) tot en met d), bepaalde gegevens, samen met historische gegevens, indien deze beschikbaar zijn. Een bevoegde autoriteit verstrekt op verzoek van een andere bevoegde autoriteit in een lidstaat of van de EBA aan die bevoegde autoriteit of de EBA meer gedetailleerde informatie over de staat van de markten voor niet-zakelijk en zakelijk onroerend goed in die lidstaat.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:
 - (a) uniforme formats, frequenties en data voor de rapportage van de in lid 1 bedoelde gegevens;
 - (b) de uniforme formats, frequenties en data voor de publicatie van de in lid 2 bedoelde geaggregeerde gegevens.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen overeenkomstig de in artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Hoofdstuk 3

Handelsportefeuille

Artikel 97
Vereisten voor de handelsportefeuille

1. Posities in de handelsportefeuille zijn ofwel vrij van beperkingen op de verhandelbaarheid ervan of afdekbaar.
2. De intentie om te handelen blijkt uit de strategieën, beleidsmaatregelen en procedures die door de instelling in het leven zijn geroepen om de positie of de portefeuille overeenkomstig artikel 98 te beheren.
3. Instellingen zorgen voor de inrichting en instandhouding van systemen en controles om hun handelsportefeuille overeenkomstig de artikelen 99 en 100 te beheren.
4. Instellingen mogen interne afdekkingsinstrumenten betrekken in de berekening van kapitaalvereisten voor positierisico mits deze worden aangehouden met de intentie om te handelen en aan de vereisten van de artikelen 98 tot en met 101 is voldaan.

Artikel 98
Beheer van de handelsportefeuille

Bij het beheer van haar posities of groepen van posities in de handelsportefeuille voldoet de instelling aan alle volgende vereisten:

- (a) ten aanzien van de betrokken posities, instrumenten of portefeuilles beschikt de instelling over een goed gedocumenteerde en door de directie goedgekeurde handelsstrategie, in het kader waarvan onder andere een verwachte periode voor het innemen van posities of het aanhouden van instrumenten of portefeuilles is vastgesteld;
- (b) voor het actieve beheer van de ingenomen posities die door een tradingafdeling mogen worden ingenomen, beschikt de instelling over duidelijk omschreven gedragslijnen en procedures. Deze gedragslijnen en procedures bepalen onder meer:
 - i) welke posities door welke tradingafdeling mogen worden ingenomen;
 - ii) welke positielimieten gelden en hoe de adequaatheid ervan wordt bewaakt;
 - iii) dat handelaars met inachtneming van de vastgestelde strategie autonoom posities kunnen innemen en beheren binnen de overeengekomen limieten;
 - iv) dat in het kader van het risicomanagement van de instelling aan de hoogste directie wordt gerapporteerd over de ingenomen posities;
 - v) dat de ingenomen posities actief worden bewaakt op basis van marktinformatiebronnen en het voorwerp uitmaken van beoordeling ten aanzien van de verhandelbaarheid of de afdekbaarheid van posities of de risicocomponenten ervan, en in het bijzonder wat betreft de beoordeling, de kwaliteit en de beschikbaarheid van inputs vanuit de markt voor het waarderingsproces, de op de markt gerealiseerde omzet en de omvang van de op de markt verhandelde posities;
- (c) de instelling beschikt over duidelijk omschreven gedragslijnen en procedures voor toetsing

van posities aan de handelsstrategie van de instelling, die onder meer voorzien in het bewaken van de omzet en van posities waarvoor de oorspronkelijk beoogde periode voor het aanhouden van de positie overschreden is.

Artikel 99
Opneming in de handelsportefeuille

1. Instellingen beschikken over duidelijk omschreven beleidslijnen en procedures om te bepalen welke posities voor de berekening van hun kapitaalvereisten worden opgenomen in de handelsportefeuille, overeenkomstig de vereisten van artikel 97 en de definitie van de handelsportefeuille in artikel 4, het vermogen en de praktijk van de instelling op het gebied van risicomanagement in overweging nemend. De naleving van deze beleidslijnen en van deze procedures wordt volledig door de instelling gedocumenteerd en periodiek aan een interne controle onderworpen.
2. Instellingen beschikken over duidelijk omschreven beleidslijnen en procedures voor het algemene beheer van de handelsportefeuille. Deze gedragslijnen en procedures regelen ten minste:
 - (a) de werkzaamheden die de instelling met het oog op de eigenvermogensvereisten als commercieel en deel uitmakend van de handelsportefeuille beschouwt;
 - (b) de mate waarin een positie dagelijks tegen marktprijs gewaardeerd kan worden met verwijzing naar een actieve, liquide tweerichtingsmarkt;
 - (c) voor posities die op basis van een modellenbenadering worden gewaardeerd, de mate waarin de instelling in staat is:
 - i) alle materiële risico's van de positie te bepalen;
 - ii) alle materiële risico's van de positie af te dekken door middel van instrumenten waarvoor een actieve, liquide tweerichtingsmarkt bestaat;
 - iii) betrouwbare ramingen af te leiden voor de voornaamste in het model gebruikte aannames en parameters;
 - (d) de mate waarin een instelling in staat en verplicht is voor de positie waarderingen te produceren die extern op samenhangende wijze kunnen worden gevalideerd;
 - (e) de mate waarin de wettelijke beperkingen of andere operationele vereisten het vermogen van de instelling aantasten op korte termijn liquidatie of afdekking van de positie te bewerkstelligen;
 - (f) de mate waarin een instelling in staat en verplicht is om de risico's van de posities in het kader van haar commerciële werkzaamheden actief te beheren;
 - (g) de mate waarin de instelling risico's of posities kan overdragen tussen de handelsportefeuille en de niet-handelsportefeuille en de criteria voor dit soort overdrachten.

Artikel 100
Vereisten voor voorzichtige waardering

1. Op alle in de handelsportefeuille opgenomen posities worden de in dit artikel bepaalde normen voor voorzichtige waardering toegepast. Instellingen dragen er in het bijzonder zorg voor dat de voorzichtige waardering van hun in de handelsportefeuille opgenomen posities een passende mate van zekerheid bereikt, rekening houdende met het dynamische karakter van de desbetreffende posities, de vereisten inzake prudentiële soliditeit en de werkwijze en doelstellingen van de kapitaalvereisten met betrekking tot de in de handelsportefeuille opgenomen posities.
 2. De instellingen zorgen voor de inrichting en instandhouding van toereikende systemen en controles om voorzichtige en betrouwbare waarderamen voort te brengen. Deze systemen en controles bestaan minimaal uit:
 - (a) gedocumenteerde gedragslijnen en procedures voor het waarderingsproces. Dit omvat de volgende aspecten: duidelijke afbakening van de bevoegdheden van de verschillende terreinen die bij de waardering betrokken zijn, marktinformatiebronnen en beoordeling van de deugdelijkheid ervan, richtsnoeren voor de gebruikmaking van niet-waarneembare inputs die de aannames van de instelling weerspiegelen met betrekking tot de vraag wat marktdeelnemers voor de prijsbepaling van de positie zouden gebruiken, frequentie van onafhankelijke waardering, timing van slotkoersen, procedures voor het aanpassen van waarderungen, verificatieprocedures (einde maand en ad hoc);
 - (b) duidelijke, autonome (d.w.z. onafhankelijk van het front office) rapportagelijnen voor de afdeling die verantwoordelijk is voor het waarderingsproces.
- Aan het einde van de rapportageketen staat een lid van het leidinggevend orgaan.
3. Instellingen waarden de in de handelsportefeuille opgenomen posities ten minste dagelijks.
 4. Instellingen waarden hun posities zoveel mogelijk tegen marktwaarde, ook bij het toepassen van de kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille.
 5. Bij waardering tegen marktwaarde maakt een instelling gebruik van de bied- of de laatprijs, naargelang van wat het voorzichtigst is, tenzij de instelling een belangrijk market maker is in het financiële instrument of de grondstof in kwestie en vóór het sluiten uit de markt kan stappen.
 6. Wanneer waardering tegen marktwaarde niet mogelijk is, waarden instellingen hun posities/portefeuilles op voorzichtige wijze op basis van een modellenbenadering, ook bij het berekenen van eigenvermogensvereisten voor in de handelsportefeuille ingenomen posities.
 7. Bij het waarden op basis van een modellenbenadering nemen instellingen de volgende vereisten in acht:
 - (a) de directie draagt kennis van de bestanddelen van de handelsportefeuille of van andere tegen reële waarde gewaardeerde posities waarvoor waardering op basis van een modellenbenadering wordt toegepast, en is bekend met de materialiteit van de onzekerheid die zulks met zich meebrengt voor de rapportage over

de bedrijfsrisico's en de bedrijfsresultaten;

- (b) instellingen halen inputs uit de markt die voor zover mogelijk in overeenstemming zijn met de marktprijzen en evalueren geregeld de relevantie van de marktinputs voor de positie die wordt gewaardeerd en de parameters van het model;
- (c) instellingen gebruiken waarderingsmethoden die voor bepaalde financiële instrumenten of grondstoffen als vaste marktpraktijk worden beschouwd, indien deze beschikbaar zijn;
- (d) modellen die door de instelling zelf worden ontwikkeld, berusten op deugdelijke hypothesen, die zijn geanalyseerd en beproefd door voldoende gekwalificeerde partijen die niet bij het ontwikkelingsproces betrokken zijn;
- (e) instellingen beschikken over formele controleprocedures voor veranderingen en bewaren een veilig exemplaar van het model, dat zij periodiek gebruiken om waarderungen te verifiëren;
- (f) de met het risicomanagement belaste personen zijn op de hoogte van de tekortkomingen van de gebruikte modellen en weten hoe de impact ervan op het waarderingsresultaat maximaal kan worden beperkt; en
- (g) instellingen worden periodiek onderzocht op de nauwkeurigheid van de modellen, onder meer door de blijvende relevantie van de aannames te beoordelen, winst en verlies in verhouding tot risicofactoren te analyseren en daadwerkelijke sluitprijzen met de modeluitkomsten te vergelijken.

In verband met punt d) geldt dat de tradingafdeling niet mag worden betrokken bij de ontwikkeling en erkenning van het model. De toetsing van het model geschiedt op onafhankelijke wijze. Dit omvat het valideren van de wiskundige formules, de aannames en de implementatie van de computerprogrammatuur.

- 8. Naast de dagelijkse waardering tegen marktprijzen of op basis van een modellenbenadering verrichten instellingen ook onafhankelijke prijsverificatie. Verificatie van marktprijzen en modeluitkomsten wordt minstens maandelijks of, afhankelijk van de aard van de markt/handelsactiviteit, met een grotere frequentie verricht door een persoon of een eenheid die onafhankelijk is van personen of eenheden die baat hebben bij de handelsportefeuilleactiviteiten. Wanneer geen onafhankelijke bronnen van prijsinformatie beschikbaar zijn of de bronnen van prijsinformatie een veeleer subjectief karakter vertonen, kunnen prudente maatregelen zoals aanpassing van de waarderungen wenselijk zijn.
- 9. Instellingen zorgen voor de instelling en instandhouding van procedures ter beoordeling van de noodzaak van waarderingsaanpassingen.
- 10. Instellingen beoordelen formeel de noodzaak van waarderingsaanpassingen voor de volgende elementen: niet benutte kredietspreidingswinsten, liquidatiekosten, operationele risico's, vervroegde beëindiging, beleggings- en financieringskosten, toekomstige administratiekosten en, indien van toepassing, het modelrisico.
- 11. Instellingen zorgen voor de instelling en instandhouding van procedures voor de berekening van een aanpassing van een lopende waardering van elke minder liquide

positie, die in het bijzonder kan voortvloeien uit marktgebeurtenissen of instellingsgerelateerde situaties, bijvoorbeeld geconcentreerde posities en/of posities waarvoor de oorspronkelijk beoogde periode voor het aanhouden van de positie overschreden is. Instellingen brengen waar nodig dergelijke aanpassingen aan bovenop eventuele voor financiële verslaggevingsdoeleinden vereiste wijzigingen in de waarde van de positie en ontwerpen deze aanpassing dusdanig dat de illiquiditeit van de positie wordt weergegeven. In het kader van deze procedures houden de instellingen bij de beoordeling of een waarderingsaanpassing voor minder liquide posities noodzakelijk is, rekening met een aantal verschillende factoren. Deze betreffen onder meer:

- (a) de termijn die nodig is om de positie of risicobestanddelen binnen de positie af te dekken;
 - (b) de volatiliteit en het gemiddelde van de spread tussen bied- en laatprijzen;
 - (c) de beschikbaarheid van marktnoteringen (aantal market makers en hun identiteit) en de volatiliteit en het gemiddelde van de handelsvolumes met inbegrip van handelsvolumes in perioden van marktspanningen;
 - (d) marktconcentraties;
 - (e) de veroudering van posities;
 - (f) de mate waarin de waardering berust op een modellenbenadering;
 - (g) het effect van andere modelrisico's;
12. Wanneer de instellingen gebruikmaken van externe waarderungen of waardering op basis van een modellenbenadering, beoordelen zij of het noodzakelijk is een waarderingsaanpassing te verrichten. Tevens beoordelen zij op continue basis of aanpassingen voor minder liquide posities noodzakelijk zijn.
13. Met betrekking tot complexe producten, inclusief securitisatieposities en n-th-to-default kredietderivaten, beoordelen de instellingen expliciet de noodzaak van de waarderingsaanpassingen die het modelrisico verbonden aan het gebruik van een mogelijk onjuiste taxatiemethode en het modelrisico verbonden aan het gebruik van niet-waarneembare (en mogelijk onjuiste) kalibreringsparameters in het waarderingsmodel weergeven.

Artikel 101 *Interne afdekkingsinstrumenten*

1. Een intern afdekkingsinstrument voldoet in het bijzonder aan de volgende vereisten:
- (a) het heeft niet in de eerste plaats tot doel om kapitaalvereisten te ontlopen of te verminderen;
 - (b) het wordt naar behoren gedocumenteerd en onderworpen aan bijzondere interne procedures ten aanzien van goedkeuring en controle;
 - (c) het wordt afgewikkeld tegen marktvoorwaarden;

- (d) het aan het interne afdekkingsinstrument verbonden marktrisico wordt, met inachtneming van de toegestane limieten, dynamisch beheerd in de handelsportefeuille;
- (e) het wordt zorgvuldig bewaakt.

De deugdelijkheid van de bewaking wordt gewaarborgd door middel van adequate procedures.

2. De vereisten van lid 1 zijn van toepassing onverminderd de kapitaalvereisten die van toepassing zijn op de afgedekte positie in de niet-handelsportefeuille.
3. Wanneer een instelling een kredietrisicopositie of een tegenpartijrisicopositie in de niet-handelsportefeuille afdekt met een kredietderivaat dat in haar handelsportefeuille is opgenomen met behulp van een intern afdekkingsinstrument, dan mag in afwijking van de leden 1 en 2 de kredietrisicopositie in de niet-handelsportefeuille of de tegenpartijrisicopositie voor de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen niet als afgedekt worden beschouwd, tenzij de instelling van een in aanmerking komende derde protectiegever een daarmee overeenstemmend kredietderivaat koopt dat voldoet aan de vereisten voor ongedekte kredietprotectie in de niet-handelsportefeuille. Ingeval een dergelijke protectie vanwege een derde wordt gekocht en voor de berekening van kapitaalvereisten als een afdekkingsinstrument van een positie in de niet-handelsportefeuille wordt erkend, wordt onverminderd artikel 293, onder h), voor de berekening van kapitaalvereisten noch het interne, noch het externe afdekkingsinstrument in de vorm van een kredietderivaat in de handelsportefeuille opgenomen.

Titel II

Kapitaalvereisten voor kredietrisico

Hoofdstuk 1

Algemene beginselen

Artikel 102

Benaderingen van het kredietrisico

Voor de berekening van de risicogewogen posten met het oog op de toepassing van artikel 87, lid 3, onder a) en f), volgen instellingen ofwel de standaardbenadering als beschreven in hoofdstuk 2, ofwel - mits de bevoegde autoriteiten daarvoor overeenkomstig artikel 138 toestemming hebben verleend - de interne-ratingbenadering als beschreven in hoofdstuk 3.

Artikel 103

Gebruik van een kredietrisicolimiteringstechniek binnen de standaardbenadering en de interne-ratingbenadering

1. Voor een uitzetting waarop een instelling de standaardbenadering op basis van hoofdstuk 2 of de interne-ratingbenadering op basis van hoofdstuk 3 toepast, maar niet gebruikmaakt van eigen ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren op basis van artikel 146 en 88, mag de instelling conform hoofdstuk 4 kredietrisicolimitering gebruiken bij de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen voor de toepassing van artikel 87, lid 3, onder a) en f), of — indien van toepassing — bij de berekening van de verwachte verliesposten met het oog op de in artikel 33, lid 1, onder d), en artikel 59, onder c), bedoelde berekening.
2. Voor een uitzetting waarop een instelling de interne-ratingbenadering toepast door haar eigen LGD-ramingen of omrekeningsfactoren op basis van artikel 146 te gebruiken, kan de instelling kredietrisicolimitering op basis van hoofdstuk 3 gebruiken.

Artikel 104

Behandeling van gesecuritiseerde uitzettingen binnen de standaardbenadering en de interne-ratingbenadering

1. Als een instelling de standaardbenadering op basis van hoofdstuk 2 hanteert voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen voor de categorie uitzettingen waarin de gesecuritiseerde uitzettingen op basis van artikel 107 zouden zijn ondergebracht, berekent zij het risicogewogen uitzettingsbedrag voor een securitisatiepositie overeenkomstig de artikelen 240, 241 en 246 tot en met 253. Instellingen die de standaardbenadering gebruiken, mogen ook de interne-beoordelingsbenadering gebruiken wanneer dit op basis van artikel 254, lid 3, is toegestaan.
2. Als een instelling de interne-ratingbenadering (IRB) op basis van hoofdstuk 3 hanteert voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen voor de categorie

uitzettingen waarin de gesecuritiseerde uitzetting op basis van artikel 142 zou zijn ondergebracht, berekent zij het risicogewogen uitzettingsbedrag overeenkomstig de artikelen 240, 241 en 254 tot en met 261.

Behalve voor de interne-beoordelingsbenadering, waarbij de IRB-benadering uitsluitend wordt gebruikt voor een deel van de onderliggende gesecuritiseerde uitzettingen van een securitisatie, gebruikt de instelling de benadering die overeenstemt met het belangrijkste deel van de onderliggende gesecuritiseerde uitzettingen van deze securitisatie.

Artikel 105

Behandeling van kredietrisicoaanpassing

1. Instellingen die de standaardbenadering toepassen, behandelen algemene kredietrisicoaanpassingen overeenkomstig artikel 59, onder c).
2. Instellingen die de IRB-benadering toepassen, behandelen algemene kredietrisicoaanpassingen overeenkomstig artikel 155.

Voor de toepassing van dit artikel en de hoofdstukken 2 en 3 vallen fondsen voor algemene bankrisico's buiten de algemene en specifieke kredietrisicoaanpassingen.

3. Instellingen die de IRB-benadering gebruiken en de standaardbenadering toepassen voor een deel van hun uitzettingen op geconsolideerde of individuele basis, bepalen overeenkomstig de artikelen 143 en 145 het deel van de algemene kredietrisicoaanpassing dat wordt toegewezen aan de behandeling van de algemene kredietrisicoaanpassing op basis van de standaardbenadering en aan de behandeling van de algemene kredietrisicoaanpassing op basis van de IRB-benadering en gaan daarbij als volgt te werk:
 - (a) in voorkomend geval, wanneer een instelling die in de consolidatie is betrokken, uitsluitend de IRB-benadering toepast, worden de algemene kredietrisicoaanpassingen van deze instelling toegewezen aan de in lid 2 vermelde behandeling;
 - (b) in voorkomend geval, wanneer een instelling die in de consolidatie is betrokken, uitsluitend de standaardbenadering toepast, wordt de algemene kredietrisicoaanpassing van deze instelling toegewezen aan de in lid 1 vermelde behandeling;
 - (c) de rest van de kredietrisicoaanpassing wordt op proratabasis toegewezen naargelang van de verhouding risicogewogen uitzettingsbedragen die respectievelijk aan de standaardbenadering en aan de IRB-benadering onderworpen zijn.
4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de berekening van specifieke kredietrisicoaanpassingen en algemene kredietrisicoaanpassingen op basis van het relevante kader voor financiële verslaggeving voor het volgende:
 - (a) de uitzettingswaarde op basis van de standaardbenadering als bedoeld in de artikelen 106 en 122;
 - (b) de uitzettingswaarde op basis van de IRB-benadering als bedoeld in de artikelen 162 tot en met 164;

- (c) berekening van de in artikel 155 bedoelde verwachte verliesposten;
- (d) de uitzettingswaarde voor de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen voor de in de artikelen 241 en 261 bedoelde securitisatiepositie;
- (e) de vaststelling van wanbetaling overeenkomstig artikel 174;
- (f) informatie over specifieke en algemene kredietrisicoaanpassing zoals bedoeld in artikel 428.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Hoofdstuk 2

Standaardbenadering

AFDELING 1

ALGEMENE BEGINSELEN

Artikel 106

Uitzettingswaarde

1. De uitzettingswaarde van een actief bestaat uit de boekwaarde die overblijft nadat specifieke kredietrisicoaanpassingen zijn toegepast. De uitzettingswaarde van een in bijlage I vermelde post buiten balansstelling is het volgende percentage van haar nominale waarde na aftrek van specifieke kredietrisicoaanpassingen.
 - (a) 100 % bij een post met een volledig risico;
 - (b) 50 % bij een post met een middelgroot risico;
 - (c) 20 % bij een post met een middelgroot/laag risico en
 - (d) 0 % bij een post met een laag risico.

De in de tweede zin van de eerste alinea genoemde posten buiten de balansstelling worden ondergebracht in de risicocategorieën zoals aangegeven in bijlage I.

Als een instelling krachtens artikel 218 de uitgebreide benadering van financiële zekerheden (financial collateral comprehensive method) hanteert, wordt de uitzettingswaarde van effecten of grondstoffen die in het kader van een repo, een transactie inzake opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen of een margeleningstransactie worden verkocht, gedeponneerd of verstrekt, verhoogd met de volatiliteitsaanpassing die op deze effecten of

grondstoffen is afgestemd overeenkomstig de artikelen 218 tot en met 220.

2. Voor de bepaling van de uitzettingswaarde van een in bijlage II vermeld afgeleid instrument wordt artikel 6 gehanteerd, waarbij voor de toepassing van deze methoden op basis van hoofdstuk 6 rekening wordt gehouden met de gevolgen van schuldvernieuwingsovereenkomsten en andere verrekeningsovereenkomsten. De uitzettingswaarde van repo's, transacties inzake verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen, transacties met afwikkeling op lange termijn en margeleningstransacties kan worden bepaald overeenkomstig hoofdstuk 6 of hoofdstuk 4.
3. Als een uitzetting door een volgestorte kredietprotectie is gegarandeerd, mag de uitzettingswaarde van deze post op basis van hoofdstuk 4 worden aangepast.

Artikel 107 *Uitzettingscategorieën*

Elke uitzetting wordt ondergebracht in een van de volgende uitzettingscategorieën:

- (a) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op centrale overheden of centrale banken;
- (b) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op regionale of lagere overheden;
- (c) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op publiekrechtelijke lichamen;
- (d) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op multilaterale ontwikkelingsbanken;
- (e) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op internationale organisaties;
- (f) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op instellingen;
- (g) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op ondernemingen;
- (h) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op particulieren en op kleine partijen;
- (i) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen die gedekt zijn door hypotheek op onroerend goed;
- (j) uitzettingen waarbij sprake is van wanbetaling;
- (k) vorderingen in de vorm van gedekte obligaties;
- (l) securitisatieposities;
- (m) vorderingen op instellingen en ondernemingen met een kredietbeoordeling op de korte termijn;
- (n) vorderingen in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in instellingen voor collectieve belegging (ICB);
- (o) posities in aandelen;

- (p) overige posten.

Artikel 108

Berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen

1. Voor de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen worden risicogewichten toegepast op alle uitzettingen, tenzij deze overeenkomstig de bepalingen van afdeling 2 van het eigen vermogen worden afgetrokken. Het risicogewicht dat wordt toegepast, hangt af van de categorie waarin de uitzetting is ondergebracht, en, in de mate als bepaald in afdeling 2, van de kredietkwaliteit ervan. Voor de bepaling van de kredietkwaliteit mogen de kredietbeoordelingen van externe kredietbeoordelingsinstellingen (hierna “EKBI’s” genoemd), zoals omschreven in artikel 130, of de kredietbeoordelingen van exportkredietverzekeringsmaatschappijen worden gebruikt.
2. Voor de toepassing van een risicogewicht als bedoeld in lid 1, wordt de waarde van de uitzetting vermenigvuldigd met het risicogewicht dat op basis van onderafdeling 2 is voorgeschreven of vastgesteld.
3. Als een uitzetting door kredietprotectie is gegarandeerd, mag het op deze post toepasselijke risicogewicht op basis van hoofdstuk 4 worden aangepast.
4. Bij gesecuritiseerde uitzettingen worden de risicogewogen uitzettingsbedragen berekend op basis van hoofdstuk 5.
5. Uitzettingen waarvoor in afdeling 2 geen voorschriften voor de berekening zijn vastgesteld, krijgen een risicogewicht van 100 %.
6. Met uitzondering van uitzettingen waardoor verplichtingen ontstaan in de vorm van uitgewone aandelen bestaande, aanvullend-tier 1- of tier 2-bestanddelen, mag een instelling, met de toestemming van de bevoegde autoriteiten, besluiten de vereisten van lid 1 van dit artikel niet toe te passen op de uitzettingen van deze instelling op een tegenpartij die haar moederonderneming, dochteronderneming of een dochteronderneming van haar moederonderneming is, dan wel een onderneming die verbonden is door een band zoals bedoeld in artikel 12, lid 1, van Richtlijn 83/349/EEG. Bevoegde autoriteiten worden gemachtigd een dergelijke alternatieve methode toe te staan als aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de tegenpartij is een instelling, een financiële holding of een gemengde financiële holding, financiële instelling, vermogensbeheerder of een nevendiensten verrichtende onderneming waarop prudentiële vereisten van toepassing zijn;
 - (b) de tegenpartij en de instelling zijn opgenomen in dezelfde volledige consolidatie;
 - (c) de tegenpartij is onderworpen aan dezelfde risicobeoordelings-, meet- en controleprocedures als de instelling;
 - (d) de tegenpartij is gevestigd in dezelfde lidstaat als de instelling;
 - (e) er is geen feitelijke of juridische belemmering van materieel belang aanwezig of te voorzien die een onmiddellijke overdracht van eigen vermogen of

terugbetaling van passiva door de tegenpartij aan de instelling kan verhinderen.

Indien de instelling overeenkomstig dit lid besluit de vereisten van lid 1 niet toe te passen, kent het een risicogewicht van 0% toe.

7. Met uitzondering van uitzettingen waardoor verplichtingen ontstaan in de vorm van uitgewone aandelen bestaande, aanvullend-tier 1- of tier 2-bestanddelen, is het instellingen toegestaan, met de toestemming van de bevoegde autoriteiten, de vereisten van lid 1 van dit artikel niet toe te passen op de uitzettingen op tegenpartijen die aangesloten zijn bij hetzelfde institutioneel protectiestelsel, d.w.z. een contractuele of verplichte aansprakelijkheidsregeling waardoor de instellingen beschermd worden en waardoor, zo nodig, met name hun liquiditeit en solventie beschermd worden om faillissement te voorkomen. Bevoegde autoriteiten worden gemachtigd een dergelijke alternatieve methode toe te staan als aan de volgende voorwaarden is voldaan:
- (a) er is voldaan aan de vereisten zoals bedoeld in de punten a), d) en e) van lid 6;
 - (b) door de regelingen wordt gewaarborgd dat het institutioneel protectiestelsel in staat is uit fondsen waarover het vrijelijk kan beschikken, de steun te verlenen die noodzakelijk is in het kader van zijn verbintenis;
 - (c) het in punt b) bedoelde institutioneel protectiestelsel beschikt over geschikte en in uniforme regels voorgeschreven systemen voor het toezicht op en de classificering van risico's (die een compleet overzicht bieden van de risicosituaties van de individuele leden en van het institutioneel protectiestelsel als geheel) met dienovereenkomstige mogelijkheden tot ingrijpen; via deze systemen worden overeenkomstig artikel 174, lid 1, uitzettingen met een betalingsachterstand op passende wijze bewaakt;
 - (d) het institutioneel protectiestelsel voert zijn eigen risico-onderzoek uit waarvan de resultaten aan de individuele leden worden medegedeeld;
 - (e) het institutioneel protectiestelsel formuleert en publiceert eenmaal per jaar een geconsolideerd verslag met de balans, de resultatenrekening, het verslag over de situatie en het risicoverslag van het institutioneel protectiestelsel als geheel, dan wel een verslag met de geaggregeerde balans, de geaggregeerde resultatenrekening, het verslag over de situatie en het risicoverslag van het institutioneel protectiestelsel als geheel;
 - (f) indien de leden van het institutioneel protectiestelsel voornemens zijn het institutioneel protectiestelsel te beëindigen, moeten zij dit ten minste 24 maanden van tevoren kenbaar maken;
 - (g) het meervoudige gebruik van elementen die in aanmerking komen voor de berekening van het eigen vermogen (hierna „multiple gearing” genoemd), alsook het op enigerlei wijze creëren van eigen vermogen tussen de leden van het institutioneel protectiestelsel, wordt afgeschaft;
 - (h) het institutioneel protectiestelsel is gebaseerd op breed lidmaatschap van kredietinstellingen met een voornamelijk homogeen bedrijfsprofiel, en
 - (i) de toereikendheid van de onder d) bedoelde systemen moet worden goedgekeurd en

regelmatig gecontroleerd door de ter zake bevoegde autoriteiten.

Indien de instelling overeenkomstig dit lid besluit de vereisten van lid 1 niet toe te passen, kent het een risicogewicht van 0% toe.

8. Risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen die voortvloeien uit de voorgefinancierde bijdrage van een instelling aan het wanbetalingsfonds van een ctp en handelsuitzettingen op een ctp worden bepaald overeenkomstig de artikelen 296 tot en met 300, naargelang van het geval.

AFDELING 2 RISICOGEWICHTEN

Artikel 109

Uitzettingen op centrale overheden of centrale banken

1. Aan uitzettingen op centrale overheden en centrale banken wordt een risicogewicht van 100% toegekend, tenzij de in de leden 2 tot en met 5 vermelde behandelingen van toepassing zijn.
2. Aan uitzettingen op centrale overheden en centrale banken waarvoor een kredietbeoordeling van een aangewezen externe kredietbeoordelingsinstelling (EKBI) beschikbaar is, wordt conform tabel 1 een risicogewicht toegekend dat overeenstemt met de kredietbeoordeling van de erkende EKBI overeenkomstig artikel 131.

Tabel 1						
Kredietkwaliteits-categorie	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Aan uitzettingen op de Europese Centrale Bank wordt een risicogewicht van 0 % toegekend.
4. Aan uitzettingen op de centrale overheden en de centrale banken van de lidstaten die luiden in de nationale valuta en die gefinancierd zijn in de nationale valuta van die centrale overheid en centrale bank, wordt een risicogewicht van 0 % toegekend.
5. Wanneer de bevoegde autoriteiten van een derde land met een toezicht- en regelgevingsstelsel dat ten minste gelijkwaardig is aan de stelsels die in de Unie worden toegepast, aan in de nationale valuta luidende en gefinancierde uitzettingen op hun centrale overheid en centrale bank een lager risicogewicht toekennen dan in de leden 1 en 2 is aangegeven, mogen instellingen het risicogewicht van dergelijke uitzettingen op dezelfde wijze vaststellen.

Voor de toepassing van dit lid mag de Commissie middels uitvoeringshandelingen en met inachtneming van de in artikel 447, lid 2, genoemde onderzoeksprocedure besluiten of een derde land een toezicht- en regelgevingsstelsel toepast dat ten minste gelijkwaardig is aan de stelsels die in de Unie worden toegepast. Zolang een dergelijk besluit niet is genomen, mogen instellingen tot 1 januari 2014 de in dit lid beschreven behandeling op het derde land blijven toepassen wanneer de ter zake bevoegde autoriteiten het derde land vóór 1 januari 2013

hadden aangemerkt als in aanmerking komend voor deze behandeling.

Artikel 110
Uitzettingen op regionale of lokale overheden

1. Aan uitzettingen op regionale of lokale overheden wordt hetzelfde risicogewicht toegekend als aan uitzettingen op instellingen, tenzij zij worden behandeld als uitzettingen op centrale overheden op basis van de leden 2 tot en met 4. De preferentiële behandeling van de in artikel 115, lid 2, en artikel 114, lid 2, gespecificeerde kortlopende uitzettingen wordt niet toegepast.
2. Uitzettingen op regionale of lokale overheden worden behandeld als uitzettingen op de centrale overheid in wier rechtsgebied deze gevestigd zijn, indien er tussen deze uitzettingen geen verschil in risico bestaat vanwege de specifieke bevoegdheden van de regionale en lagere overheden om inkomsten te verkrijgen en het bestaan van specifieke institutionele regels waardoor de kans dat genoemde overheden in gebreke blijven, wordt verminderd.

De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ter bepaling van uitzettingen op regionale en lokale overheden die op basis van de in de vorige alinea vermelde criteria worden behandeld als uitzettingen op centrale overheden;

De EBA legt die ontwerpen van technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de tweede alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Voordat de in de vorige alinea bedoeld technische normen van kracht worden, mogen instellingen de in de eerste alinea beschreven behandeling blijven toepassen indien de bevoegde autoriteiten deze behandeling vóór 1 januari 2013 hebben toegepast.

3. Uitzettingen op kerken of godsdienstige gemeenschappen die een rechtspersoon van publiek recht zijn, worden, voor zover deze instellingen belastingen heffen overeenkomstig de wetgeving die hun daartoe het recht verleent, behandeld als uitzettingen op regionale en lokale overheden. Lid 2 is evenwel niet van toepassing. In dit geval wordt voor de toepassing van artikel 145, lid 1, onder a), de toestemming tot toepassing van de standaardbenadering niet uitgesloten.
4. Wanneer de bevoegde autoriteiten van een derde land met een toezicht- en regelgevingsstelsel dat ten minste gelijkwaardig is aan de stelsels die in de Unie worden toegepast, uitzettingen op regionale of lokale overheden behandelen als uitzettingen op hun centrale overheid en er geen verschil in risico bestaat tussen dergelijke uitzettingen vanwege de bevoegdheden van de regionale of lokale overheden om inkomsten te verwerven en het bestaan van specifieke institutionele regels om de kans op in gebreke blijven te verminderen, mogen instellingen het risicogewicht van de betrokken regionale en lokale overheden op dezelfde wijze vaststellen.

Voor de toepassing van dit lid mag de Commissie middels uitvoeringshandelingen en met inachtneming van de in artikel 447, lid 2, genoemde onderzoeksprocedure besluiten of een derde land een toezicht- en regelgevingsstelsel toepast dat ten minste gelijkwaardig is aan de stelsels die in de Unie worden toegepast. Zolang een dergelijk besluit niet is genomen,

mogen instellingen tot 1 januari 2014 de in dit lid beschreven behandeling op het derde land blijven toepassen wanneer de ter zake bevoegde autoriteiten het derde land vóór 1 januari 2013 hadden aangemerkt als in aanmerking komend voor deze behandeling.

5. Aan andere dan in de leden 2 tot en met 4 bedoelde uitzettingen op regionale of lokale overheden van de lidstaten die luiden en gefinancierd zijn in de nationale munteenheid van deze regionale en lokale overheid, wordt een risicogewicht van 20 % toegekend.

Artikel 111
Uitzettingen op publiekrechtelijke lichamen

1. Aan uitzettingen op publiekrechtelijke lichamen waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een risicogewicht toegekend op basis van de kredietkwaliteitscategorie waarin de uitzettingen op de centrale overheid in wier rechtsgebied de statutaire zetel van het publiekrechtelijke lichaam gelegen is, overeenkomstig de onderstaande tabel 2 zijn ondergebracht.

Tabel 2						
Kredietkwaliteits-categorie waarin de centrale overheid is ondergebracht	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Het risicogewicht van uitzettingen op publiekrechtelijke lichamen waarvan de statutaire zetel gelegen is in landen waarvan de centrale overheid geen externe rating heeft, bedraagt 100%.

2. Uitzettingen op publiekrechtelijke lichamen waarvoor geen kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, worden behandeld op basis van artikel 115. De preferentiële behandeling van kortlopende uitzettingen wordt niet op deze publiekrechtelijke lichamen toegepast.
3. Aan uitzettingen op publiekrechtelijke lichamen met een oorspronkelijke looptijd van drie maanden of minder wordt een risicogewicht van 20 % toegekend.
4. Uitzettingen op publiekrechtelijke lichamen mogen worden behandeld als uitzettingen op de centrale overheid in wier rechtsgebied deze gevestigd zijn, indien er tussen deze uitzettingen geen verschil in risico bestaat wegens het bestaan van een passende garantie van de centrale overheid.
5. Wanneer de bevoegde autoriteiten van een derde land met een toezicht- en regelgevingsstelsel dat ten minste gelijkwaardig is aan de stelsels die in de Europese Unie worden toegepast, uitzettingen op publiekrechtelijke lichamen behandelen als uitzettingen op instellingen, mogen instellingen het risicogewicht van de uitzettingen op deze publiekrechtelijke lichamen op dezelfde wijze vaststellen.

Voor de toepassing van dit lid mag de Commissie middels uitvoeringshandelingen en met inachtneming van de in artikel 447, lid 2, genoemde onderzoeksprocedure

besluiten of een derde land een toezicht- en regelgevingsstelsel toepast dat ten minste gelijkwaardig is aan de stelsels die in de Unie worden toegepast. Zolang een dergelijk besluit niet is genomen, mogen instellingen tot 1 januari 2014 de in dit lid beschreven behandeling op het derde land blijven toepassen wanneer de ter zake bevoegde autoriteiten het derde land vóór 1 januari 2013 hadden aangemerkt als in aanmerking komend voor deze behandeling.

6. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ter specificatie van de publiekrechtelijke lichamen die op basis van de leden 1 en 2 kunnen worden behandeld.

De EBA legt die ontwerpen van technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Voordat de in de eerste alinea bedoelde technische normen van kracht worden, mogen instellingen de in het eerste lid beschreven behandeling blijven toepassen die de bevoegde autoriteiten vóór 1 januari 2013 hebben toegepast.

Artikel 112

Uitzettingen op multilaterale ontwikkelingsbanken

1. Uitzettingen op andere dan de in lid 2 genoemde multilaterale ontwikkelingsbanken, worden op dezelfde wijze behandeld als uitzettingen op instellingen. De preferentiële behandeling van de in artikel 115, lid 2, en artikel 115, lid 4, gespecificeerde kortlopende uitzettingen wordt niet toegepast.

De Inter-Amerikaanse Investeringsmaatschappij, de Zwarte Zee-Handels- en ontwikkelingsbank en de Midden-Amerikaanse Bank voor economische integratie worden als een multilaterale ontwikkelingsbank aangemerkt.

2. Aan uitzettingen op de volgende multilaterale ontwikkelingsbanken wordt een risicogewicht van 0 % toegekend:

(a) de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling;

(b) de Internationale Financieringsmaatschappij;

(c) de Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank;

(d) de Aziatische Ontwikkelingsbank;

(e) de Afrikaanse Ontwikkelingsbank;

(f) De Ontwikkelingsbank van de Raad van Europa;

(g) de Nordic Investment Bank;

(h) de Caraïbische Ontwikkelingsbank;

- (i) de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling;
 - (j) de Europese Investeringsbank;
 - (k) het Europees Investeringsfonds;
 - (l) het Multilateraal Agentschap voor Investeringsgaranties;
 - (m) de Internationale Financieringsfaciliteit voor Inenting;
 - (n) de Islamitische Ontwikkelingsbank.
3. Aan het niet-gestorte gedeelte van het geplaatst kapitaal van het Europees Investeringsfonds wordt een risicogewicht van 20 % toegekend.

Artikel 113
Uitzettingen op internationale organisaties

Aan uitzettingen op de volgende internationale organisaties wordt een risicogewicht van 0 % toegekend:

- (a) de Europese Unie;
- (b) het Internationaal Monetair Fonds;
- (c) de Bank voor Internationale Betalingen;
- (d) De Europese faciliteit voor financiële stabiliteit
- (e) een internationale financiële instelling die door twee of meer lidstaten is opgericht, die als doel heeft middelen bijeen te brengen en financiële bijstand te verlenen ten behoeve van leden die ernstige financieringsproblemen ondervinden of daardoor bedreigd worden.

Artikel 114
Uitzettingen op instellingen

1. Op uitzettingen op instellingen waarvoor een kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een risicogewicht toegepast op basis van artikel 115. Op uitzettingen op instellingen waarvoor geen kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een risicogewicht toegepast op basis van artikel 116.
2. Aan in de nationale valuta luidende en gefinancierde uitzettingen op instellingen met een resterende looptijd van ten hoogste drie maanden wordt een risicogewicht toegekend dat één klasse slechter is dan het in artikel 109, de leden 4 en 5, beschreven preferentiële risicogewicht dat aan uitzettingen op de centrale overheid wordt toegekend.
3. Het risicogewicht van in de nationale valuta van de leningnemer luidende en gefinancierde uitzettingen met een resterende looptijd van ten hoogste drie maanden bedraagt ten minste 20 %.

4. Aan een uitzetting op een instelling die de vorm heeft van door de ECB of door de centrale bank van een lidstaat voorgeschreven door de instelling aan te houden minimumreserves, mag het risicogewicht worden toegekend dat zou worden toegekend aan uitzettingen op de centrale bank van de lidstaat in kwestie, mits:
 - (a) de reserves worden aangehouden overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1745/2003 van de Europese Centrale Bank van 12 september 2003 inzake de toepassing van reserveverplichtingen of een latere vervangende verordening, of overeenkomstig nationale vereisten die in alle materiële opzichten gelijkwaardig zijn aan de vereisten van die verordening;
 - (b) de reserves in geval van faillissement of insolventie van de instelling waar ze worden aangehouden tijdig en volledig aan de instelling worden terugbetaald en niet beschikbaar zijn om aan andere verplichtingen van de instelling te voldoen.
5. Uitzettingen op financiële instellingen waaraan vergunning is verleend door en die onder toezicht staan van de bevoegde autoriteiten, en die onderworpen zijn aan prudentiële vereisten die gelijkwaardig zijn aan die welke op instellingen worden toegepast, worden behandeld als uitzettingen op instellingen.

Artikel 115

Uitzettingen op instellingen met een rating

1. Aan uitzettingen op instellingen met een resterende looptijd van meer dan drie maanden waarvoor een kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt conform tabel 3 een risicogewicht toegekend dat overeenstemt met de kredietbeoordeling van de erkende EKBI overeenkomstig artikel 131.

Tabel 3						
Kredietkwaliteits-categorie	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Aan uitzettingen op een instelling met een resterende looptijd van maximaal drie maanden waarvoor een kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt conform tabel 4 een risicogewicht toegekend dat overeenstemt met de kredietbeoordeling van de erkende EKBI overeenkomstig artikel 131:

Tabel 4						
Kredietkwaliteits-categorie	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. De interactie tussen de behandeling van kredietbeoordelingen voor de korte termijn op basis van artikel 126 en de in lid 2 beschreven algemene preferentiële behandeling voor kortlopende

uitzettingen verloopt als volgt:

- (a) indien er voor de uitzetting geen kredietbeoordeling voor de korte termijn bestaat, dan is de in lid 2 gespecificeerde algemene preferentiële behandeling van kortlopende uitzettingen van toepassing op alle uitzettingen op instellingen met een resterende looptijd van ten hoogste drie maanden;
- (b) indien er een kredietbeoordeling voor de korte termijn bestaat en indien deze leidt tot de toepassing van een risicogewicht dat gunstiger is dan of gelijk aan het risicogewicht dat voortvloeit uit de toepassing van de in lid 2 gespecificeerde algemene preferentiële behandeling van kortlopende uitzettingen, dan wordt uitsluitend voor deze specifieke uitzetting van deze kredietbeoordeling gebruik gemaakt; voor andere kortlopende uitzettingen wordt de in lid 2 gespecificeerde algemene preferentiële behandeling toegepast;
- (c) indien er een kredietbeoordeling voor de korte termijn bestaat en indien deze leidt tot de toepassing van een risicogewicht dat minder gunstig is dan het risicogewicht dat voortvloeit uit de toepassing van de in lid 2 gespecificeerde algemene preferentiële behandeling van kortlopende uitzettingen, dan wordt geen gebruik gemaakt van de algemene preferentiële behandeling van kortlopende uitzettingen en wordt aan alle kortlopende uitzettingen zonder externe rating hetzelfde risicogewicht toegekend als het risicogewicht dat voortvloeit uit de toepassing van de desbetreffende kredietbeoordeling voor de korte termijn.

Artikel 116

Uitzettingen op instellingen zonder rating

1. Aan uitzettingen op instellingen waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een risicogewicht toegekend op basis van de kredietkwaliteitscategorie waarin de uitzettingen op de centrale overheid in wier rechtsgebied de statutaire zetel van de instelling gelegen is, overeenkomstig tabel 5 zijn ondergebracht.

Tabel 5						
Kredietkwaliteitscategorie waarin de centrale overheid is ondergebracht	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht van de uitzetting	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Het risicogewicht van uitzettingen op instellingen zonder rating waarvan de statutaire zetel gelegen is in landen waarvan de centrale overheid geen externe rating heeft, bedraagt 100 %.
3. Aan uitzettingen op instellingen zonder rating met een oorspronkelijke effectieve looptijd van drie maanden of minder wordt een risicogewicht van 20 % toegekend.

Artikel 117

Uitzettingen op ondernemingen

1. Aan uitzettingen waarvoor een kredietbeoordeling van een aangewezen externe kredietbeoordelingsinstelling (EKBI) beschikbaar is, wordt conform tabel 6 een risicogewicht toegekend dat overeenstemt met de kredietbeoordeling van de erkende EKBI overeenkomstig artikel 131.

Tabel 6						
Kredietkwaliteits-categorie	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Aan uitzettingen waarvoor een dergelijke kredietbeoordeling niet beschikbaar is, wordt een risicogewicht van 100 % of het risicogewicht van de centrale overheid van de onderneming toegekend, al naargelang welk risicogewicht het hoogste is.

Artikel 118

Uitzettingen op particulieren en kleine partijen

Aan uitzettingen die aan de volgende criteria voldoen, wordt een risicogewicht van 75 % toegekend:

- a) de uitzetting heeft betrekking op een natuurlijk persoon of natuurlijke personen dan wel op een kleine of middelgrote onderneming;
- b) de uitzetting maakt deel uit van een groot pakket uitzettingen met ongeveer dezelfde kenmerken zodat het risico dat aan dergelijke leningen verbonden is, aanzienlijk wordt beperkt;
- c) het totale bedrag dat de debiteur of groep van verbonden cliënten aan de instelling en moederondernemingen en haar dochterondernemingen verschuldigd is, maar exclusief schuldvorderingen of voorwaardelijke vorderingen gedekt door zekerheden in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed, mag voor zover de instelling weet, niet meer dan 1 miljoen EUR bedragen. De instelling zet redelijke stappen om de hoogte van dit bedrag te weten.

Effecten kunnen niet worden ondergebracht in de categorie uitzettingen op particulieren en kleine partijen.

De actuele waarde van de minimale leasebetalingen in verband met consumptieve leasing kan worden ingedeeld bij de categorie uitzettingen op particulieren en kleine partijen.

Artikel 119

Door hypotheken op onroerend goed gedekte uitzettingen

1. Aan uitzettingen of delen van uitzettingen die volledig zijn gedekt door hypotheken op onroerend goed, wordt een risicogewicht van 100% toegekend indien de voorwaarden van de artikelen 120 en 121 niet zijn vervuld, behalve voor delen van de uitzettingen die bij een andere categorie uitzettingen zijn ondergebracht.

Het deel van een uitzetting dat wordt behandeld als zijnde geheel en volledig door

onroerend goed gedekt, is niet hoger dan het in zekerheid gegeven bedrag van de marktwaarde of in die lidstaten die bij wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen strikte criteria voor de beoordeling van de hypotheekwaarde hebben vastgesteld, de hypotheekwaarde van het desbetreffende onroerend goed.

2. Op basis van de overeenkomstig artikel 96 vergaarde gegevens en eventuele andere relevante indicatoren beoordelen de bevoegde autoriteiten periodiek en ten minste jaarlijks of het risicogewicht van 35% voor de in artikel 120 bedoelde uitzettingen die gedekt zijn door hypotheek op niet-zakelijk onroerend goed dat op hun grondgebied is gesitueerd, en het risicogewicht van 50% voor in artikel 121 bedoelde uitzettingen die gedekt zijn door hypotheek op zakelijk onroerend goed dat op hun grondgebied is gesitueerd, geschikt zijn op basis van de ervaring met wanbetalingen op uitzettingen die door onroerend goed zijn gedekt en rekening houdend met de toekomstige ontwikkelingen op de markten voor onroerend goed en kunnen zij in voorkomend geval op basis van overwegingen in verband met financiële stabiliteit een hoger risicogewicht of striktere criteria dan die van artikel 120, lid 2, en artikel 121, lid 2, vaststellen. De EBA coördineert de door de bevoegde autoriteiten uitgevoerde beoordelingen.

De bevoegde autoriteiten raadplegen de EBA over de aanpassingen aan de toegepaste risicogewichten en -criteria. De EBA publiceert de risicogewichten en –criteria die door de bevoegde autoriteiten worden vastgesteld voor de in de artikelen 120, 121 en 195 bedoelde uitzettingen.

De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om de voorwaarden te specificeren die bevoegde autoriteiten in acht nemen wanneer zij striktere risicogewichten of striktere criteria bepalen.

De EBA legt die ontwerpen van technische normen uiterlijk op 31 december 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen volgens de procedure van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

3. De instellingen van een lidstaat passen de risicogewichten en –criteria toe die door de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat zijn bepaald, op uitzettingen die gedekt zijn door hypotheek op niet-zakelijk en zakelijk onroerend goed dat in die lidstaat gelegen is.

Artikel 120

Uitzettingen die geheel en volledig door niet-zakelijk onroerend goed zijn gedekt

1. Tenzij anders beslist door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 119, lid 2, worden uitzettingen die geheel en volledig door niet-zakelijk onroerend goed zijn gedekt, als volgt behandeld:
 - (a) aan uitzettingen of delen van uitzettingen die geheel en volledig zijn gedekt door hypotheek op niet-zakelijk onroerend goed dat wordt of zal worden bewoond of verhuurd door de eigenaar of de economische rechthebbende in het geval van een

particuliere beleggingsonderneming, wordt een risicogewicht van 35% toegekend;

- (b) aan uitzettingen die geheel en volledig zijn gedekt door aandelen in Finse ondernemingen voor de bouw van woningen, welke werkzaam zijn volgens de Finse wet op woningbouwverenigingen van 1991 of latere gelijkwaardige wetgeving ten aanzien van niet-zakelijk onroerend goed dat wordt of zal worden bewoond of verhuurd door de eigenaar, wordt een risicogewicht van 35 % toegekend;
- (c) aan uitzettingen op een huurder in het kader van transacties inzake leasing met betrekking tot niet-zakelijk onroerend goed, volgens welke de instelling de lessor is en de huurder een koopoptie heeft, wordt een risicogewicht van 35 % toegekend, mits de uitzetting van de instelling geheel en volledig is gedekt door de eigendom van het onroerend goed.

2. Voor de toepassing van lid 1 beschouwen instellingen een uitzetting of een deel van een uitzetting uitsluitend als geheel en volledig gedekt als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- (a) de waarde van het onroerend goed hangt niet materieel af van de kredietkwaliteit van de leningnemer; instellingen mogen van de bepaling van het materiële karakter van deze afhankelijkheid situaties uitsluiten waarin louter macro-economische factoren een negatief effect hebben op zowel de waarde van het onroerend goed als het betalingsgedrag van de leningnemer;
- (b) het risico van de leningnemer hangt niet materieel af van het rendement van het onderliggend onroerend goed of project, maar veeleer van de onderliggende capaciteit van de leningnemer om de schuld uit andere bronnen terug te betalen en bijgevolg hangt de terugbetaling van de faciliteit niet materieel af van enigerlei kasstroom die wordt gegenereerd door het onderliggend onroerend goed dat als zekerheid fungeert; voor deze andere bronnen bepalen instellingen in het kader van hun leningsbeleid de maximale ratio loan-to-income en verkrijgen zij bij het verstrekken van de lening passende informatie over het desbetreffende inkomen;
- (c) er is voldaan aan de vereisten van artikel 203 en de in artikel 224, lid 1, beschreven waarderingsregels;
- (d) in lidstaten die bij wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen strikte criteria hebben vastgesteld voor de beoordeling van de hypotheekwaarde, bedraagt het deel van de lening waaraan het risicogewicht van 35%, tenzij anders bepaald overeenkomstig artikel 119, lid 2, is toegekend, niet meer dan 80%, tenzij anders bepaald overeenkomstig artikel 119, lid 2, van de marktwaarde van het onroerend goed in kwestie of 80% van de hypotheekwaarde van het onroerend goed in kwestie, tenzij anders bepaald overeenkomstig artikel 119, lid 2.

3. Voor uitzettingen die geheel en volledig gedekt zijn door hypotheek op niet-zakelijk onroerend goed dat op het grondgebied van een lidstaat gelegen is, kunnen instellingen afwijken van lid 2, onder b), mits de bevoegde autoriteit van die lidstaat informatie heeft gepubliceerd waaruit blijkt dat er op dat grondgebied sprake is van een goed ontwikkelde en reeds geruime tijd bestaande markt voor niet-zakelijk onroerend goed met verliescijfers die de volgende maxima niet overschrijden:

- (a) verliezen die voortvloeien uit leningen die gegarandeerd worden door niet-zakelijk onroerend goed tot 80 % van de marktwaarde of tot 80% van de hypotheekwaarde, tenzij anders bepaald overeenkomstig artikel 119, lid 2, bedragen in een gegeven jaar niet meer dan 0,3% van de uitstaande leningen die gegarandeerd worden door niet-zakelijk onroerend goed;
 - (b) de totale verliezen die voortvloeien uit leningen die gegarandeerd worden door niet-zakelijk onroerend goed, bedragen in een gegeven jaar niet meer dan 0,5% van de uitstaande leningen die gegarandeerd worden door niet-zakelijk onroerend goed.
- 4. Indien in een gegeven jaar niet aan één van beide in punt 3 genoemde maxima is voldaan, kan niet langer gebruik worden gemaakt van lid 3 en is de in punt 2, onder b), gestelde voorwaarde van toepassing totdat in een volgend jaar aan de in lid 3 gestelde voorwaarden wordt voldaan.

Artikel 121

Uitzettingen die geheel en volledig gedekt zijn door hypotheken op zakelijk onroerend goed

- 1. Tenzij anders beslist door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 119, lid 2, worden uitzettingen die geheel en volledig door hypotheken op zakelijk onroerend goed zijn gedekt, als volgt behandeld:
 - (a) aan uitzettingen of delen van uitzettingen die geheel en volledig gedekt zijn door hypotheken op kantoorgebouwen of andere zakelijke panden, mag een risicogewicht van 50% worden toegekend;
 - (b) aan uitzettingen die geheel en volledig zijn gegarandeerd door aandelen in Finse bedrijven voor de bouw van woningen, die werkzaam zijn volgens de Finse wet op de woningbouwverenigingen van 1991 of latere gelijkwaardige wetgeving die betrekking heeft op kantoren of andere zakelijke panden, mag een risicogewicht van 50% worden toegekend;
 - (c) aan uitzettingen in het kader van transacties inzake leasing met betrekking tot kantoren of andere zakelijke panden waarbij de instelling de lessor is en de huurder een koopoptie heeft, wordt een risicogewicht van 50 % toegekend, mits de uitzetting van de instelling geheel en volledig is gedekt door de eigendom van het onroerend goed.
- 2. De toepassing van lid 1 is afhankelijk van de volgende voorwaarden:
 - (a) de waarde van het onroerend goed hangt niet materieel af van de kredietkwaliteit van de leningnemer; instellingen mogen van de bepaling van het materiële karakter van deze afhankelijkheid situaties uitsluiten waarin louter macro-economische factoren een negatief effect hebben op zowel de waarde van het onroerend goed als het betalingsgedrag van de leningnemer;
 - (b) het risico van de leningnemer hangt niet materieel af van het rendement van het onderliggend onroerend goed of project, maar veeleer van de onderliggende capaciteit van de leningnemer om de schuld uit andere bronnen terug te betalen en bijgevolg hangt de terugbetaling van de faciliteit niet in wezenlijke mate af van enigerlei kasstroom die wordt gegenereerd door het onderliggend onroerend goed dat als zekerheid fungeert;

- (c) er is voldaan aan de vereisten van artikel 203 en de in artikel 224, lid 1, beschreven waarderingsregels;
 - (d) in lidstaten die bij wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen strikte criteria hebben vastgesteld voor de beoordeling van de hypotheekwaarde, wordt het risicogewicht van 50 %, tenzij anders bepaald overeenkomstig artikel 119, lid 2, toegekend aan het deel van de lening dat niet meer dan 50 % van de marktwaarde van het onroerend goed bedraagt of 60 %, tenzij anders bepaald overeenkomstig artikel 119, lid 2, van de hypotheekwaarde van het onroerend goed in kwestie.
3. Voor uitzettingen die geheel en volledig gedekt zijn door hypotheeken op zakelijk onroerend goed dat op het grondgebied van een lidstaat gelegen is, kunnen instellingen afwijken van lid 2, onder b), mits de bevoegde autoriteit van die lidstaat informatie heeft gepubliceerd waaruit blijkt dat er op dat grondgebied sprake is van een goed ontwikkelde en reeds geruime tijd bestaande markt voor zakelijk onroerend goed met verliescijfers die de volgende maxima niet overschrijden:
- (a) verliezen die voortvloeien uit leningen die gegarandeerd worden door zakelijk onroerend goed tot 50 % van de marktwaarde of tot 60 % van de hypotheekwaarde (tenzij anders bepaald overeenkomstig artikel 119, lid 2,) bedragen in een gegeven jaar niet meer dan 0,3 % van de uitstaande leningen die gegarandeerd worden door zakelijk onroerend goed;
 - (b) de totale verliezen die voortvloeien uit leningen die gegarandeerd worden door zakelijk onroerend goed, bedragen in een gegeven jaar niet meer dan 0,5 % van de uitstaande leningen die gegarandeerd worden door zakelijk onroerend goed.
4. Indien in een gegeven jaar niet aan één van beide in punt 3 genoemde maxima is voldaan, kan niet langer gebruik worden gemaakt van lid 3 en is de in punt 2, onder b), gestelde voorwaarde van toepassing totdat in een volgend jaar aan de in lid 3 gestelde voorwaarden wordt voldaan.

Artikel 122

Uitzettingen waarbij sprake is van wanbetaling

- 1. Aan het ongedekte deel van een post waarbij op grond van artikel 174 sprake is van wanbetaling, wordt een risicogewicht toegekend van:
 - (a) 150 % indien de specifieke kredietrisicoaanpassingen minder bedragen dan 20 % van het niet-gedekte gedeelte van de uitzettingswaarde als deze specifieke kredietrisicoaanpassingen niet werden toegepast;
 - (b) 100 % indien de specifieke kredietrisicoaanpassingen minstens 20% bedragen van het niet-gedekte gedeelte van de uitzettingswaarde als deze specifieke kredietrisicoaanpassingen niet werden toegepast;
- 2. Voor de bepaling van het gedekte gedeelte van de post waarbij sprake is van wanbetaling, zijn de toelaatbare zekerheden en garanties die welke toelaatbaar zijn voor de kredietrisicolimitering op basis van hoofdstuk 4.
- 3. Aan uitzettingen die overeenkomstig artikel 120 geheel en volledig gedekt

zijn door hypotheeken op niet-zakelijk onroerend goed, wordt een risicogewicht toegekend van 100%, exclusief waardeaanpassingen, als op grond van artikel 174 sprake is van een wanbetaling.

4. Aan uitzettingen die overeenkomstig artikel 121 geheel en volledig gedekt zijn door hypotheeken op zakelijk onroerend goed, wordt een risicogewicht toegekend van 100%, als op grond van artikel 174 sprake is van een wanbetaling.

Artikel 123

Posten met een bijzonder hoog risico

1. Instellingen kennen in voorkomend geval een risicogewicht van 150% toe aan uitzettingen waaraan bijzonder hoge risico's verbonden zijn, met inbegrip van uitzettingen in de vorm van aandelen of rechten van deelneming in een instelling voor collectieve belegging.
2. Onder uitzettingen met bijzonder hoge risico's vallen de volgende investeringen:
 - a) investeringen in risicokapitaalfondsen;
 - b) alternatieve beleggingsfondsen zoals omschreven door artikel 4, lid 1, onder 1), van Richtlijn 2011/61/EU;
 - c) speculatieve financiering van onroerend goed.
3. Bij de beoordeling of aan een andere uitzetting dan de in lid 2 bedoelde uitzetting bijzonder hoge risico's verbonden zijn, houden instellingen rekening met de volgende risicokenmerken:
 - (a) er bestaat een hoog risico op verlies als gevolg van een wanbetaling van de debiteur;
 - (b) het is onmogelijk om juist in te schatten of de uitzetting onder punt a) valt.

De EBA vaardigt richtsnoeren uit om te bepalen aan welke soorten uitzettingen en in welke omstandigheden een bijzonder hoog risico verbonden is.

De richtsnoeren worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 124

Uitzettingen in de vorm van gedekte obligaties

1. Om in aanmerking te komen voor de in lid 3 beschreven preferentiële behandeling betekenen "gedekte obligaties" obligaties zoals omschreven in het in artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve beleggingen in effecten (icbe's)²³, die gegarandeerd zijn door een van de volgende toelaatbare activa:

²³ PB L 02 van 17.11.2009, blz. 2.

- (a) uitzettingen op of gegarandeerd door centrale overheden, centrale banken, publiekrechtelijke lichamen, regionale en lokale overheden in de Unie;
- (b) uitzettingen op of gegarandeerd door centrale overheden van derde landen, centrale banken van derde landen, multilaterale ontwikkelingsbanken, internationale organisaties welke in aanmerking komen voor kredietkwaliteitscategorie 1 als vastgelegd in dit hoofdstuk, en uitzettingen op of gegarandeerd door publiekrechtelijke lichamen van derde landen, regionale overheden van derde landen en lokale overheden van derde landen, welke overeenkomstig respectievelijk artikel 110, de leden 1 en 2, artikel 111, de leden 1, 2 en 4, eenzelfde risicogewicht hebben als uitzettingen op instellingen of centrale overheden en centrale banken en welke in aanmerking komen voor kredietkwaliteitscategorie 1 als vastgelegd in dit hoofdstuk, en uitzettingen in de zin van dit punt welke ten minste in aanmerking komen voor kredietkwaliteitscategorie 2 als vastgelegd in dit hoofdstuk, mits zij niet hoger liggen dan 20 % van het nominale bedrag van de uitstaande gedekte obligaties van uitgevende instellingen;
- (c) uitzettingen op instellingen welke in aanmerking komen voor kredietkwaliteitscategorie 1 als vastgelegd in dit hoofdstuk. Het totaalbedrag van dergelijke uitzettingen mag niet hoger liggen dan 15 % van het nominale bedrag van de uitstaande gedekte obligaties van de uitgevende instelling. Uitzettingen die het gevolg zijn van overdrachten en beheer van betalingen van debiteuren, of liquidatieopbrengsten, uit hoofde van door onroerend goed gedekte leningen aan houders van gedekte obligaties, worden niet in aanmerking genomen bij de berekening van de grenswaarde van 15 %. Uitzettingen op instellingen in de EU met een looptijd van maximaal 100 dagen vallen niet onder het vereiste van categorie 1, maar deze instellingen komen ten minste in aanmerking voor kredietkwaliteitscategorie 2 als vastgelegd in dit hoofdstuk.

De bevoegde autoriteiten mogen na raadpleging van de EBA gedeeltelijke ontheffing verlenen van de toepassing van punt c) en kredietkwaliteitscategorie 2 toestaan voor maximaal 10% van de totale uitzetting van het nominale bedrag van de uitstaande gedekte obligaties van de uitgevende instelling, mits kan worden aangetoond dat de toepassing van het in punt c) vermelde vereiste betreffende kredietkwaliteitscategorie 1 in de betrokken lidstaten mogelijk tot ernstige concentratieproblemen kan leiden;

- (d) leningen die gedekt zijn door niet-zakelijk onroerend goed of aandelen in de in artikel 120, lid 1, onder b), bedoelde Finse ondernemingen voor de bouw van woningen, tot aan een waarde die de laagste is van de hoofdsom van de pandrechten in combinatie met eerder verleende pandrechten, en 80% van de waarde van de in pand gegeven goederen, of leningen die gedekt zijn door preferente aandelen die worden uitgegeven door Franse "Fonds Communs de Créances" of door gelijkwaardige securitisatie-instellingen die onder de wetgeving van een lidstaat ressorteren en die door niet-zakelijk onroerend goed gedekte uitzettingen securitiseren. Indien dergelijke preferente aandelen als dekking worden gebruikt, zorgt het in artikel 52, lid 4 van Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve beleggingen in effecten (icbe's) opgenomen bijzonder overheidstoezicht ter bescherming van obligatiehouders ervoor dat de onderliggende activa van deze aandelen, op ieder moment dat zij deel uitmaken van de cover pool, voor ten minste 90% bestaat uit residentiële hypotheekleningen die gecombineerd zijn met eventueel eerder verleende pandrechten tot aan een waarde die de laagste is van de hoofdsommen

die krachtens de preferente aandelen verschuldigd zijn, de hoofdsommen van de pandrechten en 80% van de waarde van de in pand gegeven goederen, dat de aandelen in aanmerking komen voor de kredietkwaliteitscategorie 1 als vastgelegd in dit hoofdstuk en dat deze aandelen niet meer bedragen dan 10% van het nominale bedrag van de uitstaande uitgifte.

Uitzettingen die het gevolg zijn van de overdracht en het beheer van betalingen of liquidatie-opbrengsten van de debiteur van leningen die gedekt zijn door in pand gegeven goederen, preferente aandelen dan wel zekerheden van terugbetaling van de schuld, worden niet in aanmerking genomen bij de berekening van de grenswaarde van 90 %;

- (e) leningen die gedekt zijn door zakelijk onroerend goed of aandelen in de in artikel 121, lid 1, onder b), bedoelde Finse ondernemingen voor de bouw van woningen, tot aan een waarde die de laagste is van de hoofdsom van de pandrechten in combinatie met eerder verleende pandrechten, en 60 % van de waarde van de in pand gegeven goederen, of leningen die gedekt zijn door preferente aandelen die worden uitgegeven door Franse "Fonds Communs de Créances" of door gelijkwaardige securitisatie-instellingen die onder de wetgeving van een lidstaat ressorteren en die door zakelijk onroerend goed gedekte uitzettingen securitiseren. Indien dergelijke preferente aandelen als dekking worden gebruikt, zorgt het in artikel 52, lid 4 van Richtlijn 2009/65/EG opgenomen bijzonder overheidstoezicht ter bescherming van obligatiehouders ervoor dat de onderliggende activa van deze aandelen, op ieder moment dat zij deel uitmaken van de cover pool, voor ten minste 90% bestaan uit commerciële hypotheekleningen die gecombineerd zijn met eventueel eerder verleende pandrechten tot aan een waarde die de laagste is van de hoofdsommen die krachtens de preferente aandelen verschuldigd zijn, de hoofdsommen van de pandrechten en 60% van de waarde van het in pand gegeven goederen, dat de aandelen in aanmerking komen voor de kredietkwaliteitscategorie 1 als vastgelegd in dit hoofdstuk en dat deze aandelen niet meer bedragen dan 10% van het nominale bedrag van de uitstaande uitgifte. Door zakelijk onroerend goed gedekte leningen zijn ook toelaatbaar wanneer de ratio van de lening ten opzichte van de waarde meer dan 60 % maar niet meer dan 70 % bedraagt, op voorwaarde dat de totale waarde van de als zekerheid voor de gedekte obligaties verschaft activa het nominale bedrag van de gedekte obligatie met ten minste 10 % overtreft en de rechten van de obligatiehouders voldoen aan de in hoofdstuk 4 vastgestelde rechtszekerheidsvereisten. De rechten van de obligatiehouders hebben voorrang op alle andere zekerheidsrechten. Uitzettingen die het gevolg zijn van de overdracht en het beheer van betalingen of liquidatie-opbrengsten van de debiteur van leningen die gedekt zijn door in pand gegeven goederen, preferente aandelen dan wel zekerheden van terugbetaling van de schuld, worden niet in aanmerking genomen bij de berekening van de grenswaarde van 90 %;
- (f) leningen die gedekt zijn door schepen, maar alleen ingeval de pandrechten in combinatie met eerder verleende pandrechten onder de 60 % van de waarde van het in pand gegeven schip blijven.

Onder de in de punten a) tot en met f) beschreven situaties vallen ook zekerheden die bij wetgeving uitsluitend bestemd zijn om de houders van de obligaties tegen verliezen te beschermen.

2. Voor onroerend goed dat in pand is gegeven voor gedekte obligaties, voldoen instellingen aan de vereisten van artikel 203 en de in artikel 224, lid 1, beschreven waarderingsregels.
3. Aan gedekte obligaties waarvoor een kredietbeoordeling van een aangewezen externe kredietbeoordelingsinstelling (EKBI) beschikbaar is, wordt conform tabel 6a een risicogewicht toegekend dat overeenstemt met de kredietbeoordeling van de erkende EKBI overeenkomstig artikel 131.

Tabel 6a						
Kredietkwaliteits-categorie	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

4. Bij de toekenning van een risicogewicht aan gedekte obligaties waarvoor geen kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt uitgegaan van het risicogewicht dat is toegekend aan preferente niet-gedekte uitzettingen op de instelling die deze obligaties uitgeeft. Daarbij geldt tussen de desbetreffende risicogewichten het volgende verband:
 - (a) indien aan de uitzettingen op de instelling een risicogewicht van 20 % wordt toegekend, wordt aan de gedekte obligatie een risicogewicht van 10 % toegekend;
 - (b) indien aan de uitzettingen op de instelling een risicogewicht van 50 % wordt toegekend, wordt aan de gedekte obligatie een risicogewicht van 20 % toegekend;
 - (c) indien aan de uitzettingen op de instelling een risicogewicht van 100 % wordt toegekend, wordt aan de gedekte obligatie een risicogewicht van 50 % toegekend;
 - (d) indien aan de uitzettingen op de instelling een risicogewicht van 150 % wordt toegekend, wordt aan de gedekte obligatie een risicogewicht van 100 % toegekend.
5. Gedekte obligaties die vóór 31 december 2007 werden uitgegeven, vallen niet onder de vereisten van de leden 1 en 2. Zij komen tot hun vervaldatum in aanmerking voor de in lid 3 beschreven preferentiële behandeling.

Artikel 125

Posten die securitisatieposities vertegenwoordigen

Bij securitisatieposities worden de risicogewogen uitzettingsbedragen bepaald op basis van hoofdstuk 5.

Artikel 126

Uitzettingen op instellingen en ondernemingen met een kredietbeoordeling voor de korte termijn

Aan uitzettingen op instellingen en uitzettingen op ondernemingen waarvoor een kredietbeoordeling voor de korte termijn van een aangewezen externe kredietbeoordelingsinstelling (EKBI) beschikbaar is, wordt conform tabel 7 een risicogewicht toegekend dat overeenstemt met de

kredietbeoordeling van de erkende EKBI overeenkomstig artikel 131.

Tabel 7						
Kredietkwaliteits-categorie	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Artikel 127

Uitzettingen in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in instellingen voor collectieve belegging (ICB)

1. Aan uitzettingen in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in instellingen voor collectieve belegging (hierna ICB's genoemd) wordt een risicogewicht van 100% toegekend, tenzij de instelling de kredietrisicobeoordelingsmethode op basis van lid 2, de doorkijkbenadering van lid 4 of de benadering van het gemiddelde risicogewicht van lid 5 toepast indien aan de voorwaarden van lid 3 is voldaan.
2. Aan uitzettingen in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in ICB's waarvoor een kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt conform tabel 8 een risicogewicht toegekend dat overeenstemt met de kredietbeoordeling van de erkende EKBI overeenkomstig artikel 131.

Tabel 8						
Kredietkwaliteits-categorie	1	2	3	4	5	6
Risicogewicht	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Instellingen mogen het risicogewicht voor een ICB bepalen indien aan de volgende toelaatbaarheidscriteria is voldaan:
 - (a) de ICB wordt beheerd door een onderneming waarop in een lidstaat toezicht wordt uitgeoefend of, in het geval van een ICB in een derde land, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - i) de ICB wordt beheerd door een onderneming die onderworpen is aan toezicht dat gelijkwaardig wordt geacht aan het toezicht waarin het Unierecht voorziet;
 - ii) de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten is genoegzaam gewaarborgd;
 - (b) het prospectus of daarmee gelijk te stellen document van de ICB bevat het volgende:
 - i) de categorieën activa waarin de ICB mag beleggen,
 - ii) als er beleggingsbeperkingen gelden, wat deze zijn en hoe zij berekend worden;
 - (c) over de bedrijfsactiviteiten van de ICB wordt ten minste jaarlijks op

zodanige wijze aan de bevoegde autoriteit verslag uitgebracht dat de activa en passiva, alsmede de inkomsten en transacties over de verslagperiode kunnen worden beoordeeld.

Voor de toepassing van punt a) mag de Commissie middels uitvoeringshandelingen en met inachtneming van de in artikel 447, lid 2, genoemde onderzoeksprocedure besluiten of een derde land een toezicht- en regelgevingsstelsel toepast dat ten minste gelijkwaardig is aan de stelsels die in de Europese Unie worden toegepast. Zolang een dergelijk besluit niet is genomen, mogen instellingen tot 1 januari 2014 de in dit lid beschreven behandeling op het derde land blijven toepassen wanneer de ter zake bevoegde autoriteiten het derde land vóór 1 januari 2013 hadden aangemerkt als in aanmerking komend voor deze behandeling.

4. Wanneer de instelling op de hoogte is van de onderliggende uitzettingen van een ICB, mag zij naar deze onderliggende uitzettingen kijken om een gemiddeld risicogewicht te berekenen voor haar uitzettingen in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in de ICB overeenkomstig de in dit hoofdstuk beschreven methoden. Wanneer een onderliggende positie van de ICB zelf een uitzetting in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in een andere ICB is die voldoet aan de criteria van lid 3, mag de instelling naar de onderliggende uitzettingen van die andere ICB kijken.
5. Wanneer de instelling niet op de hoogte is van de onderliggende uitzettingen van een ICB, mag zij een gemiddeld risico berekenen voor haar uitzettingen in de vorm van een recht van deelneming of aandeel in de ICB overeenkomstig de in dit hoofdstuk beschreven methoden, vanuit de aanname dat de ICB eerst tot de op basis van haar mandaat toegestane grens belegt in de categorieën uitzettingen waarvoor het hoogste kapitaalvereiste geldt, en vervolgens blijft beleggen in uitzettingen waarvoor een steeds verder afnemend kapitaalvereiste geldt totdat de maximale totale beleggingsgrens is bereikt.

Instellingen mogen een beroep doen op de volgende derden om overeenkomstig de in de punten 4 en 5 beschreven methoden een risicogewicht voor de ICB te berekenen en te rapporteren:

- (a) de effectenbewaarinstelling of de financiële effectenbewaarinstelling van de ICB op voorwaarde dat de ICB uitsluitend in effecten belegt en alle effecten bij de effectenbewaarinstelling of de financiële instelling in bewaring geeft;
- (b) voor ICB's die niet onder punt a) vallen, de ICB-beheermaatschappij, op voorwaarde dat de ICB-beheermaatschappij voldoet aan de in lid 3, onder a), genoemde criteria.

De juistheid van de in de eerste alinea bedoelde berekening wordt door een externe auditor bevestigd.

Artikel 128 *Uitzettingen in aandelen*

1. De volgende uitzettingen worden als uitzettingen in aandelen aangemerkt:
 - a) andere uitzettingen dan schulden die een achtergestelde restvordering op de activa of de inkomsten van de uitgevende instelling vormen;
 - b) schulduitzettingen en andere effecten, partnerships, derivaten of andere

vehikels waarvan de belangrijkste economische kenmerken overeenkomen met die van de uitzettingen die in punt a) zijn genoemd.

2. Aan uitzettingen in aandelen wordt een risicogewicht van 100% toegekend, tenzij deze overeenkomstig deel 2 moeten worden afgetrokken, wordt een risicogewicht van 250% toegekend op basis van artikel 45, lid 2, wordt een risicogewicht van 1 250% toegekend op basis van artikel 84, lid 3, of deze uitzettingen worden behandeld als posten met een hoog risico op basis van artikel 123.
3. Beleggingen in door instellingen uitgegeven aandelen of toetsingsvermogensinstrumenten worden aangemerkt als vorderingen in aandelen, tenzij zij van het eigen vermogen worden afgetrokken of een risicogewicht van 250% krijgen op basis van artikel 45, lid 2), of als posten met een hoog risico worden behandeld op basis van artikel 123.

Artikel 129 *Andere posten*

1. Aan materiële activa in de zin van artikel 4, punt 10, van Richtlijn 86/635/EEG wordt een risicogewicht van 100 % toegekend.
2. Aan overlopende posten waarvoor de instelling niet in staat is om overeenkomstig Richtlijn 86/635/EEG uit te maken wie de tegenpartij is, wordt een risicogewicht van 100 % toegekend.
3. Aan liquide middelen in de inningsfase wordt een risicogewicht van 20 % toegekend. Aan kasmiddelen en gelijkwaardige posten wordt een risicogewicht van 0 % toegekend.
4. Aan het goud dat in eigen kluizen wordt bewaard of is toegewezen voor zover daar verplichtingen in de vorm van goud tegenover staan, wordt een risicogewicht van 0 % toegekend.
5. Bij overeenkomsten inzake cessie en retrocessie van activa en bij koop op termijn zonder rugdekking, zijn de risicogewichten die welke toegekend zijn aan de desbetreffende activa en niet die welke gelden voor de tegenpartijen bij de transacties.
6. Wanneer een instelling voor een reeks uitzettingen kredietprotectie biedt onder voorwaarde dat de n-de wanbetaling op de uitzettingen aanleiding geeft tot betaling en dat deze kredietgebeurtenis de beëindiging van het contract met zich brengt, worden de in hoofdstuk 5 voorgeschreven risicogewichten toegekend indien voor het product een externe kredietbeoordeling van een erkende EKBI beschikbaar is. Indien er voor het product geen externe kredietbeoordeling van een erkende EKBI beschikbaar is, worden de risicogewichten van alle beschermde uitzettingen, op n-1 uitzettingen na, geaggregeerd tot een maximum van 1250 % en vermenigvuldigd met het nominale bedrag van de door het kredietderivaat geboden protectie om de risicogewogen actiefpost te verkrijgen. De n-1 uitzettingen die bij de aggregatie buiten beschouwing worden gelaten, worden op de volgende wijze geselecteerd: het betreft elke uitzetting waarvoor de risicogewogen post lager is dan de risicogewogen post voor alle uitzettingen die in de aggregatie zijn opgenomen.
7. Bij lease-overeenkomsten is de waarde van de uitzettingen gelijk aan de gediscoteerde minimumleasebetalingen. De minimumleasebetalingen zijn de betalingen gedurende de leasetermijn die de leasener moet betalen of kan worden verplicht te

betalen alsmede alle gunstige koopopties die naar alle waarschijnlijkheid worden uitgeoefend. Als een andere partij dan de leasingnemer verplicht kan zijn een betaling te verrichten in verband met de restwaarde van een geleased onroerend goed en deze betalingsverplichting voldoet aan de reeks voorwaarden van artikel 197 betreffende de toelaatbaarheid van protectiegevers alsook de vereisten van de artikelen 208 tot en met 210 voor de erkenning van andere soorten garanties, kan deze betalingsverplichting op basis van hoofdstuk 4 in aanmerking worden genomen als ongedekte kredietprotectie. Deze uitzettingen worden overeenkomstig artikel 107 in de desbetreffende categorie uitzettingen ondergebracht. Wanneer de uitzetting een restwaarde van geleasede activa is, wordt de risicogewogen uitzetting als volgt berekend: $1/t * 100 \% * \text{waarde van de uitzetting}$, waarbij t gelijk is aan 1 of de op het dichtstbijzijnde gehele getal afgeronde resterende duur van de lease-overeenkomst, al naargelang welke van beide getallen het hoogst is.

AFDELING 3

ERKENNING EN MAPPING VAN KREDIETBEOORDELINGEN

ONDERAFDELING 1

ERKENNING VAN EKBI'S

Artikel 130

EKBI's

1. Een externe kredietbeoordeling mag voor de bepaling van het risicogewicht van een uitzetting op basis van dit hoofdstuk alleen worden gebruikt als deze is afgegeven door een erkende EKBI of bekrachtigd is door een erkende EKBI overeenkomstig Verordening nr. 1060/2009.
2. Erkende EKBI's zijn alle ratingbureaus die geregistreerd of gecertificeerd zijn overeenkomstig Verordening nr. 1060/2009 en centrale banken die kredietbeoordelingen afgeven die vrijgesteld zijn van Verordening nr. 1060/2009.
3. De EBA publiceert een lijst van erkende EKBI's.

ONDERAFDELING 2

MAPPING VAN KREDIETBEOORDELINGEN VAN EKBI'S

Artikel 131

Mapping van kredietbeoordelingen van EKBI's

1. De EBA ontwikkelt ontwerpen van uitvoeringsnormen om voor alle erkende EKBI's te bepalen in welke kredietkwaliteitscategorie van afdeling 2 de desbetreffende kredietbeoordelingen van de erkende EKBI worden ondergebracht ("mapping"). Daarbij moeten ze objectief en consequent te werk gaan.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie en dient zo nodig herziene ontwerpen van technische normen in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

2. Wanneer zij de mapping bepaalt, voldoet de EBA aan de volgende vereisten:
 - (a) om onderscheid te maken tussen de relatieve risicograden waaraan door elke kredietbeoordeling uitdrukking wordt gegeven, gaat de EBA uit van kwantitatieve factoren zoals de wanbetalingsgraad op lange termijn die overeenkomt met alle posten waaraan dezelfde kredietbeoordeling is toegekend. Voor recent opgerichte EKBI's en voor EKBI's die over nog maar weinig wanbetalingsgegevens beschikken, vraagt de EBA de betrokken EKBI welke wanbetalingsgraad op lange termijn volgens haar overeenkomt met alle posten waaraan dezelfde kredietbeoordeling is toegekend;
 - (b) om onderscheid te maken tussen de relatieve risicograden waaraan door elke kredietbeoordeling uitdrukking wordt gegeven, gaat de EBA uit van kwalitatieve factoren zoals de groep uitgevende instellingen die door de EKBI wordt bestreken, het spectrum van kredietbeoordelingen die door de EKBI worden toegekend, de betekenis van elke kredietbeoordeling en de door de EKBI gehanteerde definitie van wanbetaling;
 - (c) de EBA vergelijkt de voor elke kredietbeoordeling van een specifieke EKBI geconstateerde wanbetalingsgraden en vergelijkt deze met een referentiewaarde die is opgesteld op basis van de wanbetalingsgraden die door andere EKBI's zijn geconstateerd bij een populatie van uitgevende instellingen waaraan een gelijkwaardig kredietrisico verbonden is;
 - (d) wanneer de voor de kredietbeoordeling van een specifieke EKBI geconstateerde wanbetalingsgraden systematisch materieel hoger zijn dan de referentiewaarde, brengt de EBA de kredietbeoordeling van de betrokken EKBI onder in een hogere kredietkwaliteitscategorie van de kredietkwaliteitbeoordelingsschaal;
 - (e) wanneer de EBA het met een specifieke kredietbeoordeling van een EKBI overeenkomende risicogewicht heeft verhoogd en indien de voor de kredietbeoordeling van die EKBI geconstateerde wanbetalingsgraden niet langer systematisch wezenlijk hoger zijn dan de referentiewaarde, besluit de EBA de kredietbeoordeling van de EKBI wederom in de oorspronkelijke kredietkwaliteitscategorie van de kredietkwaliteitbeoordelingsschaal onder te brengen.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ter bepaling van de onder a) bedoelde kwantitatieve factoren, de onder b) bedoelde kwalitatieve factoren en de in lid 2, onder c), bedoelde referentiewaarde.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

ONDERAFDELING 3

GEBRUIK VAN KREDIETBEOORDELINGEN VAN EXPORTKREDIETVERZEKERINGSMAATSCHAPPIJEN

Artikel 132

Gebruik van kredietbeoordelingen van exportkredietverzekeringsmaatschappijen

1. Voor de toepassing van artikel 109 mogen instellingen gebruikmaken van de kredietbeoordelingen van een exportkredietverzekeringsmaatschappij als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) het is een via een consensus tot stand gekomen risicoscore van exportkredietverzekeringsmaatschappijen die deelnemen aan de OESO-regeling inzake richtsnoeren op het gebied van door de overheid gesteunde exportkredieten;
 - (b) de exportkredietverzekeringsmaatschappij publiceert haar kredietbeoordelingen en houdt zich aan de OESO-methodologie; de kredietbeoordeling is gekoppeld aan een van de acht minimumexportverzekeringspremies (MEVP) waarin de OESO-methodologie voorziet.
2. Aan uitzettingen waarvoor een kredietbeoordeling van een exportkredietverzekeringsmaatschappij voor risicowegingsdoeleinden wordt erkend, wordt conform tabel 9 een risicogewicht toegekend.

Tabel 9								
MEVP	0	1	2	3	4	5	6	7
Risicogewicht	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

3. De EBA vaardigt uiterlijk op 1 januari 2014 richtsnoeren uit overeenkomstig artikel 16 van Verordening 1093/2010 met betrekking tot de exportkredietverzekeringsmaatschappijen die overeenkomstig lid 1 door instellingen mogen worden gebruikt.

AFDELING 4

GEBRUIK VAN KREDIETBEOORDELINGEN VAN EKBI'S VOOR DE BEPALING VAN RISICOGEWICHTEN

Artikel 133

Algemene vereisten

Een instelling kan een of meer erkende EKBI's aanwijzen als de EKBI's waarvan zij de kredietbeoordelingen zal gebruiken voor de bepaling van de risicogewichten die aan de actiefposten en posten buiten de balanstelling worden toegekend. Kredietbeoordelingen worden niet selectief gebruikt. Bij het gebruiken van kredietbeoordelingen voldoen instellingen aan de volgende vereisten:

- a) een instelling die besluit om voor een bepaalde categorie posten van de kredietbeoordelingen van een erkende EKBI gebruik te maken, hanteert deze kredietbeoordelingen consequent voor alle uitzettingen die tot deze categorie behoren;
- b) een instelling die besluit om van de kredietbeoordelingen van een erkende EKBI gebruik te maken, past deze kredietbeoordelingen continu en consequent in de tijd toe;
- c) een instelling mag alleen gebruik maken van EKBI-kredietbeoordelingen die rekening houden met alle haar zowel in hoofdsom als in rente verschuldigde bedragen;
- d) indien voor een post met een externe rating slechts één kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt van die kredietbeoordeling gebruik gemaakt voor de bepaling van het risicogewicht van de desbetreffende post;
- e) indien voor een post met een externe rating twee kredietbeoordelingen van aangewezen EKBI's beschikbaar zijn en elk van beide kredietbeoordelingen met een verschillend risicogewicht overeenkomt, dan wordt het hoogste risicogewicht toegepast;
- f) indien voor een post met een externe rating meer dan twee kredietbeoordelingen van aangewezen EKBI's beschikbaar zijn, wordt verwezen naar de twee kredietbeoordelingen die met de laagste risicogewichten overeenkomen. Indien de laagste twee risicogewichten verschillend zijn, wordt het hoogste risicogewicht toegepast. Indien de laagste twee risicogewichten gelijk zijn, wordt dat risicogewicht toegepast.

Artikel 134

Kredietbeoordeling van uitgevende instellingen en uitgiften

1. Wanneer een kredietbeoordeling bestaat voor een specifiek uitgifteprogramma of een specifieke uitgiftefaciliteit waarvan de met de post overeenkomende uitzetting deel uitmaakt, wordt van deze kredietbeoordeling gebruik gemaakt voor de bepaling van het op die post toepasselijke risicogewicht.
2. Wanneer er voor een bepaalde post geen direct toepasselijke kredietbeoordeling bestaat, maar er wel een kredietbeoordeling bestaat voor een specifiek uitgifteprogramma of een specifieke uitgiftefaciliteit waarvan de met de post overeenkomende vordering geen deel uitmaakt, of er voor de uitgevende instelling een algemene kredietbeoordeling bestaat, mag deze kredietbeoordeling in een van de volgende gevallen worden gebruikt:
 - (a) deze levert een hoger risicogewicht op dan anderszins het geval zou zijn en de uitzetting in kwestie is in alle opzichten van gelijke of lagere rang dan het specifieke uitgifteprogramma of de specifieke uitgiftefaciliteit, dan wel niet door zekerheden gedekte uitzettingen van een hogere rang van die uitgevende instelling, al naargelang het geval;
 - (b) deze levert een lager risicogewicht op en de uitzetting in kwestie is in alle opzichten van gelijke of hogere rang dan het specifieke uitgifteprogramma of de specifieke uitgiftefaciliteit, dan wel niet door zekerheden gedekte uitzettingen van een hogere rangorde van die uitgevende instelling, al naargelang het geval.

In alle andere gevallen wordt de uitzetting als een uitzetting „zonder rating” behandeld.

3. De leden 1 en 2 mogen de toepassing van artikel 124 niet beletten.
4. Kredietbeoordelingen voor uitgevende instellingen die tot een groep behoren, mogen niet worden gebruikt als kredietbeoordeling van een andere uitgevende instelling van dezelfde groep.

Artikel 135

Kredietbeoordelingen voor de korte en de lange termijn

1. Kredietbeoordelingen voor de korte termijn mogen alleen worden gebruikt voor actiefposten en posten buiten de balanstelling op korte termijn die uitzettingen op instellingen en ondernemingen vertegenwoordigen.
2. Een kredietbeoordeling voor de korte termijn is uitsluitend van toepassing op de post waarop deze kredietbeoordeling betrekking heeft en mag niet worden gebruikt voor de bepaling van risicogewichten voor andere posten, behalve in de volgende gevallen:
 - (a) indien aan een faciliteit met een korte-termijnrating een risicogewicht van 150 % wordt toegekend, dan wordt aan alle niet-gedekte uitzettingen zonder rating op de betrokken debiteur, ongeacht of deze kortlopend dan wel langlopend zijn, eveneens een risicogewicht van 150 % toegekend;
 - (b) indien aan een faciliteit met een korte-termijnrating een risicogewicht van 50 % wordt toegekend, dan wordt aan geen enkele kortlopende uitzetting zonder rating een risicogewicht van minder dan 100 % toegekend.

Artikel 136

Posten luidend in nationale en buitenlandse valuta

Een kredietbeoordeling die betrekking heeft op een post die in de nationale valuta van de debiteur luidt, mag niet worden gebruikt voor de bepaling van een risicogewicht van een andere uitzetting op dezelfde debiteur welke in een buitenlandse valuta luidt.

Wanneer er een uitzetting ontstaat als gevolg van de deelneming van een instelling in een lening die is verstrekt door een multilaterale ontwikkelingsbank waarvan de status van preferente crediteur in de markt wordt erkend, mag voor de bepaling van het risicogewicht de kredietbeoordeling worden gebruikt van de post die in de nationale valuta van de debiteur luidt.

Hoofdstuk 3

Interne-ratingbenadering

AFDELING 1

TOESTEMMING VAN BEVOEGDE AUTORITEITEN VOOR HET GEBRUIK VAN DE IRB-BENADERING

Artikel 137
IRB 0
Definities

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:
- (1) "ratingsysteem": alle methoden, processen, controlemaatregelen, gegevensverzamelings- en IT-systemen die de beoordeling van het kredietrisico, de onderbrenging van uitzettingen in ratingklassen of -groepen en de kwantificering van ramingen betreffende wanbetalingen en verliezen ondersteunen, die voor een bepaald soort uitzettingen zijn ontwikkeld;
 - (2) "soort uitzettingen": een groep homogeen beheerde uitzettingen die bestaan uit een bepaalde soort faciliteiten en beperkt kunnen zijn tot een enkele entiteit of een enkele subgroep van entiteiten binnen een groep, op voorwaarde dat dezelfde soort uitzettingen in andere entiteiten van de groep anders beheerd wordt;
 - (3) "bedrijfseenheid": elke afzonderlijke organisationele of juridische entiteit, business line en geografische locatie;
 - (4) "gereguleerde financiële entiteit": een van de volgende:
 - a) de volgende entiteiten, inclusief entiteiten van derde landen, die soortgelijke activiteiten uitvoeren, die onderworpen zijn aan prudentieel toezicht krachtens EU-wetgeving of wetgeving van een derde land dat vereisten inzake prudentieel toezicht en prudentiële regelgeving toepast die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke in de Unie worden toegepast:
 - i) een kredietinstelling;
 - ii) een beleggingsonderneming;
 - iii) een verzekeringsonderneming;
 - iv) een financiële holding;
 - v) een gemengde holding.
 - b) een andere entiteit die aan de volgende voorwaarden voldoet:
 - i) zij voert een of meer van de activiteiten uit die vermeld staan in bijlage I bij Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] of in bijlage I bij Richtlijn 2004/39/EG;
 - ii) zij is een dochteronderneming van een gereguleerde financiële entiteit;
 - iii) zij is opgenomen in het prudentiële toezicht op geconsolideerd niveau van de groep;
 - c) een onder a), i) tot en met v) of onder b) bedoelde entiteit die niet onderworpen is aan vereisten inzake prudentieel toezicht en prudentiële regelgeving die minstens

gelijkwaardig zijn aan die van de Unie maar die deel uitmaakt van een groep die op geconsolideerde basis aan die regelingen onderworpen is;

- (5) “grote gereguleerde financiële entiteit”: een gereguleerde financiële entiteit waarvan de totale activa, op het niveau van dat individuele bedrijf of op het geconsolideerde niveau van de groep, groter zijn dan of gelijk aan de drempelwaarde van 70 miljard EUR, waarbij het meest recente gecontroleerde financiële overzicht van de moederonderneming en de geconsolideerde dochterondernemingen gebruikt wordt om de omvang van de activa te bepalen;
 - (6) “niet-gereguleerde financiële entiteit”: een andere entiteit die geen gereguleerde entiteit is, maar een of meer van de activiteiten uitvoert die vermeld staan in bijlage I bij Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] of in bijlage I bij Richtlijn 2004/39/EG;
 - (7) „debiteurenklasse”: een risicocategorie in een ratingschaal voor debiteuren van een ratingsysteem waarin debiteuren worden ondergebracht op grond van een gespecificeerde en welbepaalde reeks ratingcriteria en waaruit PD-ramingen worden afgeleid;
 - (8) "faciliteitsklasse": een risicocategorie in een schaal voor faciliteiten van een ratingsysteem waarin uitzettingen worden ondergebracht op grond van een gespecificeerde en welbepaalde reeks ratingcriteria en waaruit ramingen van verlies bij wanbetaling worden afgeleid;
 - (9) “beheerder”: een instelling die het dagelijkse beheer verzorgt van een pool van gekochte kortlopende vorderingen of de onderliggende kredietuitzettingen.
2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van de voorwaarden waaronder bevoegde autoriteiten de gelijkwaardigheid beoordelen van de in de wetgeving van derde landen vastgestelde vereisten inzake prudentieel toezicht en prudentiële regelgeving.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 138

Toestemming voor het gebruik van de IRB-benadering

- 1. Wanneer aan de voorwaarden van dit hoofdstuk is voldaan, staat de bevoegde autoriteit instellingen toe hun risicogewogen uitzettingsbedragen te berekenen aan de hand van de interne-ratingbenadering (hierna de “IRB-benadering” genoemd).
- 2. Voor elk ratingsysteem, voor elke interne-modellenbenadering die gebruikt wordt voor uitzettingen in aandelen en voor elke benadering die gebruikt wordt voor het ramen van verlies bij wanbetaling (Loss Given Default, hierna “LGD” genoemd) en

omrekeningsfactoren, is toestemming nodig voor het gebruik van de IRB-benadering, inclusief de eigen ramingen van LGD en omrekeningsfactoren.

3. Instellingen moeten de toestemming van de bevoegde autoriteiten verkrijgen voor het volgende:
 - (a) wijzigingen in het toepassingsgebied van een ratingsysteem of een internemodellenbenadering voor uitzettingen in aandelen waarvoor de instelling de toestemming heeft gekregen;
 - (b) materiële wijzigingen in een ratingsysteem of een internemodellenbenadering van uitzettingen in aandelen waarvoor de instelling de toestemming heeft gekregen.

Het toepassingsgebied van een ratingsysteem bestrijkt alle uitzettingen van de relevante soort uitzettingen waarvoor dat ratingsysteem werd ontwikkeld.

4. Instellingen stellen de bevoegde autoriteiten in kennis van alle wijzigingen in ratingsystemen en internemodellenbenaderingen voor uitzettingen in aandelen.
5. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van de voorwaarden waaronder instellingen het materiële karakter beoordelen van de wijzigingen in ratingsystemen of internemodellenbenaderingen voor uitzettingen in aandelen in het kader van de in lid 1 bedoelde IRB-benadering die aanvullende toestemming en kennisgeving vereisen.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 139

Beoordeling door bevoegde autoriteiten van een aanvraag voor het gebruik van een IRB-benadering

1. De bevoegde autoriteit verleent een instelling uitsluitend de toestemming op basis van artikel 138 de IRB-benadering te gebruiken, alsook eigen ramingen van LGD en omrekeningsfactoren te gebruiken, indien de bevoegde autoriteit voldoende overtuigd is dat voldaan is aan de in dit hoofdstuk vastgestelde vereisten, met name die van afdeling 6, en dat de systemen van de instelling voor het beheer en de rating van kredietrisico-uitzettingen solide zijn en op integere wijze worden toegepast en in het bijzonder dat de instelling ten genoegen van de bevoegde autoriteit heeft aangetoond dat de volgende normen zijn nageleefd:
 - (a) de ratingsystemen van de instelling maken een bruikbare beoordeling van de debiteuren- en transactiekenmerken, een bruikbare risicodifferentiatie en precieze en samenhangende kwantitatieve risicoramingen mogelijk;
 - (b) de voor de berekening van de eigenvermogensvereisten gehanteerde interne ratings en ramingen van de omvang van wanbetalingen en verliezen, alsmede de daarmee samenhangende systemen en procedures spelen een essentiële

rol bij het risicomanagement en de besluitvorming en bij de kredietacceptatie, interne kapitaalallocatie en corporate governance van de instelling;

- (c) de instelling heeft een voor haar ratingsystemen verantwoordelijke eenheid kredietrisicobeheersing die voldoende onafhankelijk kan opereren en niet al te sterk kan worden beïnvloed;
- (d) de instelling verzamelt alle gegevens aan de hand waarvan de kredietrisico's effectief kunnen worden gemeten en beheerd, en slaat deze gegevens op;
- (e) de instelling legt haar ratingsystemen schriftelijk vast, geeft aan waarom ze zo zijn opgezet en valideert ze;
- (f) de instelling heeft haar ratingsystemen gevalideerd binnen een passende tijdsperiode vóór de toestemming voor het gebruik van dit ratingsysteem of intern modellenbenadering voor uitzettingen in aandelen, heeft tijdens deze tijdsperiode beoordeeld of deze ratingsystemen en intern modellenbenaderingen voor uitzettingen in aandelen geschikt zijn voor het toepassingsgebied van het ratingsysteem en heeft naar aanleiding van haar beoordeling de nodige wijzigingen aangebracht in deze ratingsystemen en intern modellenbenaderingen voor uitzettingen in aandelen;
- (g) de instelling heeft in het kader van de IRB-benadering de eigenvermogensvereisten berekend die resulteren uit haar ramingen van risicoparameters en is in staat zoals voorgeschreven door artikel 95 verslag uit te brengen.

De vereisten voor het gebruik van een IRB-benadering, inclusief eigen ramingen van LGD en omrekeningsfactoren, zijn ook van toepassing wanneer een instelling een ratingsysteem of een binnen een ratingsysteem gebruikt model heeft ingesteld dat zij van een derde-verkoper heeft aangekocht.

2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van de procedures die bevoegde autoriteiten moeten volgen bij het beoordelen van de naleving door een instelling van de vereisten voor het gebruik van een IRB-benadering.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 140

Eerdere ervaring met het gebruik van IRB-benaderingen

1. Een instelling die een aanvraag indient voor het gebruik van de IRB-benadering, heeft gedurende ten minste drie jaar voordat zij daartoe het recht krijgt, voor de IRB-uitzettingscategorieën in kwestie ratingsystemen gehanteerd die grotendeels sporen met de in

afdeling 6 vermelde vereisten voor de meting en het beheer van interne risico's.

2. Een instelling die een aanvraag indient om gebruik te mogen maken van eigen ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren, bewijst ten genoegen van de bevoegde autoriteiten dat zij gedurende ten minste drie jaar voordat zij het recht krijgt eigen ramingen van LGD en omrekeningsfactoren te gebruiken, geraamd heeft en eigen ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren heeft gebruikt op een wijze die grotendeels spoorde met de in afdeling 6 vermelde vereisten voor het gebruik van eigen ramingen van de desbetreffende parameters.
3. Wanneer de instelling het gebruik van de IRB-benadering na de initiële toestemming voortzet, heeft de instelling voldoende ervaring om te voldoen aan de vereisten van de leden 1 en 2 met betrekking tot de nieuwe uitzettingen. Als het gebruik van ratingsystemen wordt uitgebreid tot uitzettingen die aanzienlijk verschillen van het bestaande toepassingsgebied, zodat niet redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de instelling over voldoende ervaring beschikt om te voldoen aan de vereisten van deze bepalingen met betrekking tot de nieuwe uitzettingen, zijn de vereisten van de leden 4 en 5 afzonderlijk op de nieuwe uitzettingen van toepassing.

Artikel 141

Te nemen maatregelen ingeval niet langer aan de vereisten van dit hoofdstuk wordt voldaan

Wanneer een instelling niet langer voldoet aan de vereisten van dit hoofdstuk, stelt zij de bevoegde autoriteit daarvan in kennis en stelt zij een van de volgende handelingen:

- a) bij de bevoegde autoriteit een plan indienen voor een spoedige terugkeer naar naleving;
- b) ten genoegen van de bevoegde autoriteiten aantonen dat de gevolgen van de niet-naleving niet materieel zijn.

Artikel 142

Methoden voor het onderbrengen van uitzettingen in uitzettingscategorieën

1. Voor de onderbrenging van de uitzettingen in de verschillende categorieën past de instelling geschikte, in de tijd gezien consequente methoden toe.
2. Elke uitzetting wordt ondergebracht in een van de volgende uitzettingscategorieën:
 - (a) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op centrale overheden en centrale banken;
 - (b) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op instellingen;
 - (c) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op ondernemingen;
 - (d) vorderingen of voorwaardelijke vorderingen op particulieren en op kleine partijen;
 - (e) vorderingen in aandelen;
 - (f) securitisatieposities;

- (g) andere activa die geen kredietverplichting vertegenwoordigen.
3. De volgende uitzettingen worden in de lid 2, onder a), bedoelde categorie ondergebracht:
- (a) Uitzettingen op regionale, lokale overheden of publiekrechtelijke lichamen die in het kader van de artikelen 110 en 111 worden behandeld als uitzettingen op centrale overheden;
 - (b) uitzettingen op in artikel 112 genoemde multilaterale ontwikkelingsbanken en op in artikel 113 genoemde internationale organisaties die op grond van die artikelen een risicogewicht van 0 % krijgen.
4. De volgende uitzettingen worden in de in lid 2, onder b), bedoelde categorie ondergebracht:
- (a) uitzettingen op regionale en lokale overheden die op grond van artikel 110 niet worden behandeld als uitzettingen op centrale overheden;
 - (b) Uitzettingen op publiekrechtelijke lichamen die op grond van artikel 111, lid 2, worden behandeld als uitzettingen op instellingen; en
 - (c) uitzettingen op multilaterale ontwikkelingsbanken die op grond van artikel 112 geen risicogewicht van 0 % krijgen.
5. Om in de categorie uitzettingen op particulieren en op kleine partijen, als bedoeld in lid 2, onder d), ondergebracht te kunnen worden, voldoen de uitzettingen aan de volgende voorwaarden:
- (a) zij hebben betrekking op een van de volgende:
 - i) een natuurlijk persoon of natuurlijke personen;
 - ii) een kleine of middelgrote onderneming, mits in het laatste geval het totale bedrag dat de debiteur of de groep van verbonden cliënten verschuldigd is aan de instelling en aan moederondernemingen en hun dochterondernemingen, met inbegrip van de achterstallige uitzettingen, maar exclusief schuldvorderingen of voorwaardelijke vorderingen gedekt door zekerheden in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed, voor zover de instelling weet en redelijke stappen heeft gezet om dit te weten, niet meer dan 1 miljoen EUR beloopt;
 - (b) ze worden in het interne risicomanagement van de instelling in de tijd gezien consequent en op dezelfde wijze behandeld;
 - (c) ze worden niet op een even individuele basis beheerd als in de categorie uitzettingen op ondernemingen gebeurt;
 - (d) ze maken elk deel uit van een significant aantal op vergelijkbare wijze beheerde uitzettingen.

Naast de in de eerste alinea vermelde uitzettingen wordt ook de actuele waarde van de minimale leasebetalingen in verband met leasing aan particulieren en kleine partijen ingedeeld bij de categorie uitzettingen op particulieren en op kleine partijen.

6. De volgende uitzettingen worden in de in lid 2, onder b), bedoelde categorie uitzettingen in aandelen ondergebracht:
 - (a) andere posities dan schulden die een achtergestelde restvordering op de activa of de inkomsten van de uitgevende instelling vormen;
 - (b) schulduitzettingen en andere effecten, partnerships, derivaten of andere vehikels waarvan de belangrijkste economische kenmerken overeenkomen met die van de onder a) genoemde uitzettingen.
7. Kredietverplichtingen die niet zijn ondergebracht in een in lid 2, onder a), b), d), e) en f), genoemde categorie, vallen onder de in dat lid, onder c), genoemde categorie uitzettingen op ondernemingen.
8. Uitzettingen in de in lid 2, onder c), genoemde categorie uitzettingen op ondernemingen worden door instellingen afzonderlijk geregistreerd als uitzettingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening als ze de volgende kenmerken bezitten:
 - (a) de uitzetting heeft betrekking op een entiteit die speciaal is opgericht om materiële activa te financieren of te beheren;
 - (b) in het contract is geregeld dat de kredietverlener een grote zeggenschap heeft over de activa en de inkomsten die daarmee worden gegenereerd;
 - (c) de afbetaling van de verplichting is vooral gerelateerd aan de inkomsten die met de gefinancierde activa worden gegenereerd, en niet zozeer aan de algemene capaciteit van een in breder verband opererende commerciële onderneming.
9. De onder g) van lid 2 genoemde categorie van uitzettingen omvat ook de restwaarde van geleasd onroerend goed, voor zover deze niet onder uitzettingen uit hoofde van een lease-overeenkomst zoals bedoeld in artikel 162, lid 4, valt.

Artikel 143

Voorwaarden voor het toepassen van de IRB-benadering in verschillende uitzettingscategorieën en bedrijfseenheden

1. Instellingen en elke moederonderneming en haar dochterondernemingen passen de IRB-benadering toe voor alle uitzettingen, tenzij zij op basis van artikel 145 de toestemming van de bevoegde autoriteiten hebben gekregen om permanent de standaardbenadering te hanteren.

Als de bevoegde autoriteiten daarvoor toestemming verlenen, is per categorie uitzettingen, als bedoeld in artikel 142, binnen dezelfde bedrijfseenheid, per bedrijfseenheid binnen dezelfde groep of voor het gebruik van eigen ramingen van LGD's of omrekeningsfactoren voor de berekening van risicogewichten voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken een stapsgewijze invoering toegestaan.

Bij de categorie uitzettingen op particulieren en kleine partijen als bedoeld in artikel 142, lid 5, is een stapsgewijze invoering toegestaan voor de diverse categorieën uitzettingen volgens de verschillende correlaties in artikel 149.

2. De bevoegde autoriteit bepaalt gedurende welke tijdsperiode een instelling, elke moederonderneming en haar dochterondernemingen de IRB-benadering op alle uitzettingen dienen toe te passen. Deze tijdsperiode wordt door de bevoegde autoriteit geschikt geacht op grond van de aard en de schaal van de instellingen, elke moederonderneming en haar dochterondernemingen en het aantal en de aard van de toe te passen ratingsystemen.
3. Instellingen voeren de toepassing van de IRB-benadering uit in overeenstemming met de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde voorwaarden. De bevoegde autoriteit moet deze voorwaarden zodanig ontwerpen dat zij ervoor zorgen dat de in lid 1 geboden flexibiliteit niet selectief wordt gebruikt met als doel lagere minimumeigenvermogenvereisten te verkrijgen voor categorieën uitzettingen of voor bedrijfseenheden die nog niet onder de IRB vallen, of bij het gebruik van eigen ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren.
4. Instellingen die pas na 1 januari 2013 de IRB-benadering zijn beginnen te gebruiken, behouden de mogelijkheid om gedurende de toepassingsperiode de kapitaalvereisten voor al hun uitzettingen met behulp van de standaardbenadering te berekenen tot de bevoegde autoriteiten hen ervan in kennis hebben gesteld dat zij er voldoende van overtuigd zijn dat de toepassing van de IRB-benadering met redelijke zekerheid zal worden voltooid.
5. Een instelling die voor alle categorieën uitzettingen de IRB-benadering mag hanteren, mag de IRB-benadering hanteren voor de categorie uitzettingen in aandelen, behalve wanneer deze instelling op basis van artikel 145 de standaardbenadering voor uitzettingen in aandelen mag gebruiken.
6. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van de voorwaarden waaronder bevoegde autoriteiten de voorwaarden dienen te bepalen die ze aan instellingen dienen op te leggen voor de toepassing van de IRB-benadering overeenkomstig dit artikel.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen volgens de procedure van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 144

Voorwaarden voor het opnieuw gebruiken van minder verfijnde benaderingen

1. Een instelling die de IRB-benadering gebruikt, mag het gebruik van deze benadering niet staken en mag niet in plaats daarvan de standaardbenadering toepassen voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen, tenzij aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de instelling heeft ten genoegen van de bevoegde autoriteit aangetoond dat het gebruik van de standaardbenadering niet wordt voorgesteld om het eigenvermogensvereiste van de instelling te verlagen, nodig is op grond van de aard en de complexiteit van de instelling en geen materieel ongunstig effect zou hebben op de solvabiliteit van de instelling of haar vermogen om risico's effectief te beheren;

- (b) de instelling heeft de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit ontvangen.
- 2. Instellingen die in het kader van artikel 146, lid 9, toestemming hebben gekregen voor het gebruik van eigen ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren, keren niet terug naar het gebruik van in artikel 146, lid 8, genoemde LGD-waarden en omrekeningsfactoren, tenzij aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de instelling heeft ten genoegen van de bevoegde autoriteit aangetoond dat het gebruik van de in artikel 146, lid 8, genoemde LGD's en omrekeningsfactoren niet wordt voorgesteld om het eigenvermogensvereiste van de instelling te verlagen, nodig is op grond van de aard en de complexiteit van de instelling en geen materieel ongunstig effect zou hebben op de solvabiliteit van de instelling of haar vermogen om risico's effectief te beheren;
 - b) de instelling heeft de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit ontvangen.
- 3. De toepassing van de leden 1 en 2 is onderworpen aan de voorwaarden voor het uitvoeren van de IRB-benadering die bepaald worden door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 143 en de toestemming voor het in artikel 145 bedoelde permanent gedeeltelijk gebruik.

Artikel 145

Voorwaarden voor permanent gedeeltelijk gebruik

- 1. Instellingen die de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteiten hebben ontvangen, en bij de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten voor een of meer categorieën uitzettingen de IRB-benadering mogen hanteren, mogen de standaardbenadering toepassen voor de volgende uitzettingen:
 - (a) de in artikel 142, lid 2, onder a), genoemde categorie uitzettingen, als het aantal materiële tegenpartijen beperkt is en het voor de instelling te belastend zou zijn om voor deze tegenpartijen een ratingsysteem in te voeren;
 - (b) de in artikel 142, lid 2, onder b), genoemde categorie uitzettingen, als het aantal grote tegenpartijen beperkt is en het voor de instelling te belastend zou zijn om voor deze tegenpartijen een ratingsysteem in te voeren;
 - (c) uitzettingen in verband met niet-significante bedrijfseenheden en in categorieën die geen noemenswaardige omvang hebben en waarvan het risicoprofiel als laag wordt aangemerkt;
 - (d) Uitzettingen op de centrale overheid, regionale overheden, lokale overheden en administratieve organen in de lidstaten, mits:
 - i) er op grond van bepaalde publiekrechtelijke regelingen geen verschil in risico bestaat tussen de uitzettingen op de centrale overheid en de andere uitzettingen; en
 - ii) uitzettingen op de centrale overheid overeenkomstig artikel 109, lid 4, een risicogewicht van 0 % krijgen;
 - (e) Uitzettingen van een instelling op een tegenpartij die haar

moederonderneming, dochteronderneming of een dochteronderneming van haar moederonderneming is, mits het bij deze tegenpartij om een instelling of een financiële holding, een gemengde financiële holding, een financiële instelling, een vermogensbeheerder of een nevendiensten verrichtende onderneming gaat waarop passende prudentiële vereisten van toepassing zijn of een onderneming waarmee een band bestaat zoals bedoeld in artikel 12, lid 1, van Richtlijn 83/349/EEG;

- (f) uitzettingen tussen instellingen die voldoen aan de vereisten van artikel 108, lid 7;
- (g) Uitzettingen in aandelen van entiteiten waarvan de kredietverplichtingen ingevolge hoofdstuk 2 een risicogewicht van 0 % krijgen, met inbegrip van met overheidsgeld gefinancierde entiteiten waarvoor een risicogewicht van 0 % geldt;
- (h) uitzettingen in aandelen die zijn gedaan in het kader van wetgevingsprogramma's waarmee steun wordt verleend aan bepaalde economische sectoren en waarbij de instelling significante subsidies ontvangt voor haar belegging en de beleggingen in aandelen op de een of andere wijze onderworpen zijn aan overheidstoezicht en restricties, waarbij dergelijke uitzettingen in het totaal voor niet meer dan 10% van het eigen vermogen mogen worden uitgesloten van de IRB-benadering;
- (i) de in artikel 114, lid 4, vermelde uitzettingen die aan de daarin gestelde voorwaarden voldoen;
- (j) de in artikel 210, lid 2, bedoelde overheidsgaranties en door de overheid herverzekerde garanties.

De bevoegde autoriteiten staan de toepassing van de standaardmethode toe voor de onder g) en h) bedoelde uitzettingen in aandelen waarvoor deze behandeling in andere lidstaten is toegestaan.

- 2. Voor de toepassing van lid 1 zijn uitzettingen in aandelen van een instelling van materieel belang als de totale waarde ervan, exclusief de in lid 1, onder g), genoemde uitzettingen in aandelen die zijn ingenomen in het kader van wetgevingsprogramma's, in het voorgaande jaar gemiddeld meer dan 10 % van het eigen vermogen van de instelling bedroeg. Als in minder dan tien individuele bedrijven een uitzetting in aandelen is opgebouwd, bedraagt de drempel 5 % van het eigen vermogen van de instelling.
- 3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om de voorwaarden voor het toepassen van de punten a), b), en c) van lid 1 te specificeren.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen volgens de procedure van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 2

BEREKENING VAN RISICOGEWOGEN

UITZETTINGSBEDRAGEN

ONDERAFDELING 1

BEHANDELING NAAR DE SOORT UITZETTING/UITZETTINGSCATEGORIE

Artikel 146 *Behandeling naar de uitzettingscategorie*

1. De voor het kredietrisico gewogen uitzettingsbedragen die verband houden met uitzettingen die onder een van de in artikel 142, lid 2, onder a) tot en met e) en g), genoemde categorieën vallen, worden berekend op basis van onderafdeling 2, behalve wanneer deze uitzettingen worden afgetrokken van de uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- of tier 2-bestanddelen.
2. De voor het verwateringsrisico gewogen uitzettingsbedragen die verband houden met gekochte kortlopende vorderingen, worden berekend op basis van artikel 153. Indien een instelling ten aanzien van gekochte kortlopende vorderingen wegens het wanbetalingsrisico en verwateringsrisico volledig verhaal kan vorderen op de verkoper van de gekochte kortlopende vorderingen, zijn de bepalingen van de artikelen 147 en 154, de leden 1 tot en met 4, betreffende gekochte kortlopende vorderingen niet van toepassing en wordt de uitzetting behandeld als een met een zekerheid gedekte uitzetting.
3. Bij de berekening van voor het krediet- en het verwateringsrisico gewogen uitzettingsbedragen wordt uitgegaan van de parameters voor de desbetreffende uitzetting. Daaronder vallen de kans op wanbetaling (probability of default, hierna PD genoemd), het verlies bij wanbetaling (loss given default, hierna LGD genoemd), de looptijd (maturity, hierna M genoemd) en de uitzettingswaarde van de uitzetting. Overeenkomstig afdeling 4 mogen de PD en het LGD afzonderlijk of gezamenlijk in aanmerking worden genomen.
4. Instellingen berekenen voor het kredietrisico gewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen die onder de in artikel 142, lid 2, onder e), genoemde categorie uitzettingen in aandelen vallen, op basis van artikel 150, met uitzondering van de in artikel 146, lid 6, onder c), bepaalde uitzettingen, indien de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteiten is ontvangen om daarvoor de IRB-benadering te gebruiken. De bevoegde autoriteiten verlenen een instelling uitsluitend toestemming om de internemodellenbenadering zoals uiteengezet in artikel 150, lid 4, toe te passen als de instelling voldoet aan de in onderafdeling 4 van afdeling 6 vermelde vereisten. Risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen op een ctp die voortvloeien uit de voorgefinancierde bijdragen van instellingen aan het wanbetalingsfonds van de ctp zoals bepaald in artikel 146, lid 6, onder c), worden berekend op basis van artikel 151.
5. De voor het kredietrisico gewogen uitzettingsbedragen die verband houden met uitzettingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening, mogen worden berekend op basis van artikel 148, lid 4.
6. Voor uitzettingen die onder een van de in artikel 142, lid 2, onder a) tot en met d), genoemde categorieën vallen, verstrekken instellingen hun eigen ramingen van PD's op basis van artikel 138 en afdeling 6.
7. Voor uitzettingen die onder de in artikel 142, lid 2, onder d), genoemde categorie vallen, verstrekken instellingen eigen ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren op basis van

artikel 138 en afdeling 6.

8. Op uitzetten die onder een van de in artikel 142, lid 2, onder a) tot en met c), genoemde categorieën vallen, passen de instellingen de LGD-waarden van bijlage VII, deel 2, punt 8, en de omrekeningsfactoren van artikel 162, lid 8, onder a) tot en met d), toe, tenzij zij overeenkomstig lid 9 de toestemming hebben gekregen om voor die categorieën uitzettingen hun eigen ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren toe te passen.
9. De bevoegde autoriteit mag aan de instellingen toestemming verlenen om voor alle uitzettingen die onder een van de in artikel 142, lid 2, onder a) tot en met c), genoemde categorieën vallen, gebruik te maken van eigen ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren, en dit uitsluitend op basis van artikel 138.
10. De risicogewogen uitzettingsbedragen voor gesecuritiseerde uitzettingen en voor uitzettingen die onder de in artikel 142, lid 2, onder f), genoemde categorie vallen, worden berekend op basis van hoofdstuk 5.

Artikel 147

Behandeling van uitzettingen in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in instellingen voor collectieve belegging (ICB)

1. Als uitzettingen in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in een instelling voor collectieve belegging (ICB) voldoen aan de criteria van artikel 127, lid 3, en de instelling op de hoogte is van alle of een deel van de onderliggende uitzettingen van de ICB, kijkt de instelling naar deze uitzettingen voor de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen en de verwachte verliesposten op basis van de methoden die in dit hoofdstuk worden beschreven.

Wanneer een onderliggende uitzetting van de ICB zelf een uitzetting in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in een andere ICB is, mag de eerste instelling ook naar de onderliggende uitzettingen van die andere ICB kijken.

2. Wanneer de instelling niet voldoet aan de voorwaarden voor het gebruik van de in dit hoofdstuk beschreven methoden voor alle of een deel van de onderliggende uitzettingen van de ICB, worden de risicogewogen uitzettingsbedragen en de verwachte verliesposten als volgt berekend:
 - (a) voor uitzettingen die onder de in artikel 142, lid 2, onder e), genoemde categorie uitzettingen in aandelen vallen, passen instellingen de eenvoudige risicogewichtenbenadering van artikel 150, lid 2, toe;
 - (b) bij alle overige onderliggende uitzettingen zoals bedoeld in lid 1, passen instellingen de in hoofdstuk 2 vastgestelde standaardbenadering toe, met inachtneming van het volgende:
 - i) bij uitzettingen waarvoor een bepaald risicogewicht voor uitzettingen zonder rating geldt of waarvoor de kredietkwaliteitscategorie geldt die de hoogste risicoweging oplevert voor een bepaalde categorie uitzettingen, wordt het risicogewicht vermenigvuldigd met de factor 2, maar mag dit gewicht niet meer

bedragen dan 1 250 %;

- ii) bij alle overige uitzettingen moet het risicogewicht worden vermenigvuldigd met een factor 1,1 en bedraagt dit gewicht ten minste 5 %.

Als de instelling niet in staat is om voor de toepassing van punt a) een onderscheid te maken tussen uitzettingen in niet ter beurse verhandelde, ter beurse verhandelde en overige aandelen, behandelt zij de desbetreffende uitzettingen als uitzettingen in overige aandelen. Wanneer deze uitzettingen tezamen met de rechtstreekse uitzettingen van de instelling in deze categorie uitzettingen niet materieel zijn in de zin van artikel 145, lid 2, kan artikel 145, lid 1, worden toegepast, mits de bevoegde autoriteiten daarvoor hun toestemming verlenen.

- 3. Als uitzettingen in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in een ICB niet voldoen aan de criteria van artikel 127, lid 3, of de instelling niet op de hoogte is van alle onderliggende uitzettingen van de ICB of van de onderliggende uitzettingen die zelf een uitzetting zijn in de vorm van rechten van deelneming of aandelen in een ICB, kijkt de instelling naar deze onderliggende uitzettingen en berekent zij de risicogewogen uitzettingsbedragen en de verwachte verliesposten op basis van de in artikel 150, lid 2, beschreven eenvoudige risicogewichtbenadering.

Als de instelling niet in staat is een onderscheid te maken tussen uitzettingen in niet ter beurse verhandelde, ter beurse verhandelde en overige aandelen, behandelt zij de desbetreffende uitzettingen als uitzettingen in overige aandelen. Zij brengt uitzettingen die niet op aandelen betrekking hebben, onder in de categorie uitzettingen in overige aandelen.

- 4. Als alternatief voor de in de eerste alinea beschreven methode kunnen instellingen zelf de gemiddelde risicogewogen uitzettingsbedragen op basis van de onderliggende uitzettingen van de ICB berekenen en rapporteren overeenkomstig de in lid 2, onder a) en b), vermelde benaderingen of kunnen zij de volgende derden daartoe de opdracht geven voor het volgende:
 - (a) de effectenbewaarinstelling of de financiële instelling van de ICB op voorwaarde dat de ICB uitsluitend in effecten belegt en alle effecten bij de effectenbewaarinstelling van de financiële instelling in bewaring geeft;
 - (b) voor andere ICB's, de ICB-beheermaatschappij, op voorwaarde dat de ICB-beheermaatschappij voldoet aan de in lid 127, lid 3, onder a), genoemde criteria.

De correctheid van de berekening wordt door een externe auditor bevestigd.

- 5. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van de voorwaarden waaronder bevoegde autoriteiten instellingen mogen toestaan van artikel 145, lid 1, gebruik te maken op basis van lid 2, onder b).

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

ONDERAFDELING 2

BEREKENING VAN VOOR KREDIETRISICO GEWOGEN UITZETTINGSBEDRAGEN

Artikel 148

Risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken.

1. Met inachtneming van de toepassing van de in de leden 2, 3 en 4 bepaalde specifieke behandelingen worden de risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken berekend volgens de onderstaande formules:

$$\text{Risk - weighted exposure amount} = RW \cdot \text{exposure value}$$

waarbij het risicogewicht RW gedefinieerd is als

- i) als $PD = 0$, wordt RW opgevat als: 0;
- ii) als $PD = 1$, d.w.z. voor uitzettingen met betalingsachterstand:
 - wanneer instellingen de in artikel 157, lid 1, beschreven LGD-waarden hanteren, wordt RW opgevat als: 0;
 - wanneer instellingen gebruikmaken van eigen LGD-ramingen, wordt RW opgevat als: $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

waarbij de beste raming van het verwachte verlies (Expected Loss Best Estimate, hierna "ELBE" genoemd) wordt opgevat als de beste raming van de instelling van het verwachte verlies voor de uitzetting met een betalingsachterstand overeenkomstig artikel 177, lid 1, onder h);

- iii) als $PD \in]0\%; 100\%[$, d.w.z. voor elke andere waarde dan vermeld onder i) en ii)

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2.5) \cdot b}{1 - 1.5 \cdot b} \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

en waarbij

$N(x)$ staat voor de cumulatieve verdelingsfunctie van een standaardnormale willekeurige variabele (d.w.z. de kans dat een normale willekeurige variabele met een gemiddelde van nul en een variantie van één kleiner is dan of gelijk aan x);

$G(z)$ staat voor de inverse cumulatieve verdelingsfunctie van een standaardnormale willekeurige variabele (d.w.z. x heeft een zodanige waarde dat $N(x) = z$).

R staat voor de correlatiecoëfficiënt, die als volgt wordt berekend:

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = de looptijdsaanpassingsfactor, die gedefinieerd is als volgt:

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. Voor alle uitzettingen op grote gereguleerde financiële entiteiten en op niet-gereguleerde financiële entiteiten, wordt de correlatiecoëfficiënt van lid 1, onder iii), vermenigvuldigd met 1,25, als volgt:

$$R = 1.25 \cdot \left[0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) \right]$$

3. De risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen die voldoen aan de vereisten van de artikelen 198 en 212, mogen worden aangepast volgens de volgende formule:

$$\text{Risk-weighted exposure amount} = RW \cdot \text{exposure value} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

waarbij:

PD_{pp} = PD van de protectiegever.

RW wordt berekend aan de hand van de in punt 3 beschreven formule voor de berekening van het risicogewicht voor de uitzetting, de PD van de debiteur en de LGD van een vergelijkbare rechtstreekse uitzetting op de protectiegever. De looptijdfactor (b) wordt berekend met behulp van de PD van de protectiegever of de PD van de debiteur, al naargelang welke PD de laagste waarde heeft.

4. Voor uitzettingen op ondernemingen waarbij de totale jaaromzet van de geconsolideerde groep waarvan het bedrijf deel uitmaakt, minder is dan 50 miljoen EUR, mogen instellingen gebruikmaken van de onderstaande correlatieformule in lid 1, onder iii), om de risicogewichten van uitzettingen op ondernemingen te berekenen. In deze formule staat S voor de totale jaaromzet in miljoen EUR, waarbij $5 \text{ miljoen EUR} \leq S \leq 50 \text{ miljoen EUR}$. Een opgegeven omzet van minder dan 5 miljoen EUR wordt behandeld als een omzet van 5 miljoen EUR. Voor gekochte kortlopende vorderingen is de totale jaaromzet het gewogen gemiddelde van de individuele uitzettingen die tot de pool behoren.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{S, 5\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

Instellingen vervangen de totale jaaromzet door de totale activa van de geconsolideerde groep wanneer de totale jaaromzet geen relevante indicator is van de omvang van het bedrijf en de totale activa een meer relevante indicator vormen dan de totale jaaromzet.

5. Aan uitzettingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening waarvoor een instelling geen PD's kan ramen of de PD-ramingen van de instelling niet voldoen aan de in afdeling 6

vastgestelde vereisten, kent zij aan deze uitzettingen risicogewichten toe conform tabel 1, als volgt:

Tabel 1					
Resterende looptijd	categorie 1	categorie 2	categorie 3	categorie 4	categorie 5
Minder dan 2,5 jaar	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Ten minste 2,5 jaar	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Bij de toekenning van risicogewichten aan uitzettingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening houden instellingen rekening met de volgende factoren: financiële draagkracht, politieke en juridische omgeving, kenmerken van de transactie en/of activa, draagkracht van de sponsor en ontwikkelaar, met inbegrip van enigerlei inkomstenstroom uit hoofde van een publiek-privaat partnerschap of garantiepakket.

6. Instellingen moeten ten aanzien van hun gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen voldoen aan de vereisten van artikel 180. Voor gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen welke tevens aan de in artikel 149, lid 5, gestelde voorwaarden voldoen en waarvoor het voor een instelling te belastend zou zijn om de in afdeling 6 vervatte normen voor risicokwantificering van uitzettingen op ondernemingen toe te passen, mag gebruik worden gemaakt van de eveneens in afdeling 6 vervatte normen voor de risicokwantificering van uitzettingen op particulieren en kleine partijen.
7. Bij gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen mogen het restitueerbare disagio op aankopen, zekerheden of gedeeltelijke garanties die protectie voor het eerste verlies bij verliezen bij wanbetaling, verwateringsverliezen of beide bieden, in het IRB-securitisatiekader als eerste-verliesposities worden behandeld.
8. Wanneer een instelling voor een reeks uitzettingen kredietprotectie biedt onder voorwaarde dat de n-de wanbetaling op de uitzettingen aanleiding geeft tot betaling en dat deze kredietgebeurtenis de beëindiging van het contract met zich brengt, zijn de in hoofdstuk 5 voorgeschreven risicogewichten van toepassing indien voor het product een externe kredietbeoordeling van een erkende EKBI beschikbaar is. Indien er voor het product geen kredietbeoordeling van een erkende EKBI beschikbaar is, worden de risicogewichten van alle beschermde uitzettingen, op n-1 uitzettingen na, geaggregeerd, waarbij de som van de verwachte verliespost vermenigvuldigd met 12,5 en het risicogewogen uitzettingsbedrag niet hoger mag zijn dan het nominale bedrag van de door het kredietderivaat geboden protectie vermenigvuldigd met 12,5. De n-1 posities die bij de aggregatie buiten beschouwing worden gelaten, worden op de volgende wijze geselecteerd: het betreft elke uitzetting waarvoor het risicogewogen uitzettingsbedrag lager is dan het risicogewogen uitzettingsbedrag voor alle uitzettingen die in de aggregatie zijn opgenomen. Op posities in een basket waarvoor een instelling niet het risicogewicht met de IRB-benadering kan bepalen, wordt een risicogewicht van 1 250% toegepast.
9. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van de voorwaarden waaronder instellingen rekening houden met de in lid 5, tweede alinea, bedoelde factoren wanneer zij risicogewichten toekennen aan uitzettingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 149

Risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen

1. De risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen worden berekend volgens de onderstaande formules:

$$\text{Risk - weighted exposure amount} = RW \cdot \text{exposure value}$$

waarbij het risicogewicht RW gedefinieerd is als volgt:

- i) als $PD = 0$, wordt RW opgevat als: 0;
- ii) als $PD = 1$, d.w.z. voor uitzettingen met betalingsachterstand, is $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

waarbij EL_{BE} wordt opgevat als de beste raming van de instelling van het verwachte verlies voor de uitzetting met een betalingsachterstand overeenkomstig artikel 177, lid 1, onder h);

- iii) als $PD \in]0\%;100\%[$, d.w.z. voor elke andere waarde dan vermeld onder i) en ii)

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

en waarbij

$N(x)$ staat voor de cumulatieve verdelingsfunctie van een standaardnormale willekeurige variabele (d.w.z. de kans dat een normale willekeurige variabele met een gemiddelde van nul en een variantie van één kleiner is dan of gelijk aan x); $G(z)$ staat voor de inverse cumulatieve verdelingsfunctie van een standaardnormale willekeurige variabele (d.w.z. x heeft een zodanige waarde dat $N(x) = z$);

R staat voor de correlatiecoëfficiënt, die als volgt wordt berekend:

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. De risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen op de in artikel 142, lid 5, gedefinieerde kleine en middelgrote ondernemingen die voldoen aan de vereisten van de

artikelen 198 en 212, mogen worden berekend overeenkomstig artikel 148, lid 3.

3. Bij door onroerend goed gedekte uitzettingen op particulieren of op kleine partijen vervangt een correlatiecoëfficiënt R van 0,15 het cijfer dat door de correlatieformule van lid 1 wordt verkregen.
4. Bij gekwalificeerde revolverende uitzettingen op particulieren en kleine partijen als omschreven onder a) tot en met e), vervangt een correlatiecoëfficiënt R van 0,04 het cijfer dat door de correlatieformule van lid 1 wordt verkregen.

Uitzettingen worden als gekwalificeerde revolverende uitzettingen op particulieren en kleine partijen aangemerkt indien zij aan de volgende voorwaarden voldoen:

- (a) het gaat om uitzettingen op personen;
- (b) het gaat om revolverende, niet door zekerheden gedekte uitzettingen die, voor zover de kredietlijnen niet zijn aangesproken, onmiddellijk en onvoorwaardelijk door de instelling kunnen worden opgezegd. In deze context worden revolverende uitzettingen gedefinieerd als kredietlijnen waarbij de openstaande saldi van cliënten al naargelang hun beslissingen om te lenen en terug te betalen mogen schommelen tot een grens die door de instelling is vastgesteld. Onbenutte kredietlijnen mogen worden aangemerkt als kredietlijnen die onvoorwaardelijk kunnen worden opgezegd indien de instelling deze kredietlijnen krachtens de daaraan verbonden voorwaarden mag opzeggen in de volle mate dat dit toegestaan wordt door de wetgeving inzake consumentenbescherming en aanverwante wetgeving;
- (c) de maximumuitzetting op één enkele persoon in de subportefeuille bedraagt 100 000 EUR of minder;
- (d) het gebruik van de correlatieformule van dit lid is beperkt tot portefeuilles die gekenmerkt werden door een lage volatiliteit van de verliespercentages in vergelijking met het gemiddelde niveau van hun verliespercentages, vooral in de lage PD-banden;
- (e) de behandeling als gekwalificeerde revolverende uitzetting spoort met de onderliggende risicokenmerken van de subportefeuille.

In afwijking van punt b) is het vereiste dat de posities niet gedekt zijn, niet van toepassing wanneer het gaat om door een zekerheid gedekte, aan een salarisrekening gekoppelde kredietfaciliteiten. In dit geval wordt in de LGD-raming geen rekening gehouden met het bedrag dat de zekerheid opbrengt.

De bevoegde autoriteiten onderwerpen de relatieve volatiliteit van de verliespercentages van zowel alle gekwalificeerde revolverende retailsubportefeuilles als de geaggregeerde gekwalificeerde doorlopende retailportefeuille aan een onderzoek en wisselen onder lidstaten informatie uit over de typische kenmerken van verliespercentages van gekwalificeerde doorlopende uitzettingen op particulieren en kleine partijen.

5. Om voor een behandeling als een uitzetting op een particulier of op een kleine partij in aanmerking te komen, voldoen de gekochte kortlopende vorderingen aan de vereisten van artikel 180 en aan de volgende voorwaarden:

- (a) de instelling heeft de kortlopende vorderingen gekocht van niet-verbonden, derde verkopers en haar uitzetting op de debiteur van de vordering omvat geen uitzettingen die rechtstreeks of middellijk hun oorsprong vinden bij de instelling zelf;
 - (b) de gekochte kortlopende vorderingen zijn op marktconforme wijze tot stand gekomen tussen de verkoper en de debiteur. Te ontvangen posten en kortlopende vorderingen opgenomen in tegenrekeningen tussen ondernemingen die van elkaar kopen en aan elkaar verkopen, komen als zodanig niet in aanmerking;
 - (c) de kopende instelling heeft recht op alle opbrengsten van de gekochte kortlopende vorderingen of een evenredig belang in de opbrengsten; en
 - (d) de portefeuille gekochte kortlopende vorderingen is voldoende gespreid.
6. Bij gekochte kortlopende vorderingen mogen het restitueerbare disagio op aankopen, zekerheden of gedeeltelijke garanties die protectie voor het eerste verlies bij verliezen bij wanbetaling, verwateringsverliezen of beide bieden, in het IRB-securitisatiekader als eerste-verliesposities worden behandeld.
7. Bij hybride pools van gekochte kortlopende vorderingen op particulieren of op kleine partijen waarbij de kopende instellingen door onroerend goed gedekte uitzettingen en gekwalificeerde revolverende uitzettingen niet onderscheiden van andere uitzettingen op particulieren en kleine partijen, is de risicogewichtfunctie voor particulieren en kleine partijen van toepassing die de hoogste kapitaalvereisten voor deze uitzettingen oplevert.

Artikel 150

Risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen in aandelen

1. Instellingen bepalen hun risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen in aandelen, met uitsluiting van die welke overeenkomstig deel 2 worden afgetrokken of overeenkomstig artikel 45 aan een risicogewicht van 250% worden onderworpen, overeenkomstig de verschillende in de leden 2, 3, en 4 beschreven benaderingen en passen deze toe op verschillende portefeuilles wanneer zij zelf intern verschillende benaderingen volgen. Wanneer een instelling verschillende benaderingen volgt, gaat het om een consequente keuze die niet is ingegeven door redenen van regelgevingsarbitrage.

Instellingen mogen uitzettingen in aandelen van ondernemingen die nevendiensten verrichten, behandelen volgens de behandeling die geldt voor andere activa die geen kredietverplichtingen zijn.

2. In het kader van de eenvoudige risicogewichtenbenadering wordt het risicogewogen uitzettingsbedrag berekend volgens de onderstaande formule:

Risicogewicht (RW) = 190 % voor uitzettingen in niet ter beurse verhandelde aandelen in voldoende gespreide portefeuilles.

Risicogewicht (RW) = 290 % voor uitzettingen in ter beurse verhandelde aandelen.

Risicogewicht (RW) = 370 % voor alle overige uitzettingen in aandelen.

Risicogewogen uitzettingsbedrag = $RW \cdot$ uitzettingswaarde.

Het is toegestaan cashposities en afgeleide instrumenten in de niet-handelsportefeuille te verrekenen met longposities in dezelfde individuele aandelen, mits deze instrumenten uitdrukkelijk als afdekkingsinstrumenten van specifieke uitzettingen in aandelen worden aangemerkt en mits zij voor ten minste nog een jaar afdekking verschaffen. Andere shortposities worden behandeld alsof het gaat om longposities, waarbij aan de absolute waarde van elke positie het relevante risicogewicht wordt toegekend. Bij posities waarvan de looptijden van elkaar verschillen, wordt de in artikel 158, lid 5, bedoelde methode voor uitzettingen op ondernemingen toegepast.

Instellingen kunnen met een ongedekte kredietprotectie voor een uitzetting in aandelen rekening houden volgens de in hoofdstuk IV beschreven methode.

3. In de PD/LGD-benadering worden de risicogewogen uitzettingsbedragen berekend volgens de formules in artikel 148, lid 1. Indien instellingen niet over voldoende informatie beschikken om de in artikel 174 vervatte definitie van wanbetaling te gebruiken, worden de risicogewichten vermenigvuldigd met een factor 1,5.

Op het niveau van de individuele uitzetting mag de som van de verwachte verliespost vermenigvuldigd met 12,5 en de risicogewogen post niet hoger zijn dan de uitzettingswaarde vermenigvuldigd met 12,5.

Instellingen kunnen met een ongedekte kredietprotectie voor een uitzetting in aandelen rekening houden volgens de in hoofdstuk IV beschreven methode. In dat geval geldt voor de uitzetting op de verschaffer van het afdekkingsinstrument een LGD van 90 %. Voor uitzettingen in niet ter beurse verhandelde aandelen in voldoende gespreide portefeuilles mag gebruik worden gemaakt van een LGD van 65 %. Voor deze doeleinden is M gelijk aan 5 jaar.

4. In de internemodellenbenadering is het risicogewogen uitzettingsbedrag het potentiële verlies op de uitzettingen in aandelen van de instelling dat is bepaald aan de hand van interne VaR (value-at-risk)-modellen met een eenzijdig betrouwbaarheidsinterval van 99 % van het verschil tussen driemaandelijke rendementen en een passend risicovrij percentage berekend over een lange steekproefperiode, vermenigvuldigd met 12,5. De risicogewogen uitzettingsbedragen op het niveau van de aandelenportefeuille bedraagt niet minder dan het totaal van de som van de volgende bedragen:

- (a) de in de PD/LGD-benadering vereiste risicogewogen uitzettingsbedragen; en
- (b) de daarmee overeenstemmende verwachte verliesposten, vermenigvuldigd met 12,5.

De onder a) en b) bedoelde bedragen worden berekend op basis van de PD-waarden zoals beschreven in artikel 161, lid 1, en de daarmee overeenstemmende LGD-waarden zoals beschreven in artikel 161, lid 2.

Instellingen kunnen met een ongedekte kredietprotectie voor een uitzetting in aandelen rekening houden.

Artikel 151

Risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen in aandelen

Risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen die voortvloeien uit de voorgefinancierde bijdrage van een instelling aan het wanbetalingsfonds van een ctp en handelsuitzettingen op een ctp, worden bepaald overeenkomstig de artikelen 296 tot en met 300, naargelang van het geval.

Artikel 152

Risicogewogen uitzettingsbedragen voor andere activa die geen kredietverplichting vertegenwoordigen

De risicogewogen uitzettingsbedragen voor andere activa die geen kredietverplichting vertegenwoordigen, worden berekend volgens de onderstaande formule:

Risicogewogen uitzettingsbedrag = 100% uitzettingswaarde

met uitzondering van:

- a) kasmiddelen en gelijkwaardige posten alsook goud dat in eigen kluizen of op toegewezen basis wordt bewaard voor zover daar verplichtingen in de vorm van goud tegenover staan, in welk geval een risicogewicht van 0% wordt toegekend;
- b) wanneer het gaat om een restwaarde van geleased onroerend goed, in welk geval het risicogewogen uitzettingsbedrag als volgt wordt berekend:

$1/t$ 100% uitzettingswaarde

waarbij t gelijk is aan 1 of de op het dichtstbijzijnde gehele getal afgeronde resterende duur van de lease-overeenkomst, al naargelang welk van beide getallen het hoogst is.

ONDERAFDELING 3

BEREKENING VAN RISICOGEWOGEN UITZETTINGSBEDRAGEN VOOR HET VERWATERINGSRISICO VAN GEKOCHTE KORTLOPENDE VORDERINGEN

Artikel 153

Berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen

- 1. Instellingen berekenen de risicogewogen uitzettingsbedragen voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen, particulieren en kleine partijen op basis van artikel 148, lid 1.
- 2. Instellingen bepalen de inputparameters PD en LGD overeenkomstig afdeling 4.
- 3. Instellingen bepalen de uitzettingswaarde overeenkomstig afdeling 5.
- 4. Voor de toepassing van dit artikel is de waarde van M 1 jaar.
- 5. De bevoegde autoriteiten stellen een instelling vrij van de vereisten voor risicogewogen uitzettingsbedragen voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op

ondernemingen, particulieren en kleine partijen wanneer de instelling ten genoegen van de bevoegde autoriteit heeft aangetoond dat het verwateringsrisico niet van materieel belang is voor die instelling.